

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Index nominum et rerum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

- Abaris Hyperboreus theorus venit in Græciam, Apollini servivit et scripsit oracula, Eq. 729.*
Ablutio propinquorum mortui post exsequias, Nub. 838.
« Abscede » clamabant qui vespera aquam per fenestras effundebant, Ach. 616.
Abydenocomes vel Abydocomes (dictus sycophanta, quia Abydeni peregrinos calumniantur), fr. 568.
Abydus, fr. 460, sch. Eq. 84.
Academia gymnasium, ab Hecademo dictum, qui rem suam ad id instruendum reliquit, amenissimum, ubi smilax, populus alba, ulmi, platani, sacre oleæ, Nub. 1005—1008.
Acalanthis Diana ficta ab ave ejus nominis, Av. 873, 874. Canis cur dicatur acalanthis, 874.
Acamantis tribus, Ach. 855, Nub. 134, 156, Pac. 1183, Av. 476.
Acaruanes ab Atheniensi duce victi, Eq. 409. Ab Atheniensibus petebant Phormionem ducem ἄτιμον, Pac. 347.
Acastus: ad eum Iolcum confugit Peleus, postquam invitatus Eurytum occiderat. Quem expiat Acastus et per calumnias uxoris sive Hippolytæ sive Astydameæ, quæ frustra eum tentaverat, quasi venatum in Pelium educit et inermem dormientemque belluis prædæ relinquit, gladio ejus sub fimo boum condito, Nub. 1063.
[Accentus diminutivorum in ων, Pl. 1097. Accentus translatio ab ultima syllaba in penultimam propter apostrophum, v. APOSTROPHUS. Voces quædam enclitice quando et quomodo accentum transferant, Pl. 143. Oxytona in ος, in compositione accentum retrahunt, ut καλὸς πάγκαλος, γεωργὸς ἐγγεωργος, Pl. 223. In ος properispomena in compositione accentum retrahunt in antepenultimam, Ach. 142. Kust.]
Accipiter, fatidica avis, in capite Apollinis, Av. 516.
Acclamatio bellica, ἐλελεῦ, Av. 364.
Accumbendi decore modus, Vesp. 1210 sqq.
Accusator qui quintam partem suffragiorum non tulit, erat ἄτιμος, fr. 17. Accusandi formula, Vesp. 894 sqq.
Acestor conviva; ad caput ejus peregrinus alius: nam Acestor tragicus cognomine Sacas ut peregrinus perstringitur, Mysus, ut ex Theopompo et Metagene apparet, Vesp. 1221. Vide Sacas.
Acetum Spettium, Pl. 720.
Achæa, Ceres filiam querens, cur ita dicta, Ach. 709 cum nota.
Achæus legebatur in exemplaribus Aristophanis Thesm. 162, ab Aristophane grammatico mutatum in Alcæus, quia recentis Achæi inter veteres poetas nullus erat locus, 162. Achæi drama satyricum Æthion, Ran. 184.

- Achæus, verum nomen Cillicontis Milesii, Meropis filii, Pac. 363.*
Achane, mensura Persica, 45 medimnorum, secundum Aristotelem, Ach. 108.
Acharnæ: ibi dicitur templum esse Æsculapii, Pl. 621.
Acharnenses, pagus inter nobiliores, cujus incolæ bellicosi, Lys. 62. In pago carbonum divite, Ach. 34, sunt carbonarii, ib. 321, 326, 612. Hinc carbonum cophinus eorum popularis, sodalis dicitur, ibid. 333, 336.
Acharnenses, fabula egregia, pacem suadens, Lenæis docta per Callistratum, Euthydemo archonte, Ol. 88, 3. Vicit Aristophanes, Arg. 1 Ach. Acharnenses senes duri, παραγονάχοι, bellum cupiunt, ut ulciscantur vineta a Lacedæmoniiis cæsa, et Amphitheum, inducias ab illis afferentem, persequuntur, 179 sqq. Sacrificaturum Dicæopolin domo exire vident, 238 sqq. Irati ob inducias, quas ille cum Lacedæmoniiis pepigerat, corripunt eum occisuri; tandem decepti permittunt ut suam Lacedæmoniorumque causam dicat cervice trunco lanionio imposita, 280—365. Audiunt Dicæopolin, 495 sqq. Pars ei favet, pars Lamachum contra eum advocat, 557 sqq. Viciisse eum judicant, 626. Acerbe queruntur senes se Marathonomachos juvenum subtilibus calumniis in judicio circumveniri et multari: id certe instituant Athenienses, ut senes de senibus, de juvenibus juvenes cognoscant, 676—718. Felicem prædicant Dicæopolin in pace sua, 836—859. Eundem probant quod sycophantam in Boeotos auferendum tradidit, 929—951. Beant eum; bello valedicunt et mirantur se ignorasse Pacem quam pulchra facie sit, eique per Amorem jungi cupiunt, vel senes ei utiles futuri, 971—999. Beant et sapientem dicunt Dicæopolin, 1008 sqq., 1037 sqq., 1143—1149. Antimacho, Psacadis filio, poetæ lyrico et chorago sordide parco, mala imprecantur, 1150—1173. Dicæopolin victorem in festo Choum canentes comitantur, 1228 sqq.
Acharnica Musa, Ach. 665 sqq. Acharnica mulier virum defodit sub solio balneario, Thesm. 562 sq., res ficta secundum Clytemnestræ facinus.
Achelous (simpliciter de aqua), Lys. 381, fr. 130.
Acherdus, pagus tribus Hippothoontidis, Eccl. 362.
Acherontius scopulus sanguine manans, Ran. 471.
Acherusia palus, Ran. 181.
Achillea, hordea pura et optima, Eq. 819.
Achilles φαίδιμος, ex Æschylo, Ran. 992. Achilles Phthiota, Æschylus in Myrmidonibus, Ran. 1264. Eum mater Thetis immortalem reddere volebat igni impositum; sed impedita est a Peleo, Nub. 1068. Achilles vulnerat Telephum, Nub. 922. Occidit Cynum, Neptuni filium; apud Æschylum et Pindarum, Ran. 963. Achilles obvelatus sedens silensque introductus ab Æschylo in Phrygibus vel Hectoris

- redemptione, nisi Myrmidones fabula intelligitur, in qua ad tertium diem silebat, *Ran.* 911—915. Achilles jecit duo puncta et quattuor, ut Euripidis profert Bacchus *Ran.* 1400, de quo loco valde diversas sententias scholiastarum vide.
- Achivi. Achivorum geminum imperium Hellenicæ pubis, *Atridae*, Æschylus Agamemnone, *Ran.* 1285. Achivorum inclutissimus Agamemno, Æschylus, *ib.* 1270.
- Achradusius, fictum ab ἀχράς, pro Acherdusius, ex pago tribus Hippothoontidis, *Eccl.* 362.
- Actor, pater Euryti, *Nub.* 1063.
- Adimantus, Leucolopi filius, mortuus, apud Platonem philosophum et Eupolidem Leucopolidae filius, dux nautici, perstringitur ut peregrinus et παραγεγραμμένος; cum eo malefici constringendi, *Ran.* 1513.
- Admetus: Ἀδμήτου λόγον, initium scoli, *Vesp.* 1239. Apud Cratinum tibiis canitur Ἀδμήτου μέλος. Hinc Admetum κωμωδοῦμενοις inseruit Herodicus. Sed scoliū est in veterem Admetum, qui cum Alcestide uxore et Hippaso filio Pheris exul ad Theseum venit, *ibid.* Admeti λόγος cantatus ad myrtum, *fr.* 377. Admeti carmen, *Ach.* 980.
- Adonia, festum celebratum Adonidi et Veneri, *Pac.* 420.
- Adoniasmus, festum Adonidis, in ædium tectis a mulieribus celebratus, *Lys.* 389.
- Adoniasusæ drama, *Lys.* 389.
- Adonis plangitur a mulieribus partim ebriis, *Lys.* 393, 396. Adonidis mors per suam, *Ach.* 793. Adonidis horti, *Lys.* 389.
- Adonis, Ptolemæi Philopatoris tragædia, in quo Echo ad Euripidis exemplum exhibuerat; de ea scripserat Agathocles amasius ejus, *Thesm.* 1059.
- Adonius (pro Adonis), *fr.* 575.
- Ἀδοροῖται, *Geryt.*, *fr.* 198.
- Adulteri: eorum pæna apud Athenienses, *Pl.* 168, *Nub.* 1083.
- Æacus, quum siccitas Æginam invasisset, Panhellenas ad venerandum Jovem collegit; unde Jovis Ἐλευθέρου cultus institutus, *Eq.* 1253. In *Ranis* Æacus ut servus Platonis auscultat, et viso Hercule, cujus habitu Bacchus accessit, vehementissimis minis et imprecationibus excipit furem Cerberi, 464—478. Exit cum servis ut constringat Herculem, cujus habitu jam Xanthias servus utitur; eo furtum negante et servum suum, Bacchum, quaestioni præbente, Bacchus se immortalem esse affirmat: verberibus igitur uter deus sit explorat Æacus; quod quum non procedat, ad heros ducit qui rem cognoscant, 605—671. Post colloquium prorsus vernile Xanthiæ narrat causam et processum certaminis de Æschylo et Euripide, quorum judicium multitudo poscit, Baccho commissum, 738—813.
- Æantis tribus, *Pac.* 1183.
- Ægeum promontorium Neptuni, *Ran.* 665.
- Ægeis tribus, *Ach.* 406, *Thesm.* 898, *Ran.* 477, 651.
- Ægeus, *fr.* 22. Ægeo, Pandionis filio, a patre data regio παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι Πυλίου, *Lys.* 58, vel regio παρὰ τὸ ἄστυ, ut est *Vesp.* 1223. Est Medi pater ex Medea, *Pac.* 289.
- Ægida (Atheniensis), *Eq.* 1067.
- Ægimius: ejus filii, Pamphytus, Dymas, Dorus, a quibus Laconicæ tribus, not. ad *Pl.* 385 fin.
- Ægina, in qua templum Æsculapii, *Vesp.* 132 sq. In Ægina Juppiter Ἐλλάδος colitur, ex eo tempore quo in siccitate Æacus cum collectis Panhellenibus Jovem venerabatur, *Eq.* 1253. Ægina ab Atheniensibus subacta et cleruchis divisa, *Ach.* 654. Ibi cleruchus Aristophanes, teste Theogene De Ægina, *Prol. XIII.* 19, coll. *XI.* 32 sq. Æginam ab Atheniensibus flagitant Lacedæmonii (ut fingitur) ob Aristophanem, qui in ea insula prædia possidebat, secundum nonnullos, *Ach.* 653. Ægina, commune emporium, *Ran.* 363.
- Ægineta, *Nub.* 1356.
- Ægle, minima liberorum Æsculapii ex Lampetia, *Pl.* 701.
- Ægyptii et Phœnices messem incipiunt canente cuculo, *Av.* 504—506. Unde proverbium: Κόκκυ, Ψωλοί πεδιόνδε, nam Ægyptii erant recutiti, 507. Ægyptii sorte dividebant agros [v. not.], *Nub.* 203. Sunt λινοποιοί, *Thesm.* 935. Cramben cotiam edunt ne inebriantur, *Eq.* 539. Ægyptii utuntur symmæa ad deiciendam alvum, *Pac.* 1253 sq. Ægyptius laterum bajulus, *Av.* 1133 sq. Ægyptii incomædiis ut ἀγροφόροι memorantur, *ibid.* Sic in *Ran.* 1406, ubi vide schol. Sunt fraudum concinnatores dexterrimi, πανόδοχοι, *Nub.* 1130, *Thesm.* 922. Ægyptiis auxilia contigerunt ob pecuniam, ab Atheniensibus contra Persas sub Psammeticho, Amaside, Inaro regibus (quæ ad Pluti locum non pertinent), *Pl.* 178. Ægyptius a nonnullis dicitur Aristophanes, *Proleg. XIV.* 1. Ægyptiaca lingua, *Av.* 1294.
- Ægyptus, *Av.* 504, *fr.* 476 extr. Ægyptus, terra importuna, periculosa navibus, *Thesm.* 878. Ægyptus, candida cum μελανοστρυμνίῳ populo, a Nilo rigata, *ib.* 856 sq. Ægyptus pluvie experta, secundum Herodotum; est latronibus obnoxia, *Nub.* 1130. Frumenti copiosissima, *Av.* 301. Ægypti ἔλη, *Pl.* 178, ubi vide notam Hemsterhusii. In Ægyptum abeunt græves, *Av.* 1136.
- Ægyptus capta a Megabazo satrapa Darii, *Av.* 484.
- Ægyptus cum filiis quinquaginta Argos appellens, Euripides Archelao, in cujus exemplis hoc non ferebatur, *Ran.* 1206—1208. Ægyptus, pater Lyncei, in *Danaidibus*, *fr.* 258, schol. *Pl.* 210 c. not.
- Æolica dialectus, *Eq.* 697, *Nub.* 633, 989, *Vesp.* 1234, *Pl.* 493, *Pl.* 673, not. *Ran.* 293.
- Æolis, *Ran.* 33, 698.
- Æolosicon, fabula Aristophanis: v. *fr.* 109—123, p. 463 sq. Qualis fuerit, *Prol. I.* 31—43.
- Æolus, pater Macarei et Canaches ex eadem uxore, ab Euripide in scena exhibitus, *Nub.* 1371.
- Æolus, tragædia Euripidis, *Ran.* 863, in qua incestus amor, 849.
- Aer immensus, qui terram sublimem tenet, ex philosophorum sententia in medio mundo, τῷ παντί, quod aer est, constitutam, ut deus invocatur a Socrate, *Nub.* 264. Per Aerem jurat Socrates, *Nub.* 627, et Socratici, *ib.* 667.
- Ærei numi: decretum a præcone promulgatum: Ne quis æreos numos accipiat; argento enim utimur, *Eccl.* 815—822.
- Aerope πορνέουσα in Cretensibus Euripidis, *Ran.* 849.
- Aerope et Atreus in Cressis Euripidis, *Vesp.* 763.
- Æschinades (nomen rustici); secundum nonnullos nomen tibicinis, *Pac.* 1154.
- Æschines. Æschines, Selli filius, ψευδαμάξως, mendax, *Vesp.* 325, homo pauper, *ib.* 1267. Æschine Sellartii filio in ignem imposito fac fumum, nam erat χαπνώδης τὴν φύσιν, ψευδοπαντοῦς, *ibid.* 459. Æschinis, Selli filii, opes omnes sitæ erant in Nubicuculia, nam pauper divitem se per vanitatem ferebat, *Av.* 823. In *Vespis* Æschines, Selli filius, vir sapiens et musicus, canit scoliū, quo jactantia ejus perstringitur, *Vesp.* 1243—1246. Nam est inter convivas, *ib.* 1220.

Eschylus, *Av.* 807, *Eleusinius pago*, *Ran.* 886. *Ejus fabulae in Eleusiniis ἐτελοῦντο*, *ibid.* Eschyli carmina antiqui Athenienses in conviviis recitabant myrti ramo in manus sumpto, *Nub.* 1364 sq. Eschylus laudatus in convivio, *fr.* 204. *Eschylus dicit apud Pherecratem Crapatalis: Atheniensibus παρέδωκα τέχην μεγάλην ἐξοικοδομήσας*, *Pac.* 749. *Eschyli spiritus*, *Teleclides Thesm.* 168. Eschylus novae disciplinae alumnis est strepitus plenus, inkompositus, durus, confragosus, *Nub.* 1366 sq. Ejus asperitas perstringitur *fr.* 526. *Σκότος mortui dicitur fr.* 565. Apud Eschylum jurabant septem duces tauri sanguine in clypeum emisso, *Lys.* 188. Eschyli *Lycurges, tetralogia, Edoni, Bassarides, Neanisci, Lycurgus satyricus, Thesm.* 135. *Vide Phryges. Eschyli actor Oeagrus, Vesp.* 566 cum not. Eschylus moritur sub Callia archonte eo qui post Mnesilheum erat; Atheniensium decreto publico ejus solius fabulae post mortem in scena edebantur, *Ach.* 10, et de eodem decreto *Ran.* 968. In *Ranis* Eschylus apud inferos in tragico solio sedens osculatus est Sophoclem advenientem et partem solli ei concessit (*v. schol.* 790); sed Euripidem idem solium affectantem fert graviter: ob multitudinis inde clamores res devenit ad iudicium, quod Eschylus non vult ab Atheniensibus haberi, quibuscum ei non convenit, multo minus a ceteris Graecis in poesi nihil intelligentibus; quare Bacchus iudex constituitur, 768—811. Prodit ad iudicium, vehementer indignatus Euripidis, qui poesis corruptus, confidentem procacitatem; neque aequum esse certamen, quum sua poesis apud superos manserit, Euripidea cum ipso mortua ad inferos descenderit, 832—870. Cererem Eleusiniam adorant, quae mentem ipsius aluit, 886 sq. Euripides eum iactatorem prodigiosis sermonibus figmentisque spectatores decesse ait, 907—938, 961—966, dum ipse planum et populare drama fecerit, in quo omnes loquerentur: quod morte dignum iudicat Eschylus, 947 sqq. Inde exponit quod sit officium boni poetae, et hoc se optimi exempli fabulis executum fortitudinem et magnitudinem animi spectatoribus injectisse per grandia verba quibus indui debeant grandes sensus; Euripidem vero omnia corripisse, fallaciis, argutiis, sceleribus, ignominia civitatem implese, 1006—1008. Prologum Orestae (Choephororum) ab Euripidis calumniis vindicat, 1122—1176, et æmuli prologorum initia inter se simillima eadem clausula cuique adjecta perdit, 1177—1247. Ejus cantica ab Euripide risui exponuntur, frustra disiecta ex multis in unum miscente, 1248—1297. Inde Eschylus Euripideam cantica, ex vilibus cantilenis undecunque collecta, et monodias ejus imitatione pulcherrima exprimit, modos faciente anicula testis crepantibus, 1298—1363. Ad stateram adductis poetis, Eschyli versus infinito ponderosiores inveniuntur Euripideis: adeo ut Eschylus dicat duos ipsius versus plus ponderis habere Euripidea tota domu cum Cephsophonte, 1378—1410. Bacchus se Eschylo delectari dicit, Euripidem doctum iudicat: velle igitur, quo sciat uter sit optandus, audire utriusque consilia de Alcibiade, qui civitatem male habeat, et de republica sospitanda: quibus datis, *Pericleis quidem ab Eschylo, Eschylum vicisse iudicat, 1411—1473.* Ei et civitati de reditu gratulatur Chorus, 1482 sqq.; Pluto servare urbem praeceptis utilibus jubet et *Vestem* dat malis magistratibus ferendam, quo non cunctanter ad inferos veniant, 1500 sqq. Eschylus solium Sophocli custodiendum dat, monito ne vel invitum in eo sedeat Euripides: deinde ab initiatis cum cantibus et tædiis sacris

ad superos dicitur, 1515—1533. *Eschyli soror, mater Philoclis majoris tragici ex Philopithe, Av.* 281. *Eschyleus χαρακτήρ Cratini, Prol.* III, 32. Esculapius εἰπας, *Pl.* 639, ubi schol. liberos ejus quinque recenset; addit sch. 701, eos quinque natos esse ex Lampetia, filia Solis, secundum Hermippum, quibus nonnulli adjiciant Ianiscum et Alexenorem. Esculapius semper coronatus, *Pl.* 685 et not. Esculapio serpentes s. dracones sacri, *Pl.* 733 et not. Esculapii templum: erant duo Athenis, alterum in astu, alterum in Piræo vel Acharnis, *Pl.* 621. Esculapii templum in Agina, *Vesp.* 122, 121. In Esculapii fano incubare, *Pl.* 411, 621. In Pluto Esculapius sanat Plotum, 636, 640, 659 sqq. Esimus, homo claudus, rudis, infamis, *Eccl.* 208. Eson a Medea coquendo in jurentulem restituitur, *Eq.* 1321. Esopus. Esopus non trivisti, narrantem fabulam de alaude, *Av.* 472—475. Thrax erat, servus Xanthi, in libertatem vindicatus ab Idmone κωφῶ. Clarus evasit per fabulam ab se narratam, ut Aristoteles refert in Samiorum Politia. Deinde totum genus Esopo tribuebant, eique valde studebant. Ejus animam ab inferis rediisse significat Plato comicus, 471. Esopum, qui Delphos riserat non rustico opere se sustinentes, sed inhiantes sacrificiis dei, Delphi insimulabant furatum esse phialam sacram Apollinis, clam sarcinis ipsius insertam; deprehensus narravit fabulam de scarabeo, et de saxo ut sacrilegus præcipitatus est, *Vesp.* 1446—1448. Esopus, fabularum auctor, oraculum de divitiis consuluit, *Av.* 968. Esopi fabula de societate vulpis et aquilae, *Av.* 651—653. Esopo fere tribuebantur ejusmodi fabulae, ut haec, quae est Archilochi antiquioris illo, 651. Esopi fabula de cantharo inimico aquilae et in caelum volante, ut ova illius ex Jovis gremio decuteret, *Pac.* 129—134, sch. 130. (Eadem fabula respicitur *Lys.* 695.) Esopus quid temulentæ cani (mulieri) ipsum allatranti dixerit, *Vesp.* 1401—1405. Ejus γέλοιον quoddam (fabula quaedam) *Vesp.* 566 (ubi errat schol.); Ἀισωπικὸν γέλοιον; quae de bestiis erant, *ib.* 1259. *Esopica fabula, Av.* 15; ignota, *Av.* 440. *Elas ecclesiastica et judicialis (quae ibi confunduntur), Pl.* 330. Ether olim secerni cepit et animalia in se gignebat, et nutrit nos, Euripides *Thesm.* 14 sq. Ether sacer, *Thesm.* 1068. Ether Jovis habitatio, Euripides *Ran.* 100, 311. Per Etherem domicilium Jovis jurat Euripides *Thesm.* 272. Ether, meum pabulum, precatur Euripides, qui eo vocabulo abunde utitur, *Ran.* 892. Ether lucidus a Socrate ut deus invocatur *Nub.* 265. Etherem, patrem suum venerandum, omnia nutrientem, celebrant Nubes, 568 sq. *Elthon, drama satyricum Achæi, Ran.* 184. *Etna urbs.* Ejus conditor Hiero, ex hyperchematis Pindari, *Av.* 926. *Etna mons, Pac.* 73. *Etnæus cantharus maximus, ab Etna monte; a pluribus poetis memorantur, Pac.* 73. *Etnæi equi celebres ob cursum, ibid.* *Etoli, quo nomine utitur Aristophanes ob lusum in verbo αἰτεῖν, Eq.* 79. *Etoli ab Atheniensi duce victi, Eq.* 409. *Exonensis, ex pago Cecropidis tribus, Vesp.* 895. *Agamenes, filius Apollinis et Epicastæ, alius Jovis et Iocastæ, alius Ergini, alius Epicastæ maritus, rex Stymphali in Arcadia: ipse et Trophonius, sui tem-*

- poris artifices optimi, condiderunt Apollinis templum Delphicum et in Elide thesaurum Augiæ; quem clam spoliaverunt; sed Dædali dolo pedica capti, Agamedis caput a Trophonio amputatur, ne agnosci posset. Filium ex Epicasta habuit Cerey-nem, secundum Characem, Nub. 508.
- Agamemno rex, Av. 509. Immolavit Amarynthi Dianæ arietem *ἀλόν* et templum ei statuit Colænid; auctores Callimachus et Euphronius, Av. 874. Apud Achæum in Philocteta Achivos excitat acclamatione *ἐλὲλεσῶ*, Av. 364. Vide Atreus, Iphigenia.
- Agatho, tragicus poeta, filius Tisamēni, mollissimus, Ran. 83, ob molliem perstringitur in Gerytade, fr. 229 [adde schol. Luciani ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4, p. 269, 20]. Agathonem fuisse nigrum, robustum, barbatum tradunt Aristarchus et Didymus: sed per id quod non erat perstrinxisse eum Aristophanes videtur, nisi de alio ignobili quodam Agathone hæc intelligenda, Thesm. 31, 33. Erat lævis et barbam sibi vellebat, 33. Tribus annis (v. not.) ante hanc fabulam docere inceperat, 32. In Thesmophoriazasis Euripides adit Agathonem, poetam tragicum inclytum, non illum robustum, nigrum, barbatum, sed pathicum, 29—35. Domo exit famulus ejus delicatus, orans silentium ut fiat choro Musarum heri, qui artificiose pangat tragædiam, 39—69. Ipse exit muliebri habitu, cantilans, choro suo cantica præcipiens, 101—129. Ejus effeminata mollietis ridetur, sed ipse explicat quam apta sit poematis suis, quibus parem debere esse poetæ habitum, 130—175. Non vult ut mulier intrare templum Thesmophoræ et periculum pro Euripide subire, pejori ceteroquin exemplo periturus, quippe mulierum opera nocturna clepens, 177—208; sed ad exornandum Mnesilochum nevaculam, crocotam, strophium, villas, mitram, galericulum, encyclum, calceamenta præbet, 218—265. In Ranis Agatho, bonus poeta et amicis desiderabilis, abiit ad beatorum epulas, quod vel de mortuo dictum, vel de discessione ejus in Macedoniam ad Archelaum regem, ubi ad mortem mansit, 83—85. *Κωμωδικοῦ τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου*, 83. Amicos splendide accipiebat; apud eum scriptum Platonis Convivium, 84. Ejus verbum perstringitur fr. 494. Antitheton secundum Agathonem inventum, Thesm. alt., fr. 300, b.
- Agathoclea, soror Agathoclis, amata a Ptolemæo Philopatore, Thesm. 1059.
- Agathocles, Agathocleæ frater, amasius Ptolemæi Philopatoris, scripsit de ejus tragædia Adonide, Thesm. 1059.
- Ἀγαθοὺ δαίμονος. Vide Boni Genii.
- Agelastus rupes Athenis s. Eleusine, ubi consedit Ceres Proserpinam quærens; ibidem consedissee dicunt Theseum in Orcum descensurum, Eq. 785.
- Agenor, pater Cadmi, Ran. 1226.
- Agis, dux Lacedæmoniorum, Atticam obsidebat quum Aves agebantur, Av. Arg. I.
- Aglaia, Gratiarum una, Nub. 773.
- Aglaophon, pictor Thasius, secundum nonnullos primus Victoriam finxit alatum, Av. 574.
- Aglauros: per eam jurant mulieres, Thesm. 533 et sch.
- Agna nigra immolabatur exoriente Typhone, turbine opaco, Ran. 847 sq.
- Agones octo: *στάδιον*, *διὰυλος*, *δολύχος*, *ὀπλίτης*, *πυγμή*, *παγκράτιον*, *πάλη*, *ἔλμα*, Av. 292.
- Agoracritus, isiciarius (ab Aristophane fictus) in Equitibus, prodit cum apparatu isiciarii, plebeius et rudis: ei incredulo demonstrat Demosthenes, reipublicæ administrationem et Atheniensium sociorumque imperium oraculo delatum esse ipsi, 146—210. Miratur se populi procurandis negotiis aptum esse, quæ nesciat, 211 sq. Animos ei addit Demosthenes, 213 sqq. Impudenti vociferatione certat cum Cleone, 273 sqq., et incitatus a Choro, ei demonstrat se malis ipsum artibus superaturum, et minas jactat, 335—374. Impudentia et turpitudinis gloriatio certat cum Cleone, quem tandem verberat, 409—452. Deinde Cleoni in Argivis conciliandis peritiam obijcit, Cleo eum ut proditorem delaturus in senatum abijt; sequitur Agoracritus alio et adhortationibus Chori exstimulatus, 465—502. Quam vilibus lenociniis senatum et Cleonem circumvenit, narrat, 615—682. Supervenit Cleo: altercantur et rem ad Populum deferunt, quem Cleo nunc quoque abjectis blanditiis ab se captum iri sperat, 691—727. Populo Agoracritus se amatorem rivalem Cleoni esse persuadet, et in pnyce cum eo certare jubetur, uter Populum magis amet, 733—755. Cleo postquam sua merita exposuit, Agoracritus victori Persarum, quod in petra nimis dure sedeat, pulvinar supponit, plaudente Populo et ex Harmodii prosapia ortum isiciarium existimante, 769—787. Deinde alia Cleonem merita commemorantem sigillatim refutat et inimicum potius Populi egisse demonstrat, 790—835. Deinde Cleonem ipsius artibus adortur et supplantat, dexterius calumnians et blandiens, calceos et vestem utrinque manicatam Populo donans et abjecta officia ei offerens, 843—940. Eum admiratur Populus, 884 sqq., 943 sqq., et annulum suum tradit cum pennis administratione, 959. Certat cum Cleone de oraculis, 960 sqq. Uterque sua efferunt et opponunt: Agoracriteis fidem majorem habet Populus et isiciario suam senectutem committit, 997—1099, tandem, petente Cleone, exploraturus uter ei plus beneficiat, 1100—1110. Certatim Populo lautitias offerunt; tandem conspecta vacua Agoracriti arca, Cleonis plena, Populus se ab hoc deceptum planissime fatetur; et Cleo ipse Agoracritum oraculo sibi tanquam perneciem significatum agnoscit; hinc Agoracrito traditur, jam Populi res curanti, 1151—1262. Is Medæ arte Populum senem coquit et antiquum Marathonium splendorem ei reddit, pulcherrimis et utilissimis consiliis imbutus, 1316—1387; tandem venustissimas Inducias tricennales ei tradit, quas Cleo absconderat, et Cleonem in infimam plebeculam detru-dit, ipse in Prytaneo et prima sede considens, 1388—1408.
- Agoronomi, mercium inspectores, judicantes de damno mercibus illato, Vesp. 1407.
- Agraule, Cecropis filia, Lys. 439.
- Agricolæ, fabula Aristophanis. Vide Georgi. In Pace prodit Agricolarum Chorus (quanquam Trygæus advocarat etiam mercatores, fabros, opifices, inquilinos, hospites, insulanos, 296—298, et Argivi, Bæoti, Megareses, Lacones memorantur inter eos qui Pacem deam antro extrahunt, 466 sqq.). Alacres et læti adveniunt cum machinis et vectibus ad extrahendam deorum maximam et φιλαμπελωτάτην, sibi gratulantes, vociferantes, tri-pudiantes: ægre lætitia eorum compescitur a Trygæo. nam metus erat ne Πόλεμος (Bellum) intus illis clamoribus excitaretur, 301—336. Meminerunt duri belli, et se ipsos jam non acerbos et asperos judices fore, sed mites promittunt, 346—360. Mercurio supplicant, ne iratus a Pace effodienda ipsos arceat, 385—399. Trahere incepturi, in libatione vota concipiunt contra turbatores pacis, 428—457. Trahunt, assiduorum operam laudantes, ignavorum reprehendentes; tandem solis agricolis fortiter intendentibus res succedit, 458—519. Salutant Pacem quæ emersit, et bona ejus recensent, 530—538,

- 556—559, 582—600. A Mercurio discunt cur tam longo tempore Pax ab civitate abfuerit, 601 sqq. Supellectilem suam comitibus servandam tradunt, dum parabasis pronunciatur, 729 sqq. Musam invocant ut propitia ipsorum choreis adsit, deorum connubia, beatorum epulas celebrans, respuens spurcos et impuros poetas: Carcini filios, Morsimum, Melanthium, 775—816. Felicem prædicant Trygæum, de republica meritissimum, 856—862, 864, 909—915, 917. De sacrificio Paci offerendo consultant, 922 sqq., et peragendum urgent, 939—955, 1023—1038. Lætantur pace, suavitatem ejus pingentes, 1127—1172, eo gratiorem, quo magis in bello ab injustis centurionibus erant vexati, 1172—1190. Invitantur a Trygæo, ut post longum famis tempus in nuptiis se ipsius laute ingurgitent, 1305 sqq. Græcis bona pacis ex his nuptiis Opore cum rustico precantur, 1316—1328, læte fruituri ὁπώρα, 1338 sq. Hymenæum canentes sponsum humeris rus suum asportant, 1332—1356.
- Agrus occisus a Diomede, quod filii ejus regnum ademerant (Eneo, Ach. 418.*
- Agrotera. Vide Diana.*
- Agyieus Apollo, quadratus, Thesm. 489. Vide Apollo.*
- Agyrrhius, prius mulier, sub Pronomi barba cunctos fefellit, et summum in republica locum obtinet, Eccl. 102—104. Agyrrhius, natura meticulous, pathicus, dux erat in Lesbo; poetarum mercedem dimittit, primus ecclesiasticam mercedem imperavit, 102. Ob quam pravus homo dicitur ib. 184 sq. Vide infra Archinus. Agyrrhius ob pecuniam pedit, nimirum dives, luxuriosus, edax, vel pathicus; perstringitur etiam ut impudens, et mollis. Recens schol. pauperem tradit et pathicum, Pl. 176.*
- Ajax. Τὸ συζυγὲς ἐπ' Αἰζῆτι, Eschylus Thressis, Ran. 1294. De Ajacis et Ulyssis virtute in parva Iliade judicant virgines Trojanæ, Eg. 1056. Ajacis scutum ἐπταπόδιον, Ran. 1017.*
- Ἄϊδος κυρῆ. Vide Orca galea.*
- Alabastrum, vasculum ex quo unguentur convivæ, Ach. 1053.*
- Alauda, terræ sacra avis, Av. 471.*
- Alcæus Lesbicus, mollis, Thesm. 161 sq. Ad ejus carmina etiam alias respicit Aristophanes: quare falso dixit Didymus ejus carmina non ἐπιποδῶσαι, sed alius citharædi Alcæi, de quo Eupolis: « Alcæe Siceliota Peloponnesie », 162. Alcæi scolium, fr. 2.*
- Alcæus archon, Nub. 549, Pac. Arg. I, 466, 990.*
- Alcander, filius Trophonii, Nub. 508.*
- Alcathoo, mater Pausaniæ regis Lacedæmoniorum, Eg. 84.*
- Alcathus, Pelopis filius, apud Megarenses agonem instituit in honorem Dioclis, Ach. 774.*
- Alcedines, ab uxore Ceycis Trachiniorum regis, quæ viri demersi luctu se macerabat, in avem mutata ab Jove miserante, Av. 250. Alcedines senes mares portant in alis, Av. 299. Alcedines canit Eschylus Euripideo modo in Ranis 1309—1312. Fabulosa de iis narrat schol. 1309.*
- Alcedonia, secundum nonnullos septem dies hiemales, Av. 1594. Vide Ran. 1309 et Alcyonitides.*
- Alcestis cum Admeto et Hippaso filio ad Theseum fugit, Vesp. 1239. Mortuam pro marito ad superos dimisit Proserpina, apud Euripidem Hercules cum Orco certans, ibid.*
- Alcibiades, Clinie filius, ut libidinosus perstringitur, Ach. 716. Alcibiades ἐπὶ Φαλγῆνιου natus (lingitur, a φαλῆτι, quia ἐπασχητία), Triphal. p. 508, a. Amabat Simætham Megaricam meretricem, cujus rapiendæ*
- auctor fuisse fertur, Ach. 524. Alcibiades balbutit, τραλλίζει, Vesp. 44—46. Est amator Socratis, Arg. Nub. II. Ad Alcibiadem refert schol. dicta Pace 450 sq. Cum Nicia contendit in concione, postea, ad Lacedæmonios transfuga, auctor est obsessæ Deceleæ, ib. Servus dictus, ob Cæsaryam, ibid. Ostracismo ejectus dicitur a schol. Eg. 855. Ad Alcibiadem relatum Hermocopidarum facinus, Lys. 1094. Per Salaminiam arcessitus ad judicium de mysteriorum imitatione (et ob Hermarum amputationem, Arg. III), aufugit Thuri in Peloponnesum, Av. Arg. II. Alcibiades anno ante Ranas doctam, Antigene archonte, Athenas redierat; ipso fabulæ anno Atheniensibus exosus, quia classem ejus Antiocho commissam Lysander fuderat, iterum fugit; quam fugam cum priore, in qua Deceleam occupandam Lacedæmonii suavit, male confuderunt nonnulli, Ran. 1422. De eo, quem urbs et odit et desiderat, in Ranis sententias Eschylus et Euripidis consiliaque exquiri et obtinet Bacchus, 1422—1434. Alcibiades, novator verborum, Dædal., fr. 1. Alcibiades Eupolidem, a quo in scena traductus fuerat, mari mersit, et comædiæ libertatem decreto coercet, Prol. IX, a, 51—65, p. XIX (quæ ficta esse constat). Ceterum Alcibiades quattuor erant, Ran. 1422.*
- Alcæonidarum gens, Nub. 46, 64, nobilissima, sæpe victrix in ludis, Arg. Nub. II. Alcæonide bello contra Hippam et Pisistratidas suscepto Lipsydrium muro firmabant, Lys. 665. Delphicum templum condendum locaverunt, Lys. 1153.*
- Alcmena, mater Herculis, Ran. 531, 582. Alcmenæ (plurali), Av. 558. Alcmenæ in Licymnio Xenoclis tragici, Nub. 1264. Alcmenæ cum Heraclidis, Pl. 385.*
- Alcyonitides dies 14 per annum, placidæ in mari, Av. 250. Vide Alcedonia.*
- Aleatores. Eorum mos numerandi puncta, Ran. 1400. Multa afficiebantur Athenis, Eccl. 672.*
- Aletes, cognomen Bacidis Arcadis, Pac. 1071.*
- Alexander. Vide Paris.*
- Alexander Macedo monumentum Bucephali equi mortui condidit urbem Bucephaleam, Nub. 23. Eum in Persas comitata fertur Timandra, Pl. 179 et not.*
- Alexander Etolus, impellente Ptolemæo Philadelpho, veteres tragedias et satyrica dramata Alexandriæ διώρθωσαν, Prol. IX, a, 14 sqq., 35, p. XIX; X, a, 4 sqq.*
- Alexandri (?) dictum ridiculum, Thesm. 682.*
- Alexandrinæ bibliothecæ duæ, a Ptolemæo Philadelpho potissimum Demetrii Phalerei et aliorum doctorum opera collectæ, quot volumina continuerint; quorum virorum cura administratæ, Prol. IX, a, 18 sqq. p. XIX; X, a, 12 sqq.*
- Alexenor, filius Esculapii et Lampetiæ, Pl. 701.*
- Alexis, poeta comicus: cum eo multum consuevit Menander et ab eo institutus dicitur, Prol. III, 80.*
- Alimūs pagus Leontidis tribus, Av. 496.*
- Ἀλιτῆροι unde dicti, Eg. 445.*
- Allium, ὄσμος, ἀγριοσκόμουν, pauperum in Attica cibus, Pl. 253, 283; item σκόροδα, ib. 818. Allio vescentibus lacrimæ oboriuntur, Pac. 249. Allia præbebantur gallis ad pugnam progressuris, ut incalescerent, Ach. 165, Eg. 494.*
- Ἀλλοῖστροφα quid, Pac. 943, Ran. 1264.*
- Alopæ (plurali), Av. 559. Alope Cercyonis filia, ex qua Neptunus genuit Hippothoonem, ibid.*
- Alopecensis Thucydides Melesii, Vesp. 947.*
- Alpheus. Alpheum spirans cursor, ex Pindaro, velox ut rapidus furiosus, Av. 1121.*

- Alycus*, Peloponnesi urbs, in qua colitur Neptunus, *Lys.* 403.
- Amarynthus*: ibi Agamemno Dianæ immolavit arietem *κόλον*: unde ibi Diana Colænis, *Euphronius Av.* 874.
- Amasii*, *Pl.* 153—159.
- Amasis*, rex *Ægypti*, Atheniensibus petentibus famis tempore frumentum misit, *Pl.* 178.
- Amatores amasiorum nomina* scribunt in muris, arboribus, foliis, addito *καλός*, *Ach.* 144, *Vesp.* 98.
- Amazones* in equis cum viris pugnantibus pictæ a Micone in *Pæcile*, *Lys.* 678 sq. Memorantur ib. 191.
- Ambraciota*; contra eos Cares bellum meditantur (*v. not.*), *Pl.* 1002.
- Aminias*, Pronapis filius (*sed v. notam*), archon, *Nub.* 31. *Aminias archon*, *Arg. Nub.* V, 549, *Arg. Vesp.* I.
- Amipsias*, poeta comicus vilis, *Ran.* 15. Vicit Aristophanem in *Nubibus* prioribus, *Arg. V.* et 525. Aristophanem risit quod Callistrati et Philonidæ nominibus fabulas doceret, *Prol. XI*, 13 sq.; *XII*, 10 sqq.
- Ammon*: ad eum in *Libyam* proficiscuntur sacra facturi et oraculum sciscitaturi, *Av.* 619. *Ib.* 716.
- Amor*, Έρως, *Eccl.* 957, 966; alatus, *Av.* 574; γλυκύθυμος, *Lys.* 551. Amor desiderabilis, aureis alis in tergo, ex ovo Noctis processit; deinde alato Chao mistus in Tartaro progenit avium genus, ante deos et homines, *Av.* 696 sqq. Amor omnia miscuit, unde prodiit cælum, Oceanus, Terra, dii et homines, 700—702. Amor *ἄμφι-θυός*, i. e. patrimus et matrimus, aureis alis currum regebat in nuptiis Jovis et Junonis, eorum pronubus, *Av.* 1737—1741. Amor pictus a Zeuxide Athenis in templo Veneris, rosis coronatus, *Ach.* 991 sq.
- Amorgus insula*, unde amorginæ subaculæ, *Lys.* 150.
- Ampeiotæ*, *Libyæ* populus (*v. not.*), Delphis dedicabant caulem silphii, teste Alexandride, *Pl.* 925.
- Amphiarus*, fabula Aristophanis: *v. fr.* 83—104, p. 459 sqq. Amphiarai filia Iaso apud Aristophanem, *Pl.* 701.
- Amphictyones*: legati *ἱεροκλήμονες* et Pylagoræ ad eorum conventum, coronati, *Nub.* 623.
- Amphidromia*, festum decima die post partum liberorum, quibus tum nomen dabatur, *Lys.* 757.
- Amphion*. Amphionis domus fulmine eversa, in Niobe *Æschyli*, *Av.* 1247. Vide Amphodus.
- Amphipolis* in Thracia: ibi occubuerunt Brasidas et Cleon, *Pac.* 284.
- Amphitheus* in *Acharnensibus* (orator fictus), qui genus suum deducit ab antiquo Amphitheo, Cereris et Triptolemi filio, sive potius sacerdote, ludicrum in modum, ut simul Euripidei prologi rideantur. Sibi immortalis commisisse deos soli ut pacem cum Lacedæmoniis componat: sed prytanes egeno viaticum non præbere. Abducitur, intercedente Dicæopolide, 46—58. A quo ad Lacedæmonios mittitur, ut privam pacem ipsi, liberis et uxori componat, 129—133. Redit cum variis induciis, Acharnenses duros et bellicosos metuens, et, datis Dicæopolidi tricennialibus induciis, fugit, 175—203.
- Amphodus* vocandus erat (Amphion), *Thesm. att.*, *fr.* 304.
- Amyclæ*: ibi cultus Apollo, *Lys.* 1299.
- Amyntas* ut timidus perstringitur, ἡ Ἀμύνια potius appellandus, *Nub.* 686—692. A Comicis præterea ut mollis, gloriosus, sycophanta, legatus infidus perstringitur, 691. Amyntas, Pronapis filius, amator alexæ: a Cratino perstringitur etiam ut assentator, gloriosus, sycophanta, *Vesp.* 74 sq.; porro perstringebatur ut populi osor, improbus, comas alens, *ib.* 466, ubi Κορυτταρῖα. Selli filius esse fingitur, quo paupertas ejus notetur: erat autem Pronapis filius, de Crobvli prosa-
- pia, stolidus, famelicus ut Antiphon, legatus Pharsalum, ubi inter Penestas Thessaliæ vivebat, ipse ut qui maxime penesta, *Vesp.* 1267—1274.
- Amyntas*, creditor Strepsiadæ in *Nubibus*, 31, advenit perditis per ἱπποτροφίαν fortunis, ut reddatur sibi debitum petens. A Strepsiadæ insolenter ludificatur et stimulo tanquam equus abigitur, 1258—1302, *coll. sch.* ad 31.
- Amynon*, non medicus, sed orator ἡταιρηκός, *Eccl.* 365.
- Anacreon Teius*, mollis, *Thesm.* 161. Anacreontis scolium, *fr.* 2.
- Anacyndaraxus*, Sardanapalli pater, *Av.* 1021.
- Anadiplosis* figura, *Nub.* 267.
- Ἀνάγκη (secundum nonnullos judiciale vas), *fr.* 512.
- Anagyros*, pagus Atticæ, ab Anagyro heroe, *Lys.* 67.
- Anagyros*, fabula Aristophanis: *v. fr.* 135—155, p. 466 sqq.
- Anaphlystius*, ex demo Atticæ, *Ran.* 427, ubi fictum videtur ab ἀναφλῆν; item Anaphlystius homo, ad ἀναφλῆν alludendo, *Eccl.* 979.
- Anarrhysis*, altera dies festi Apaturiorum, *Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Anchiale*: eam et Tarsum in Cilicia uno die condidit Sardanapallus, *Av.* 1021.
- Anchomenus* (?), *Tagen.*, *fr.* 430.
- Anchusa*, herba s. radix ad fucum mulieribus parandum, *Lys.* 48, *Eccl.* 929.
- Ancyllo*, pater Myrtiæ panariæ, *Vesp.* 1397. Ancyllo in comædiis notatur matrem male tractasse, *Vesp.* 1178.
- Andocides orator*, filius Leogoræ, *Nub.* 109; pater Antiphontis (*v. not.*), *Vesp.* 1270. Andocidæ herma non amputatus, teste Philochoro, *Lys.* 1094.
- Andreas grammaticus*, *not. ad Lys.* 1087.
- Androcles a Comicis perstringitur ut servus*, medicus, ἡταιρηκός, crumeniseca, *Vesp.* 1187.
- Andromeda*, filia Cephei, qui exposuit eam ceto, *Thesm.* 1056 sq., 1113. (*Conf. sch. Nub.* 556.) Ejus partes ex *Andromeda Euripidis* expressas agit Mnesilochus in ea fabula, 1057—1134. *Andromeda Euripidis*, *Thesm.* 1012, *Ran.* 53. Una cum Helena fabula docebatur, *Th.* 1012, et octo annis ante Ranas, pulcherrima, *Ran.* 53. In ea inducebatur Echo, superiore anno in scena adjutrix Euripidi, *Thesm.* 1060 sq. *Andromeda* (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Anguille* in aqua turbida capiuntur, *Eq.* 865. *Add.* Bæotiae, Copaides.
- Annuere capite regum est*, *Av.* 929.
- Annuli nobiliorum*, *Eccl.* 632. Anulus æneus ἀπείρων, *fr.* 247. *Annuli χαρμακῆται*, magice consecrati, apud Comicos, *Pl.* 883, 884.
- Annus judicum computatur decem mensium*, duobus in festa consumptis, *Vesp.* 663.
- Annus Ægyptius panum in clibano confectionem invenit*: unde proverbium Ἄννος χρίσανον, *Ach.* 86.
- Ἄνθος, dies primus Thesmophoriorum, undecimus Pyanepsionis, *Thesm.* 80. Quare ita dictus sit et apud nonnullos κάθος, *ib.* 585. *Add.* 623.
- Anus dives juvenem pauperem sibi amatorem alens*, *Pl.* 958—1094.
- Anser*: per anserem, fatidicam avem, jurat Lampo: per eos jurari olim jussit Rhadamanthus, auctore Sosicrate, *Av.* 521. Per eundem jurant philosophi, *Vesp.* 83.
- Antæus in Libya*: ejus certamen cum Hercule, *not. ad Ran.* 688.
- Antea Homero quæ aliis Sthenebæa*, *Ran.* 1043.

- Antenor*: ejus domui appensum pardali corium in *Sophoclis Ajace Loero*, *Av.* 933.
- Anthesia* secundum *Apollodorum* appellatur festum *Bacchi*, cujus partes sunt *Pithagia*, *Choes*, *Chytiri*, *Ach.* 961.
- Antigenes archon*, *Ran.* *Arg.* I, 33, 694, 720, 1422.
- Antileo* perstringitur ut malus et alienis negotiis se immiscens, *Eq.* 1044.
- Antilocheus*, in versu ex *Myrmidonibus Aeschili*, *Eccl.* 392.
- Antimachus*, homo pulcher et effeminatus, *καταπύγων*, *Nub.* 1022. Alius ob improbitatem a *Comicis* perstringitur; tertius est *Psacadis*; quartus *trapezita* ab *Eupolide* memoratus; quintus *historiarum scriptor*, *ibid.* *Antimachus*, *Psacadis* filius, malus poeta lyricus, choragus sordidus, de quo v. *scholia*: ei mala imprecatur *Chorus Ach.* 1150—1173. Eundem esse dicit *scholiasta*, qui decretum fecisse ferebatur ne *comici poetae* nominatim quemquam perstringerent; secundum alios, ne *chori* quicquam acciperent a *choragis*.
- Antiochis* tribus, *Av.* 645.
- Antiochus*, gubernator *Alcibiadis*; cui commissam classem vicit *Lysander*, *Ran.* 1422.
- Antipater archon*, *Pl.* *Arg.* IV, 173.
- Antipater Thessalonicensis*: ejus epigramma in *Aristophanem*, *Prol.* XVI.
- Antiphanes Atheniensis*, *Stephani* filius, *medicæ comædiæ poeta*, docere incepit *olymp.* 98, secundum nonnullos *Thessalus*, *παρεργατικός* a *Demosthene*. Ejus ingenium. *Mortuus Chii* (*Cii*?). Ejus *comædiarum* 260 partem docuit *Stephanus*, *Prol.* III, 63—71.
- Antiphon*, *Andocidæ* filius (v. not.), famelicus, pauper, *Vesp.* 1270. Est inter convivas *infra* 1301.
- Ἀντιστήνης*, *sch.* *Ran.* 153.
- Antisthenes*, durum cecans, effeminatus, *Eccl.* 366—368, avarus, *ib.* 806—808.
- Antistrophe* unde dicta, *Pac.* 796.
- Antitheus Atheniensis* *Gargetti*, *Thesm.* 898.
- Anytus* et *Melitus*, *accusatores Socratis*, *Arg.* *Nub.* II, VII—X. His *Aristophanes* in *Nubibus* scribendis *gratificatus* dicitur, falso ob *temporum rationem*, *Nub.* 627.
- Aornus lacus* in *Iberia*, *Ran.* 475.
- Apaturia*, festum *Atheniense* mense *Pyanepsione* celebratum per tres dies, *δόρυπαια*, *ἀνάρρυσιν*, *κοιρεῶν*: quorum primo *ἐράτορες* *isiclos* epulabantur; altero sacrificabant *Jovi ἐρατρίω* et *Minervæ*; tertio *pueros puellasque* in *ἐρατρίᾳ* recipiebant, hinc a *grammaticis* nonnullis *ἀπατόρια* quasi *ὁμοπατόρια* explicata; alii ab antiqua *ἀπάτῃ* *Melanthi* derivant, in pugna singulari cum *Xantho Boeto* de *Celænis*, quæ hic narratur, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Filii a patribus ad *phratres* ducebantur cum ore *victima*, quæ *cur meior* vocaretur et *κοιρεῶν*, producta a *μειωγῶν* et *libra appensa*; *phratres* *victimæ* partes accipiebant, *Ran.* 798. *Apaturiis* multa affliciebantur a *phratoribus* ovem nimis levem offerentes, *fr.* 277. *Carnes* ex *Apaturiis*, *Thesm.* 553. Adde *sch.* 750. *Apaturiis* tertio die agebantur *cursus equestres*, *Pac.* 901.
- Apelles*, discipulus *Pamphili* pictoris, *Pl.* 385.
- Aper Calydonius*, *Ran.* 1238. *Apri* dentes exacuunt ad pugnam, *Ran.* 815.
- Apes* hieme nutriuntur *caricis*, *Eq.* 755.
- Epheareus*, pater *Idæ* et *Lyncæ*, *Pl.* 210.
- Aphrodisium*, pars *Pirææ* portus, *Pac.* 144.
- Ἀφροδίτης*, de *Venere*, *fr.* 271.
- Apollo*, *Av.* 772; *χρυσόδρας*, *Delum* tenens, *Thesm.* 315 sq.; *εὐλόρας* [(sine subst.)], *ib.* 969; *φορμικτᾶς*, *Ran.* 231. *Apollini* *sacræ cicadæ*, utpote *musicæ*, *Nub.* 984. *Apollo* *ὀφιοπόλις*, *fr.* 604. Accipitrem gerit in capite, *famulus Jovis*, *Av.* 516. *Χρυσόθρονος* (sine subst.), *ib.* 950. Ejus *pharetra*, *Eq.* 1272. *Ἐκάεργος*, *Thesm.* 972. *Apollo* *geminus* (*Dianæ*), *ἀγέρορος*, *ἰήσιος*, *Lys.* 1281 sq. *Apollo* *Amyclæus*, *Lys.* 1299. *Delius*, *Cynthiam* altam rupem tenens, *Nub.* 595—597. *Apollo* qui *Delum* et *Pythonem* tenens, *Naxum*, *Miletum*, *Claron*, *veni ad sacra*, aut ad *Seythas* profecturus, versus *Hippodactis*, imo *Ananii*, *Ran.* 659, 661. *Didymæus* a *Didymo* *Mileti*, *Lys.* 1281. *Lycius*, *Eq.* 1240. Unde *λύκειος*, *λυκακτόνος* dictus, *Av.* 369. *Apollo* *Napæus* *Lesbi*; ejus *oraculum Pelopi* datum, *Nub.* 144. *Cur Pythius*, *Pl.* 39. *Cur* dicatur *oracula* dare ex *στεμμάτων*, *ibid.* *Apollinis* *templum Delphicum* condiderunt *Agamedes* et *Trophonius*, *Nub.* 508. Quorum *Agamedes* secundum nonnullos *filius erat Apollinis* ex *Epicaste*, *ibid.* *Apollini* *servit Hyperboreus Abaris*, *Eq.* 729. Cum *Apolline* certarunt *Eurytus* et *Marsyas*, *Ran.* *Arg.* IV. *Apollo* dat *Bacidem καθαρτὴν* mulierum *furiosarum* *Lacedæmoniiis*, *Av.* 962, quod narrat *Theopompus*, *Pac.* 1071. *Apollo* *Agyieus*, γειτων, *προθύρου* *προπύλαιος*, *columnæ acuminatæ*, ut *obelisci*, forma ante *januam* positus: a *Doriensibus* derivatus, secundum *Dieuchidam* (qui *plura ibi*, loco corrupto), *Vesp.* 875, ubi *Edelycleo* eum veneratur. *Apollo* *Agyieus quadratus*, *Thesm.* 489. *Apollo* *fatidicus*, *Av.* 722, *sch.* *Pl.* 438, ab *Jove* *oracula* accipit, *fr.* 299. Ea effert *λοξῶς*, *Eq.* 196. *Cur* *Loxias* dictus, *Pl.* 8. Unde *tripodem Delphicum* nactus sit, *ibid.* 9. Reddens *oracula* quatit *Pythicam laurum*, *Pl.* 213. Ejus *oraculum Laio* datum de *Oedipo*, *Ran.* 1184. *Apollo* *vates*, *medicus*, et *musicus*, *Pl.* 11 et *sch.* *Medicus*, *Av.* 584. Operam suam *mercede* locat, dictum ob *muros Laomedonti* *mercede* structos, *ibid.* *Apollo* *patrius*, *πατρίος*, *Athenis* colitur, quia *Erechthei* *filiam Creusam* duxit, unde *Ion* *prognatus*. Ei ut *προγόνῳ* *sacra* faciebant *magistratus munus* *incuntes*, *Nub.* 1468, *Av.* 1527, *Pl.* 438. *Apollo* *averruncus*, *ἀποτρόπαιος*, *ἀλεξίκακος*, *Av.* 61, *Vesp.* 161, *Pl.* 359, 854, *sch.* 438, *sch.* *Pac.* 422. Per eum jurant viri *Lys.* 938, 942, etc., *Eccl.* 160. Per eundem *mulier insolite*, *Lys.* 917, *Ran.* 508, *Eccl.* 631. *Apollinis* festum agitur in pago *Athenarum* *Cicynnenst*, *Nub.* 134. Ei *novilunium* et *septimæ mensium sacræ*, *Pl.* 1126. *Apollinis* *corvi sacri* ad *Pagaseticum sinum* in *Thessalia*, *Pl.* 604, *Nub.* 133. Est pater *Aristei* ex *Cyrene*, *Eq.* 894; secundum nonnullos *Agamedis* ex *Epicaste*, *Nub.* 508. *Apollo* idem qui *Sol*, *Nub.* 595.
- Apollodorus archon*, *Prol.* III, 43.
- Apollodorus pictor*; ejus *Heractidæ* supplices *Athenis*, *Pl.* 385.
- Apollodorus histrio* *Pacem Aristophanis* egit, *Pac.* *Arg.* I.
- Apollodorus*, *novæ comædiæ poeta*, *Prol.* III, 74.
- Apollonius*, *poetarum* (*Homeri*) *interpres*, *Prol.* IX, a, 47, p. XIX.
- [*Apostrophus*. Voces quæ *apostrophum* patiuntur, si in *ultima* habeant *acutum*, eum transferunt in *penultimam*, *Pl.* 143. *Kust.*]
- Apseudes archon*, *Av.* 997.
- Apuæ*, *gratus Atheniensibus* *cibus*, etiam *scholiastarum* *tempore*; earum *species*, *Eq.* 645.
- Aqua*: *κατὰ χειρὸς ὕδωρ*, ad *epulas*, *Av.* 464. *Aqua* petitur in *animæ deliquio*, *Vesp.* 995. *Aquam* *reste* *haurientium*, *ἱμνοοστράφων*, *carmina*, *Ran.* 1297 et *sch.*
- Aquila* in *sceptro Jovis*: *loci poetarum*, *Av.* 515; *apud*

- Aristophanem in capite Jovis, quia sacra cuique deo animalia in capite statuarum ponebant, ibid. Vide* *Æsopus.*
- Αἶζα* templum (Athenis), *Hor.*, fr. 481.
- Arabia felix*, *Av.* 145.
- Aranee* canuntur Euripideo modo in *Ranis* 1313—1316.
- Araros, filius Aristophanis, qui cum Pluto fabula popularibus commendabat, Prol. XI, 77 sqq.; XII, 36 sqq.; XV, 21. Araros suis et patris fabulis certavit, Prol. XIII, 16. Adde Aristophanes.*
- Arbitri. Vide Dietetæ.*
- [*Arbores. Rustici olim pedes vel crania animalium arboribus affigere solebant, fascini avertendi gratia, ne exarescerent, Pl. 943. K.*]
- Arceades ante lunæ originem in desertis vagabantur, arborum frugibus vescentes; unde προσεδηγοί dicti; sed a Phrygiis in certamine de gentis antiquitate victi, Nub. 398.*
- Arcadia, Eq. 798, 801. In ea educatus Juppiter, Nub. 468.*
- Arcas* ἄρκος καὶ κολῆς, *alata, Sophocles Av.* 1203. *Arcas Bacis, Pac. 1071, Melanthius, ib. 890.*
- Archagetæ (tribuum heroes ἐπώνυμοι), fr. 186.*
- Archedemus peregrinus, nunc populi dux principatum nequitiae obtinet, Ran. 417—421. Ut peregrinus traducitur etiam ab Eupolide, 418. Devovetur Archedemus lippus, ῥάμιον, quod Callistratus pro nomine proprio accipit, ut Charon, Ran. 588.*
- Archegetis Minerva, Av. 516.*
- Archelaus, rex Macedoniæ: apud eum vixit Agatho cum multis aliis (poetis), Ran. 84. Ob Archelaum Nubes fabulam scriptam esse somniabantur ab Aristophane, cui prætulit ille Socratem, Arg. Nub. I.*
- Archennus, pater Bupalæ et Athenidis, primus Victoriam alatum finxit, Av. 574.*
- Archenomus: ei (restem) mittit Pluto cum minis, Ran. 1507.*
- Archeptolemus (coryphæus legationis septimo anno belli) pacem a Lacedæmoniis obtulit, repudiatam a Cleone, Eq. 794—796 (ubi errat scholiastes, ad quem v. notam Palmerii). Erat Hippodami filius, Cleonis inimicus, Eq. 327 cum nota Meieri.*
- Archias, Syracusarum conditor, divitiis ei et bona valetudine in oraculo propositis, divitias prætulit et opulentissimam urbem condidit, Eq. 1091.*
- Archilochus Parius poeta, turpiloquus in iambis, Prol. X, b, 157. In pugna adversus Saïos Thraciæ abjecta parma fugit: ejus versus in hanc rem, Pac. 1298 sq. Scripsit trimetra et tetrametra, Nub. 641. In Paro victor primus hunc hymnum Cereris (τί νεῖλα καλλίνικος?) sibi acclamasse fertur, Av. 1764. Versus ex ejus Hymno in Herculem post ærumnam in Augeæ stabulo, ibid. Archilochi erat fabula de societate vulpis et aquilæ, quæ juniore Æsopo tribuitur Av. 651 sqq.*
- Archimolius mari missus a Lacedæmoniis contra Hippam, repellitur, Lys. 1153.*
- Archinus et Agyrrhius memorantur a Platone et Sannyrione publice mense præpositi diminuisse mercedem comicorum poetarum, a senatu acceptam. Ad horum alterutrum a Comicis traductum, referunt Ran. 367 sq.*
- Archippus poeta maxime omnium perstringitur ob dicta forensia et inficeta, Vesp. 481. Ei tribuuntur quattuor fabulæ quæ Aristophanis feruntur, Prol. XI, 87.*
- Archon. Archontum εὐρυντι in iudicio imitatione exprimuntur Vesp. 963 sqq. Archontes myrtis coronabantur, Vesp. 861. Archon (judicat) Vesp. 1108. Archontem non perstringi, lex Comicis, Nub. 31, Ran. 501 et not.*
- Archon rex præerat certamini bibendi Choum festo, et utrem vincenti dabat. Etiam pomparum mysticarum curator et sacrificiis præfectus erat, Ach. 1224. Adde Polemarchus.*
- [*Archontes: Callias, Ach. 10, 406, 737. Stratocles, Eq. Arg. I, 8. Euclides, Eq. 237. Euthymenes, Ach. Arg. 5. Mnesitheus, Ach. 10. Euthymenes, Ach. 66. Morychides, Ach. 67. Theodorus, Ach. 67. Lacratides, Ach. 219. Hipparchus, Vesp. 706. Chabrias, Av. Arg. 2. Arimnestus, Av. Arg. 7. Pythodorus, Av. 998, Pac. 60. Scythodorus, Pac. 604. Leocritus, Lys. Arg. Callias post Leocritum, Lys. Arg. Chabrias, Pl. 179, Av. Arg. 2. Diocles, Pl. 179. Antipater, Pl. Arg. Isarchus, Nub. Arg. 8, 549, 552. Alceus, Nub. 549, 552. Aminias, Nub. Arg. 8, 31, 549, 552. Stratocles, Nub. 584. Callias, Nub. 967, Ran. Arg. 3. Antigenes. Ran. Arg. 3, 7, 33, 732. KUST.]*
- Ἀρπτος, virgo Dianæ consecrata, Brauroniis crocotâ amicta, Lys. 645, ejus ritus originem, caussam et rationem multis explicat schol. Adde fr. 337.*
- Arepagus, Pl. 1166, 1167. In eo judicandi socii Cylo-nis, Eq. 445.*
- Argentaria (ἀργυροποιεῖον) publica, Vesp. 1007.*
- Arginusa, Æolidis oppidum e regione Lesbi et Maleæ promontorii: ibi Athenienses anno ante Ranas doctam, Antigene archonte, Lacedæmonios vicerunt per servos manumissos, Ran. 33, 191; post pugnam duces tempestate impediti mortuos ad sepulturam non quæsierunt et insepultos reliquerunt; quorum ducum sex capitis damnati, quattuor fuga salutem quæsierunt, ἄτιμοι declarati: pro quibus intercedere videtur Aristophanes Ran. 689—705, sch. ad 698 et 688 et 191. Nomina ducum sex supplicio affectorum recensentur ex Philochoro, ib. 1196. Culpa Theramenis et Callixeni in iudicium abducti erant, ib. 541. De pugna dictum ib. 693 sq.: Pugna navalis una sola servos reddiderat dominos et Platæenses. Hellanicus narrat Antigene archonte servos qui navali pugna interfuerant in civitatem receptos ut Platæenses, 694. Athenienses servis civilia jura pollicebantur si ad Arginusas pugnassent; post pugnam servi occisorum corpora insepulta colligebant et libertate donabantur, Nub. 6. Post eam pugnam Lacedæmonii pacem offerebant, Ran. 1532.*
- Argivi, socii Lacedæmoniorum; eorum amicitiam quaerit Cleo, accusatus Lacedæmonios convenire apud Argivos, Eq. 466 sq. Argivi paci adversantur, Pac. 493, et auxilii nihil præstant ad liberandam deam, sed dum derident Athenienses et Lacedæmonios bello pressos, quia ab utrisque merentur stipendia, ib. 475—477. Hinc sæpe a Comicis perstringuntur ut ambigui: post inducias bellum renovantibus Corinthiis socii fiunt, ibid. Argivorum et Lacedæmoniorum ad pugnam ad Orneas, Av. 399. Argivus prudens vobis est stultus, Hieronymus stultus prudens, ironia, Eccl. 201, ubi schol. pro nomine proprio capit Ἀργεῖος. Argivi fures, Anag., fr. 153. Ostracismus apud eos, Eq. 855.*
- Argo navis, Euripides Medea Ran. 1382. Memoratur sch. Pl. 1127.*
- Argolas (heros), fr. 284.*
- Argos, Eq. 813, Thesm. 1101. Ὁ πόλις Ἀργους, exclamatio ex Telepho Euripidis, Pl. 601 et not. Argos venit Agyptus, Ran. 1208.*
- Argus, Iūs custos, in pavonem mutatur, Av. 102. In-*

- troudeitur in Inacho Sophoclis, *Eccl.* 80, ubi Pano-
ples, 81.
Aries Phrixii, *Nub.* 257.
Arignotus, Athenis notissimus, Ariphradis filius, citha-
rædus, libidinibus contra naturam gaudens, *Eq.*
1278 sq. Frater Ariphradis in sch. *Vesp.* 1281.
Arimas, lochus Lacedæmoniorum, *Lys.* 453.
Arimnestus archon, *Av. Arg.* II.
Arion Methymnæus primus cyclios choros instituit,
auctoribus Hellanico et Dicæarcho, *Av.* 1403. Ario-
nis fabula, *Ran.* 1315.
Ariphradus, pater Arignoti et Ariphradis hominis tur-
pissimarum libidinum, *Eq.* 1278.
Ariphradus, Ariphradis filius, ignobilis, libidinum exse-
crabilem homo, quæ describuntur *Eq.* 1280—1289.
Ariphradus perstringitur ut cunnilingus, *Φοινικιστής*,
Pac. 883—885. Ariphradus, filius Automenis, suo in-
genio didicit lingua patrare in lupanaribus, *Vesp.* 1280
—1283. In Ecclesiastis est inter mulieres, citharæ-
dus turpis, 129.
Aristæus, Apollinis et Cyrenes filius, laserpitii et
mellis usum docuit, *Eq.* 894.
Aristagoras Melius, dithyramborum poeta, Eleusinia
ἑσπερίστου et maxime impius judicabatur, *Nub.* 830.
Aristarchus (ex triginta tyrannis), stipatus Iberibus, *Tri-
phal.*, fr. 467.
Aristarchus 140 annis minor Zenodoto et Ptolemæo
Philadelpho, *Prol. X*, a, 50; qua re refutatur error
Heliodori, *IX*, a, 40, p. XIX.
Aristides Justus, *Eq.* 1328. Instituit erant in æra-
rium conferendum sociis, si forte cum Persis bel-
landum esset, *Lys.* 651, 653. Ostracismo ejiciebatur,
Eq. 855.
Aristo, spurius filius Sophoclis ex Theoride Sicynia,
Ran. 78.
Aristocleides, citharædus optimus, magister Phryni-
dis, a Terpandro genus ducens, forens tempore
belli Persici, *Nub.* 971.
Aristocrates, Scellie filius (de quo vana narrant
scholl.), *Av.* 126, 125.
Aristocrates, dux ad Arginusas, supplicio affectus,
Ran. 1196.
Aristocrates (vitiose pro Pherecrates), *Nub.* 971 et
not.
Aristocritus: ejus mythus de Vesta, *Vesp.* 846.
Aristodemus (fœdus, cinædus homo) dictus podex, *Dæ-
tal.*, fr. 42, 6.
Aristogiton tyrannicida, *Lys.* 633, sch. *Eq.* 786. Vide
Harmodius.
Aristomache (tanquam) Marathonica (ad victoriam Mara-
thoniam respiciendo): nomen meretricis, *Thesm.*
806.
Aristonicus Thessalus, quem Lais amavit, *Pl.* 179.
Aristonymus risit Aristophanem, quod per Philoni-
dem et Callistratum fabulas doceret, *Prol. XI*, 13
sq.; *XII*, 10 sqq.; *XIII*, 9 sqq.
Aristophanes. Aristophanis vita narrata in *Prol. XI—
XV*, quorum singula hic non referimus. Genere
Ægyptius erat, quare Nili hoc loco meminit, *Nub.*
272, sed v. not. Philippi filius: ejus ingenium: per
Callistratum et Philonidem fabulas docebat, per
illum πολιτικός, per hunc quas in Euripidem et So-
cratem scripserat; postea suo nomine; aliquot fa-
bulas filio dedit. Ejus fabularum numerus, *Prol.*
III, 47—55. Consummavit artem comædiæ a Cra-
tino inchoatam, *Prol. V*, 24 sqq.; *IX*, a, 91 sqq.
Ejus χαρακτήρ, *Prol. II*, 19 sqq. Ejus gratia, *Prol.*
II, 3. Aristophanes utitur ore rotundo Euripidis, sed

sensus minus forenses producit, fr. 397. Erat calvus,
Nub. 545, 554 et *Eq.* 1291, ubi ex Eupolide, *Eq.*
550. A Cleone accusatus ob Babylonios comædiam
falsis criminibus apud senatum, civitati et senatui
præsentibus sociis insultasse, quum ne Atheniensis
quidem esset, sed peregrinus, ægerime evadit, *Ach.*
377—382. Adde 502 sq. In Parabasi Acharnensium
exponit, se modeste Atheniensibus consilia optima de-
disse, ne a peregrinis se regi neve ab assentatoribus
decipi se patiantur: hinc jam Persarum regem ex le-
gatis Lacedæmoniorum sciscitatum, utris faveat Ari-
stophanes, et eos esse victuros dixisse qui hujus poetæ
consiliis utantur; Lacedæmonios autem Æginam affe-
ctare, alia de causa nulla, quam ut poetam hunc in
Ægina prædia possidentem Atheniensibus auferant.
Se justa usque suasurum in comædiis, quidquid ma-
chinetur Cleo, 626—664. Equites primam fabu-
lam suo nomine scenæ dedit, *Eq.* 503; *Nub.* 530.
In qua milto vel facie faciem oblitus Cleonis partes
ipse egit, *Eq.* 230 sq., *Arg. II*: nam artifex nemo
Cleonis personam fingere audebat, 230 sq. (unde illud
fictum.) In Parabasi Equitum explicat qua causa
non prius comædias in scena docuerit, 507—550.
Nulla simultate in Socratem motus scripsit *Nubes*,
philosophos in universum depingens, *Nub.* 96;
quoniam dicitur Anyto et Melito gratificans So-
cratis atheismum per polytheismum traduxisse; at
temporum ratio obstat, *Nub.* 627. Nubium fabulam
postea διασκευάζει, *Arg. V* et *VI*. In Parabasi Nu-
bium queritur de victa apud spectatores adeo elegantes
fabula Nubium priorum: probatam ab ipsis fuisse pri-
mam comædiam, *Dætalenses*, quam ut virgo, cui parere
nondum liceret, exposuerit sub alienis Callistrati et
Philonidis nominibus. Nunc igitur querere eundem
spectatorum animum, in comædia præsertim cum
summo labore composita, modestissima et sibi metipsi
versibusque fidente, repudiante vulgaria Comici leno-
cinia. Se non eadem sapius introduere, sed novas sem-
per formas easque lepidas comminisci: Cleonem po-
tentissimum percussisse semel, non insultasse jacenti,
ut alios Comicos Hyperbolum ad tædium usque perse-
quentes, in quibus Eupolin Equites suo usui accommo-
dantem. Rectius igitur se probatum iri, 518—562.
Nubes, solem et lunam dicit mala omnia ostendisse
quum Athenienses Cleonem ducem eligerent, et consi-
lium dat ut voracem furem capistrent et nervo constrin-
gant (hæc ex prioribus Nubibus), 575—594. Deinde
Lunam introducit querentem de perturbatione festorum
dierum, qui jam non amplius responderent deorum con-
suetudini; quare hos iratos Hyperbolo sacro legato coro-
nam ademisse, ut discatur vitæ dies agendos esse se-
cundum lunæ cursum, 607—626. Qualis sit comædia
Vespæ significat v. 54—66. In Parabasi *Vesparum* in-
juriam in se commissæ accusat spectatores: nam quum
non solum alios poetas comicos clam adjuverit, sed aperte
etiam Herculeam ira potentissimum monstrum Cleonem
sit adortus, post victoriam modeste se gesserit, specta-
tores optimam comædiam, *Nubes*, anno superiore ne-
gligenter audivisse nec præmio ornasse, in qua aliam
pestem a civitate averruncaverit. Sed ipsis probo esse
ejusmodi incuriam; se apud sapientes nihilo deteriore
poetam habitum iri: quare monere ut in posterum scita
inventæ poetarum velut poma cum vesibus in arcibus
condant, ita dexteritatem olituri, 1015—1059. Deinde
narrat esse qui dixerint se in gratiam rediisse cum
Cleonem, quum ab eo accusatus urgeretur, foris exspe-
ctantibus multis si dicterium emitteret poeta pressus:
se igitur ei velut pœnitentem aliquantulum illuisse,

- deinde irrisum deseruisse, 1284—1291. In *Parabasi Pacis* exponit se, si quis alius poeta comicus, dignum esse laude magna, primum quod humilia et inficeta argumenta emulorum primum antiquaverit et ab ignobilibus nugis ad altiora verterit artem; deinde quod non privatos homunculos mordeat, sed potentissimum monstrum *Cleonem* audacter sit aggressus, pro urbe et insulis usque pugnans. Harum rerum gratiam sibi habendam esse a spectatoribus, eoque magis quod palæstras non obeat adolescentes tentans, sed modestus sit: proinde viros, pueros, tandem calvos favere oportere poetæ calvo, 734—774. In multis fabulis id egit ut Athenienses ad pacem cum Lacedæmonis componendam compelleret, *Pac. Arg. I.* (Tangit Comicum qui ipsum expilaverat, *Anag.*, fr. 149.) Aristophanem *Eupolidis* dicta furari dixerat *Cratinus*, *Eq.* 531. Ei *Eupolis* in *Autolyco* objecit ambitiosam frequentationem palestrarum post victoriam, *Vesp.* 1025. Vide *Enpolis*. Antipatro archonte ultimam fabulam suo nomine docuit *Plutum*; sequentes duas *Cocalum* et *Eoliconem* filii *Ararotis* nomine, quem commendare spectatoribus volebat, *Arg. Pl. IV.* Aristophanem pudebat uxoris et duorum insipientium filiorum, fr. 487. Aristophanem primum in *Pluto* faces postulasce annotaverat *Lycophron*; refutatur *Comicorum* testimoniis, *Pl.* 1194. (Aristophani veteres quidam critici tribuebant *Πόλεως Φιλυλλίου* et *Σκευῆς* *Platonis*, p. 446, b.) Aristophaneum metrum ab usu frequenti poetæ dictum, quanquam ipso antiquius, *Pl.* 487.
- Aristophanes* (grammaticus), *Nub.* 967.
- Aristoteles*, qui et *Battus*, quod v. *Pl.* 925.
- Aristoteles* philosophus poetæ explicat, *Prol. IX, a*, p. XIX.
- Aristoxenus* *Selinuntius* antiquior *Epicharmo*, *Pl.* 487.
- Aristoxenus*, primum venditor acuum, postea dives et vanus, deprehenditur cum *Pamphilo* in furto publico, *Pl.* 175.
- Aristyllus*, cunnilingus, *Eccl.* 647, *Pl.* 314, ubi *Aristyllus* ore hiant lambens. *Aristyllus* (diminutivum nominis *Aristocles*), *Telm.*, fr. 456.
- Arma ad caminum suspensa (paci signum), *Av.* 434—436. Arma oppignerare non licebat, *Pl.* 451.
- Arrhephoria* Athenis virginum septennium in pompa *Minervæ* cistas ferentium, vel in pompa *Hersæ*, *Cecropis* filiae, secundum *Istrum*, *Lys.* 641.
- Ars*. Artis definitio, *Nub.* 318. Adde *Artes*.
- Artabazus* (imo *Artaphernes*), *Eq.* 781.
- Artamuxia*. Vide *Artemisia*.
- Artaphernes*. Vide *Datis*.
- Artaxerxes*, *Xerxis* filius, quæ largitus fuerit *Themistocli* exuli, *Eq.* 84. Ad eundem se recepit *Thucydides* *Melesii* exul, secundum *Idomeneum*, *Vesp.* 947.
- Artaxerxes* (*Mnemon*) et *Cyrus* minor, *Eq.* 969.
- Artemisia*, *Ephesia*, *Lygdamidis* filia, cum *Xerxe* adversus Græcos navigavit et fortem se præstitit, *Lys.* 675.
- Artemisia*, in *Thesmophoriæ* nomen meretriculæ, 1200, quam *Scythia* vocat *Artamuxiam*, 1201, 1213, 1217, 1222, 1225.
- Artemisium*, promontorium *Eubææ*, Laconice *Artamitium*, ubi præclare pugnarunt Athenienses in *Medos*, *Lys.* 1251. In ea pugna boreas ventus ingruens classem Persarum destruxit, *Vesp.* 1122, ubi ad eam rem respicitur.
- Artemo*, tempore *Aristidis* iusti machinarum bellicarum artifex optimus, qui, claudus, gestabatur quo
- usus cum vocabat, quare περιόρητος dictus. Secundum alios *Anacreontis* περιόρητος Ἀρτέμιων est pulcher et ab omnibus expelitus puer. *Aristophanes* hoc in *Cratinum* vertit sic immutatum, περιόρητος Ἀρτέμιων, *Ach.* 850.
- Artes* et officia ob pecuniam inventa recensentur *Pl.* 160 sqq.; et Paupertati deberi demonstrantur, 510 sqq.
- Arx* Athenarum: ascensus in eam, τὸ σιμὸν, fortasse nomen proprium, ut ex aliis locis *Comicorum* apparere videtur, *Lys.* 288.
- Ascolia*, *Bacchi* festum, quomodo celebrentur ab Atheniensibus; locus *Eubuli*, *Pl.* 1129 et not.
- Ascondas* cum *Ephudione* pancratio certavit, ficti, ut videtur, pancratiastæ, *Vesp.* 1191. *Ascondas* junior ab *Ephudione* seniore Olympiis pugilatu vincitur, ib. 1382—1385.
- Asiana dialectus*, *Av.* 1563, *Pac.* 259.
- Asiaticæ* lyre pulsus, *Thesm.* 120.
- Asinus* omen, unde, *Av.* 721. *Asini* umbra: unde in proverbium evaserit, *Vesp.* 191, fr. 238. *Asini* velle-ra, proverb., *Ran.* 186. *Asini* præ gaudio pedunt, *Pac.* 335. *Asini* vescebantur Athenienses, *Vesp.* 194. *Asinus* sacra portans, vide *Eleusinia*. *Philonides* *asinus Melitensis*, *Plato* com. *Pl.* 179.—*Asinus*, vas vinarium, *Vesp.* 616 sq.
- Asium* pratium, *Ach.* 68.
- Asopius*, pater *Phormionis* ducis, *Pac.* 347, *Lys.* 804.
- Asopodorus*, fortasse *Tharrhelidæ* filius, ut valde parvus perstringitur a *Teleclide*, *Av.* 17.
- Aspasia*, *Periclis* σοφίστρια et magistra eloquentiæ, postea uxor; ejus ancillas duas rapiunt *Megarenses*, *Ach.* 527, sch. *Pac.* 502. *Aspasiæ* κύριος (maritus) *Pericles*, *Eq.* 969. *Aspasia* nupsit ovium mercatori, *Eq.* 132.
- Assentator*, ψωμοκόλαξ, fr. 213.
- Assyriæ litteræ*, *Av.* 1021.
- [*Asteriscus*, nota quedam grammaticorum, *Pl.* 253. K.]
- Asydamas*, filius *Morsimi*, tragicus poeta, *Av.* 287, *Ran.* 151.
- Asydamea* (aliis *Hippolyte*), uxor *Acasti*, *Peleum* frustra tentatum calumniis circumvenit, *Nub.* 1063.
- Astyochus*; ad ejus partes accedit *Phrynichus* dux Atheniensis, *Av.* 750.
- Asylum* servorum Athenis erat templum *Thesei* et *Furiarum*, *Eq.* 1312.
- Atalanta* *Schœnei* inter heroes *Calydonium* aprum venantes; cujus pellis ei datur a *Meleagro*, aufertur a matris ejus fratribus, *Ran.* 1238.
- Atalanta* fugiebat *Milaniem*, *Lys.* 785.
- Athamas*: ejus et filiorum ex *Nephele* historia, *Nub.* 257. In *Sophoclis* dramate, duos autem *Athamantas* ille scripserat, altero *Athamas* introducit coronatus et ad aram *Jovis* mactandus, tandem servatur ab *Hercule*, ibid.
- Athanasia*. Vide *Immortalitas*.
- Athenæ*, *Lys.* 980; urbs sacra, *Pac.* 1036; *ἱερὰ*, *Eq.* 1037. Vide *Cranæ*. A *Cecrope* conditæ, *Pl.* 773. Urbis ὄρεσποι scripti vel picti, *Av.* 997. *Athenæ* urbs omnes deos veneratur, quum ceteræ urbes singulis se devoverint, *Nub.* 304. Athenarum encomium pulcherrimum, *Nub.* 299—313. Quare *ὑπαρὰ* dictæ a poetis, 300, ut a *Pindaro*, *Ach.* 637, 639. Athenarum laus de eximiis commodis, quæ ob pietatem huic urbi contingere, *Hor.*, fr. 476. *Athenæ*, urbs ubi pulchræ illæ *triremes*, *Av.* 108. *Athenæ* antiquæ, *ἱστέρας* etc. celebrantur, *Eq.* 1323 sqq., *Ach.* 637. *Athenarum* urbi proprium ut mala consilia capiat, ea autem

dii in melius convertant : quorum prius Neptunum in certamine de possessione urbis a Minerva victum iis tribuisse, alterum Minervæ acceptum referri fama est popularis, Nub. 587 sq. Adde Athenienses. Atheniensis reipublicæ administratio ad rudissimos homines et sceleratos devenit, Eq. 191 sqq. Athenarum reditus annui recensentur Vesp. 657—660, prope bis mille talenta. Athenis erant plurima tribunalia, Vesp. 110. Athenas in iudicium citabantur insulani et ἔθνοι, Av. 1422, 1454 sq., 1458. Lex de peregrinis inter cives describendis post commorationem aliquantam in urbe, Ran. 416. Athenæ Byrsa dictæ (per lusum) Dram., fr. 280. Athenas confugit Cercyon, Nub. 508. (Athenas fuga rusticorum intelligitur Eccl. 243.) Athenæa non dicitur de muliere Atheniensi, sed Ἀθήνη, Av. 828. Conf. Pac. 271.

Athenienses ἀσπίδοι, γυμναῖς, Pac. 261. De qua re imprimis superbiebant et quod ipsorum urbs ante alias omnes exstitisset, Av. Arg. II. Ab Ione oriundi, Ach. 104. De Atheniensibus certamen Neptuni et Minervæ, Eq. 562. Athenienses oraculo jussi regna abrogare et solum Jovem sibi regem præficere, Nub. 984. Athenienses quomodo fame vel peste suis sacrificiis totam terram liberaverint, oraculi jussu sacrificium προῖχόντος Cereri offerendo; unde frugum primitiæ undecumque ad eos missæ, Eq. 729, Pl. 1054. Quæ debeant Theseo, cuius cædem ulciscuntur, et honores heroicis festaque ei constituunt, Pl. 627. Atheniensium et Bæotorum bellum de Cætanis, sec. alium schol. de utriusque populi imperio, faustum Atheniensibus opera Melanthii Arcadis (quod v.), Pac. 890. Athenienses fore ut emineant inter urbes ut aquilam inter aves, Bacidis oraculum, Av. 978. Athenienses servilem κατωάκην, gestabant sub Ippia, Lys. 1151, 1155, schol. 619. Antiqua et venerabilis disciplina Atheniensium immortalibus versibus describitur, Nub. 961—1023. Atheniensium veterum laus strenuitatis bellicæ, Eq. 565—574. Athenienses ex antiqua et nova disciplina inter se comparati, Ran. 727—733. Athenienses tenuibus natibus erant inde a Theseo, quem quum Hercules a petra (in Orco) solveret, partem natium reliquisset, Eq. 1368. Neptuni favore principatum in mari tenent, Nub. 304. A Ponto ad Sardiniam usque plurimis urbibus imperant, Vesp. 700. Iis mille urbes tributum pendunt, id est multæ, nisi verus est ipse ille numerus, Vesp. 707. Atheniensium tributa ex Græcia, Vesp. 520. Atheniensium civium fuisse numerum vicies mille, ex multis apparere, ut ex Demosthene, Vesp. 709. Athenienses utrimque germani archonte Lysimachide (ol. 83, 4) inventi sunt 14240, peregrini παρεγγεγραμμένοι 4760, sec. Philochorum, Vesp. 718. Atheniensium tres τάξεις tempore Solonis : Diacrii, Pedieî, Paralîi, Vesp. 1223. Eorum decem tribus, Pl. 277. Atheniensis populi divisio in quattuor classes, Arg. Eq. II, in tres classes, Eq. 627. Athenienses mysteriis et religionibus dediti, Nub. 302, 305. Eorum πατέροι sunt Jupiter et Apollo, Nub. 1468. Apud eos fratribus licebat in matrimonium ducere sorores ex patre, Nub. 1371. Lex eorum de filiabus ἐπικλήροις, Av. 1653. Nutriebant homines nihili, ut immolentur in magna calamitate publica, Eq. 1136. Athenienses regiones bello expugnatas, ejectis incolis, sorte dividebant inter suos cives colonos; quæ dicebatur cleruchica terra, Nub. 203. Qua ratione mensium suorum diem numerent exponitur Nub. 1131, 1134. Tibicinio student, Ach. 862, et

citharæ, Nub. 964. Ore ferebant obolos, Av. 503 et schol. In bello cum Chiis horum numos litera X signabant et repudiabant : unde χίεθλος—χιεθλος de adulterino numo, Av. 158. Piscibus multum rescebantur, Pac. 811. — Atheniensium insana studia, ante ὀρνιθομανίαν, recensentur Av. 1280—1283; deinde ὀρνιθομανοῦσι, 1284—1307. Athenienses Κεχηναῖοι dicti, a verbo κεχηνέαι, Eq. 1262. Eorum inconstantia, Eq. 518 sq. Iis novæ res et earum studium sunt pro alio quovis imperio, Eccl. 568 sq., coll. 580, 583 sqq. Athenienses ταχέουλοι, μετὰβούλοι, Ach. 630, 632, quales etiam in aliis comædiis traducuntur. Præpropere decernunt, decreta se exsecuturos negant, Eccl. 797 sq. Omnia justo tardius faciunt, Lys. 56 sq. et sch. Perstringuntur ut mala consilia sapientes, Nub. 587 sq., Eccl. 139; in Lysistrata 1227—1238, ut male consulentes sobrii, optime agentes ebrii. Sed quæ stulte decreverunt, ea divinitus in melius verti, vetus dictum, quo datum eis hoc ferebatur a Minerva, mala consilia autem a Neptuno, Eccl. 473—475. Adde Athenæ. Atheniensium concio ut peccudum, Vesp. 32 sq. Perstringuntur in tonstrinis et medicinis multum morantes, otiosi, Pl. 338. Atheniensium neglectus concionum, Ach. 19 seqq. et sch. 22. Athenienses κακοῦθεις, Pac. 822 sq., sch. Pl. 342. Eorum lucri privati cupido in rebus publicis agendis, Eccl. 185 sqq., 205 sqq. Sunt homines πανούργοι, fures, sycophantæ et aliis vitiis, Eccl. 436—454, 560 sqq. Ob calliditatem et impudentiam notantur; quare Atticus obtutus in Phidippida, Nub. 1173 sq., 1176. Eorum τί λέγεις σὺ; 1174. Ut furaces perstringuntur, Pac. 402. Multi eorum cinædi, Pac. 11. Eorum juvenes impii in patres, Eccl. 638, Ran. 274—276 et sch. Adde Phidippides et Patricida. Ut perjuri notantur Ran. ibid. Athenienses φιλοσοφῶντες, Pac. 42. Eorum senes nihil magis amant quam iudicare et calculo suffragii mordere, Ach. 375 sq. Iudiciorum studium quo Athenienses flagrant, sæpissime notatur, ut, præter Vesp. passim, Nub. 208 cum schol., 1220, 1429, Eq. 1317, Pac. 505, Av. 38, 40 sq., 1286—1289, Thesm. 1030 sq. Eorum paucissimi ἀπὸ λίσσας, litium osiores, Av. 110 sq. Adde sch. Pac. 55, 107, Av. 1695, etc. Eorum sycophantia, Av. 38. Duri et acerbi iudices sub Cleone, Pac. 349 sq. Atheniensium præfractum ingenium, ὁ πύσος τῶν τρόπος, Pac. 607. Duri erant in socios, Pac. 936. Facillime adducebantur ut punirent urbes socias, Pac. 171. Vocantur κατρεῖς, fr. 203; μολγοί, fr. 157. Atheniensium colluvies, Lacæna Lys. 170. — Athenienses soli hominum aliquid certe sapiunt in iudicandis ingeniis poetarum (sic recte eum locum cepit schol.), Ran. 809. Neque poetis duris et austeris delectantur neque viniis, sed odoratis et νεκταροσταγέσι, fr. 563. Athenienses spectatores ironice laudantur Ran. 1109—1118, schol. 1112, 1114. Sunt in vino convivæ sapientissimi, Lys. 1227. Athenienses rustici laudibus reipublicæ facile capiuntur, Ach. 371—374. — Athenienses qui cum Cleomene Eleusinem occupaverant, morte et bonorum publicatione multati : pana scripta in ænea columna ad vetus templum posita, Lys. 274. Vide Marathon. Athenienses transfugas ad Persas deprehensos, puniebant, Pac. 107. Qui Egyptiis auxilia tulere Inaro rege, per Megabazum pereunt, Pl. 178. Athenienses principatum accipiebant ob calamitates, quæ Lacedæmonem detinebant, Philochoro teste, Lys. 1138. Jurabant Lacedæmonios a Messeniis pressos, 1138. Vide Cimon. Atheniensium sacra bella duo, Av. 556. Athenienses (ol. 83, 4) in fame fru-

mentis modios 30000 accipiunt a Psammeticho, Vesp. 718, et ab Amaside, Pl. 178. *Ægyptios contra Persas adjuverunt, sed postea Persas contra Ægyptios duce Iphicrate, Pl. 178.* Atheniensium irruptiones in agrum Megarenses, Ach. 762 sq. Athenienses ut Chii, ita ipsis Chii in publicis sacrificiis bona precabantur, Av. 880. Melum insulam ἐξέκωσαν ob Diagoram, Nub. 830. Eubœam tributariam sibi faciunt et Hestiacensium regionem ipsi insident, Nub. 213. Samios bis subijciunt, Vesp. 283. Athenienses quam misere habitarent per septem annos belli, Eq. 792 sq. Longa obsidione ceperunt Potidæam, et incolae venderunt, Eq. 438. Eorum victoria ad Cenchreas ductu Niciæ, Eq. 609. Atheniensium et Lacedæmoniorum legati mutui octavo belli anno missi ad inducias pangendas; eorum nomina (ex Thucyd. 4, 119), Eq. 794. Athenienses coriario auctore rejiciunt pacem ab Lacedæmoniis post res in Pylo oblatam, Pac. 665—669, sch. Eq. 668. Athenienses et Lacedæmonii: ex iis utri vincebant, pacem volebant componere, Pac. 211—219. In Laconicam et reliquam Peloponnesum infesti ingruunt, Pac. 507. Monentur ut ad obtinendam pacem ad mare recedant neque affectent continentis tractus, Ib. 507. Atheniensium classes Laconicam infestantes, Pac. 626 sq. Quinquaginta annorum induciæ cum Lacedæmoniis Alcæo archonte pactæ, Pac. 466. Athenienses post Cleonem malis et vulgaribus hominibus reipublicæ administrationem tradebant, quia non fidebant splendidis viris, quos Lacedæmoniis favere et popularem statum fortasse eversuros metus erat, Pac. 681. Athenienses laborant ad Scionem, quæ defecerat, Vesp. 210. Victi ad Mantineam, Av. 13. Defecerant ab iis Milesii et insulanorum multi, Lys. 107. Atheniensium legati ex urbe arrecta, per Lysistratam pacem componunt cum Lacedæmoniis, Lys. 1086—1188. Hymnus Atheniensium, 1279—1296. Athenienses viri noctu in muro excubias agebant ob bellum, Thesm. 495. Antigene archonte vicerunt navali pugna ad Arginusam per servos manumissos, Ran. 33, 191, Nub. 6. Athenienses probos oderunt, malis utuntur necessitate coacti, Ran. 1455 sq. Novarum rerum cupiditate pereunt, Eccl. 218 sqq. Atheniensium et Bæotorum συμμαχία inita biennio ante hanc fabulam (ol. 96, 2), teste Philochoro, Eccl. 193. In Ecclesiæzasis est Atheniensium duorum confabulatio, quorum unus, reverens legum, bona sua in commune deponit ex decreto ab Ecclesiæzasis perlato, alter non deponit, eventum et mutabilitatem populi auspicans, præcone autem cœnam de communibus bonis edicente, impigre accurrit meditans quomodo communium particeps fiat non præbens sua, 728—876.

Athenis, filius Archenni, Av. 574.

Athenodorus cognomine Cordylion, Prol. IX, a, 45, p. XIX, in nota Hasii.

Athletæ (al. Aurigæ) usque ad ætatem scholiastæ purpurea trabea, ζῦστι, amicti curribus pompaticè urbem intrabant, Nub. 70.

Athmonensis, ex pago Attalidis, secundum alios Cecropidis tribus, Pac. 190, 919.

Atlantius πόλος, Euripides Av. 179.

Atreus. Atrei filius πολυκράτης (Agamemno) inclutissimus Achivorum, Æschylus Telepho, aut Iphigenia, Ran. 1270. Atreus et Aerope in Cressis Euripidis, Vesp. 763.

Attagen avis in Marathonis paludibus degit, Av. 250, Vesp. 257 et schol.; varius, Av. 761 et schol.

Attalii (libri Aristophanis, bibliothecæ Pergamenæ), Av. 1508.

Attalis tribus Athenarum, in qua Sunium, Nub. 401, Pac. 190.

Attica αὐτοκρατής, ob benignum solum celebratur Georg., fr. 162. Est petrosa, δόσεργος, Pl. 224, ὄρου τamen, bulborum vel allii agrestis, ferax, 283, et olivarum ferax, Pac. 578. Atticæ terræ laus, Eq. 582 sqq. Attica quomodo in quattuor regiones divisa a Pandione rege et filiis concessa, Vesp. 1223, Lys. 58. Attica: tres muri: borealis, australis vel medius, Phalericus, Triphal., fr. 469, a. In Attica olim lupi, de quibus lex et præmia eos cadentium, Av. 369. Attici αὐτοχθόνες, Vesp. 1076. Attici crabrones fortissimi audiunt Persis, 1090. Atticis proprium σκώπτειν καὶ παίζειν, Vesp. 859. Attici annum indicabant κατὰ τὸν ὑπερπύπτοντα ἀριθμὸν mensium post Dionysia, Thesm. 750. Atticæ virgines a quinto ad decimum ætatis annum cur cogantur crocota amictæ ἀρκετεύεσθαι Diane Brauronice et Munychite exponitur Lys. 645. Atticæ, non Athenæ, ob decem nomen Ἀθηναία, vocantur mulieres Atheniensium, Pac. 271. Conf. Av. 828. Atticum mel, Thesm. 1192. In Pace Atticum mel in mortarium injicit Bellum: quod dextre fictum est, quum hostiles civitates brassica, allio, caseo represententur, 252. Statim monetur Bellum ut Attico melli parcat, quattuor obolis veneunt, utatur alieno viliori, 253 sq.

Attica dialectus media, neque effeminata urbana, neque rustice illiberalis, fr. 552. De ea præcipitur ad Ach. 1133, Eq. 3, 4, 37, 89, 245, 284, 433, 474, 539, 634, 639, 641, 645, 658, 671, 1158, Nub. 5, 17, 33, 34, 38, 43, 57, 72, 94, 110, 145, 218, 226, 232, 240, 254, 271, 315, 319, 381, 409, 439, 488, 509, 614, 616, 633, 694, 735, 743, 749, 758, 817, 832, 862, 911, 964, 993, 1041, 1056, 1065, 1149, 1171, 1223, 1338, 1481, Vesp. 22, 30, 62, 140, 446, 772, 897, 900, 943, 1057, 1074, 1086, 1120, 1397, Pac. 1, 5, 11, 25, 70, 71, 153, 166, 180, 259, 528, 659, 712, 772, 858, 930, 956, 1069, 1182, 1261, Avium 6, 7, 54, 70, 102, 122, 132, 268, 299, 877, 884, 1009, 1142, 1269, 1310, 1363, 1514, Lys. 13, 89, 135, 143, 196, 408; 416, 509, 549, Thesm. 83, 141, 393, 572, 852, 941, 947, 1170, Ran. 6, 23, 35, 58, 103, 127, 303, 338, 388, 469, 558, 638, 730, 750, 1068, 1378, Eccl. 209, 217, 557, 835, 853, 1151. Plut. 3, 5, 7, 12, 18, 21, 25, 27, 29, 33, 35, 40, 62, 66, 72, 75, 77, 103, 109, 127, 145, 147, 166, 198, 204, 229, 233, 249, 268, 277, 351, 355, 392, 406, 453, 469, 493, 517, 528, 538, 544, 545, 612, 627, 657, 662, 673, 677, 689, 696, 714, 745, 807, 827, 839, 883, 916, 930, 947, 1055, 1056, 1144.

[Attici pro ἵσταθι dicunt ἵστη, pro ἐμπύμπλαθι ἐμπύμπλη, etc. Av. 1310. Ἐτερος et ἄλλος sæpe confundunt, Pac. 11. Genitivum ponunt pro accusativo, Pac. 772. Ἦδειν dicunt pro ἦδει, ut προσήειν pro προσήει, etc. Pac. 1182; τυπτήσεις pro τύψεις, Pl. 21. Voces ejusdem significationis ἐκ παραλλήλου jungere solent, ut τυχὸν ἴσως, etc. Pl. 25. Τὸν ἐμὸν αὐτοῦ βίον dicunt pro τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ, Pl. 33. Secundas personas singulares verborum passivorum per εἰ efferunt, ut πείσσει pro πείσσει, Pl. 40. Interdum accusativum pro genitivo et dativo ponunt, Pl. 69. Ea contrahunt in η, Pl. 77. Nominativum ponunt pro genitivo absoluto, Pl. 277. Τροπαῖον dicunt, non τρόπιον, Pl. 453. Ellipseos Atticæ exempla, Pl. 469, 593, Av. 7. Dicunt βαδίζειται, φεύκεται pro βαδίσσεται, φεύκεται, Pl. 493. Atticorum est dicere λήρον ληρεῖν, ὄβριον ὄβριζειν, etc. Pl. 517. Ἡρώνα dicunt pro Ἡρώνα, ut ἦθει pro ἦθει, Nub. 313. Imperativi formæ Atticæ ποιοῦντων

pro ποιέτωσαν, χρήσθων pro χρήσθωσαν, *Nub.* 439. Apud eos articulus saepe redundat, ut quum dicunt τὸ ποῖον etc. *Pl.* 5. Accusativum interdum ponunt pro dativo, ut ἀρέσκει με pro μοι, *Ran.* 103. Apud eos praepositiones saepe vel abundant vel deficiunt, *Eq.* 37, 46. Loca appellare solent nominibus ipsarum rerum quae in eis venduntur, ut μύρον pro μυροπωλείον, *Eq.* 1375. Κεχίγη dicunt pro κεχίγηα per synaeresin, *Ach.* 10. Accusativum interdum ponunt pro nominativo, *Av.* 1269. *Küst.*].

Atticonici, pro Athenienses, secundum praecedens ibi Laconici, *Pac.* 215.

Auani lapis in Orco, secundum nonnullos etiam locus Athenis; vel a siccitate mortuorum aut diu expectantium fictus, *Ran.* 194, sch. 186.

Auge apud Euripidem in templo parit, *Ran.* 1080.

Augias: ejus thesaurum in Elide condiderunt Agamedes et Trophonius, deinde spoliaverunt; sed Daedalus, in fuga ex Creta apud Augiam devertens, dolo furem Agamedem deprehendit, cui Trophonius caput amputat: hinc Augias Daedali jussu Trophonium et Cercyonem persequitur ad expiationem sanguinis, *Nub.* 508. Augiae stabulum ab Hercule purgatum, *Pac.* 753, *Herculis* ἄθλον Αὔγίῃ, *Av.* 1764.

Aures regis Persarum, ὠτάκουσταί ejus, *Ach.* 92.

Aureus. Vide Numus.

Auriga. Vide Athleta.

Aurum ob timorem flavum, *Comicus* nertus *Pl.* 204.

Autolycus, pater Lyconis, *Vesp.* 1169, *Lyconis* ex Rhodia filius, *Lys.* 270. Autolycus (non est Aristophanis fabula), p. 445, b.

Automenes (ironice) felix praedicatur ob tres filios sollertissimos, citharædum, histrionem, Atriphradem suo ingenio lingua in lupanaribus patrantem, *Vesp.* 1275—1283. Est pater Arignoti, 1281.

Averruncatores, ἀεξίκατοι, *Hercules* et *Apollo*, *Pac.* 422. Vide utrumque nomen.

Aves ut venum exponantur, *Av.* 1079—1082, *schol.* 14.

Avium genera poetica notatione recensentur *Av.* 229—254. *Conf.* 1332 sq. et *schol.* Aves, ut aquilæ, in summis sceetris regum ad ornatum fictæ, 510, sch. 512.

Aves, donum potens amasiis ab amatoribus datum, 705 sqq., sch. 704. Aves dicuntur omnia ejuscumque generis quæ futura indicant, 719—721, sch. *Pl.* 63. Aves domesticæ dormiunt in κατήλις, *Ran.* 566.

Aves, fabula ingeniosissime composita, docta est Chabria archonte (ol. 91, 2) per Callistratum in urbanis Dionysiis, quum Lencis poeta Amphiarum docuisset per Philonidem. Secundo loco vicit, *Av.* Arg. I et II. In ea Avium Chorus convocatur ab Epope et cantu lusciniæ, 209—309, ubi multæ ex eo aves enumerantur, partim describuntur. Aves advenientes Pisthetærum et Euelpiden ut hostes invadunt; sed persuadetur ipsis ab Epope summa commoda disci posse ab his advenis, popularibus suis, minime infestis et hominibus dexterrimis, si inducias et audientiam facere velint: quod præstant, iis ægre fidentes, 310—461. Vehementer mirantur se reges esse et deos, 467 sqq.; et, Pisthetæri documentis convicti, deplorant patrum suorum ignaviam, qui tantam dignitatem passi sint ab se auferri, Pisthetærumque implorant ut regnum ipsis recuperet, 539—549. Cujus consiliis auditis et probatis, 626—637, convivio excipere jubent Epopem advenas, 658 sqq. Interea Lusciniæ quæ egressa est salutant, 677—684, et hominibus serumnosis, somniorum et umbrarum similibus, suam antiquitatem, quæ omnes deos superet, potentia magnitudinem et commoda summa exponunt, quæ sint experturi qui ipsas jam deorum in

loco colant, 685—735. Lusciniæ, Musam silvestrem, invocant, 737—751. Spectatoribus monstrant quam jucunde et facile, si qui velint, cum avibus sint victuri, 752—768. Cynorum cantum celebrant, 769—782. Commodis quantis fruatur qui alatus sit et avis, exponunt, 785—800. Urbe Nubicuculia, Νεφέλοκοκκυγία, condita et inaugurata, augurantur honores divinos quibus se mortales sint affecturi in ipsos meritissimas, 1058—1070, et decreta ponunt in eos qui male agant cum avibus, 1071—1087. Vitæ suæ felicitatem canunt, 1088—1100. Judicibus præmia promittunt, si suo Choro victoriam adjudicent; mala minantur, si sinant vinci, 1101—1117. Iride clam in urbem ingressa, omnes armari jubent, 1189—1198. Diis et nidori sacrificiorum transitum per Nubicuculiam interdixerunt, 1262—1266. Advenarum multitudinem et invalescentem amorem urbis suæ gratulantes sibi, aliis instrui jubent advenas omnes, 1313—1334. Narrant mirabilia quæ volando conspexerunt, de Cleonymo ἐνθάσπις et Oreste heroe grassatore, 1470—1493, de Pisandro, 1553—1564, de oratoribus genere barbaris, lingua vindemianibus et ficis legentibus, 1694—1705. Salutant Jovis Basileam (Potentiam regiam), quæ Pisthetæro nupta urbem intrat, hymenæum cantant, et novorum regum beatam potentiam celebrant, 1720—1764.

Ἀζονες et κύρσεις, *Nub.* 448 in not.

B.

Babylon muro laterum coctilium asphalto victorum communita a Semiramide, *Av.* 552.

Babylonii, fabula Aristophanis anno ante Acharnenses Dionysiis vernis edita, lacesens magistratus tam sorte quam suffragiis electos et Cleonem, presentibus sociis: quare accusatus a Cleone poeta, *Ach.* 378. Add. 503. Vide fragmenta 43—73, p. 452 sqq.

Bacchæ, *Lys.* 1312; Delphicæ, *Nub.* 605. Bacchæ boves rumpebant et crudas carnes vorabant, *Ran.* 357.

Bacchebacchum canere, *Eq.* 408.

[Bacchiadæ, princeps Corinthi familia, not. *Ran.* 439.]

Bacchus dominus, hederifer, etc., celebratur *Thesm.* 988—1000.

Bacchus, Διόνυσος, Jovis filius Nyseus, Nysæ in Arabia vel Æthiopia natus, *Ran.* 216. Nyses dictus ab Indis et omnibus fere populis orientalibus, *ibid.* Bacchi imaginem Pegasus Eleutheris Bæotiae in Atticam detulit; quo primum non honorifice accepto, tandem morbo genitalium Athenienses afflicti, cultum dei et ἐλλοφορίαν apud se instituerunt, *Ach.* 243. Bacchus μελάναιγς, atræ capræ pelle indutus, qui est habitus rusticus, fallit Xanthum Bæotum de Celænarum possessione cum Melantheo pugnantem: hinc ejus festum Athens, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Bacchus Lycurgum timens in mare fugit, *Eq.* 539. De Baccho ab Lycurgo correpto quædam ex Lycurgea Æschyli, *Thesm.* 136 sq. Bacchus Penthei violentiam fugiens, recipitur ab Icaro, cui hoc hospitium dono rependit, *Eq.* 700. Bacchi nutrices Medea in juventutem restituit coquendo, apud Æschylum, *Eq.* 1321. Bacchum ipsum contempsit vel asinos ejus læsit Midas et a deo punitur, *Pl.* 287. Bacchi amasius Staphylus Thasi, *Pl.* 1021 et not. Baccho sacre sunt tres plantæ, hedera, vitis, myrtus: quarum postremam Plutoni dedit, carissimum quod haberet ab ipso postulanti, quum Semele matrem ex Orco reducebat, per Junonem impetrato reditu; testis Iophon, *Ran.* 330. Bacchus, filius

Stamnii, *inexpectate dictum, quum deberet, filius Jovis*, α σταμνίῳ vase quo vinum servatur, *Ran.* 22. Bacchus thyrsos et hinnulorum pelles gestans inter tædas in Parnasso choreas agit, cum Delphicis virginibus, Euripides *Hyppisyle*, *Ran.* 1211—1213. Bacchus, κομᾶστίς, conspiciendus inter Delphicas Bacchas cum facibus, tenet Parnassiam rupem, *Nub.* 603—606. Bacchus Nysius, cum Maenadibus, *Lys.* 1282—1284. Celebratur *Thesm.* 988—1000. Bacchi templum, Βαχχεῖον, *Lys.* 1. Vide Dionysium. In ejus templis parcae angues, *Pl.* 690. Bacchi templum Eleusine, *Ran.* 343. Bacchi mysteriis immolatur sus, quare, *Ran.* 338. Bacchi sacra patria (Dionysia), *Ran.* 368. Habebat templum et festa cum choris celebrata Linnis Atticæ, quare Linnaeus dictus Callimacho, *Ran.* 216. Et celebrantur Chytri festum decimo tertio die Anthesterionis, *Ach.* 1076. Bacchus Lenaus, et ejus festum Athenis, *Ach.* 961. Bacchi daducho in Lenaico agone dicenti, *Invoke deum, respondetur*, Σμελῆνι Ἰαχὴ πλουτοδότα, *Ran.* 479. Bacchi sacerdos per praconem vocat ad Choas, *Ach.* 1087. Bacchus, theatri et rerum in pace agendarum χῆρος, *Pac.* 267. Bacchi signum in theatro, *Eq.* 536. Et sacrae comædiæ, *Ran.* 404. Ejus alumnus se dicit Comicus *Nub.* 519, et per eum jurat poeta, *Vesp.* 1046. Bacchi sacerdos rubra facie, ab Eupolide αἰγίππερος dictus, *Ran.* 308 et *not.* Is προεδρίαν habebat in spectaculis scenicis, *Ran.* 297. Bacchus ταυροζάχος apud Sophoclem, secundum Apollonium a tauris qui dithyramborum poetis præmio dabantur; alii dictum putant a Bacchis disperpentibus crudos boves. Erat et ταυροζάχος. Alii μοσχόζαχος, *Ran.* 357. Bacchi festum Ascolia Athenis quomodo celebretur, *Pl.* 1129. Baccho præstat (sacrificium?) Phormio ad abolendam multam, *Pac.* 347. Per Bacchum juratur *Nub.* 91, 108, *Eccl.* 344, 357, etc. Variæ significationes vocabuli Bacchus, *Eq.* 408. Bacchus et Iacchus iidem secundum nonnullos, *Ran.* 324, 404. Phrygibus est Sabazius, *Av.* 875, *Vesp.* 9, *Lys.* 389. Idem Hyas et Ewæus (Evius? Eusius? v. *not.*), *Av.* 875.—Bacchus (a Comicis) introducit ventriosus, tumidus a desidia et vino, *Ran.* 200; meticulous apud Eupolidem, *Pac.* 741. In Babylonis Bacchus in judicium ab eo oxybapha ab ea postulant demagogi Athenienses, *fr.* 48. In Ranis Bacchus cum Xanthia servo, qui sarcinas portat asino insidens, venit ad portas Herculis: qui progressus risu prope emoritur de habitu Bacchi, leoninam pellem crocotæ injectam, cothurnum una cum clava gestantis, 1—47. Narrat Herculi, legenti sibi dum navigaret Andromedam immane desiderium injectum esse Euripidis poetæ, quem jam descendat ab inferis reducturus; nam solum superesse Iophonem, poetam bonum, nisi Sophoclis patris sint quæ edat; Agathonem ad beatorum epulas abiisse; ceteros esse contaminatos artis; Euripidem fecundum et audacem, 48—107. Quærit ex Hercule viam qua in Orcum eatur, deversoria, cauponas, et aliquamdiu ludificatus discit, 108—165. In Charonis cymba remum agens audit cantus Ranarum (malorum poetarum), quibus oppedit, 166—270. Inde viam faciens in Orco timet parricidas, perjuros, belluas quas Hercules dixerat, Empusam, usque dum ad Initiatorum choros pervenit, 271—322, quibus gaudet, 414 sq., 444 sq., et ad Plutonis ostia se adesse discit, 431 sqq. Pulat; progressus Æacus in eum ut Herculem Cerberi furem durissime invehitur, et terribulamenta Orco arcessitum currit, 460—478. Vehemens timor Bacchi; qui a Xanthia impetrat ut ipse Hercules fiat, 479—502. Jam adest

ancilla Proserpinæ Herculem ad lautas epulas invitans; resumat igitur Bacchus habitum Herculis, 503—548. At irruunt cauponæ duæ quarum merces Hercules cum ipsis fiscellis devoraverat, cum ad Cleonem et Hyperbolum iudices mortuos et plebiculæ vehementer studentes rapturæ; hinc iterum petit timidus deus a Xanthia, ut Herculis habitum resumat, 549—604. Interea Æacus cum servis progreditur, ut vinciat Herculem; Xanthia negante se unquam ante huc venisse, servus, Bacchus, ad quæstionem trahitur, deum se esse testans; jam iter servus sit, verberibus explorat Æacus frustra, et ad Plutonem Proserpinamque ducit cognoscendos, 605—674. Baccho, artis perito, judicium defertur de Æschylo et Euripide, 810 sq. Progreditur moderationem suadens Æschylo ira exardescenti; thus in ignem injicit et preces concipere poetæ jubet, 830—891. Audit poetas, certamenque eorum moderatur, tandem poesin utriusque lance examinat: nec tamen litem discernere sustinet: se alterum (Euripidem) sapientem judicare, delectari altero (Æschylo), 905—1413. Sed ne re infecta redeat, ex utroque utilia reipublicæ consilia quarit, de Alcibiade, de servanda civitate: quibus auditis, Æschylum eligit, 1415—1478, et convivio a Platone excipitur, 1481.

Bacchylides, Opuntius tibicen, a Platone comico in fabula Sophistæ inscripta recensetur inter sophistas, *Nub.* 331.

Bacis vates, *Pac.* 1070 sq. Erant tres Bacides: antiquissimus ex Eleone Boeotiæ; alter Atticus; tertius Arcas, ex oppido Caphya, Cydas et Aleles dictus. Theopompus narrat Bacidem primum ex oraculo Lacedæmoniorum mulieres furiosas expiasse, 1071, *Av.* 962. Memoratur vates Atticus Bacis *Eq.* 123, 124, 1003, 1004. Ubi schol. v. 123: Erant etiam alii duo, Boeotus, et Arcas. In Bacidis oraculis erat etiam illud de Athenis olim emicaturis inter urbes ut aquila inter reliquas aves, *Av.* 978. Bacis pro vate dictum appellative *Pac.* 1119. Bacis, epithetum Pisistrati, *Pac.* 1071.

Baculi judicium eodem colore quo tribunal, in quo judicandum iis erat, *Vesp.* 1110. Vide Judices, Judicia.

Balnea: mos ibi παραλοῦσθαι (divitibus, qui) spongas relinquebant (pauperibus, alioqui habentibus) sparteum contextum pro spongia, *fr.* 150. In balneis, dum frigus est, inopes et mendici noctem transigunt, *Pl.* 535. Balneum nuptiale, de quo Menander, *Lys.* 378.

Balneatoris apparatus, *Ran.* 710 sqq.

Baptæ. Vide Eupolis.

Barathrum, profundum sive hiatus terræ Athenis, in quem præcipitabantur malefici, *Ran.* 574, *Pl.* 431, *Eq.* 1362. Eo præcipitaverant Athenienses legatos Darii, *Eq.* 1362. Adde Phryx.

Barbitum, instrumentum musicum, *Eq.* 522.

Basilea, in Avibus formosissima virgo, est potentia Jovis, qua is omnia administrat, 1536—1543, et sch. 1536. Eam uxorem sibi poscit Pisthetærus, 1634 sq., de consilio Promethei, 1536. Conceditur Pisthetæro ab legatis, 1678 sqq., de colo petenda, 1686 sqq. Eam magnifica pulchritudine splendens ducens jam potentissimus accedit Pisthetærus, 1706 sqq. Basilea salutatur a Choro, 1730, παρέδρος Διός, 1753.

Basilica porticus, in judicium sortibus litera B notata, *Eccl.* 685.

Battus Thera prope Cretam in Libyam duxit coloniam Cyrenen: qua re adeo læti Libyes, ut in numis eum altera manu potestatem, altera silphium,

præstantissimum olus, accipientem representarent: unde Batti silphium proverbiale de eximiis honoribus. Narrat Aristoteles, *Pl.* 925. Batti alterum nomen Aristoteles, *ibid.*

Batus, homo ob molliem notatus, *Pl.* 1011.

Bdelycleo (Osor Cleonis, fictus ab Aristophane) in *Vespis*, filius Philocleonis insano iudiciorum furore acti, patrem agerrime custodit ex superiore aedium obstructarum et retibus cinctarum parte, postquam plurimos sanandi patris modos frustra tentaverat, 67 sqq., 114 sqq., moribus *φραγμοσεμνάνους*, 135. Deprehendit patrem evadere conantem novis machinis pluribus, et servorum opera agerrime cohibet, 136—210, quos jam cavere jubet iudices senis sodales iracundos, de nocte adventuros cum arcessitum, 214—227. Quorum auxilio quum pater rete arrodat, Bdelycleo audit, servos vocat, 395 sqq., et ad pugnam cum *Vespis* incitat, 433 sqq. Cum repressis sermonem conferre et in gratiam redire cupiens, agere ab iis, populi osorem, tyrannidis et Lacedæmoniorum amantem appellatibus, impetrat audientiam, 471 sqq. Et primum exponit abusum tyrannidis vocabuli, 488—507, deinde demonstraturus iudices derideri ab demagogis et servitutem eis servire, 512—520. Quod admittentibus patre et Choro, scribium afferri jubet, ut aliqua notet ex patris oratione iudicum potentiam probatura, 529 sq., 537, 559, 576 sq., 588 sq., 603 sq. Jam ipse primum ostendit ne decimam quidem partem redditum civitatis cedere iudicibus, reliqua et pretiosissima quæque demagogis, qui rejectanea modo iudicibus obijciant, 650—679. Deinde ab iisdem res de composito ita agi ut iudices sæpe fraudentur, quum viginti millia civium, illi si vellent, in deliciis et ut Marathonem debeat, vivere possint, 682—712: at quam pauca ex magnis promissis agere redeant patri! Quare se domi eum continere et laute tractare, 715—742. *Vespæ* plane in ejus sententiam eunt; sed Philocleone iudicandi furorem non dimittente, filius ei parvum tribunal domi instituit, magni simulacrum planissimum, ut omni tempore, vel febricitans, satur et omnibus vitæ commodis affluens iudicet de rebus domesticis, ut delictis servorum, 760—834. Ecce Labes canis Siculum caseum furatus (*vide dicta in Laches*) adducitur: hanc causam patri statim mandat et tribunal, quod inchoaverat, absolvit, patre condemnare properante, 835—859. Vota concipit ut pater clemens fiat et deponat injustam asperitatem, 860 sqq., 875—884; deinde præconem iudicii ipse agit, 891—905; et invito patre testes citat; deinde reum tam accurate defendit, ut misericordia tangat patrem, 936—984. Nihilominus condemnaturum illum dolo circumvenit, ut insciens absolvat Labetem. Quare desperantem de salute sua patrem consolatur et ad convivium jucunde agendam vitam in domum ducit, 985—1008. Omni modo invitatur et fere cogit patrem ut pallium, *επίβρωνα*, et calceos permutet cum molli gaunaco ex Persis et baxeis Laconicis, 1120—1173; deinde docet eum sermones quales tum in usu erant inter elegantes et scitos homines, et in conviviis decore versandi modum, 1174—1249. Abducturum ad cenam quum Philocleo moneat quanta mala sequantur ebrietatem, quæ pena rerum designatarum, filius non ejusmodi morem esse dicit inter bonos et honestos viros: ibi veniam petendo et facetiis fabulisque ridiculis proferendis omnia sic placide componi. Talibus igitur sermonibus ad effugiendam penam studendum esse Philocleo intelligit, 1250—1264. His convenienter quum petulantissime in convivio omnes insultasset, ebrium cum face et tibicine redeuntem et obvios ver-

berantem sequitur Bdelycleo, pro ejusmodi commissis in jus vocandum esse clamans, 1332 sqq., sed irridens pater regerit ei elegantias illas, quas ab ipso scilicet didicerat; ita ut protervum senem a pluribus in jus vocatum tandem vi in aedes auferat, 1334—1449. Splendide laudatur a Choro ob pietatem, 1462—1473. Tandem furorem patris cohibere non potest, et spectat saltantem et cum Carcini filiis chorea certantem, 1496—1511.

Bdēu pro Zēu, *Prol.* VI, 11; IX, a, 6, p. XVIII.

Beatorum insulae, *Vesp.* 639.

Bellaria, *καταχύσματα*. Vide Servus, *Nopti*.

Bellerophontes (plurali) Euripidis, *Ran.* 1051. *Bellerophon per calumniam Sthenebæa Præto ad socerum missus ut periret, castitatem suam eventu probavit et rediit*, 1043. *Pegaso alato vectus in cælum ascendere cupit apud Euripidem, Pac.* 76. Bellerophon sordidus et claudus a casu de Pegaso equo inducebatur ab Euripide, *Ach.* 427. Adde sch. *Pac.* 147, *Ran.* 846. Ab eodem Euripide mendicus, garrulus et disertus exhibebatur, *Ach.* 429. *Fertur, absumpta Chimæra Corinthum redux, Præti uxorem dolose Pegaso impositam in mare dejecisse, Pac.* 141.

Bellum sacrum. De sacris bellis duobus jussu Delphici oraculi gestis v. narrationem historicorum in *Av.* 556. *Bellum Corinthiacum, Pl.* 173. *[Bellum Peloponnesiacum tangitur Eq.* 794, 1392, *Ach.* 266, *Vesp.* 41, 210, *Pac.* 435, 466, 479, 665, 990, *Av. Arg.* II, 186. *Ejus origo et causa, Ach.* 526 sqq., *Pac.* 606. K.]

Bellum, Πόλεμος, ut persona, *Ach.* 979. In *Pace* Πολέμου dii, Græcis usque belligerantibus irati, cælum cesserunt: tum is Pacem in antrum profundum superingestis lapidibus conclusit, 205 sqq. Exit in scenam cum mortario, cui urbes Græcas fructibus earum significatas injicit, contusus in cyceonem, 236—252. Hinc famulum Tumultum sibi afferre jubet pistillum ab Atheniensibus; sed ab his, mox ab Lacedæmoniis vacuus redit, quum hi ipsi suos pistillos, *Cleonem et Brasidam*, nuper in Thracia perdidissent; intrat igitur Polemus confecturus sibi novum, 255—288.

Belonopoles (Acium venditor) plorabit cum Pamphilo, pro proprio nomine accipiunt scholia; et dicitur *fenerator, aliis assentator Pamphili, Pl.* 175. Sed vide Aristoxenus.

Belus, pater *Lamiæ* ex *Libye*, *Pac.* 758.

Bendis, magna, potentissima dea (Thracia), cujus nunc calida est ara (apud Athenienses), *Lemn.*, fr. 332.

Bereschethi, *insaniæ præsidis dii, vox ficta, Eq.* 635.

Blandæ appellationes amicarum, *Eccl.* 973 sq.

Blepidemus, in *Pluto* petulans homo, furti insimulat Chremylum ob repentinas divitias, et impellit ut ad amicos mittat Plutum aut cito sanandum curet, 332—414. Paupertatem, a qua inhihentur, conviciis insectatur; ea violenter repulsa, ceteros urget ut in *Æsculapii* fanum properent, 415—623.

Blepyrus, in *Ecclesiæ* maritus Praxagoræ (v. sch. 516), caciuriens exit, miratus quo uxor cum vestimentis suis noctu evaserit; vicino rem narrat, cui eadem plane evenerunt; diu parturit, 311—371. Interea superveniens Chremes ei narrat quæ in concione populi mira facta sint, ut moderatio reipublicæ mulieribus mandata, 372—477. Praxagoram redeuntem Blepyrus conspiciet et ob exitum intempestum de mœcho accusat; commentis placatus, ei ut ignare narrat quæ in concione perlata sint, 520—563. Inde audit Praxagoram sua consilia de reipublicæ salute exponentem et dubitationibus suis ad singula dilucidius persequenda ex-

citatur; jucunda quae futura est otiosorum virorum vita ei aridet, et abijt cum uxore in forum, 583—727. Ad cenam lautam venit, felix praedicatus ob talem uxorem, 1125 sqq.

Bibliotheca (Alexandrina), Nub. 967. Vide *Alexandrina*.

Badas philosophus, in quem *Diphilus* carmen scripsit, ut servum eum exhibens; quod laeto animo tulit *Badas*, Nub. 96.

Bacchi (non est *Aristophanis* fabula), p. 445, b.

Bacoti. Eorum et *Atheniensium* bellum de *Celaenis*, Pac. 890. *Bacoti* a *Thracibus* expulsi sedes quærentes invenunt in *Thessalia* ad *Pagaseticum* sinum, ubi offendunt corvos albos quos sequi oraculum jusserrat, Pl. 604, Nub. 133. A *Bacotis* transitum rogabant *Athenienses* *Delphos* profecturi, Av. 189 et sch. *Bacoti* κολλυκοράγοι, Ach. 872. Vendunt gallos gallinæcos et (quod ob tibicinium *Thebanorum* facete additur) cicadas, 871, et alia plurima, 874—884. *Συβοιωτοί*, *Cratinus* Pac. 741. *Bacotorum* boves σκατοράγοι, Pl. 706 c. nota. *Bacoti* *Phocensibus* oraculum *Delphicum* ablaturi vincuntur ab *Atheniensibus*, Av. 556. Ex *Phyle* boves rapuerunt, Ach. 1023; ipso *Choum* et *Chytrorum* festo irruptionem in agros *Atticos* faciunt, 1076 sq. Eos odit *Lamachus*, Ach. 624. Sunt hostes *Atheniensium*, Eq. 479. *Bacoti* vocantur qui pace non videntur gaudere, Pac. 466. Nimirum *Alcæo* archonte induciæ 50 annorum fiebant inter *Athenienses* et *Lacedæmonios* una cum sociis præter *Bacotos*, *Corinthios*, *Eleos*, auctore *Philochoro*, ib. Erant hostes *Atheniensibus* dum *Lacedæmonii* *Deceleam* occupabant, Av. 189. *Bacotios* quoque legatos adfuisse oportet in altera parte *Lysistratæ*, Lys. 1242, coll. 1108. *Bacoti*, Lys. 35, 40, etc. *Bacotorum* et *Atheniensium* σύμμιξις inita biennio ante hanc fabulam (ol. 96, 2), teste *Philochoro*, Eccl. 193. — In *Acharnensibus* *Bacotos* homo *Thebis* advenit in forum *Dicaeopolidis*, plurimas merces *Bacotias* ferens et venditurus: *Atheniensium* mercibus ad permutandum oblatis, domum auferendum accipit *sycophantam*, 860—958.

Bacotia ἐπιπιδία, Lys. 88 et sch. Recensentur quæ *Bacotia* in *Atticam* venum mittat, Pac. 1003—1005. Est ὀρνιθοτρόφος, 1003. Multus in ea caseus, Eq. 479. *Bacoticæ* merces decreto prohibita, Lys. 702 sq. *Bacotie* anguillæ, e lacu *Copaide*, Lys. 36, 702, fr. 333. *Bacotica* dialectus, Ach. 796, 871, 889. *Bacotica* harmonia, Eq. 989.

Bacotium, modi musici genus a *Terpandro* inventum, Ach. 13.

Bacotius (?), *Tagen.*, fr. 430.

Boni genii, Ἀγαθοὶ δαίμονες, poculum primum vocabatur, circumlatum post cenam, Eq. 85. Ib. 106, Pac. 300, Vesp. 525. Sumebatur mensis sublatis, et poculum rursus implebatur, Vesp. 525.

Boreas magnus irrumpens in *Persarum* classem ad *Artemisium*, Vesp. 1124. *Boreas* et *Sol* in fabula certant, uter viatori σιάρις sit exuturus, Ran. 1459.

Bos in *didrachmis* *Atheniensium*, Av. 1106. Vide *Cestrini* boves, *Epirotici*.

Brasidas, dux *Lacedæmoniorum*, *Tellidis* filius, Pac. 282, in *Pylo* contra *Demosthenem* pugnat, et fugit abjecto scuto, Eq. 55. *Brasidas* effecit ut *Scione* ab *Atheniensibus* descisceret, Vesp. 210. Cum *Brasida* facere insinulatur *Bdelycleon* in *Vespis* 475. *Brasidæ* favere dictum pro λαλῶναι, Pac. 640. *Athenis* laceratus sermonibus, 641. Dux *Lacedæmoniorum* *Brasidas* occubuit in *Thracia* ad *Amphipolim*, ib. 282—284, octo mensibus ante editam hanc fabulam, ib. 48. Eo

et *Cleone* mortuis induciæ tricennales inibantur inter *Athenienses* et *Peloponnesios*, Eq. 1392.

Brauron, pagus *Atticæ*, ubi multæ meretrices, Pac. 874. Ibi *Dionysia* celebrantur, Lys. 645 not., Pac. 874. *Brauronia* *Diana*, cui ἀρκεύονται virgines *Atticæ* *Brauronis* festo, Lys. 645. *Brauronia* *Diana* apud *Philaidas*, Av. 874.

Brauronia, festum. Vide *Brauron*.

Brettia lingua nigra vehemens (ab *Tyrrhenorum* urbe *Bretto*), fr. 719.

Britomartis *nympha* in venatione retibus incidit: ex quibus a *Diana* liberata, *Dicynnae* *Dianæ* templum condidit, Ran. 1356.

Bromius, *Thesm.* 991. *Bromia* festivitas, *Dionysia*, *Athenis* adventante vere, Nub. 311.

Bucephalus equus, fr. 135. *Bucephalus* equus dictus ob bovini capitis figuram ei inustam, ut *Alexandri* ille, cui mortuo *Bucephalea* urbs tanquam monumentum ab rege condita, Nub. 23.

Bulbi, *aphrodisiaci*, Eccl. 1092.

Bupalus, cui verbera minatus erat *Hipponax*, Lys. 361.

Bupalus, filius *Archenni* artificis, Av. 574.

Buphonia, festum vetus, quod post mysteria solitum agi dicunt, in quo bovem mactant in memoriam primi bovis in *Arce* mactati ob devoratum *Diipolis* sacrum libum. *Schol.* *Venetus* *Minervæ* agi dicit, Nub. 985.

Busiris, Pl. 178.

Butalio, ob stoliditatem notatus, Ran. 990.

Buzyges, cognomen *Demonstrati*, qui ab *Eupolide* ut furiosus notatur, Lys. 397.

Byrsa dictæ *Athenæ* (per lusum), *Dram.*, fr. 280.

Byrsine, mater *Hippiæ* ficta pro *Myrrhine*, Eq. 449.

Byzantium: ibi numi ferrei, tenues, mali, Nub. 249. *Custodiæ* *Byzanti* ab se olim actæ meminerunt senes *Attici* in *Vespis* 236 sqq.

C.

Cabiri. Eorum mysteria in *Samothrace*, Pac. 278. Iis initiati habentur justi et servantur in periculis et tempestatibus, ibid.

Cadmus *Agenoris* filius, relicta *Sidonia* urbe, *Thebas* venit, *Euripides* *Phrixo* altero, Ran. 1125 sqq. Oraculum ei redditum v. in nota.

Cæcias ventus, Eq. 437.

Cænium, καὶνόν (Novum), locus in foro judiciali, ut *Parabystron*, *Trigonon*, *Meson*, Vesp. 120.

Calamintha planta male olens, qua usta serpentes abigunt, Eccl. 648.

Calchedon, Eq. 174. *Scholiastæ* legunt *Carchedon*, i. e. *Carthagena*. Eo expeditionem parare dicitur *Hyperbolus*, ib. 1303.

Calculi suffragiorum perforati damnabant, pleni absolvebant; alii χέρποι, alii ἄκχοροι, Vesp. 987. Vide *Chærinæ*, *Lupini*.

Callias, *Phænippi* filius, Av. 283, *daduchus*, sacra veste indutus in *Marathonia* pugna, ubi effosso thesauro dives evasisse dicitur; ter curru vicat *Olympia*, quare filium appellavit *Hipponicum*, Nub. 64.

Callias *Hipponici* filius, paterna bona per lasciviam absumpsit, etiam *mæchus* deprehensus; satis perstrictus ab *Eupolide* in *Adulatoribus*. A primo *Callia* *Phænippi* filio sibi successerunt *Hipponici* et *Calliæ* alternantes, Av. 283 et not. Perstringebatur etiam a *Cratino*, Eq. 527. *Callias* *Hippobini*, pro *Hip-*

- ponici, filius in pugna navali κύσθου λεοντῆ indutus, quo insania ejus in mulieres notatur, *Ran.* 428—430. Nam patrimonium libidinibus absumpsit, *ib.* 429, *Eccl.* 810. Quare in Avibus ei plumae desluunt, a sycophantis et meretricibus vulso, *Av.* 284—286. *Habitabat in pago Melite: ad quem nonnulli referunt Ran.* 501. Calliam subigit Meletus (poeta tragicus), *Georg.*, *fr.* 176. Τὸ Καλλίου νόθον, *Metagenes Vesp.* 1221. Adde Clisthenes.
- Callias archon (*ol.* 81, 1), *Ach.* 10, *Nub.* 971, *Lys. Arg. I.* 173, *Ran. Arg. I.* 404, 694, 725.
- Callias, προδραστήτης, et ejus administratio reipublicae Atheniensis tangitur *Eq.* 132.
- Calligenia dea invocatur in Thesmophoriis, comes Cereis, quae προλογίζει in Thesmophoriazasis alteris, *Thesm.* 298, *fr.* 300, a.
- Calligenia, tertius dies Thesmophoriorum, tertius decimus Pyanepsionis, *Thesm.* 80.
- Callimachus dux in Marathonica pugna vocit Dianae tot tauros quot hostes interfecit, sed exercitus Atheniensis: sed quum nimius esset numerus, capras immolabat, *Eq.* 660.
- Callimachus chori magister, *schol. χαμαιδιάσκαλος, pauper, Eccl.* 809.
- Callimachus titulos inscripsit libris bibliothecarum Alexandrinarum, *Prol. IX, a.* 26, *p. XIX; X, a.* 23.
- Callipides (nomen nobilium Athenis), *Nub.* 64. Καλλιστέφανος. Vide Olea.
- Callistratus: per eum Aristophanes docebat fabulas πολιτικὰς, *Prol. III,* 50 sq. Sic Acharnenses Aristophanis docet, *Arg. Ach. I.* A Cleone in senatu accusatus: quo fortasse refertur *Vesp.* 1284—1291. Per eum etiam Lysistrata docta, *Lys. Arg. I.* et Aves, *Av. Arg. I.* II. Terram cleruchicam possidebat in Aegina insula ab Atheniensibus subacta, *Ach.* 654.
- Callixenus in causa erat quod duces ad Arginusam in iudicium abducti, *Ran.* 541.
- Calonice, mulier, in Lysistrata venit in concionem Lysistratae, 6 sqq. Jusjurandum ceterarum nomine praestat, 212—236. Cum ceteris in arcem abit, 253.
- Calumnias ventus ab Aristophane fictus, Συκοφαντίας, *Eq.* 437.
- Calyca, nomen mulieris, *Lys.* 322.
- Calydon haec regio Pelopiae terrae, Euripidis Meleagri initium, *Ran.* 1328. In Calydonii apri venatione a Peleo occiditur Eurytus, *Nub.* 1063.
- Camarina, urbs Siciliae, *Ach.* 606.
- Cambyses et Psammetichi bellum, *Pl.* 178.
- Camelus θερμόπρωκτος et libidinosus, *Vesp.* 1035.
- Caminus. In caminis fabri aerarii fingeant βασιλάνια (ridiculas species ad avertendum livorem), *fr.* 510.
- Camirensis a nonnullis putatur Aristophanes, *Prol. XIV,* 2.
- Canache, soror Macarei filii Aëoli, a fratre uterino subigitur in dramate Euripidis, *Nub.* 1371, in Aëolo, *Ran.* 849.
- Cancelli tribunalis, *Vesp.* 386 et *sch.*, 552.
- Canephorus (canistrifera), *Lys.* 1194. Canephorus Dionysiis: sumebantur ex nobilibus virginibus; canistris, quas ferebant, ex auro confectis impositae erant omnium frugum primitiae, *Ach.* 242, 260. Canephore virgines habent caricarum catenam in pompa, ferentes pateras auro solidas, *Lys.* 646 sq. Canephore cerussatae, ἐντετριμμέναι, *Eccl.* 732, et ex Hermitippo comico *Av.* 1551. Eas sequebatur puella umbellam ferens et sellam, *Av.* 1551, ubi *schol.* locos
- Comitorum habet de sellifera, διεροφόρα. *Add. sch.* 1508.
- Canis. Per canem juratur *Vesp.* 83, ob superstitionem aut philosophorum imitatione. Canis culus, proverb., *Ach.* 863. Canis Acalanthis, *Av.* 874. Canes ἀερόφοιτοι, Aeschilo in Agamemnone sunt aquilae, *Ran.* 1291.
- Canistrum ad sacrificium, *Av.* 43.
- Cannonus. Cannoni decretum, ex quo seorsum audiebatur defensio duorum qui in eadem re κατ' ἐισαγγελίαν judicabantur, *Eccl.* 1089 et *not.* Craterus addit, hoc ad clepsydrum fieri eum jussisse. Obiit in barathrum conjectus, publicatis opibus, *ibid.*
- Cantharus, heros Atticus, *Pac.* 145. Canthari portus in Piræo, in quo navalia, ab heroe Cantharo dictus, *ibid.* Erat etiam vicus in Attica Canthari portus, non Cantharus, dictus, ab heroe indigena, *ibid.*
- Cantharus aureolus, χρυσομολοδόνιον, quos pueri pede vinctos evolare sinunt, *Vesp.* 1342.
- Cantharus, κάναρος. In Pace cantharus ingens stercore nutritur ab duobus famulis Trygaei, 1 sqq. Cui insidens Trygaeus, et velut Pegasus palpians, in cælum fertur, 63—176, fictione ex nota fabula Aesopi petita, 129 sqq. Deinde cantharus hic Jovis currum subiit et fulmen gerit, Ganymedis ambrosia (*conf. schol.*) nutritus, 722—724. Cantharus feminei sexus non exstat, sed mares stercus asinorum semine suo immisso glomerant, unde genitura fit, *ib.* 7 et 82.
- Cantharus, navigium, Ναξιονεργίς, Naxi fabricatus, *Pac.* 143.
- Caphya in Arcadia, unde Bacis vates oriundus, *Pac.* 1071.
- Capnias, quale sit vinum, *Vesp.* 151. Secundum nonnullos Beneventi in Italia proveniit. Capnias erat etiam cognomen Ephantidae, *ib.*
- Car, *Av.* 762. Cares collium apices incolunt, gens bellicosissima, quae mare tenens multas regiones occupavit, *Av.* 292 sq. Cares servi: unde nomen servile Carion, *Pl. Arg. V.* Cares contra Ambraciotas (v. *not.*) bellum meditantes, dubitabant cum Persisne totius Asiae potentissimis an cum Milesiis vicinis ac tum florentibus se conjungerent: oraculo hos rejiciente nihilominus cum Milesiis Persas adorti, prope omnes interierunt, sub Dario Hystaspæ; narrat Demo, *Pl.* 1002.
- Carcinus. Carcini pater Thorycius, Pherecrates *Vesp.* 1509. Carcinus si cum filiis tragicis χορευταῖς venerit choreas institutum, Musa rogatur ut eos respuat, parvos et impuros saltatores, μηχανοδίζας, *Pac.* 782—790. Perstringebantur filii Carcini tres, Xenocles, Xenotimus, Xenarchus, ut parvi statura, 782, 789. Xenocles in tragædiis fertur machinas et mirabilia exhibuisse; unde δωδεκαμήχανος dictus a Platone comico, 790. Carcini filius medius, *Vesp.* 1501. Carcinus habebat quattuor filios quorum tres χορευταί, quartus Xenocles, poeta. Accurate recensentur a Pherecrate, *ib.* et 1509. Erant Xenocles, Xenoclitus, Xenotimus, Datis, *Ran.* 86. Medius rhythmum imperitus, *Vesp.* 1504, parvus et macilentus, 1503. Carcini filii στροβίδοι, quod vocabulum varie exponitur, *Pac.* 864. (De his saltantibus fort. intelligendum *fr.* 523, v. 2.) Carcinus, pater Xenoclis, *Thesm.* 441; pater Datis tragici poetae, *Pac.* 289. Carcini filius, Carcinites, alius, tragædus, ut δολοφύγος perstringitur, *Vesp.* 1505 sq. Tertius accedat, minimus natus, tragicus poeta, pinnoteres, 1508—1511. In hac fabula cum omnibus in certamen descendit Philocleo, felice praedicto patre ob εὐπαιδείαν, 1512 sqq. Deinde ridetur a Choro ut carcini, 1518 sqq., et pater vocatur ποικιλοδιδων ἄναξ, 1531.—Carcini

- dæmones, vel dii ab hoc tragico poeta in scena exhibiti, vel filii ejus, *Xenocles poeta tragicus, et Xenocles choreutes, Nub. 1261. In Pace* Carcinus dixit drama sibi præter spem quod contigerit, a mustela vesperi strangulatum, ubi *Comicus vel Mōz, Mures, drama ejus illudit, vel de dramate in quo ipse vel Xenocles victus erat loquitur, 791—795.*
- Carcinus Corinthius quidam, Eq. 608.*
- Cardia, urbs Thraciæ, Av. 1474.*
- Cardopio matrem ferit, fabulæ initium ignotæ, Vesp. 1178.*
- Cares. Vide Car.*
- Caria, Eq. 173. In hac regione cibus χῆρον, Pac. 595. Caricæ habitationes, Av. 292. Carici modi tibiæ, vel flebiles, vel barbarici et serviles, Ran. 1302.*
- Cario, servus Chremyli in Pluto, ridet heri insaniam, cæco sene duce utentis ex oraculo, 1—70. Pluto ipse et herus ei persuadent potentior esse Jove, 80—192. Heri jussu populares rusticos adducit, divitias ipsis eventuras promittens, Cyclopem cum ovibus, Circe cum suis ad eos ridendos saltans, 253—321. Stragula effert ad pompam in templum Æsculapii duendam, 624 sq. Redux narrat quomodo incubatio facta fuerit in templo, quomodo deus sanatus, Neocles fur cæcior factus, quæque ipse verniliter egerit, 627—747; et immensam hominum turbam sequi herum. Jusso choro saltare, obviam procedit pompæ redeunt, 750—770. Exit et domus felicitatem describit, 802—822. Sycophantam devovet et vexat, 876, 926—943. Mercurium ad Plutem transfugientem rogatus ut excipiat, difficile se præbet, ex tot illius dei ministeriis unum, certaminum festorum præsidium, probans; et deum ad puteum mittit exta lavatum, 1097—1170.*
- Carmina convivalia. Vide Scolia. Adde not. Ran. 1302.*
- Carnea, festum Lacedæmonæ; in iis certamina citharædorum, Av. 11.*
- Carpheæ, urbs Doridis, not. Pl. 385.*
- Carthago, Eq. 173.*
- Carystii, in Eubæa, boni et fortes, perstringuntur ut adulteri, Lys. 1058, 1181; sunt socii Atheniensium, ib. 1181.*
- Carystio quidam consilia, quæ Samii agitabant de defectione, Atheniensibus aperit et cum familia premis et civitate donatur, Vesp. 283.*
- Carystus, urbs Eubææ, Lys. 1058.*
- Castor et Pollux, τῶ σῶ, per quos jurat Laco Lys. 1095, 1171, 1174, etc. Per Castorem jurat Laco ibid. 988, Lacæna ib. 206.*
- Catabasion a nonnullis dictum oraculum Trophonii, Nub. 508.*
- Catalogus militum, Eq. 1369, sch. Pac. 1181. Proponebatur ad prytaneum, eo loco ubi sunt statuæ duodecim heroum eponymorum tribuum: ibi singuli cognoscebant an exirendum ipsis esset, Pac. 1183.*
- Catonaca, servorum vestimentum, Eccl. 724. Κατωμάχας gestabant Athenienses sub Hippia, Lys. 1151, 1155.*
- Catophagas avis, quasi dicas Vorax, Av. 288.*
- Cauda victimarum: ex ea et tumbo igni impositis omina petunt sacrificantes, Pac. 1054.*
- Cannace, καυνάκη, vestis, etiam Persis dicta, mollis, Vesp. 1143, Ecbatanis ex lana texta, 1143 sqq., Sardibus venalis prostands, 1139.*
- Caunii: ab iis καυνάξην dictum sortiri, Pac. 1081.*
- Cauponæ duæ in Ranis apud inferos, quarum merces Hercules Cerberum petens cum fiscellis devoraverat, Bacchum Herculis habitu indutum ad Cleonem et Hyperbolum iudices tracturæ, 549—578.*
- Caystrium pratium, ad fluvium Caystrium Lydiæ circa Miletum, ubi multi anseres, Ach. 68.*
- Cebriones, gigas θεομάρης, quem vicit Venus, Av. 553.*
- Cecides, vetustissimus poeta dithyramborum, cujus meminit Cratinus, Nub. 985.*
- Cecropida (Atheniensis), in oraculo Eq. 1055. Plurali sch. Pl. 773.*
- Cecropis tribus, Av. 1407, sch. Pac. 190, Vesp. 895.*
- Cecrops, Atheniensium ἀρχαῖος, Nub. 300, Ægyptius, Athenarum οἰκιστής, biformis, Pl. 773, Vesp. 438, ubi invocatur Cecrops in draconem desinens. Rex Athenarum, Lys. 58. Illud εὐρύς multis modis explicatur in sch. Pl. 773. Add. Eq. 1055. Cecropis regio, Pl. 773. Cecropis urbs, fr. 162. Ejus filiae, Pandrosus et Agraule, Lys. 439, Herse, ib. 641.*
- Celæna, locus in confinis Bæotiæ et Atticæ, qui Atheniensibus cessit per pugnam singularem Xanthi et Melanthi, narratam Ach. 146, Pac. 890.*
- Celeus, Triptolemi pater, non filius, cujus meminit Bacchylides in Hymnis; ejus uxor (singitur) Phænareta, Ach. 48, 49, 55. Hospitio recepit Cererem, Eq. 698.*
- Κελευσταί sæpe etiam silentium indicabant, Av. 1273. Cenchreæ; ibi Corinthios vicit Nicias, Eq. 609.*
- Centaurus, Nub. 346, 350. Eorum origo, not. Ran. 38. Centauri in Pelio deserunt Peleum, Nub. 1063. Sunt ὄρεσταί: hinc Centaurice, Ran. 38.*
- Centaurus, fabula Aristophanis. Vide Dramata.*
- Centesimæ ex urbibus multæ Atheniensibus redeunt, Vesp. 658.*
- Cephale, pagus Acamantis tribus, Av. 476.*
- Cephalenæ, Lys. 394.*
- Cephalus, pater Lysiae, adjuvat victoriam de triginta tyrannis, not. Pl. 1146 in fine.*
- Cephalus, demagogus pronus ad convitiandum, Eccl. 248, delirans, atra bile percitus, ollulas male fingens, republicam pulchre, 250—253; erat enim ῥῆγυλῖς, 253.*
- Cepheus, pater Andromedæ, qui eam ceto exposuit, Thesm. 1056 sq., 1113.*
- Cephisodemus, Atheniensis, audax et loquax caussidicus, accusat Thucydidem senem, Ach. 705.*
- Cephisophon poesi Euripidis admixtus, famulus poetæ, quem ferebant adjuvare illum in melicis præsertim tragediæ partibus; Comicis dicitur etiam rem cum uxore ejus habuisse, Ran. 944, 1408. Cephisophon nigerrime, cum Euripide convivens et partes lyricas tragediarum componens, ut fama est, fr. 231, b. Qui in Acharnensibus procedit famulus Euripidis, 395 sqq., eum Cephisophontem esse annotat sch. Ejus inventum memoratur in versibus spuris Ran. 1452, 1453.*
- Cephisophon, alius a superiore, rogationem fecit qua σίτησις in Prytæo prohiberetur, Ran. 944.*
- Κέπρος qualis avis sit, ex poetis ostenditur Pac. 1067, Pl. 912.*
- Ceramei, incolæ Ceramici pagi, ubi lampadedromia celebrabatur, percutiunt in portis ultimos currentes, Ran. 1093 sq. et schol., qui hinc explicat proverbiales Ceramicas plagas.*
- Ceramicus: ibi publice sepeliuntur qui in bello occubuerunt, Av. 395 sq. Cippi eorum ab utraque Ceramici parte positi, inscriptis nominibus sepultorum et locis ubi occubuerunt; ex Menecle vel Callistrate, 395. Quod intelligendum de Ceramico extra urbem Athenarum sito: nam erant duo; in Ceramico intra urbem sito prostabant meretrices, Eq. 772. Ceramicus, ubi lampas, cursus lampades gestantium,*

- mittitur, spectatoribus mitti iubentibus, vel lampas jacitur signum dimittendorum cursorum, Ran. 129—133. In Ceramico Athenienses celebrabant annum ἀγῶνα λαμπάδουχον. Fiebant autem tres ibi λαμπάδουχοί, Minervæ, Neptuni, Promethei, ib. 131. Add. sch. Vesp. 1203. In Ceramico turris excelsa, Ran. 130. Ab Ceramico incipiebat pompa Panathenæica, Eq. 566, et pompa Bacchi Eleusinæ, Ran. 395—399.
- Cerasis, Pontica urbs, a cerasis dicta, Pl. 586.
- Cerberii, qui apud Homerum Cimmerii, quos apud ipsum quoque nonnulli Cerberios scribunt; de loco in Orco ad Cerberum respiciendo dictum, Ran. 187.
- Cerberus, Eq. 1030, Ran. 111. Eum Hercules ex Orco abstulit angens, Ran. 467 sq. Cerberus de Cleone dictum: etiam Plato comicus ita eum vocavit, Pac. 313.
- Cercops inferior certavit cum Hesiodo, Ran. Arg. IV.
- Cereyon, pater Alopes, Av. 559, secundum Characem filius Agamedis et Epicastæ, cum patre thesaurum Augiæ expilat; illo obtruncato, fugit Orchomenum, et persequente Augia, Athenas, Nub. 508. Callimachi versus de eo, ibid.
- Cerebrum: ejus forma describitur, Ran. 134.
- Ceres, Δημήτηρ, triticum proferens, Av. 580. Eī, Δηῶ, Athenienses pro omnibus populis, quos fames urgebat, oraculi jussu sacrificium προσέσπον obtulerunt, Pl. 1064. Vide Athenienses. Ceres relicto calo filiam a Plutone raptam quærens, in rupe Agelasto plorans consedit Eleusine, ab Hermionensibus edocta fatum filiae, Eq. 785. Ceres, patria dea Atheniensium, rependens hospitium Celei, Eq. 698. Ceres ἀρχηγέτις, Lys. 644. Vide Chloë. Ceres et filia Θεσμοφόρῳ, Thesm. 83, quale auxilium ex Eleusine tulerint Græcis pugnam Salaminiam capessentibus, Nub. 303. Cereris et Proserpinæ mysteria, Thesm. 948 et sch. Ceres, purorum orgiorum regina, hymno invocatur ab choro initiatorum in Ranis 383—394. Ceres domina invocatur Thesm. 286, 296. Invocatur ab Æschilo, ut se, cujus mentem aluerit, dignum mysteriis suis reddat, Ran. 886 sq. Cereris festis et mysteriis qua causa immoletur porcus, Ran. 338, Ach. 44, 764. Quare vocetur χοιροκτόνος: porcellum ei immolabant initiandi, Pac. 374; et sacra suserat Cereri, Ach. 764. Quæ Cereris et Proserpinæ sacrificabantur, ea efferre non licebat, Eq. 283. Cereris et Proserpinæ secundum nonnullos celebrantur Scira, Eccl. 18, quibus sacra fieri his deabus nonnulli dicebant, Thesm. 834. Hæc deæ τῶ θεῷ Atheniensibus dictæ simpliciter, Pac. 214. Per eas, τῶ θεῷ, jurant Atticæ mulieres, Lys. 81; 148. Quod iurandum per τῶ θεῷ mulieribus proprium est, Eccl. 155—158 et sch. 155. Per Cererem (solam) jurant viri Vesp. 629, Lys. 272, 500, Thesm. 225, Ran. 42, 1222, Eccl. 662, Pl. 64 (ubi schol.: per Cererem jurat ut agricola), 364. Ceres et Proserpina deæ γένοναι, Inferæ, Thesm. 101. Cereris comes Calligenia, Thesm. 298. Ceres cum Baccho συνίδρσται, Ran. 324. Cum ea consuescit Iacchus, ibid. Cereris et Triptolemi (fictus) filius, sacerdos, Amphitheus, Ach. 47. Ad Cererem referuntur omina ex obviam venientibus, et alia omnia hujusmodi, auctore Philochoro, Av. 721. (Dorice) Δάματερ in σχετλιασµῷ, Pl. 555, 872. In Cererem hymnus Archilochi, Av. 1764. (De frumento) ἡ σκιδναμένης Δημήτερος ἡ συνίσσης in oraculo Eq. 1040. Vide Phryx.
- Certainia musica et gymnica, Pl. 1163. Aliorum certa-
- minum species, Av. 292. Conf. Carneæ, Lampadedromia, etc.
- Cervi: ex eorum ossibus olim tibicæ fiebant, Ach. 863.
- Cerylus, mas alcedinum, qui moritur in coitu; senes a femellis gestantur in alis, Av. 299.
- Cestrini boves in Chaonia, Pac. 925.
- Ceyx, Trachiniorum rex, potentiæ superbissimus, Jovem se et uxorem Junonem vocari jussit: quare Jupiter eum in mari perdidit, uxorem ejulantem tandem misertus in alcedinem mutavit, Ceycem in κηρύλον, Av. 250.
- Chabes Phlyensis, senex iudex in Vespis 234; στρατηγός in sch. Rav.
- Chabrias, dux mercenariorum in bello Corinthiaco, Pl. 172.
- Chabrias archon, Av. Arg. I, II, 766, 997, Pl. 179.
- Chæreas, peregrinus apud Eupolidem; ejus filius mollis et impudicus, viator, Vesp. 687 sqq.
- Chæredemus, Euangeli filius, Cælenis, dedicavit equum Durium ex ære in arce, Av. 1128.
- Chærephon Sphettius, Nub. 157, Socratis sodalis, ib. 104, 144, 503, 1465, 1505. Qui pulicum novit vestigia, 831. Erat animo calidus, cum fratre inimicitias habens, quas componere studebat Socrates. Ei oraculum datum de Socrate, ib. 144. Erat densis superciliis, 146, niger, gracilis, pallidus, exili voce: quare Vespertilio, νυκτερίς, et buxus dictus, Nub. 104, 503, Vesp. 1408, Av. 1296, ubi et 1564: Chærephon Vespertilio (quorum locorum postremo ut umbra notatur); ἡμῶν, Nub. 504; Noctis filius, in Horis, fr. 486, a. Perstringitur ut sycophanta in Telmessensibus, fr. 457, ut fur, in Dramatis, fr. 282. In Vespis Chærephon, testis in jus vocationis mulieri panariæ, 1408, adest ei buxæ, Inoni, quæ ab Euripide pallida introducitur ob miseriam, pendenti ad pedes Euripidis, 1412—1414.
- Chæretades, vir, Eccl. 51.
- Chæridez. Vide Chæris.
- Chærrippus (nomen nobilium Athenis), Nub. 64.
- Chæris, citharædus et aulædus malus, Ach. 16; frigidus citharædus et tibicen, Av. 858, in sacrificiis canere solitus: timetur ne accedat invocatus ad sacrificium, Pac. 951—955; quod facere solebat; de eo versus Pherecratis, Av. 858. Ab hoc tibicine, Thebano, ἀρούσφ, dicti Chæridez, i. e. Chæridis pulli, Ach. 866. Erat etiam alius Chæris citharæda, Pac. 951, sive tibicen, a Cratino memoratus, Av. 858.
- Chalcedon, Thraciæ urbs e regione Byzantii; eo expeditionem suscepturum dicunt Hyperbolum, Eq. 1303 sq.
- Chalcidenses, coloni Atheniensium in Eubæa insula; alii sunt in Thracia, Eubæensium coloni, Atheniensibus subjecti; defecerant ab Atheniensibus Euclide archonte [sed vide annot.], Eq. 237. Chalcidenses in Eubæa ab Atheniensibus sub Pericle obsessi, Nub. 213.
- Chalcidicum poculum, figlinum, Eq. 237.
- Χάλκοι, numi erant argentei, Vesp. 795.
- Chaones, gens Epirotica, Ach. 604, 613; gens Thraciæ; alii eos in Epiro, alii in Thesprotis ponunt, Eq. 78.
- Chaonia: ibi boves λαρνοί, Cestrini dicti, Pac. 925.
- Chaos in principio erat, Av. 693, 691; alatum; quocum in Tartaro mistus Amor edidit avium genus, 698 sq. Chaos, id est aer, Socrati deus, Nub. 424; qui per id jurat ib. 627.
- Charadrius comestus, secundum alios conspectus modo, aurugine laborantes sanat: quare venditores eum occulant ne sanet non venditus, Av. 266.

- Chares (dux), ut homo rudis perstringitur, Ach. 604.
Chares dux Atheniensis Mytilenensis, quæ desciverat, subegit, Eq. 834. (Chares aliquoties vitiose legitur pro Laches, quod vide.)
- Charinades, senex iudex in *Vespis* 232.
 Charinades (nomen rustici), Pac. 1155.
 Charitimides, nomen senis rustici, Eccl. 293.
 Charixena, mulier simplex et stulta, Eccl. 943
 Charminus, nomen virile: erat dux Atheniensium cum *Phrynicho* in expeditione *Samiaca*, apud alium schol. in *Thracia*, nec memorabile quicquam gessisse videtur, *Thesm.* 804.
- Charon, Pl. 278; vocat mortuos, *Lys.* 606. In *Ranis* Charon cymbam appellit, mortuos vocat, inter quos etiam Bacchum excipit, paludem Acherontiam transvehitur inter cantus ranarum; in altera ripa vectores exponit, et nautum poscit, 180—270, duos obolos, 140, sch. 142.
- Charon, frater *Hyperboli* demagogi, Pac. 681.
 Charybdis, Eq. 248, sch. Pl. 312 (ex Hom. Od. M., 432).
 Chersonesus, *Thraciæ* regio et urbs, tritici dives, Atheniensibus tributaria, qui frumenta inde petebant, Eq. 262.
- [X, Chi litera, nota vitii apud grammaticos veteres, Pl. 863, Nub. 518, 562, 766, 815, 925, 962, 1178, Ran. 35, 557, 634, Vesp. 1172, 1480, Av. 76, 107, 204, 1372. Kcstr. Adde Chius.]
- Chii. Vide Chius.
- Chimæra a *Bellerophonte* absumpta, Pac. 141.
 Χιών, Niz, *Theognidi* tragico inditum cognomen ob frigus, Ach. 11.
- Chiron servat *Peleum* belluis expositum in *Pelio*, Nub. 1063. Adde not.
- Chius, egregia sociæ Atheniensium, magnifice laudatur ab *Eupolide* Av. 880. Chii ubique adiunguntur ab Atheniensibus in votis et sacrificiis publicis, ob auxilia impigre missa; locus *Theopompi*, et aliorum, Av. 880. Chii vicissim pro Atheniensibus precabantur, auctore *Hyperide*, ibid. Numi ab Chiis adulterati χιῶντες—χιῶντες dicti, vel quod Athenienses eos in bello cum Chiis litera X signatos repudiabant, Av. 158. Chii, famosi ob εὐρηπρωκτίαν et summam molliem, Pac. 171. Unde χιῶντες, fr. 558. Proverbiale Non Chius, sed Cius, alii de jactu talorum explicant, alii de patria *Theramenis*; alii legunt Cius, Ran. 970. Chiorum et Ciorum bellum, in quo *Theramenis*, Ran. 541. In *Chio* vel *Cio* mortuus *Antiphanes* comicus, *Prolog.* III, 69. Chium vinum, fr. 301, 448, Eccl. 1139, sch. Pac. 835. Chium (vinum) ex *Lacænis* (χάλας), fr. 3. Chius Ion, Pac. 835.
- Chloe Ceres: ejus templum in arce, in quo Athenienses sacra faciunt mense *Thargelione*; testis *Philochorus*, *Lys.* 835.
- Χοῶν mortuorum, Ach. 961.
- Chœnix: quot ex ea mensura frumenti panes fiant, Vesp. 440. Τριχόνικος, tres chœnices valens, pro vili, Vesp. 481. — Chœnices, vincula pedum, Pl. 276, 275.
- Chærile sive *Charine* (vide notam), uxor *Euripidis*, *Thesm.* 1.
- Χοιρίνας, concharum marinarum specie, utebantur pro suffragiis, Eq. 1332. Vide Lupini.
- Chæriion, tanquam nomen muliebre, *Thesm.* 289.
- Choes festum, celebratum secundum nonnullos octava die *Pyanepsionis*, secundum alios decima *Anthesterionis*; *Orestæ* matricidæ caussa institutum a *Pandione*, *Athenas* venientis festo *Bacchi Lenæi*, Ach. 961, Eq. 95, Ach. 1076. Choum festo ad tubæ clangorem,

- quo convocabantur, bibebant certatim χοῶν quasque, foliorum sertis coronatus: qui exhausserat primus, utrem vini accipiebat, Ach. 1000—1002. Cives per præconem vocantur ad *Choas* celebrandos, ibid., a *Bacchi* sacerdote, 1087. Eo festo nemo symbolas exigit, Ach. 1211. Eo convivæ secum apportabant χίστην (i. e. ὀψοθήκην) et χοῶν (congium), ne pocula communicarent, ex *Pandionis* instituto ob *Oresten* piacularem, Ach. 1086 et sch. 961. Vide *Archon* rex.
- Cholargenses, demus *Atticus* tribus *Acamantidis*, Ach. 855. *Cholargensis*, Ran. 86.
- Chollides, ex pago *Ægeidis* [al. *Leontidis*] tribus, Ach. 406.
- Cholozuges *Demostratus*, pro *Buzygis*, ad μελαγχολῶν alludendo, *Lys.* 397.
- Choragia amputata *Callia* archonte: nam duo choragi, teste *Aristotele*, illo tempore dabantur (uni fabulæ) *Dionysiis*, adeo ut haud dubie *Lenæis* etiam sit diminutio facta. Paulo post totam choragiam sustulit *Cinesias* ὁ χοροκόπος, Ran. 404.
- Chordæ olim ex intestinis tortæ, nunc nervi, Ran. 230.
- Choregus, Pac. 1022, sch. Av. 890. Choregi quando defecerint, *Prolog.* I, 28 sqq., 60.
- Chorica carmina. Eorum genera varia recensentur Vesp. 270. Sunt tripartita, strophe, antistrophe, epodus, Pac. 795. Alia de chorici carminis divisione, Ran. 354. Adde *Parabasis*.
- Chorocles, pater *Phrynichi* histrionis, Av. 750.
- Chorus dithyrambicus 50 χοροστατών, *Prolog.* X, b, 15. Quis eum instituerit, Av. 1403. Chorus comicus et chorus tragicus ex quot choreutis fuerit compositus; quando in ἑκχοῶν diversa divisus, quali hoc factum fuerit temperamento, Eq. 589. Chorus tragicus 15 personarum, Av. 297, tragicus et satyricus 16 personarum, *Prolog.* X, b, 108 sq. Vide *Tragædia*. Chori comici ratio, *Prolog.* VII. Chorus comicus quomodo procedat in orchestram et agat, *Prolog.* IX, a, 11—41; 57—88, p. XX. Est 24 personarum, Ach. 214, Ran. 354, Av. 297, *Prolog.* X, b, 108 sq. Chorus comicus nullus unquam saltans orchestra exiit; quod audet Chorus *Vesparum* 1536 sq. Chori antiquæ comædiæ habitus, *Danuid.*, fr. 248. Lex erat ne peregrinus saltet in choro *Dionysiorum* urbanorum; licitum erat in *Lenæo* agone, cujus etiam melæci choregi erant, Pl. 953 cum not. Choreutæ ἐπαιτῶντο δημοσίῃ, sch. Rav. Ach. 886. Πρὸς χορὸν λέγειν dictum, quando histrionibus pronuntiantibus ῥῆσιν tetrametram vel anapesticam vel iambicam, chorus saltabat, Nub. 1352. Chorum non habet nova comædia, *Prolog.* V, 13.
- Chremes, pater *Hyperboli* demagogi, Pac. 681.
- Chremes, in *Ecclesiastis* redux ex populi concione, cui *Ecclesiastæ* interfuerant, narrat *Blepyro* quæ dicta factaque ibi fuerint et quomodo mulieribus reipublicæ moderatio suffragiis tributa; sperat deos nunc quoque, ut in veteri proverbio est, stulta decreta Atheniensium in meliorem exitum versuros, Eccl. 371—477.
- Chremo, senex iudex in *Vespis* 401.
- Chremylus senex in *Pluto* Apollinem sciscitatus utro modo felicior sibi futurus sit filius, probus an, quod ea tempestate utilissimum esse videatur, mutatis moribus, hoc responsum fert, ut a primo obvio ne discedat, eique ut se sequatur domum persuadeat: offendit senem cæcum, difficilem, cui adhæret, ridendo servo *Carione*, 1—75. Senex se *Plutum* esse fatetur, cui *Chremylus* multis demonstrat, eum potentiorum esse Jove, cujus tyrannis in contemptum sit abitura, si ipse visum re-

- cuperet, 76—207. Quam curationem in se recipit Chremylus, vicinis adiutoribus quos arcessi iubet; Plutum autem domum suam ducit, moderatum se esse hominem affirmans, 208—252. Salutat populares advenientes, quorum Blesidemus furto divitem evasisse Chremylum putat; post colloquia ad Esculapii templum viam affectant, 322—414, quum Paupertas eos inibet infandam rem ausuros quæ artes omnes et vitæ ordinem sit eversura: quod Chremylus refutare nititur, mendicorum et pauperum vitam confundens; tandem illam insolenti violentia abigunt et deum cum sacrificiis ad Esculapii fanum deducunt, 415—626. Uxor Chremyli, servi narrationem de incubatione avida audit, et festum intus parat, 641—769. Plutum salutat et Chremylum, qui de nova amicorum turba queritur, 782—801. Justum hominem inopem benigne excipit, 823—849, sycophantam qui se meliora edoceri non patitur, vexatum dimittit, 850—957, anum nunc ab juvene paupere, qui se amare eam simulaverat, derelictum ludit, 958—1096. Sacerdote Jovis Servatoris, cui nemo amplius sacrificet, ad Plutum confugiente, deum Chremylus cum ollis dedicat in ὀπισθοδόμῳ Minervæ, ubi est ærarium civitatis, 1172—1207.
- Χρησμολόγια* nonnulli publice in Prytaneo alebantur, Nub. 339. Adde Vates.
- Chrysium*, nomen meretricium, Thesm. 1172.
- Chrysus*, servi nomen, Vesp. 1251.
- Chus*, qualis mensura Athenis, Eq. 95.
- Chytri* festum, quo ebriorum κῶμος in Bacchi lucum in Limnis descendit, Ran. 218 sq. Chytri secundum Philochorum Athenis celebrabantur decimo tertio die Anthesterionis; Mercurio Infero, ut narrat Theopompus, quia servati ex diluvio παντοπραγίας in ollis (χύτρας) coquebant; de olla autem, quam in urbe coquebant, gustabat nemo (« sacerdotum » addit sch. Ran.) Similiter Didymus, qui Baccho et Mercurio solis eo festo sacra fieri dicit, Ach. 1076, Ran. 218. Chytri, pars festi Bacchici Anthesteriorum, Ach. 961. Chytris agebantur ἀγῶνες χύτρινοι, Philochoro teste, Ran. 218.
- Cibi delicati multi uno verbo juncti Eccl. 1169—1174.
- Cicada* ἀγέτης describitur Av. 1095 sq. Cicadas, τέττιγας, canentes non vocari masculino genere, secundum Aristarchum, Pac. 1159. Cicadarum genera tria, qualia, Av. 1095. Cicada garrula, canore, Nub. 1360; ut musica, sacra Apollini, Nub. 984. Cicadis aureis crines revolvebant antiqui Athenienses, Eq. 1331, sch. Nub. 984.
- Ciceres*, ἐρεβίνθους, tostos ad potum gluttiunt, Eccl. 45, ad potandum quippe invitantes, Pac. 1136.
- Ciconia*. Ciconiarum pietas, Av. 1354—1357 et sch. Earum effigies ut δίκαιοπραγῶν sculpta in summo sceptrorum, 1354.
- Ciconiæ*, Ἠελαργοί, fabula Aristophanis: v. fr. 376—387, p. 498 sq.
- Cicuta* refrigerando necat, Ran. 125 et sch.
- Cicynnenses*, pagus Atticus tribus Acamantidis, ubi festum Apollinis agitur, Nub. 134, 210.
- Cilicia*, croci ferocissima, Av. 301. Ib. 1021.
- Cilissa* nutrix, unde Achæus Milesius dictus fertur Cilicon, Pac. 363.
- Cillicon*, secundum nonnullos Achæus, Meropis filius, Milesius, cui a Cilissa nutrice Cillicontis nomen inditum, prodidit vel Samum, vel Miletum, vel Syrum insulam Prienensibus vel Samiis, nam diverse res narratur: quod quum pararet respondit amicis ex eo quærentibus quid ageret, Nihil mali. Tandem a Theagene Syrio ei manus abscisa: copiose de his narratur, appositis scriptorum et Callimachi locis, Pac. 363.
- Cimberica* vel *Cimberina*, vestis muliebris, Lys. 45, 52 *Cimmerii*. Vide *Cerberii*.
- Cimolia* terra, νηροποιός, ad balnea, vel ex cyclade insula *Cimolia*, vel ex promontorio *Erythrarum Ioniae*, Ran. 712.
- Cimon* dux Atheniensis cum quattuor millibus gravis armaturæ militum Lacedæmonem servavit belli Messeniaci et terræ motus tempore, Lys. 1141—1145, duodecimo anno post pugnam ad Plateas, Theagenida archonte, 1144. *Cimon* ostracismo Athenis abigebatur, Eq. 855.
- Cinachyra*, servæ nomen, Eccl. 730.
- Cineas* et *Phrinus* legem tulerant adversus molliem et luxum juventutis, Eq. 580.
- Cinesias*, Thebanus, pessimus poeta carminum cyclicorum sive dithyrambicorum, Ran. 153, 366, Nub. 333, Av. 1379, Lys. 838, Geryt. fr. 198. Dictus a multa κνίσει in choris ejus, ceterum corpore tardi (ὀκνηρός) et vehementer macilentus, Ran. 153. Erat tenui et gracili corpusculo, Av. 1401, 1406, Ran. 1437; claudus etiam secundum nonnullos, certo tamen testimonio non nitentes, Av. 1379. Tangitur Nub. 333. Ejus carmina ἀδικήματα, Av. 1376. In Avibus *Cinesias*, dithyramborum poeta, alis aeris arti suæ aptissimis instrui cupiens, Nubicuculiam venit, et a Pisthetæro ludificatur, 1373—1409. In *Ranis* dictum, *Cinesias* pro alis applicandis Cleocrito, nam ut gracilis valde perstringitur; ut peregrinus et assentator, 1439. *Hecata* signum polluisse fertur, Ran. 153, vel malo carmine *Hecaten* conspurcasse: quod tangi statuit Ran. 366. (Eodem refer:) *Cinesias* mollis an te concacavit? Eccl. 330. Multa machinabatur contra *Comicos*, ne chororum adipiscerentur, Ran. 153. Non multo post *Ranas* doctas choragiam totam sustulit: quare *Strattis* eum in fabula contra eum scripta vocavit χοροκόπον, Ran. 404. Duos *Cinesias* *Aristoteles* refert in *Didascalis*, Av. 1379. *Cinesias* libidinosus, Lys. 838. In qua fabula in arcem venit, ubi mulieres collectæ erant, vehementer pruriens, uxorem Myrrhinam quesitum; quæ ipsum, a *Lysistrata* etiam magis excitatum, infinitis modis ludificat, 831—958. Derelicti miseret senes, Myrrhinam exsecrantes, 959—972.
- Circe* maga in *Læstrygonum* insula: ejus historia ex *Odyssea*; *Ulixi* filium peperit *Telegonum*; sodales *Philoniæ*, quem *Aristophanes* pro *Ulix* ponit, in sues mutavit, ab *Ulix* comprehensa, Pl. 302—312.
- Cithæronia* echo circa *Bacchum* resonat, Thesm. 996.
- Cithara* docebantur veteres cantum et carmina, Thesm. 126.
- Citharistria*, quæ me sæpe mane excitasti orthio (matutino, quum exspectes orthio) modo, de moletrice, Eccl. 739—741.
- Citharodici* modi *Æschyli*, Ran. 1282 et sch.
- Cius* insula, ubi morantibus *Argonautis* *Hylas* raptus, Pl. 1127. *Ciorum* et *Chiorum* bellum, in quo *Theramen*es, Ran. 541. *Cius* erat *Theramen*es secundum *Demetrium*, Ran. 970, ubi non *Chius*, sed *Cius*. In ea insula mortuus *Antiphanes*, Prol. III, 69 not.
- Claros* Apollinis, apud *Ananiam*, Ran. 661.
- Claves* erant olim παντοδύναμοι, Thesm. 423.
- Clazomenæ*, fr. 460.
- Cleænetus*, de quo rarissime memorato varia conjiciunt scholiastæ, Eq. 574.
- Cleandridas*, harmosta Lacedæmoniorum ab *Pericle* pecuniam acceperat ad prodicionem, quo efficeret ut

Attico solo parceretur: qua re detecta, ab ephoris capitis damnatur et bona ejus publicantur, Nub. 859.

Cleo, filius Cleonymi, qui coriariorum officinam habebat, Eq. 44, ob comœdiam Babylonios Aristophanem accusaverat et in senatu calumniatus erat, quod peregrinis (sociis) præsentiis male locutus esset de republica, civitati et senatui insultans, quum ne Atheniensis quidem esset, sed peregrinus, Ach. 377—382, 502 sq., 659 sq., sch. Vesp. 1291, qui adeo de psephismate Cleonis loquitur, μηκέτι δὲ τὸν κορυφαῖον ἐπὶ τῷ θεάτρῳ εἰσάγεσθαι. Cleo accusatione urget poetam qui eum ludit et deserit, Vesp. 1284—1291. Callistratum ob comœdiam Aristophanis in senatu accusaverat, 1284. Cleo quomodo persecutus sit Aristophanem, Prol. XI, 15—42; XII, 13 sqq. Cleo in vehementi odio est senibus Acharnensibus, turbans rempublicam coriarius, Ach. 300. Quinque talenta evomuit, i. e. reddere coactus est ab Equitibus, accepta ab insulanis quo persuaderet Atheniensibus ut tributorum onus ipsis levarent, Ach. 6. A Potidæatis decem talenta expressit, Eq. 438 et sch. Promisit se intra vigesimum diem bellum in Pylo profecturum, et Lacedæmonios, qui in Sphacteriam fugerant, captivos Athenas adducturum; risere tum et ebrum putarunt Athenienses, Eq. Arg. II, 1054. Demosthenis gesta in Pylo sibi arrogavit, ib. 392, 1056, militarem gloriam facili opera adeptus, ib. 409. Duces Atheniensium in Pylo supplantat, et captivos Lacedæmonios adducit, ib. 742 sq. Add. sch. Nub. 186, et Pylus. Post gesta in Pylo impediēbat Athenienses quominus legatos Lacedæmoniorum de pace admitterent, Eq. 668, paci oblata se opponens, tumultuante concione; narrat Philochorus, Pac. 665 coll. 669; quod factum biennio ante Vespas editas, Vesp. 41. In Equitibus Paphlago coriarius, nuper Atheniensium civitati ascriptus, βορροπαφλάγων, blanditiis Populum senem plane sibi devinxit, oracula canens, ceteros ejus servos durissime habens, falsis criminibus accusans, ipsorum merita sibi arrogans, ut nuper Demosthenis victoriam de Lacedæmoniis in Pylo, 1 sqq., 40—70. Omnia inspectat, ubique agit et rapit, 74—79. Dormit publicatis (bonis) ebrus, 105 sq. Per somnum oracula, quæ occultabat, ei rapiuntur: apparet ex iis eum detrusum iri ab isiciario, 116 sqq. Ejus personam artifex nemo fingere volebat: quare Aristophanes ipse egit, 230 sqq. Eum divites metuunt, plebecula formidat; Equites et boni omnes ei infensi, 223 sqq. Prodit calumniis, 235—239: hinc advocati a Demosthene Equites eum cum criminibus multis vehementer aggrediuntur, 247 sqq.; ipse senes heliastas, quos triobolo pascit, in auxilium vocat, 257 sqq.; et ludere studet Equites, 267 sqq. Clamat et impudenter vociferatur, sed impudentia cum eo certat Agoracritus, 273—302. Eum criminibus iterum aggrediuntur Equites, et Agoracritum impuriorem, ut cum eo deceret, incitant, 304—334. Hinc de pessimis artibus suis, quas sigillatim exponit, impudenter gloriatur, suas opponente Agoracrito, 344—363; minationes mutuae, 364—374. Impudentia et turpitudinis gloriatione certat cum Agoracrito, a quo tandem verberatur, 409—452. Se conjuratione circumveniri queritur, et, objecta ipsi in conciliandis Argivis proditiōne, graviora de Agoracrito et Equitibus delaturus in senatum abit, sequente Agoracrito, 461—481. A quo vincitur in senatu et a prytanibus lictoribusque trahitur, 624—665. Insequitur Agoracritum et post minas ad Populum rem defert, quem abjectis blanditiis se semper capere gloriatur,

691—727. Coram Populo queritur se verberari ob eum, merita in Pylo crepat et concionem advocari cupit, 730—748. In concione se devovet nisi maxime amet Populum, et raptus certaminaque in ejus gratiam, merita sua Themistocleis superiora exponit; sed sigillatim refutatur ab Agoracrito, rapinas, belli mala per septem annos, pacem rejectam, turbas studiose auctas, ne rapinae ejus cernantur, urbem deminutam, injustas lites et sociorum depeculationem objiciente, 763—835. Deinde Pylia victoria et conspirationibus eradicandis magnifice se effert, sed suis ipsius artibus supplantatur ab Agoracrito, dexterius quam Cleo calumniant et blandiente: ita ut Populus ipsius dona corium olentia respuat, 843—926. Annulum suum ab eo reposcit Populus; Cleo falsum, annulum rapacis Cleonymi, tradit, 946—959; instat autem ut oracula ipsius audiantur, 960 sqq. Ejus rapacitatem ab infantia agitatam execratur Chorus, 973—996. Affert Cleo oracula multa, quibus sua opponit Agoracritus: his credit Populus et isiciario se committit, rejicit Cleonea, 997—1099, petente tamen Cleone, tandem exploraturus est uter ei magis beneficiat, 1100—1110. Plurimas lautitias certatim offertur; tandem Populus plena visa Cleonis arca, vacua Agoracriti, se delusum ab illo esse planissime agnoscit et coronam deponi jubet, 1151—1228. Cleo isiciarium oraculo ut perniciem suam significatum agnoscit, spem omnem deponit et Agoracrito traditur, 1229—1259. Inducias tricennales domi suae abscondisse detegitur, 1392 sqq. Eum Agoracritus, probante Populo, in infamam plebeculam detrudit, 1395—1408. — Cleonem diis invisum coriarium ubi ducem deligebant Athenienses, eorum erat intempestum, et luna defecit, Boedromione mense anni sub Stratoche archonte acti, Nub. 581—586. In parabasi ejus fabulæ Aristophanes dixit se potentissimum hominem semel percussisse, neque rursus insultasse jacenti, 549 sq. Atheniensibus consilium dat ut voracem furem capissent et nervo constringant, 591—594. — In Vespis servo in somnis conspicietur Cleo ut balæna omnivora in concione pecudum, incensæ suis voce orans, populum appendens et distrahens, 34—41, ubi v. scholl. Cleonem iterum contundere non vult Aristophanes, ut fecerat in Equitibus, 62 sq. Cleo auxilio advocatur a Philocleone, ut mercedem iudicibus (quam ad tres obolos exegerat, ib. 88, Pl. 330) et plebecula præbens, 197, et ab iudicibus contra hominem lites improbantem, ut qui sit reipublicæ osor, 408—414. Columnen iudicium, mature eos probe iratos adesse jubet ad iudicium de Lachete duce, 242 sq. Κεραεῖδῶνα, ille solos iudices non arrodit, sed fovet et palpat, 596 sq. Cleonem ne furti reum deprehendat optat Philocleon, quippe condemnaturus vel illum ipsum præ iudicandi et condemnandi studio, 759. (Cleo, ut tanquam conjectura indicat schol. v. 991, putandus est esse) accusator Labetis canis, ipse Labe Cydathenæensis, id inprimis urgens quod prædam ille secum consorte non communicaverit, 894—930. Conf. 970—972. (In Cleonem) canit Philocleo « Nemo ita versutus neque fur », de periculo admonitus a Bdelycleone, 1227—1230. Inde Philocleo aliud Alcæi canit de civitate per hominem ambitiosum peritura, 1231—1235. Cleonis pictura horribilis ib. 1031—1035 et (verbis prope iisdem) Pac. 753—760. Inter convivas est Vesp. 1220, 1224, 1238. Cleo dictus Cerberus a Platone comico et Pac. 313. Mortuus Aminia archonte, secundum Androtonem sequenti anno, archonte Alcæo, Nub. 549, octo mensibus ante Pacem fabulam commissam in Thracia occumbens, Pac. 47. In ea fa-

bula Cleonem putaverit aliquis significari cantharo in scenam producto, quia impudenter *σπαρῶν* comedit; et acer est odor coriariorum, 47. (Cleo) coriarius, qui Græciam turbavit, quasi pistillus afferri iubetur a Bello: perisse eum famulus nunciat, Minervæ grates agente Trygæo, quod opportuno reipublicæ tempore hoc factum, 268—273. Cleo præ ceteris omnibus in caussa erat cur pax non conveniret, 648. Quæ dicuntur quum jam mortuus esset: quare de illo nihil amplius dicendum esse, licet fuerit nequam, loquax, sycophanta, turbator rerum omnium, 648—654. *Cleone mortuo induciæ tricennales*, *Eq.* 1392, et ab *Eupolide Maricas fabula docta*, in qua ut de mortuo loquitur *Comicus*, *Nub.* 591, 549. In *Ranis* Cleo mortuus in Orco invocatur ut patronus a caupona, 569, 577. *A Cleonis epistola Pylo et Sphacteria ad senatum populumque Atheniensem de gestis ibi missa obtinuisse dicunt ut epistolis præmittatur* *χρίειν*, *Nub.* 609, *Pl.* 332, negant alii, *Nub.* l. c.

Cleocritus. *Cleocrito* pro aliis applicandis Cinesias, ut in altum extollantur, quo ex acetabulis acetum inspergant oculis hostium, *Ran.* 1437—1441, locus salis expers, rudis, neque ad rem optus: quare ejectus ab *Aristarcho* et *Apollonio*. *Cleocritus perstringitur ut homo improbus*, 1437. *Cleocriti mater*, *Cybele struthe*, *Av.* 877, vel quia effeminatus et cinædus erat *Cleocritus*, in mysteriis autem *Rheæ* evirati aderant, et talis est *Cleocritus apud Eupolidem*; vel quia *στροβόπος* erat aut facie *στροβώδης*. *Perstringitur ut peregrinus, ignobili loco natus, et fortasse histrio*, *ib.*

Cleocritus archon, *Lys.* Arg. I.

Cleomachus scribitur Eccl. 22 pro *Phyromachus*: erat tragædiarum actor, qui *ἔδρα* in agenda fabula dixisse videtur et notatus esse ob *κακέρφατον*, *Eccl.* 22.

Cleombrotus, pater Pausaniæ regis Lacedæmoniorum, *Eq.* 84.

Cleomenes rex Lacedæmonius ad evertendum Hippam missus vicit Thessalos ejus socios, et in Atticam ingressus Pisistratidas in Pelargico muro inclusos cepit, *Lys.* 1153. *Cleomenes, dux Lacedæmoniorum*, cepit arcem Athenarum, sed ab Atheniensibus obsesus, squalidus abiit, *Lys.* 274—282. Nimirum cum Atheniensibus quibusdam (sub *Isagora*) tyrannidem affectans, arcem occupavit; deinde cum fide dimissus, domum profectus Eleusinem occupavit; in qua re qui Atheniensium auxilium ei ferebant, morte et publicatione bonorum multati sunt, 274.

Cleomenes, poeta dithyramborum, *Nub.* 333.

Cleonæ: acetabula *Cleonis* (ubi optimum acetum), *fr.* 550.

Cleonymus, pater Cleonis, habebat officinam coriariorum, *Eq.* 44.

Cleonymus demagogus, *Eq.* 149, *Vesp.* 822; perstringitur ut timidus, magno corpore, sycophanta, *ῥήσαςπις*, *Av.* 1473—1481; *ῥήσαςπις* terra et mari, *Vesp.* 19—23; add. *Ach.* 88, 844, *Eq.* 1290, 1372, *Nub.* 673, 674, *Vesp.* 823, *Pac.* 446, *Av.* 289, *Thesm.* 829, in textu et scholl. *Cleonymus ἀσπίδαποδὴς* dicitur *κόλακωρος*, *Vesp.* 592: nam erat etiam assentator. In *Pace* per ironiam dicitur *Paci* faventissimus, fortissimus, nisi quod in bello subjectitius (abjectitius, ἀποβολιμαῖος pro ὑποβολιμαῖος) sit, non sui patris, 673—678. *Præterea perstringitur ut vorax*, *Ach.* 88, 844, *Eq.* 1290, *Av.* 289, 290, ubi est *Cleonymus sine crista, κατωφαγῆς*; ut *rapax et luxuriosus*, *Eq.* 958, ubi 956 in ejus annulo mergus hians; et divitum bon-

impudenter vorat, *ib.* 1290—1299; ut *cinædus et effeminatus*, *Nub.* 673, 674: quare v. 680 *Cleonyme* feminine dictus; ut *pauper et parasitus*, nec matram habens, sed in mortario farinam subigens, *ibid.* 675 sq.; ut *longus et ἀρρεθρὸς*, *Vesp.* 22, vili aspectu et male composito corpore, *ib.* 822; ut *locutulejus*, *Eq.* 1381; ut *perjurus*, *Nub.* 400. In *Pace* *Cleonymus* filius puer in nuptiis Trygæi versus *Archilochi* de clypeo abjecto cantat, in patrem ipsius, quem sit imitatus, 1295—1304. — *Cleonymus*, Atheniensis nomen, *Thesm.* 605.

Cleophon, ejus in labris fremit *Thracia* hirundo, in barbaro sessitans folio, cantans eum periturum esse etiamsi pares fuerint calculi, *Ran.* 679—685. *Erat dux Atheniensium, quem ut peregrinum, ignobilem, rudem, loquacem perstringunt*; filius *Thrassæ*, vel *Thraciæ* mulieris vel *Thrassæ* proprio nomine dictæ, quam *βαρβαρίζουσαν* introducit *Plato* in *Cleophonte*, fabula in illum demagogum scripta, *Thracem* eum appellans, 679, 681, 1504, 1532. *Ebrius et loricator in concionem venit, oblatam post prælium ad Arginusam ab Lacedæmonis pacem et decessum Decælea se nunquam admissurum, nisi ceteras quoque urbes universas Atheniensium illi reddiderint*; narrat *Aristoteles*, *Ran.* 1532. *Quare ei restem ad suspendium mittit* *Plato* cum minis, 1504, et *Chorus* pacem optans dicit: *Cleophon* vero pugnet in patriis arvis, terra peregrina, 1532.

Cleophon, nomen virile: erat lyrarum faber, et perstringitur ut cinædus, *Thesm.* 895.

Clepsydra, fons in arce Athenarum prope sacellum *Panis*, olim *Empedo*, quare *Clepsydra* dictus, *Lys.* 913, *Av.* 1695, *Vesp.* 857; profundissimum esse et salsa aqua fluere ferunt, cum *Phalerico* junctum viginti stadia distante, *Av.* 1695, subterraneo fluctu exeuntem in *Φιλέρεω*..., *Lys.* 913.

Clepsydra posita in tribunali, ad quam oratores verba facerent, *Vesp.* 93, 321, *Ach.* 694, sch. *Av.* 1695, ubi explicatur, instrumentum *ὄργανον*.

Cleruchica terra, *Nub.* 203 cum schol.

Clidemides, aliis filius *Sophoclis*, aliis actor tragædiarum ejus, sed neutri suæ opinionis testimonium afferant. *Perstringit* (*Aristophanes*?) *Clidemiden* etiam ut *κακὸς*, *Ran.* 791.

Cligenes parvus, balnearior pessimus, qui nunc turbas dat, mox periturus; quod timens non ut in pace solent, sed cum fuste exit, *Ran.* 706—716. *Erat ex divitibus, sed hospes et barbarus, rem publicam administrans*, 709.

Clinareta, mulier, *Eccl.* 41.

Clinias, pater Alcibiadis, *Ach.* 716.

Clisthenes demarchos instituit naucrarorum loco, secundum Aristotelem, *Nub.* 37.

Clisthenes, Sibyrtii filius, genis ad cutem tonsis, *Ach.* 118, ut *lævis* tanquam *eunuchus*, effeminatus, insignita mollitie et pathicus ab *Aristophane* sæpissime perstringitur, ut *Eq.* 1374, *Nub.* 355, *Vesp.* 1187, *Av.* 831, *Lys.* 621, 1092, *Thesm.* 235, *Ran.* 48, 57. Ut *cinædus* etiam ab *Cratino* in *Pyline* perstringitur, *Nub.* 355. In *Thesmophoriazusi* *Clisthenes*, ob insanum amorem mulierum lavigatus, *Thesmophoriazusi* defert affinem *Euripidis* *Mnesilochum* mulieris habitu indutum inter eas esse; deinde ad eum deprehendendum et convincendum ipse operam præstat; rem detectam *prytanibus* nuntiavit, 474—654. *Clisthenes turpiter plangit mortuum pathicum* *Sebinum*, *Ran.* 422—427, et sch. 422, 427. In illo loco alii *Calliam* dici putant *Clisthenem*; alii (qui in

- suo exemplo invenerunt τὸν Κλεισθένην) de filio Clisthenis patris simili haec dici putant, 422.
- Clitago, nomen muliebri, Nub. 684. Clitago, Thes-sala, poetria, Vesp. 1245. Apud Cratinum Κλειταγό-ρας (μέλος) ᾄδειν est carmen de Clitago, quum Apollonius Charidis Clitagoras masculine positum crederet, ibid. et ad 1239. Clitago, poetria scolio-rum Laconica, Lys. 1237, Danaid., fr. 257.
- Clito, venditrix olerum, mater Euripidis, Ach. 457, 469, 478, Thesm. 1, 910, teste Alexandro, Ran. 840.
- Clitophon, ex disciplina Euripidis, perstringitur ut otiosus, hoc loco ut versutus Theramenis in modum, Ran. 967.
- Clitus, Κλειτός, magnam comam alens perstringitur Nub. 348.
- Clopidas, fictum ex κλέπειν ad normam nominis pagi Attici Cripidae, Eq. 79.
- Clypei veterum rotundi, quare ἄσπιδες dicti, ab serpente qui in gyros multos convolutus dormit, Vesp. 18. Clypeis qui diis consecrabantur, demebantur anse, quare, Eq. 849, 858.
- Clytemnestra, Thesm. 562. Ob ejus caedem Pylades primus judicatus ab Amphictyonibus, Nub. 623.
- Cnidii : Κνωδονργεῖς naves, quarum structura a Cnidii inventa, Pac. 143.
- Coalemus, insipientiae deus ab Aristophane fictus, Eq. 231. Coalemi, i. e. stulti, ib. 634.
- Cobali (dii scurrilitatis praesides), Eq. 635.
- Cocalus, fabula Aristophanis : v. fr. 124—134, p. 465 sq.
- Coecyti circumcursantes canes, Furia, Ran. 472.
- Caete, Κόττα, pagus (tribus Hippothoontidis), Av. 1128.
- Cæna. Ad cenam iri solet, quando δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, solarium umbra decem pedum, Eccl. 652.
- Cæsya, Ach. 614, Eretriensis, nobilissima et opulen-tissima mulier, superba, uxor Alcmaeonis, mater Megacis; secundum nonnullos nupsit Pisistrato tyrannidem affectanti, sch. Nub. 46, 48, Ach. 614, olim serva, Nub. 64, Pac. 451. Cæsya et prosapia ejus εὐπτερος, id est nobilis et potens, Nub. 800. Erat ex majoribus Alcibiadis, Pac. 451.
- Cæsypolis, (ficta) gens abominanda, Nub. 48.
- Colanis Diana : de ea Av. 874.
- Colæmus, Mercurii ἀπόγονος, Av. 874.
- Colacretes (quasi dicas Quaestor) : eorum munus expo-nitur Vesp. 695, 724, ex Aristophane grammatico et Androtione, Av. 1541.
- Colchi, Pl. 1127. Ad Colchos venit et habitabat ibi Phryxus, Nub. 257.
- Colias dea vel Venus ædem habens Athenis qua caussa sic dicta, Nub. 52. Coliadis Veneris templum in At-tica in loco et ipso dicto Colias, ejus incolæ Colii, quare, Lys. 2. Ibi testæ pulcherrimæ, ib.
- Collatio, εἰσφορά, publica quando indicebatur, erant qui mercaturam simulantes eam effugerent, nec pu-niebantur, ob utilitatem publicam mercaturæ : sic Euphronius explicat Pl. 904.
- Colonia Atheniensium bovem quæque Athenas mitte-bant in sacrificium Panathenæicum, Nub. 386.
- Colonus pagus : inde non oriundus Meton, sed dedica-vit ibi monumentum astrologicum, heliotropium : quod quia in Pnyce situm, quaeritur an Pnycem cir-cumdantia loca sint Coloni pagi, diversi ab altero Colono μισθίω. Sic vocari consuevit regio pone ma-gnam porticum, quæ non est Colonus, sed Melite, ut apparet ex ὁρίσμοις urbis. In Colono fortasse fons Metonis, Av. 997, 998.
- Colophonium aurum, fr. 131.
- Columbae cur amatae Veneri, Pac. 40.
- Columna : in στήλαις decreta et leges scribebantur, Av. 1050, 1054.
- Comam alere liberorum est, Av. 911.
- Comarchides (nomen rustici), Pac. 1142.
- Comias, senex iudex in Vespis 230.
- Comici, τραγωδοί, Vesp. 650. Quare τραγοδαίμονες dicti, Nub. 296. Pedestri oratione proferunt preces publi-cas et decreta, Thesm. 295. Quinque iudices in cer-tamine poetarum comicorum, Av. 445. Vincentium præmium τρῦξ, i. e. νέος οἶνος, Ach. 398. Comici poetæ accipiebant mercedem a senatu decretam per mensularium publicum, Ran. 367. Comicis vetitum lege perstringere archontem, Ran. 501 et not. Co-mici Tragicos eadem sæpe repetentes perstringere solent, Ran. 688; nonnunquam etiam auditores perstringunt, ut Plato in Ηλιάδῳ, Ran. 308. Vul-garia tum comicorum argumenta recenset et contemnit Aristophanes Vesp. 58—63, et artificia eorum ignobi-lia argumentaque humilia, quæ recenset, se solum sustulisse dicit, artem altius extruendo, Pac. 739—751. Viles eorum ex rebus illepidis risus excitandi modos perstringit Nub. 538—543, Ran. 1—20, Pl. 797—799. Add. sch. Nub. 296. Alii Comici ab Aristophane (Eq. 864) sumunt imaginem de anguillis, Nub. 559. Erant qui in palaestris inter adolescentes victo-riam ambirent, Pac. 763. Comicis inimicus Cinesias machinabatur ne chororum nanciscerentur, Ran. 153. Adde Comædia.
- Commeatus trium dierum a ducibus imperabatur mili-tibus in bellum exituris, Ach. 197.
- Commotria, ornatrici mulierum, ἐμπλέκτρια, nunc κορυζή, Eccl. 737.
- Comædia, τραγωδοποιουμένη, fr. 313. Multis exponitur Comædiæ natura, divisio in genera, historia apud Græcos, Proleg. I—X. Unde dicta, Prol. III, 2 sqq., IV, 22 sqq., IX, a, 54 sqq.; b, 1 sqq., 76 sqq., 113 sqq., XV, 25 sqq. Comædiæ natura exponitur et quibus mo-dis risum excitet, Prol. X, d (schemata ex Aristotele petita); VI, IX, a, 94 sqq. Ejus origo et utilitas, Prol. IV, 1 sqq.; XV, 29 sqq.; IX, a, 3—36; b, 16—53; X, b, 26—50. Comædia tragediam et satyricum drama etiamnum complexens, ib. 51 sqq. Comædia ut differat a tragedia, vide in Tragedia. Antiquæ comædiæ origo, Prol. IV, 1 sqq. Ejus partes quat-tuor, Prol. IX, a, 96 sqq. p. XIX sq.; X, c, 11—18. Ejus argumenta, Prol. I, 61 sqq., III, 12—15. In an-tiqua comædia personæ (larvæ) similes erant homi-nibus qui perstringebantur, Prol. I, 80 sqq.; nam in ea homines ἀντοπροσώπως introducebantur, Nub. 146. Chori antiquæ comædiæ habitus, Danaid., fr. 284. De eodem Prol. VII. Antiquæ comædiæ fabulæ exstabant 365 comprehensis spuris, Prol. III, 16. Ejus poetæ præcipui, ib. 16—55, et numerus fabu-larum quas septem ex illis composuerant, Prol. VIII. Libertatis antiquæ comædiæ quæ caussa fuerit, Prol. I, 3—18, deinde infractæ per oligar-chiam, ib. 19 sqq. Ψήφισμα περὶ τοῦ μὴ κομῶδεῖν fa-ctum sub Morychide archonte Ol. 85, 1, valuit illo anno et sequentibus duobus sub Glaucino et Theo-doro, abrogatum sub Euthymene (Ol. 85, 4), Ach. 67. Decretum χορηγικὸν ne quis nominatim κομῶδοι, Prol. XI, 65 sq. Decretum a Syracosio latum, ne nominatim tangerent quenquam Comici; memorat Phrynichus Monotropo, Av. 1297. Ceterum lege ve-titum erat κομῶδεῖν archontem, Nub. 31. Nec lice-bat mortuos κομῶδεῖν, Pac. 648.— antiquæ et novæ comædiæ differentia tempore, dialecto, argumento, metro, æconomia, Prol. V, 1—13; IX, a, 68—80.

- Adde X, c, 69—81. Trium comædiæ generum differentia, *Prolog.* IX, a, 47—53; 50—72, p. XIX; IX, b, 65 sqq.; X, 3 sqq.; X, b, 77 sqq. Aristophanis merita in omnem comædiam, *Prolog.* XI, 3—10; XII, 3 sqq. Mediæ comædiæ origo, *Prolog.* IV, 15 sqq.; IX, a, 36 sqq., p. XIX, 64 sqq.; IX, b, 55 sqq.; X, c, 72 sqq., et natura, *Prolog.* III, 56—60. Ejus argumenta, *Prolog.* I, 65—79. Ejus comædiæ poetæ erant 57, fabulæ 617 (817 Meinek.), *Prolog.* III, 61 sq. Potiores poetæ ejus Antiphanes et Stephanus (imo Alexis), 62. In nova comædia personæ (larvæ) monstrosæ, quare, *Prolog.* I, 84 sqq. Novam comædiam ut præceperit Aristophanes, *Prolog.* XI, 65 sqq. Ejus comædiæ poetæ erant 64, quorum potiores recensentur, *Prolog.* III, 72 sqq. Adde Comici, Scena, Chorus.
- Conchæ parvæ γοίφαι dictæ pro calculis erant iudicibus, ante eas lupini, *Vesp.* 333, 349, sch. 1364. — Conchæ sigillis impositæ, ne deleantur, *Vesp.* 585.
- Concio Atheniensis: in eam cives fune rubrica infecto agebantur, *Eccl.* 378. Concio Atheniensis quomodo instituta ad exostracismum in aliquem decernendum, *Eq.* 855.
- Concylus, Homeri διορθῶτης sub Pisistrato, *Prolog.* X, a, 36; IX, a, 45, p. XIX, ubi vide not.
- Conisalus, dæmon Priapeus, *Lys.* 982.
- Connas, tibicen, Olympionica sæpe coronatus, ebrius, pauper, nihil nisi laurus suas habens; de quo *Cratinus*, *Eq.* 534. Adde Connus.
- Connus. Conni calculus memoratur ut res nihili; nisi Κόννος est a nominativo Connas. Connus erat citharædus juvenis, suavis; aliis, homo vilis et pauper, qui paternam bonam comederat, *Vesp.* 675.
- Conon, qui suaserat συμμαχίαν (contra Lacedæmonios), indignante populo fugit, *Eccl.* 195 sq. Dux Atheniensium, victor Lacedæmoniorum, mercenariorum exercitum collegit Corinthi, Lacedæmoniorum accessum observans, *Pl.* 173.
- Conthylensis, ex Conthyle, pago Attico Ptolemaidis vel Pandionis tribus, *Vesp.* 233.
- Convivæ ad συμπόσιον vocati cibos secum apportabant, vinum commune erat, *Vesp.* 1005, 1251. Scolia ad *Lyram* cantabant, quomodo, *Vesp.* 1223, 1239. Convivarum elegantium mores describuntur *Vesp.* 1208 sqq. Adde Convivia.
- Convivia. In conviviis ex antiqua traditione Atheniensis carmina canebant myrti vel laurus ramum manu tenentes, ut narrat *Diocarchus*, *Nub.* 1364. In conviviis tertius crater τέλειος, *fr.* 347. In iis griphi proponebantur, *Vesp.* 21. Convivii splendidi apparatus describitur *Eccl.* 838 sqq. Convivium πένθησις, in quo quisque cibos apportabat in commune conferens, *Pac.* 565.
- Copaides anguillæ, a Copaide lacu Bæotiæ, *Ach.* 880, 962, *Pac.* 1005. Dictæ Copaides nymphae, respectu versus *Æschylei* de Nereidibus, *Ach.* 883.
- Copais lacus Bæotiæ, *Lys.* 36, 702, etc.
- Coppa, antiquum signum literæ, postea in numeris modo usurpatum et equis nobilioribus inustum, *Nub.* 23.
- Coppatis equus, *Nub.* 23, ubi v. schol., *fr.* 135.
- Coprius, insula [certe demus] Atticæ, *Eq.* 899.
- Coraces, locus præceps Athenis, unde ἐξ κόρακας, *Pl.* 394, *Ran.* 189.
- Corcyra: ibi multæ seditiones, unde multus usus scuticarum, quas habebant magnas et duplices, eburneis capulis, *Av.* 1463.
- Corcyraei, a Corinthiis conditi, ab his desciverunt et devoti sunt; quid acciderit legato Corinthio ad eos misso, *Ran.* 439. A Corcyraeis inventoribus dicti *Cercuri*, *Pac.* 143. Corcyrae alæ, de scutica, ex proverbio Κορρυπίς μάστιγι, de cujus origine locus *Aristotelis*, *Av.* 1463.
- Cordylion. Vide *Athenodorus*.
- Corinna ἐπεικίστις, *Ach.* 720.
- Corinthiacum bellum tribus vel quattuor annis ante Antipatrum (archontem Ol. 97, 4) conflatum in Lacedæmonios, *Pl.* 173.
- Corinthii, *Av.* 969. Neptunum venerantur eique et Palæmoni celebrant Isthmia, *Eq.* 609. Corinthii naves per Isthmum trahunt, ne circumnavigent Peloponnesum, *Thesm.* 648. Sunt conditores *Polidææ*, *Eq.* 438. Ut adulteri perstringuntur *Thesm.* 404. Κορινθιάζειν (μαστροποιεῖν), *fr.* 133. Corinthii tributarios habebant Megarenses, qui mala ab ipsis passi desciverunt; quid acciderit legato ad Corcyraeos misso, qui ab ipsis, conditoribus suis, desciverant, *ibid.* Corinthios dicit *Aristophanes* ubi κόραεις debebat, quia tum hostes Atheniensium, Atticam infestabant, *Nub.* 710. Corinthii non erant participes induciarum in quinquaginta annos Alceæ archonte pactarum, *Pac.* 466. Bellum renovantes Argivos socios assumunt, *Pac.* 477, ex *Philochoro*. (Schol. 475 corrigendum.) Ad Corinthios a *Philochoro* relatum facinus *Hermocopidarum*, *Lys.* 1094. Corinthios legatos adfuisse oportet in altera parte *Lysistratæ*, *Lys.* 1242. Corinthii nunc boni et commodi, iis tamen succensent Athenienses, *Eccl.* 199 sq. Corinthii pressi ab Lacedæmoniis, obtinent ab Atheniensibus socios, quos alunt, *Pl.* 173. — Corinthia, γὰρ, *Lys.* 90—92 et sch. Corinthiæ meretrices, quarum nobilitates recenset schol., *Pl.* 149. Corinthio hospiti (*Bellerophonti*) fracta olla, ex *Sthenebæa* *Euripidis*, *Thesm.* 404.
- Corinthus Jovis filius, conditor et rex Corinthi, quem usque crepabant legati Corinthii, *Ran.* 439. Hinc in proverbio est Jovis Corinthus, *Eccl.* 828, *fr.* 434, *fr.* dub. 6.
- Corinthus, urbs. Regio inter Corinthum et Sicyonem egregie fertilis: quare *Æsopo* fabularum scriptori de divitiis oraculum sciscitanti designabatur, *Av.* 968. Eo redux *Bellerophon* absumpta *Chimæra*, *Pac.* 141. Corinthum appulerunt Atheniensium naves ἱππαγωγοί, nimirum præter hoplitas portantes ducentos equites duce *Nicia*, qui vicit, *Eq.* 604 et schol. 609. Corinthi exercitus conductus, τὸ ἐν Κορίνθῳ ἐνεχόν, a *Conone* victore Lacedæmoniorum collectus in bello Corinthiaco, quod tribus aut quattuor annis ante hanc fabulam inceperat; in eo sociorum contra Lacedæmonios exercitus Corinthi colligebatur; mercenarii Atheniensium erant sub *Polystrato*, *Chabria*, *Iphicrate*, aliis; *Pl.* 173, ubi scholiastæ narrant etiam de Corinthiorum mercenariis, Atheniensium metu Corinthiorum, et aliis (huc non pertinentibus). Corinthi degit *Philonides* ob *Laidis* amorem, *Pl.* 303. Nam *Lais* ibi vixit, et *Timandra*, *Pl.* 179, in urbe meretricibus abundante, *Lys.* 91.
- Cornix vivit quinque ætates hominum, secundum *Hesiodum* qui dicit ἐννέα γενεάς, *Av.* 609.
- Coræbus ob stoliditatem notatus, *Ran.* 990.
- Corollas plectere amantium, *Thesm.* 401 et sch. Corolla mortuorum, *Lys.* 602, 604.
- Corona. Coronam sumunt oratores verba facturi, *Eccl.* 131 et sch., 148, 163, 171; et convivantes, *ib.* 133, ad temperandum calorem vini quod bibitur, *Av.* 463, 464, ubi *Pisthetærus* oraturus coronam et aquam

- poscit; socius autem ex eo quærit, Cœnaturine sumus? Coronam sumebant deos accessuri et servi et liberi, Pl. 21. Corona oleagina olympionicarum, Pl. 585 sq. et sch. Arundinea, καλᾶμος, corona Dioscurorum, Nub. 1006. Corona myrtea Thesmothetorum, de qua Apollodorus, et initiatorum, quæ non erat, ut alii tradunt, hederacea, Ran. 330. Myrtea corona Archontum, Eq. 964, Vesp. 861.
- [Coronis, signum distinctionis, ubi in dramatibus veterum poetarum poni soleat, Pl. 253. K.]
- Corvi sacri Apollinis ad Pagaseticum sinum, Pl. 604, Nub. 133. Κόρακες locus Athenis vocabatur, unde ἐς κόρακας, Ran. 189, Pl. 394. Corvum jurare, Av. 1611.
- Corybantes, filii Rheæ, ab nonnullis idem habiti qui Curetes, et custodes Jovis, decem, aliis novem, Lys. 558; Rheæ pedissequi; ab nonnullis orti dicuntur ex lacrimis Jovis, Vesp. 9. Furorem et ἐκθυσμὸν injiciunt, ib. 8. Corybantum sacris expiabantur furiosi, Vesp. 119. Eorum ex periculis servantium mysteria in Samothrace, Pac. 277; initiatio, Vesp. 9. Corybantes! exclamatio Eccl. 1069.
- Coryphasium, Πυλὶ ἐπώνυμῳ (v. not.), Nub. 186.
- Cosmogonia ludicra, Av. 690 sqq.
- Cothocidæ, in pago Ceneidis tribus, Thesm. 620, sch. Ran. 501.
- Colthurnus, calceamentum utrique pedi congruens, Eccl. 346, vel, ut alii dicunt, tam virorum quam mulierum; quare Theramenes dictus Colthurnus, Ran. 47, 541, Nub. 361.
- Colinusa insula Gadira dicta, quare, Pl. 586.
- Collabus ludus, Nub. 1073, Pac. 343, qui in scholiis ad eos versus describitur, copiosissime ad Pac. 1242, 1244. Memoratur fr. 9, 207. Μεθυσσοκότταβοι, Ach. 525 et sch.
- Colurnicum pugnae, Av. 1797, 1299.
- Cous alii pro Cius scribunt Ran. 970
- Crambe orta ex lacrimis Lycurgi vite vincti, Eq. 539.
- Cramben coctam edunt Ægyptii, ne inebriantur, ibid.
- Cranaa urbs, Athenæ, apud Æschylum et Sophoclem, i. q. aspera, ob soli Attici naturam, Ach. 75. Cranaæ, Athenæ, unde, Av. 123. Cranaa (arx Athenarum), Lys. 481.
- Cranaus, autochthon Athenis, Ach. 75, rex, Av. 123.
- Crates, Atheniensis, antiquæ comædiæ poeta, multum a spectatoribus vexatus, perstitit, urbanas sententias proferens, modo cadens, modo vincens, Eq. 537—540. Prius Cratini fabulas agebat, postea, fabulas scripsit, διακρίσσειν ποιήματα (nisi error subest: conf. not.); spectatorum favorem emisse dicitur, ibid., Prol. III, 34 sqq. Primus ebrios in scenam produxit; quot ejus fuerint fabulæ, Prol. I. c. et 38 not., Prol. VIII. Ejus inventum τάριχος ἐλεφάντινον splendide exceptum, Thesm. alt., fr. 313.
- Crates (grammaticus) de comædia scripsit, Prol. IX, a, 96, p. XIX.
- Cratinus Atheniensis veteri comædiæ primus artis formam induit, quomodo, Prol. V, 18—24; IX, a, 85—91. Aristophane antiquior, Eq. 400. Vicit post olymp. 85; quando sit mortuus, et quot ejus fabulæ; Æschyleo erat caractere, Prol. III, 27—33. Ejus χαρακτήρ iterum exponitur Prol. II, 1—10. Cratini laudes splendidissimæ, tum tamen senis et delirantis, neglecti ab Atheniensibus, quum deberet in prytaneo bibere et ad Bacchi statuum sedens spectare, Eq. 526—536. Ejus carmina in omnibus conviviis canebantur, ib. 529 sq. In Pace Cratinus sapiens quid agat quærit Pax: mortuum esse respondetur quum
- Lacones irruptionem acerent, ex animi deliquio, quod dolium vini frangi vidisset, 700—703: nam ob amorem vini perstringitur, 702. Quare Κρατίωνος κώδιον, putridum urina continenter ebrii, fieri sibi aliquis imprecat, Eq. 400 et sch. Cratini taurivori linguae bacchica mysteria; Bacchus ipse a Sophocle dicitur ταυροφάγος, Ran. 357. Ad fabulæ ejus spectare versus Pacis 741 sq. nonnulli dicunt. Cratinus ob Aristophanem, qui delirare ipsum dixerat, scripsit Pytinen fabulam, Eq. 531, cujus argumentum narratur Eq. 400. Aristophanem compilare Eupolidem dixerat, ib. 531. In Panoptis Hipponem philosophum perstrinxit, Nub. 96. Cratini Ulixæ sine choricis carminibus et parabasi, Prol. I, 41; parodia partis Odysseæ, 71 sq. Ejus actor erat Crates, postea poeta, Prol. III, 35. Ejus fabulæ a grammaticis explicatæ, Prol. IX, b, 69.
- Cratinus, poeta lyricus, una forfice ποιῶν i. e. cinædice tonsus, celer fingere modos, cum hirco in alis, περιπτόντος, immutatum ex Anacreonte περιφόρητος, Artemo dictus, Ach. 849—853.
- Cratinus, Ach. 1173, non poeta comicus, sed alius quidam, audax, gloriosus, insanus, ebriosus.
- Cretilacula testacea: ad ea olim sallabatur, teste Didymo, Ran. 1305.
- Cressæ. Vide Cretenses.
- Creta: in ea educatur Juppiter, Nub. 1468.
- Cretenses, Idæ filii, cum arcubus suis auxilio vocantur, ex Cretensibus Euripidis, Ran. 1356 sq. Κρήτες et Κρησσαι Euripidis, in quibus Icarus et Aerope, Ran. 849, Ach. 433. Cretensis, Plato com. Av. 798.
- Creticæ monodie Euripidis, quas ad quæ dramata ejus retulerint scholiastæ, vide apud ipsos, Ran. 849. Cretico rhythmo saltatio, Eccl. 1165. Creticum, vestis genus, Thesm. 730.
- Creusa, Erechthei filia, Xuthi uxor, Apollini nupta, unde oriundus Ion, Nub. 1468, Av. 1527.
- Critias condemnat Theramenem, Ran. 541. Occisus in pugna contra socios Thrasybuli in Piræeo, Pl. 1146.
- Critylla, nomen mulieris, Lys. 323.
- Critylla, Antitheï filia, Gargettia, Thesm. 898.
- Crius, luctator Ægineta, de quo in celebri epinicio cecinit Simonides, Nub. 1356.
- Crius, pagus tribus Antiochidis, a Crio quodam dictus: unde Euelpides Κριώθεν, Av. 645.
- Crobylus: ex ejus prosapia Amyntias, Vesp. 1267.
- Crocotula mulierum, Eccl. 332 et sch., 879.
- Cromnites, locus Eubææ, Eq. 561.
- Cronia, festum Hellenicum, quod Hecatombæone mense agebatur, Nub. 398.
- Cronides Juppiter, Vesp. 652.
- Cronus, de stupido, Nub. 929, 1070. Vide Saturnus.
- Cropidæ, pagus Leontidis tribus Atticæ, Eq. 79.
- Croton, urbs a Myscello condita, qui, oraculo ei divitias aut valetudinem proponente, hanc prætulit: unde Croton robustæ sanitatis hominum et præstantium athletarum plena, et proverbium ortum, Κρότωνος υγιέστερος, Eq. 1091.
- Crotoniata Phormio, Pac. 347.
- Cryptæ, κρύπται, (κρυπτενταί? v. not.), magistratus in Thaso, Thesm. 600.
- Crystallus, ὄζλος, lapis pellucidus, quo ignem accendunt, apud pharmacopolas venit, Nub. 766—768. Conf. schol.
- Ctesias ut sycophanta perstringitur, Ach. 839.
- Ctesiphon ut crassus et ventre prominulo perstringitur, Ach. 1002.
- Cuculus Phænices ad messem appellat, Av. 505 sq. et sch.

Calter ad sacrificandum abscondebatur in canistro sub mola et coronis; locus Platonis comici, Pac. 948.
Cupido. In Pace Cupidini, Πόθος, votum fit ad liberandum Pacem, 456, Cureotis. Vide Apaturia.
Curetes. Vide Corybantes.
Cureticus, carminum in Curetas rhythmus, Nub. 651.
Curotrophos, Κουροτρόφος, Juvenum alitrix (Ceres) invocatur Thesmophoriis, Th. 299.
Currus duplices, ἄρματα ἀμιλλήτρια et πολεμιστήρια, Nub. 28. Curulia certamina aurigarum armorum invenit Theseus, ibid.
Cursus: δολιχοδρομοὶ οἱ ἐπὶ τῇ (ἀπλᾷ) τρέχοντες σταδιοδρομοί, qui faciunt duplicem cursum, Av. 292. In cursu armato cristas ferebant, ibid.
Custodia Atheniensium a Lacedæmoniis obsessorum in muris, Ach. 72. Custodum inspectores κωδωνοφοροῦσιν, Av. 842.
Cybele dicta Rhea, a Cybelis montibus, Magna Mater deorum et hominum, Av. 877, 875. Dea montana, leonum iugo vecta, 877.
Cybeli montes, a quibus Rhea dicta Cybele, Av. 877.
Cyclii poete sive dithyrambici præstantiores sunt περιπαχτικοί inter tribus, Av. 1403 sq., quarum quæque unum alit, 1404. Cyclii chori primi instituti ab Laso Hermionensi; secundum Hellanicum et Diocæarchum, ab Arione Methymnæo, Av. 1403. Vide Dithyrambi.
Cyclochorus, torrens Athenis, ab Atheniensibus obrutus, Eq. 137, Ach. 381, fr. 275, 539.
Cyclops Polyphemus, pastor cum lyra, exæcatus ab Ulyce. Eum citharam pulsantem et Galatææ nymphæ alludentem exhibuerat Philoxenus dithyrambicus poeta, Pl. 290, cum pera et oleribus campestribus, 298. Quo astu eum effugerit Ulyxes, Vesp. 181.
Cyclus, forum Athenis, præsertim piscium, Eq. 137.
Cyeni (pro Cynus) Æschyli, Ran. 963. Duo erant Cyeni, alter Martis filius ab Hercule occisus, apud Hesiodum; alter Neptuni, ab Achille, etiam apud Pindarum, ib.
Cygnus. Cygnorum ad Hebrum cantus celebratur Av. 769 sqq.
Cydas, cognomen Bacidis Arcadis, Pac. 1071.
Cydathenæensis, ex pago Pandionidis tribus, Vesp. 895, 902, Prol. XI, 2; XII, 2; XV, 3.
Cydius Hermionensis citharædus: ejus carmen lyricum Τηλέπορον τι βόαμα λύρας, Nub. 967. Κυδοιμός. Vide Tumultus.
Cydonia mala, fr. 634.
Cyllene, mons Arcadiæ, ubi Mercurius colitur, Ran. 1266. Cyllene, urbs Arcadiæ; in ficta etymologia hujus nominis ludit Aristophanes, Eq. 1081 sqq.
Cylli pera (locus in Hymetto), lupanar, fr. 268.
Cyloneum piaculum describitur Eq. 445. Cydonis historia, ibid.
Cynalopex, Philostratus leno, Lys. 957.
Cynna, clara meretrix Athenis, impudentissima, Eq. 765, Vesp. 1032, Pac. 755, ubi Cleoni tribuuntur acerrimi ut ex Cynnæ oculis radii.
Cynocephalus, Eq. 416.
Cynthia rupes alta, mons Cynthus, quam tenet Apollo, Nub. 596.
Cyprii. Nonnulli Cyprii oraculum datum narrant quod vulgo de Milesiis refertur, Olim fortes Milesii,

Pl. 1075. Cyprium auleum varium, fr. 513. Cypria dialectus, Nub. 10.
Cyprius (Venus), Ach. 988, Lys. 1290, Eccl. 722, 965, 973.
Cyprus, Thesm. 446. Cypri regina Venus, Lys. 833; Κυπρογένεια, Venus, ib. 551.
Κύρβεις et ἄζονες quid, Av. 1354, Nub. 448 in not.
Cyrenaica: ibi optimum provenit laserpitium, Eq. 894, Av. 1582. Cyrenaicus ὄπός, Eccl. 404.
Cyrene colonia Thera prope Cretam in Libyam deducta a Batto, Pl. 925. Ejus numi quid repræsentent, ibid. Cyrenæorum dialectus, Pac. 70.
Cyrene, mater Aristæi ex Apolline, Eq. 894.
Cyrene, meretrix nobilis, cognominata δωδεκαμήχανος ob tot σχήματα συνουσίας, quibus comparat Æschylus melicam poesin Euripidis, Ran. 1327 sq. Memoratur etiam Thesm. 98. Inter Corinthias meretrices Cyrenen recenset sch. Pl. 149.
Cyrus minor, Artaxerxis filius, Lydiæ satrapa, pecuniis adjuvit Lacedæmonios adversus Athenienses, Eq. 969, Lysandro mutuam pecuniam mittens ad bellum, Ran. 365.
Cythera. Cytherorum regina Venus, Lys. 833. In Cytherorum montes fugit Philoxenus, Pl. 290.
Cytinium s. Cytinium, urbs Doridis, Pl. 385 in not.
Cyzicena tinctura, de mollibus et effeminatis: nam Cyziceni ut cinædi et timidi perstringuntur; Eupolidis locus de dissolutis moribus in urbe Cyzico, Pac. 1176.

D.

Daces, nomen (ex δάκνω) fictum a Teleclide comico, Vesp. 836.
Dactylicum χοῦμα tibicinum ante nomum, Nub. 651.
Daduchi πόρρησις in Pacile, Ran. 369.
Dædalea (statua a Dædalo facta), fr. 232.
Dædalus, quum Minoem fugeret, apud Augiam in Elide devertitur; cui furem thesauri dolo deprehendit, eoque occiso a fratre, præcipit ut occisorem persequatur ad expiationem, Nub. 508.
Dædalus, fabula Aristophanis: v. fr. 232—241, p. 478.
Δαίμωνος ἀγαθὸν poculum, vide Boni Genii. Damon Epiales, Tiphys, Euopas dictus, ex Didymo, Vesp. 1038.
Dætalenses, fabula Aristophanis prima, sch. Nub. 529. V. fr. 1—42, p. 447 sqq.
Damasias et Læspodias ut κκκόννημοι una perstringuntur ab Eupolide, Av. 1569.
Damnati. Quando plures capitis damnati apud Athenienses, mortis diem inter se sortiebantur; nam unus tantum quoque die occidebatur. Ita fiebat ut cives nonnunquam judicii pæniteret, Pac. 364.
Damon, pater Philemonis comici, Prol. III, 75.
Danae. Danae et Megare, secundum nonnullos, germanorum concubitus in Æolo Euripidis, Ran. 849.
Danaides, fabula Aristophanis: v. fr. 242—259, p. 479 sqq.
Danaus. Δαναώτατος, fr. 259, b.
Dardania: inde adducuntur tibicinæ, Vesp. 1371.
Dardanis tibicina, Vesp. 1371.
Darici, numi qui, Eccl. 602, fr. 425.
Darius, antiquus rex Persarum, qui Egyptum per Megabazum satrapam occupavit, Av. 484. Darius Hystaspæ: ejus in Caras bellum, Pl. 1002. Darius Græciam subactus Marathone, Eq. 781. Ejus legatos Athenienses in barathrum præcipitarunt, Eq. 1362. Darii mors nunciatur in Persis Æschyli, Ran. 1028, sed v. schol.
Datis, Datidis carmen in sole lascivientis, ὡς ἔδομαι καὶ

- χαίρουσι, Pac. 289—291, quod barbare dictum et δατισμός vocatum ab satrapa Datide, qui frequenter legatus Athenas linguam et mores Atheniensium adamare cepit; alii Datidem Darii ducem ad Marathonem intelligunt, qui Atticam ut suam poposcit, ortus ex Medo Egei et Medee filio; fugiens auri multum reliquit, ib. Datis et Artaphernes, duces Persarum in pugna Marathonica, Ach. 84, Eq. 781. Datidis exercitus tum erat 500 millium, Nub. 986. Datis, tragicus poeta, Carcini filius, Pac. 289, Ran. 86.
- Daulia cornix, de Iuscinia, fr. 727.
- Davus, Δῶς, nomen servile, Ach. 243.
- Deae duae, τὸ θεῶς (Ceres et Proserpina), Vesp. 378. Earum ψήφισμα sacrosancta, pro μυστήρια, quod exspectabatur, ib. Vide Ceres.
- Debitorum debita solvere Athenis tenebantur ultimo mensis die, τῇ ἑνῇ καὶ νῆα, Nub. 1134.
- Decerea. Eam magno Atheniensium periculo occupant Lacedaemonii, suasu Alcibiadis, Ran. 1422, Pac. 451. De ea cum Atheniensibus pugnant Lacedaemonii, Av. 189. Obsidebatur dum Aves agebantur, Av. Arg. I. Ea decedere volebant Lacedaemonii post pugnam ad Arginusam, Ran. 1532.
- Decerecium bellum, Av. Arg. II.
- Decima deorum, i. e. decima pars ex victimis, quam lanii dabant prytanibus, Eq. 301. Decima deae ex bonis publicatis, Lys. 313.
- Decreta in columna promulgabantur, Lys. 513. In Avibus Decretorum populi venditor, ψήφισματοπώλης, Nub. 1035—1052.
- Dedicatio deorum simulacrorum, hermarum, altarium ollis quo ritu fiebat, Pl. 1197 sqq. et sch., Pac. 922. Dedicatio vestium in quibus quis initiatus fuerat, Pl. 844, 845 et sch.
- Defectus. Vide Sol.
- Delia (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Delii dii, Delia deae, Thesm. 333 sq. Delius Apollo, Nub. 596. Delius cycnus (ab Apolline), Av. 870.
- Delphi, Av. 716. Oraculum ibi, Vesp. 159. Delphos proficiscuntur sacra facturi, Av. 618. Delphis plurima sacrificia fiunt, fr. 551. Eo mittebantur qui cognoscerent impensas in sacrificia, Nub. 623. Delphi (incolae) ab Aesopo perstringuntur ut non suo opere rustico victitantes, sed inhiantes sacrificiis dei: quare insertam sarcinis ipsius phialam sacram Apollinis eum furatum esse insimulabant, et deprehensum de saxo, quo sacrilegos solebant, praecipitabant, Vesp. 1446 sq. De Delphis proverbialiter iactabatur, Δελφὸς ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, δὲ ψῆν δ' ἀπολωλώς, Eq. 534.
- Delphicum oraculum: de eo duo sacra bella secundum historicos memorata Av. 556. Delphicum templum Alcmaeonidae condendum locaverunt, Lys. 1153.
- Delphides virgines cum Baccho in Parnasso saltant, Euripides Ran. 1213. Delphicae Bacchae, Nub. 605.
- Delphin φάλανξ circa proras saltat oracula et stadia, Euripideus modus carminum, Ran. 1317—1319, schol. 1315. Delphin fatidicus in palude prope oraculum Apollinis, ib. 1315 in nota.—Delphines in nave quale instrumentum, Eq. 762.
- Delphinium, templum Apollinis Athenis, Eq. 762 in not.
- Delus, Apollo quam tenet, Thesm. 316. Delus Apollinis, Ran. 659. Non vastata a Persis, quia Apollinem putabant esse Solem quem venerantur, Pac. 410. Ibi fons incipientibus spirare etesiis impletur, celsantibus et ipse scaturire cessat, Av. 1695.
- Demagogorum artes, quibus munera urbibus extorquebant, Vesp. 666 sqq.
- Demarchus, Nub. 37, ubi scholiastae demarchorum Athenis munera et ortum exponunt ex veteribus scriptoribus. Demarchorum est pignora capere, fr. 412.
- Demetria, nomen muliebre, Nub. 684.
- Demetriades dies quendam, Nub. 1131.
- Demetrius Phalereus adjuvat Ptolemaeum in colligendis bibliothecis Alexandrinis, Prol. IX, a, 19, p. XIX; X, a, 16.
- Deminutiva in sermone amantium, Ach. 404.
- Democratia, Av. 1570. Democratiam Atheniensibus concessit Theseus, Pl. 627. Democratiae excessus perstringitur Av. 1570 sq.
- Demologocleon, Vesp. 342 et sch.
- Demophon, Hippocratis filius, Nub. 1001.
- Demosthenes, dux Atheniensis, in Pylo obsidenda quum multa praestitisset, imperio privatur a Cleone, post facilem victoriam ipsius merita sibi arrogante, Eq. Arg. II, 55, 392, 1053 [ubi errat schol. expeditionem in Siciliam admiscens], 1056, et al.; inde ab Aristophane in Equitibus introducit tanquam servus Populi, vehementer querens de altero servo, nuper empto, Cleone, ceteros plagis pessime habente, 1 sqq. Postquam timide ei suavit Nicias, ut transfugiant ad Lacedaemonios, spectatoribus rem narrat: Populum senem vaserim coriarii blanditiis deceptum, eum solum audire, ceteros servos vapulare; adeo mazam Laconicam, victoriam de Lacedaemoniis in Pylo a Demosthene reportatam, Cleonem Populo ut suam apposuisse, 40—70. In tali republica quum vivi non possit, Nicias suadet ut tauri sanguinem bibant; sed Demosthenes vinum mavult; bibit, et audax factus, Cleoni dormienti oracula clam habita furari iubet Niciam, 80—112. Ex quibus cognoscit, post stupparum venditorem pecudum venditore detruso a Cleone, ipsum Cleonem coriarium ab isiciario dejectum iri, 118—143. Agoracrito, isiciario rudissimo, commodum adventienti exponit ipsum oraculo destinatum esse ad imperium Atheniensem et sociorum, 147—210. Dubitanti animos addit, 213—233. Cleone, qui prodit, ipsum calumniante, in auxilium vocat et ad persequendum incitat Equites, 240—246. Fraudes Cleonis attingit 282 sq., 319 sq.; eum devovet, 375—381. Plane victorem salutat Agoracritum, 1254—1256.
- Demosthenes: ab eo in civitatem receptus est Antiphanes Thessalus, Prol. III, 67. [Ejus dictum de Laide, Pl. 149 in not.; fabula de asini umbra, Vesp. 191 in not. K.]
- Demostratus, in concione suadebat expeditionem in Siciliam et milites e Zacyntho conscribendos, dum mulieres Adonidem ominose plangebant, Lys. 390—397, et sch. 368, scelestus et diis invisus Cholozyges, ad μολαγγόαν alludendo; nam Buzyges ejus cognomen erat, quod est apud Eupolidem, 397.
- Demus, filius Pyrilampis pulcherrimus, de quo etiam Eupolis, Vesp. 98.
- Δῆμος Atheniensis. Vide Populus.
- Deo, Δῆος (Ceres), Pl. 515.
- Dercetes Phylasius, in Acharnensibus agricola Atheniensis, cui Boeoti duos boves rapuerant, a Dicaeopolide pacis quiddam petens (singitur et) abigitur, 1018—1036.
- Dercylus videtur esse vel caupo vel ebriosus aliquis, Vesp. 78. Alii schol. est histrio comædiarum, ibid.

Devotio publica (παροῦσται in) *Thesm.* 331—350. Devotio in Pisistratidas et Hippiam decreta, 339.

Dexineus caricas arrepturus: perstringitur ut pauper, obsonia rapiens, ligurritur; nonnulli prætorem esse dicunt, *Pl.* 800.

Dexitheus, optimus citharædus, pythionica. Alii frigidum fuisse dicunt, *Ach.* 13, 14.

Dextræ ad fidem datæ, *Nub.* 81.

Diagoras Melius: eum qui occiderit, talentum accipiet, *Av.* 1073 sq. ex decreto publico in ænea columna scripto sumptum, quod talentum promisit occidenti irrisorem deorum, duo talenta virum capienti, *ibid.* et *Ran.* 320, ubi schol. addit, idem Peloponnesios fecisse, teste Cratæro. Nam post expugnatam Melum Diagoras Athenis habitans mysteriis illuserat et multos ab initiatione averterat. Narrant Craterus et Melanthius De mysteriis, *Av.* 1073. Erat initio pius et deorum amans, deinde vero deposito fraudulentus deos non esse credidit; adeo ut aliquando Herculis signum combusserit cum lepide dicto, *Nub.* 830. Ab nonnullis discipulus Socratis dictus, *ibid.* Teletyti filius erat, Simonidis et Pindari temporibus vivens, *avēos*, Socratis modo nova dæmonia introducens, *Ran.* 320, ubi quum legatur, Iacchum cantant quem Diagoras, nonnulli dithyramborum poetam, alii comicum eundem putarunt. Alius Diagoras ut magno corpore notatur ab Hermippo, *ibid.*

Diabetes, διαβήτης, instrumentum literæ Δ forma, *Nub.* 178.

Diacria, pars Atticæ, Lyco filio data a Pandione, *Lys.* 58. Adde seq.

Diacrii, τὰς; Atheniensium, Solonis tempore sub Pisistrato; ex iis se esse significat Philocleo, *Vesp.* 1223. Quum Pandion imperium filiis divideret, Diacriam dedit Lyco, *ibid.*

Dialectæ testimonia ab se collecta echino, vasi æneo vel fictili, includebant, quod, reprobato forte arbitrio suo, iudicibus signatum tradebant, *Vesp.* 1436.

Διάλλαξις dicta Lysistratæ fabulæ pars posterior a v. 1103 sqq., *Lys.* 1114, nam Διάλλαξις ibi ministrat Lysistratæ, 1114 sqq.

Diana, Ἄρτεμις, venatrix, *Thesm.* 321, arcitenens, casta, *ib.* 970 sq. Diana casta dux chori puellarum Lacedæmonum, *Lys.* 1314 sq. Diane domum μελισσονόμοι (Melissarum sacerdotum præsidēs) aperiant, *Æschylus Sacerdotibus*, *Ran.* 1274. Diana Ephesi templum aureum tenens a Lydis puellis magnifice colitur, *Nub.* 599 sq. Diana πολυώνυμος, *Thesm.* 320. Diana Agrotera, ab Atheniensibus culla, *Eq.* 660. Callimachi volum ei conceptum in pugna Marathonica, *ib.* Diana Agrotera in silvis, *Thesm.* 114 sq., filia Latonis casta, *ib.* 116—119, virgo invocatur *Lys.* 1262—1273, 1280. Diana Brauronia et Munychia, cui virgines Atticæ ἀρκεύονται, ob ursam cicurem deæ interfectam; quæ res multis narratur *Lys.* 645. Diana Brauronia apud Philaidas, *Av.* 874. Diane Chalciaci ædes Lacedæmone, *Lys.* 1300. Diana Colenis a Myrrhynisiis dicta; secundum Hellenicum ejus templum ex oraculo conditum a Colæno Mercurii ἀποχόνη, secundum Euphronium et mythum a Callimacho memoratum ab Agamemnone posita Amarynthi, ubi arietem κόλον Diane fecerit; de ea locus Metagenis, *Av.* 874. Diana pulchra, Dictynna virgo cum canibus, *Ran.* 1358 sq. Unde Dictynna dicta sit narratur *ib.* 1356. Diana Leucophrys, cui Magnesie sacra fecit Themistocles, *Eq.* 84. Diana Munychia apud Piræenses, *Av.* 874. Add. *Lys.* 645. Diana Phosphoros, Lucifera, faces gerens, eadem quæ Hecate, *Lys.* 443. Diana,

Luna, Hecate eadem, *Pl.* 594, coll. *Ran.* 1356.

Diana Tauropolis, de qua Apollodorus, *Lys.* 447.

Dianæ comites Genetylides ἐπόροι partium, secundum nonnullos, *Thesm.* 130. Per Dianam jurant mulieres *Lys.* 435, 922, *Thesm.* 517, *Eccl.* 90, 136, *al.* Et sextæ mensium sacræ, *Pl.* 1126. Dianæ non offerebat Ceneus primitias frugum, Euripides; inde ejus ira et immissus aper Calydonius, *Ran.* 1238.

Diasia sive Diipolia, festum Atheniense, tertio die ante finem Anthesterionis celebrari solitum, Jovis Mili-chii, quamquam Apollonius Acharnensis ab hujus Jovis festo diversum putat. Extra muros epulis celebrabatur, *Nub.* 408. *ib.* 864 et sch. *Eq.* 445, item sch. *Thesm.* 750 (ubi de iis quadam corrupta).

Diaulion quid sit, *Ran.* 1251, 1264.

Dicaeopolis ex pago Acharnis, (dictus) in Acharnensibus, mane in concionem venit, de solitudine queritur, omnia præter pacis decreta turbare certus, 1—42. Intercedit pro Amphitheo pacem pacturo, 57 sqq. Fraudes et fallacias legatorum ab Atheniensibus ad regem Persarum missorum indignatur et aperit, 62—127. Amphitheum revocatum octo drachmarum mercede ad Lacedæmonios mittit, ut sibi, uxori et liberis solis pacem componat, 128—133. Frustra habitos esse Athenienses ostendit per Theodorum legatum, socios Thracicos non nunci producentem, et concionem solvi jubet, tanquam ob ostentum, 134—174. Amphitheus Lacedæmone affert inducias quinquennales, decennales, tricennales: postremas lætus accipit Dicaeopolis et rus abit Dionysia celebraturus, 175—202. Exit domo cum uxore, filia canephoro, servo phallum portante, Dionysia celebrans, et phallicum canit plenum letitiæ de bonis pacis, 237—279. Corripitur a bellicosos et ultionis Lacedæmoniorum cupidis senibus Acharnensium, occisuris eum ob inducias: contendit non per omnia injuriam fecisse, sed passos quoque esse Lacedæmonios, et dolo ab Acharnensibus id certe impetrat, ut audire eum velint cervice in trunco Ianionio posita Lacedæmoniorum causam agentem, 280—369. Pericula sua exponit in iudiciis assuetis audire laudes urbis et in iudicando mordere et (poetæ personam induens) narrat quanta difficultate evaserit calumnias Cleonis de comedia præterito anno acta, 370—382. Abit supplicis miserrimi habitum sumpturus, 383 sq., ab Euripide, quem eleganter deridet, 394—494. Sic causam dicit Acharnensium senibus, inter Athenienses solos, absentibus sociis: se odisse Lacedæmonios, amare patriam, quam non esse auctorem belli, sed pravos quosdam homunciones: eos calumniis vexasse Megareses, hos offendisse Periclem, qui decretis eos ex omni ditione Attica expulerit. Hinc auxilium Lacedæmoniorum, quarum deprecatione rejecta ab Atheniensibus, exortum esse bellum pro supplicibus et oppressis Megaresibus, culpa nulla Lacedæmoniorum, 491—556. Pars senum ei favet, pars Lamachum advocat, quem Dicaeopolis deridet et μεταρχίδην esse demonstrat, quum probissimi viri Acharnenses sine mercede et a rebus publicis alieni sint. Ita causa vivit, 575—626. Forum constituit in agro suo, in quo per pacem suam commercia agant Peloponnesii, Megareses, Boeoti, non Lamachus (i. e. quicumque bellum cupiunt), et a quo longe absint sycophantæ, 719 sqq. Ab homine Megarensi, qui patriæ suæ conditionem miserrimam ostendit, parva mensura salis et aliorum, mercium Megaresibus propriarum, emit filias pro suis oblatas, 729—835. Felix prædicatur a choro, 838—839. A Boeoto, mercibus patriis onusto, emit anguillam Copaicam, quales per quinque annos non viderat; Atheniensibus mercibus ad permatandum

- oblatis, et acceptis, Bæoto tradit sycophantam Nicarchum, sarmentis ut figlinum vas illigatum, 860—958. Lamachi famulum abigit turdos et anguillæ frustum petentem, 959—970. Beatur a Choro, 971 sqq., 1008 sqq. Choas celebrat, 1002 sqq. Derceten Phylasium pacis quiddam ab eo petentem abigit, 1018—1036. Aliquantillum pacis dat novæ nuptæ mariti partibus illinendum, 1048—1067. Deinde suavissimum convivium apparat, singula sibi apportari iubens in derisionem Lamachi, qui, eo ipso tempore et tempestate nimbo in expeditionem contra Bæotos vocatus, famulum jubet singula bellici apparatus sibi asferre, 1701—1142. Lamachum, qui graviter vulneratus infertur, iterum deridens, ipse potans cum amicibus, 1174—1227, et victor in festo Choum, sumpto utre exit, Choro cum cantibus prosequente, 1228 sqq.
- Dictynna Diana, retium et venationis præses, Vesp. 368. Dictynna virgo, Diana pulchra, cum canibus advocatur Ran. 1358—1360. Quare Diana dicta fuerit Dictynna, exponitur 1356.
- Didrachma Atheniensium incusum bovem habebant, Av. 1106.
- Didymum Miletii; unde Didymæus Apollo, Lys. 1281. Didymus, poetarum (Homeri) interpres, Prol. IX, a, 46, p. XIX.
- Digma, Δῖγμα, qui locus in Piræo, Eq. 979.
- Dii. Tria deorum genera sive ætates: sub Ophione et Eurynome; sub Saturno et Rhea, Οὐρανίονες; sub Jove, Ὀλύμπιοι, Nub. 247. Dii duodecim (magni), Av. 95, Eq. 235. Dii προσεῦτικοί, quorum est Neptunus; juvenum sunt Bacchus, Apollo, Pan, Pl. 1050. Dii Gigantes vicerunt in Phlegræ campo, Av. 824. Dii μενέτοι, i. e. faciles et moræ patientes, in proverbio, Av. 1620. Ordo deorum in venerando, Nub. 616. Deorum simulacra stant manu supina porrecta, non quasi data, sed acceptura, Eccl. 779—783, sch. 781. Eorum dedicationis ritus ollis factæ, Pl. 1197 sqq. et sch. Dii ἄγριοι, Eq. 1320. Dii peregrini iudicati (finguntur) ejici Athenis, Horis fr. 478.
- Diipolia, festum sacrificiis Jovi Πολιεῖ oblati celebratum Athenis die decima quarta Scirophorionis mensis, Pac. 420, etiam Diasia dicta, vetustissimum festum, quare διπολιώδης pro Vetusto positum, Nub. 984. Conf. Buphonia, Diasia.
- Diitrephes vimineis alis evectus in locum phylarchi, hipparchi, ex nihili homine evasit magnus et senator, Av. 798—800. Videtur olim viminibus texendis quæstum fecisse; ubique perstringitur ut rapax, improbus, omnibus se immiscens. A Platone vocatur peregrinus insanus, Cretensis, vix Atticus, 798, et a Cratino ut homo pessimus notatur, ib. 766. Ejus sermonibus ad rem equestrem impelluntur adolescentes: nam ἑπαρχὸς beatus evasit ex πυντοπλόκῳ, dives et qui equos alere posset, ib. 1442 sq. Diitrephes mensa (tanquam νεοπλούτου, nisi per ironiam dictum), Her., fr. 292.
- Δῖνος αἰθέριος, turbo ætherius, fert meteora, ex doctrina Anaxagoræ, Nub. 380 sq., ubi Strepsides vas figlinum ab Atticis δῖνος vocatum intelligit, ut apparet 1472 sqq.
- Diocles heros colebatur apud Megarenses; celebrantur Dioclea per agonem ab Alcatho Pelopis filio institutum, Ach. 774.
- Diocles archon, Pl. 179.
- Diodorus: ejus ἐπιτύμβιον in Aristophanem, Prol. XVI.
- Diodotus Atheniensibus persuadet ut contra decretum Cleonis parcant Mytilenæis qui desciverant a Charete sub Atheniensium potestatem reductis, Eq. 834.
- Diogenes philosophus quomodo vocaverit Laidem metreticem, Pl. 179.
- Diomedea necessitas, a Diomede rege Thraciæ, qui hospites cum filiabus suis concumbere atque ita consumi coegit: hinc fabula de equabus ejus ἀνδροποφάγοις, Eccl. 1029.
- Diomedes contra Thraces proficiscitur; redux Agrinum, cujus filii Æneo regnum ademerant, occidit et Æneum instaurat, Ach. 418.
- Diomedon, dux ad Arginusas, supplicio affectus, Ran. 1196.
- Diomei, pagus Atticus, a Diomo dictus, Ach. 695, Ægeidis tribus, ubi Diomea Hercules festum celebratur et templum hujus dei erat, Ran. 651 et not.
- Diomus, amasius Herculis, a quo pagus Ægeidis tribus appellatus. Rhianus dicit δὲ Δίωμος Ἡρακλῆς ἐγένετο, Ran. 651. Add. sch. Ach. 605.
- Dionysia cum choris cyclicis et concertationibus tragicorum et comicorum poetarum celebrantur adventante vere, Nub. 311, sch. 10: quare dicuntur et hieme celebrari ib. 267, et vere, Av. 683, Ran. 375. Iis ἀγῶνες tragædiæ et veteris comædiæ agebantur, Nub. 108. Dionysiis ὁ ἐπὶ τῶν ἑδῶν (minister, cui in theatro cura sedilium demandata erat. ΜΕΙΝΕΚ.), Hermippus Av. 1556. Dionysiis vernis socii tributa Athenas ferebant, Ach. 378, 505 sq. Dionysia rustica, Ach. 250, sch. 505. Pax olet Dionysia, Pac. 530. O Dionysia (exclamatio gaudens de pace), Ach. 195. Dionysia (magna) per πεντετηρίδα celebrata, Pac. 876, 879. Dionysiis mysteria celebrabantur, Ran. 343. Ex Dionysiis, Thesm. 747. (Huc referendum scholium corruptum male ad v. 750 appositum.) Attici annos indicabant κατὰ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν mensium ἀπὸ τῶν Διονυσίων, 750 (ubi nonnulla de iis corrupta). Festum Bacchi apud Naupactios, Ach. 195. Adde Lenæa.
- Dionysium (Bacchi templum), fr. 216, ubi larvæ affixæ, fr. 187.
- Dionysius, vitiose pro Διονύσου, Pac. 347.
- Dionysius dissimillimus Thrasybulo, tyrannus crudelis in Sicilia, insanus, ob aurum et delicatam vitam beatus prædicatus ab Atheniensibus, ut est apud Polyzelum comicum; vel facie diversus a Thrasybulo Colyttensi frater ejus aut propinquus aliquis, Pl. 550. Dionysius in Sicilia apud se habebat Philoxenum dithyramborum poetam, cui Timandram dono dedit; at ille quum Galateam pellicem ejus offendisset, a tyranno mittitur in latomias; inde effugiens, tyrannum ut Cyclopem in carmine risit, Pl. 179, 290. Dionysius Eubuli, qui in ea fabula recensebat contraria in Dionysii domo conjuncta, Thesm. 137.
- Diopithes, Nicæe amicus, aut ob manus natura incurvas aut ob furta in reipublicæ administratione notatur Eq. 1085. Diopithes orator animosissimus, fere μανιώδης, fortasse idem qui a Phrynico memoratur, Vesp. 380. Diopithes magnus, Av. 988, hoc loco vates, alibi ut incurvis manibus exhibetur, donis corrumpi cupiens. Apud Teleclidem orator subinsanus. Apud Phrynichum appellatur cum tympanis suis (quasi Cybeliacus), apud Amipsiam oracula canenda dantur insano, ibid.
- Diopithes, pater Menandri comici, Prol. III, 78.
- Dioscuri ex ovo geniti, Av. 695, calami albi corona redimiuntur, Nub. 1005, 1006. Lacedæmonis τὸ σῶμα dicti, Pac. 214, per quos jurant Lacænæ, Lys. 81.

- Dioscuris, quos venerantur Lacedaemonii, gratiam agit Trygaeus de morte Brasidae, *Pac.* 285. Dioscuri, quamquam peregrini, ab Atheniensibus mysteriis initiati, *Pl.* 845. Dioscuri ἐμπόλω, *Her.*, fr. 295. O Dioscuri! *Eccl.* 1069.
- Diotimus archon (libri Philotimus), *Prol.* III, 50.
- Diphilus Sinopensis, æqualis Menandro, obiit Smyrnae. Fabulae ejus centum, *Prol.* III, 83 sqq.
- Diphilus (non comicus) carmen scripsit in Bædam philosophum, quem tanquam servum exhibebat; læto hoc animo tulit philosophus, *Nub.* 96.
- [Διπλῆ, signum distinctionis, ejusque figura, *Pl.* 253. Διπλᾶ duæ ἔξω νενευκνῆται, altera in principio, altera in fine versus, quid significant, *Nub.* 297. Διπλῆς ἀμοιβᾶς ἔκδοσις, *Nub.* 313 coll. 297. Διπλῆς ἔκδοσις, *Nub.* 438, *Eq.* 496. Ἐπέκδοσις τῆς διπλῆς ἀμοιβᾶς, *Nub.* 456, 476. Quando adhiberi solet διπλῆ ἔξω νενευκνῆται, et quando ἔξω νενευκνῆται, *Nub.* 518, 563. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκδόσεως δύο διπλᾶ, *Eq.* 439. Διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς λάμβδους τριμέτρους, *Eq.* 668. Ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκνῆται, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν, *Nub.* 575. Kust.]
- Dipodia, saltationis genus, ap. Cratinum, *Lys.* 1243.
- Dithyrambi unde dicti, quales sint; eorum inventor Philoxenus Cytherius, *Prol.* X, 6, 141—155. Sed vide Lasus. Dorica dialecto scripti, *Nub.* 339, *Av.* 929. Dithyramborum poetae, κυκλινοὶ δῶσκαλοι, *Av.* 1483, taurum præmio accipiebant, teste Apollonio, *Ran.* 357; unde ταυροζᾶγοι dicti, *Prol.* X, 6, 16 sq. Quare dicti sint ἀμφιάνεκτες, *Nub.* 595. Dithyrambos veteres pro corruptione musicæ artis habebant, *Nub.* 333. Dithyrambica poesis vulgaris qualis sit, ostenditur *Av.* 1383—1409. Dithyramborum loci perstringuntur *Nub.* 335—339: nam illi poetae compositis et perplexis vocabulis utuntur, 335. In Pace Dithyrambicorum poetarum animas in aere volitantes, ubi colligant proemia, se obvias habuisse narrat Trygaeus, 829—831, quibus adde scholia. Dithyramborum poetae nonnulli in Prytaneo publice alebantur, *Nub.* 339. Adde Cyclii.
- Ditylas, servus vel τοῖότης barbarus, *Ran.* 608.
- Dives domus describitur *Pl.* 802—818.
- Divinatio ex oleo, *Ach.* 1128. Divinatores ex igne, *Pac.* 1026.
- Divitiæ timidæ, *Pl.* 203 et schol.
- Dodona, *Av.* 716.
- Dolopes: eorum erat Scyrus insula, *Pl.* 627 in nota, p. 575, b, med.
- Donaria in oleastris et aliis arboribus, quæ templis vicinæ, affigebantur, quæ sunt victimarum crania, prædæ ex venatu caput vel pes, *Pl.* 943.
- Dorica (Δωριεῖσι) harmonia, *Eq.* 989. Unde poeta lusit δωροδοκίᾳ ib. 996. Dorica dialecto scripti dithyrambi, *Nub.* 339, *Av.* 929. Dorica dialectus, *Ach.* 742, 744, *Eq.* 603, 1225, *Nub.* 71, 249, 624, 1154, *Vesp.* 446, 1086, 1438, *Pac.* 214, 313, *Lys.* 1004 in nota, *Av.* 250, 299, 884, 935, *Ran.* 474 in nota, *Pl.* 493, 538, 839, 872, not. ad 1055.
- Dorienses, a Doro oriundi, *Pl.* 385 in nota. Ab iis, secundum Dieuchidam, sunt quæ feruntur Hellenica, ut Apollo Aggyieus, *Vesp.* 875 (ubi plura, sed locus corruptus).
- Dorillus, (hoc nomine poetae tragici Aristophanes usus erat) de pudendo muliebri, *Lemn.*, fr. 336.
- Doris regio: de ea multa in annot. *Pl.* 385.
- Doro, Δωρὸ συκοπῆδος (sycophantarum dea a Cratino ficta), *Eq.* 529.
- Δόρυπαι. Vide Apaturia.
- Dorus, not. in *Pl.* 385.
- Draces, nomen senis rustici, *Eccl.* 293. Item nomen senis in *Lysistr.* 254.
- Drachma est sex obolorum, *Ran.* 174, 178, *Pl.* 194.
- Dracones Esculapio sacri, *Pl.* 733.
- Dracontides reus, homo improbus et sæpe condemnatus; secundum nonnullos idem qui postea inter triginta tyrannos, et qui decretum de eorum oligarchia scripserat, *Vesp.* 157.
- Δρακοντιδῆς τὰ πρὸς ποδῶν dicitur Cecrops in draconem desinens, *Vesp.* 438.
- Dracyllus (nomen Acharnensis), *Ach.* 612.
- Drama: ejus descriptio, *Prol.* X, b, 97—106. Dramata muliebria, in quibus chorus mulierum; virilia, in quibus virorum, *Thesm.* 151; virilia, 154.
- Dramata, duæ fabulae Aristophanis: v. fr. 260—282, p. 481 sqq. Dramata aut Centaurus, fr. 260—270. Dramata aut Niobus, fr. 271—276.
- Drasippides (debebat Apodrasippides, [quod suo loco inserendum]) fictum nomen, *Vesp.* 185.
- Dryope, urbs Doridis, not. in *Pl.* 385.
- Durius equus, Trojanus ille, cujus imitationem æneam in arce dedicavit Chæredemus, *Av.* 1128, cum nota Dymas, Dymenenses, not. in *Pl.* 385.

E.

- Ecbatana, urbs Persica, *Ach.* 64, 613, *Eq.* 1089, *Vesp.* 1143 sq., sch. *Av.* 277. Erat regia Persarum regis, qui per hiemem ibi degebat, *Eq.* 1089.
- Ecclesia κυρία, *Ach.* 19. Erant Athenis tres per mensam κυρία ἐκκλησίαι, re urgente præter ordinem vocabantur πρόσκλητοι, σύγκλητοι: v. ibi schol. et notas. Tardi in ecclesiam cogeantur fune rubrica (μύλων) tincto; rubro sic infecti multam pendebant; viæ alio quam in pnycem ducentes cratibus occludebantur; merces de foro auferebantur, ne circa eas commoratio fieret, *Ach.* 22. Locus ecclesiae et sedilia lustrabantur circumlato et immolato porco, ib. 44. Ecclesia solvebatur διστημίᾳ, ut quando pluvia cadebat, ib. 171. Adde Concio.
- Ecclesiastæ (Concionatrices) in fabula sic inscripta virorum habitu barbisque assutis de nocte conveniunt, domi relictis viris, et instituuntur a Praxagora quomodo agere debeant in concione ut fallant viros, 30—189. Admirantur orationem Praxagoræ, iterumque monitæ de simulatione, in pnycem abeunt, 241—284, canticum senile rusticum canentes, in quo mercedem ecclesiasticam indignam republica notant, 285—310. Quæ in concione everserint narrantur 383—464. Redeunt ex concione, viros evitantes, 478—503, admirantes Praxagoram, 514—516. Quam hortantur ut faustum populo consilium, quo valde egeat respublica, sollerter exponat, 571—582. Ad cenam festinant cum facibus, 1149—1153, judicium (in poetarum certamine) favorem prius expetentes, 1154—1162, et parta victoria semichoriis saltantes, 1163—1182. Adde Praxagora.
- Ἐκκλήνημα in scena qualis machina, *Ach.* 408.
- Ἐκχευρία erat cum Lacedaemoniis dum Pax agebatur, *Pac.* 908.
- Echecrates juvenis, fatidicæ virginis, quæ Delphis oracula edebat, amore correptus, not. *Pl.* 9.
- Echidna centiceps, *Ran.* 473.
- Echinus, vas æneum vel fictile, in quo diæteta testimonia ab se collecta reponebant et signatum iudicibus tradebant, si arbitrium a partibus reprobabatur, *Vesp.* 1436.
- Echinus sinus, portus pone Echimum, est Lacedaemoniorum, *Lys.* 1169.

- Echo : ejus partes ex Anaromeda fabula sua expressas agit Euripides in *Thesmophoriazasis*, 1056—1097. Echo καχοστένακτον in *Andromeda* introduxerat Euripides, quem imitatus est Ptolemæus Philopator in *Adonide* tragædia, *Thesm.* 1059.
- Ecphantides cognomine Capnias erat, *Vesp.* 151.
- Edolus, lochus Lacedæmoniorum, *Lys.* 453.
- Eidothea Homero, quæ aliis Theonoe, *Thesm.* 897.
- Einodia, Euripides in *Bellerophonte*, *Vesp.* 757.
- Eiresia, Eiresione. Vide Ires—.
- Ejuratio, ἐπωμοσία vel ὑπομοσία, explicatur *Pl.* 725.
- Elaphium, in *Thesmophoriazasis* meretricula, quam adducit Euripides lenæ specie indutus ad fallendum Scytham, 1172 sqq.
- Electra in *Choephoris* Æschyli ex cincto cognoscit fratris Orestis adventum, *Nub.* 534 sqq.
- Electrum Homerus novit, non ἑλκον, *Nub.* 768.
- Elei ex oliva καλλιστεράων decerpunt coronas victorum athletarum in ludis Olympicis, *Pl.* 586. Ab Eleis Phidias, posita statua Jovis Olympii, occiditur archonte Pythodoro, ut materiei ipsi commissæ partem furatus, *Pac.* 605. Elei non participes erant induciarum in quinquaginta annos Alcæo archonte pactarum, *Pac.* 466.
- Eleon Bootiæ : ex ea urbe Bacis antiquissimus, *Pac.* 1071, *Av.* 962.
- Eleus Lepreus, vulgo τὸ Λέπρεον, *Av.* 149.
- Eleusinia. Iis canephora umbella teguntur ob solis ardorem, *Av.* 1508 coll. 1551. Eleusiniis ἐτελοῦντο fabulæ Æschyli, *Ran.* 886. Eleusinia vulgata ab impio dithyramborum poeta Aristagora Melio, *Nub.* 830.
- Eleusinium, quo deducebatur pompa Panathenæica, *Eq.* 566.
- Eleusiniis pago Æschylus, *Ran.* 886.
- Eleusis, ubi rupes Agelastus, est Cereri et Proserpinæ sacra, *Eq.* 785, quarum ibi mysteria celebrantur, *Nub.* 302, *Pl.* 845. Eo ex urbe vehebant mysteria in asinis, *Ran.* 159. Carpentis eo vehuntur mulieres ad magna mysteria, *Pl.* 1014. Eleusinem ducitur pompa Bacchi ex Ceramico, *Ran.* 395, 399, 401. Templum Bacchi Eleusine, *ib.* 343. Eleusis a Cleomene ex arce Athenarum dimisso occupata, auxiliante parte Atheniensium, qui postea morte et bonorum publicatione multati sunt, *Lys.* 274. Ex Eleusi pulvis coortus boni ominis ante pugnam Salaminiam, parantibus Cerere et Proserpina, *Nub.* 303.
- Eleuthera, Bootiæ oppidum, unde Bacchi cultus in Atticam venit, *Ach.* 243.
- Elymnium, locus Eubææ; secundum alios templum prope Eubæam; Sophocles memorat petras Elymnias, et νυμφικὸν Ἑλύμνιον, ubi Juppiter fertur cum Junone congressus esse, *Pac.* 1126.
- Empedo, antiquum nomen fontis Clepsydre in Attica, *Vesp.* 857, *Lys.* 913.
- Empusa in omnes species se vertit, facie coruscante, cetribus altero aëreo, stercoreo altero, *Ran.* 289—294, 305. Spectrum demoniacum ab Hecate immissum miseris; meridie conspici putant quando inferiæ fiunt. Eandem esse atque Hecaten efficiunt ex versu Tagenistarum, *fr.* 426. Nonnulli dicunt uno pede esse, unde nomen quasi ἐνίποδος, 293. Alii asini crus habere dicunt, unde vocatam quibusdam ὀνόκωλον, 294. Empusa, demon, etiam ὀνοσκελὺς dicta, saniosis pustulis tumens, *Eccl.* 1057 sq.
- Enceladus gigas, a Minerva occisus, in ejus pepto acut pictus, *Eq.* 566.
- Enchelenses, Ἐγγελαῖς, gens Bootiæ, secundum Heliænicum, *Lys.* 36.
- Ἐγκύκλιος παιδεία quid, *Eq.* 189.
- Endixis, ἔνδειξις, contra eos qui publica bona vendebant, introducta ab Undecimviris, *Vesp.* 1108.
- Endymion secundum nonnullos lunæ περιόδους invenit, *Nub.* 398 in nota.
- Enoplius rhythmus, *Nub.* 651 et schol.
- Enyalios, filius Martis et Enyās, aliis Saturni et Rheæ; aliis idem qui Mars, ut Alcmani, qui tamen alibi diversum in modum, *Pac.* 457.
- Enyo : ejus et Martis filius Enyalios, *Pac.* 457.
- Eous, lyricum carmen, Ionis Chii, *Pac.* 835. Eoum sidus, *ib.* 837.
- Epaninondas Thebanus egregie cultus ἐγκυκλίῳ παιδείᾳ, *Eq.* 189.
- Epanadiplosis, ἐπαναδίπλωσις, figura rhetorica, *Nub.* 266, *Pac.* 1.
- Ephesus in Lydia, cujus ædem auream tenet Diana, *Nub.* 599. Ephesus non vastabant Persæ, quia Dianam putabant esse Lunam ab ipsis cultam, *Pac.* 410.
- Ephesi Lacones vulpeculæ, domi leones, *Pac.* 1189.
- Artemisia Ephesia, *Lys.* 675.
- Ephialtes, proditor Græcorum Thermopylis, *Eq.* 55.
- Ephialtes; de eo locus Phrynicht, *Vesp.* 1348.
- Ephudion senex et canus, sed robustus pancratio certavit cum Asconda, *Vesp.* 1190—1195, juniore quam ipse, Olympiis, eumque vincit, 1382—1385 : res et personæ fictæ, nisi intelligendus Ephudion Mavalius olympionica ol. 79, schol. 1190.
- Epiale, daemon, *Vesp.* 1038.
- Epicasie, mater Agamedis ex Apolline, secundum Characem uxor Agamedis et mater ex eo Cercyonis, *Nub.* 508.
- Epicechodós, Ἐπιεχοδόος (Qui adæcavit), fictum nomen, *Av.* 68.
- Epicharmus, olymp. 73; ejus merita, ingenium, fabularum numerus, *Prol. III*, 19—23. In Scirone fabula σοφὸν loquentem introducit, *Pac.* 185.
- Epicrates barbam magnam alebat, quare ἀναξ ὑπὸντης σακεσφόρος dictus a Platone; orator et demagogus, *Eccl.* 71.
- Epicurus (homo contemptus), *Eccl.* 644.
- Epidauros, urbs Laconicæ (Lacedæmoniis obnoxia), *Ran.* 364.
- Epigenes juvenis, *Eccl.* 931.
- Epigonus vel inter mulieres magis mulier esse videtur, homo mollissimus, *Eccl.* 167 sq.
- Ἐπὶ νίκᾳ (epulæ a chorago victore præbitæ), *fr.* 379.
- Epirrhema cur vocata pars parabæos, *Nub.* 575; quid in eo fiat, *Ran.* 354.
- Epirus, *Eq.* 78.
- Ἐπιστάτης : ejus munus in concione, *Pac.* 665, *Thesm.* 373.
- Epistola. De γράφειν in capite epistolarum, quo primus usus esse Cleo fertur, librum singularem scripsit Dionysius, *Pl.* 322.
- Eponymi heroes pagorum et tribuum Atheniensium : eos recensuit Polemo, *Av.* 645.
- Epops, Upupa, avis plumis densa, tribus cristis, *Av.* 94, Tereus olim inter homines, in avem mutatus, in Avibus a Pisthetæro et Euelpide quaeritur ut indicet ipsis urbem otio et mollibus deliciis commodam, 15 sqq. Ejus vitæ rationem describit Trochilus famulus, 72—84. Ipse prodit eo habitu, quo Sophocles in tragædia eum induerat, et urbes quas satis beatas viderat non probantibus advenis Atheniensibus, avium vitam eis describit : quare quum novum consilium condendæ

- avium urbis subnatum esset Pisthetaero et ipsi persuaderetur, 92—195, aves, quas graece intelligere didicerat, Luscina uxor is lenociniis, in concionem convocat, 199—262, et advenientes quae sint hospitibus explicat, 271 sqq.: in quibus est etiam alius Epops valde vilis, non Sophoclis, ut ipse, sed Philoclis *tragici*, 280 sqq. Avibus hostiliter advenas invadentibus persuadet esse illos populares sibi, amicos, dexterrimos, a quibus utilissima discere possent; et audientiam Atheniensibus aegre parat, 311—438; deinde Pisthetaeri orationem adjuvat, 477—610; monstrat quomodo alis instrui possint advenae, quos prandio excipit, dum Procne nxor ab ipso evocata cantibus chorum oblectat, 638—675. Adest sacrificio quo nomen urbi novae ponitur, et custodia ejus constituitur, 809—835.
- Epopta esse, ἐποπτεύειν, continebat anno post initiationem in mysteria, *Ran.* 745 et not. Adde Mysteria.
- Equestres cursus antiquo ritu instituti posterioribus diebus festorum certaminum, ut *Apaturiorum*, *Pac.* 899, 901.
- Equites mille, *classis civium Atheniensium*, exosi Cleonem, *Eq.* 225 sqq., *sch.* 226. Prius erant 600, postea 1200, *Eq.* 627. Equites Cleonem reddere cogunt quinque talenta, quibus se ab insularis corrumpi passus erat, *Ach.* 6, 7. Equites video (de re admiranda), *Ran.* 653.
- Equites, *Aristophanis fabula egregia, Lenæis Stratocle archonte* (Ol. 88, 4) in scenam data ab Aristophane ipso, qui vicit, *Arg. Eq. II. Est primum drama Aristophanis in didascalis, Vesp.* 1030. In ea Equites, a Demosthene advocati, prodeunt Cleonem cum multis criminibus persequentes, 247—277. Nova crimina in Cleonem et pessimam ejus administrationem reipublicae jaciunt, 304 sqq., gaudente eum ab impuriore dejectum iri, 328 sqq. Incitant Agoracritum ut eum adoriatur, 333 sq. Quanquam intelligentes Agoracritum impudente Cleone esse impudentiorem et confidentiorem, vota pro eo faciunt Cleonis injusta lucra exsecrantes, 384—408. Incitant et admirantur Agoracritum, qui Cleonem verberat, 453 sqq. Cleone ipsorum conjurationem in senatu delaturo, exstimulant Agoracritum alio et exhortationibus, ut insequatur eum et in senatu graviter invadat, 482—502. Deum suum Neptunum splendidi hymno advocant, 541—564. Laudes bellicae strenuitatis veterum Atheniensium; vituperatio suae aetatis ducum, honores et praemia ante pugnam poscentium, 565—580. Palladem Urbis praesidem et Victorem hymno advocant, 581—594. Equorum suorum virtutem bellicam in mari plane singularem praedicant, 595—610. Laetantur de victoria Agoracriti, 616—623, quod scelus superaverit scelerator, et auxilium suum ei promittunt, adveniente Cleone, 683—690. Agoracritum in concione cum Cleone certare jussum, uter Populum magis amet, enixe exhortantur, 756—762, 836—842. Cleonem devotent; puerum unam Δωριστί s. Δωροδοκιστί harmoniam potuisse addiscere, 973—996. Praclarum imperium gratulantur Populo, sed mobilem esse et adulatoribus obnoxium monent, 1111—1120; mactandos esse furaces praesides, ut piaculares publicos, 1131—1140. Victores canere dulcissimum esse, nec sponte lacessere Lysistratum nec Thumantem domo carentem, 1263—1273. Sed maledictis lacessunt notissimi Arignoti fratrem ignobilem Ariphraedem, turpissimis libidinibus coopertum, 1274—1289; de Cleonymo divitum bona comedente jocantur, 1290—1299; et improbissimum vappam Hyperbolum notant, quem triremes ad expeditionem in Chalcedonem postulate summa vi respuant, 1300—1315. Maxima laetitia salutant Populum recoctum et Marathonio splendori redditum, 1319 sq., 1329 sq. — Quid in hac fabula ausus fuerit et quo successu exponit poeta *Vesp.* 1021—1036.
- Equus. Equorum species variae, *fr.* 136, 136, 137. *Equos alere Athenis sumptuosissimum*, *Nub.* 12, 243. *Equorum (Equitum) probatio usque ad vesperam ducebatur Athenis*, *Ach.* 1165. Equi certatores dicti ἀδελφοί, *fr.* 574. Equus albus, cur a mulieribus immoletur, conjecturae, *Lys.* 191 sq. Adde de notis quas equis inurebant, *Coppatias*, *Samphoras*. *Equus aeneus in arce Athenarum dedicatus, ad similitudinem equi Trojani*, v. *Durios*.
- Eranus, ἔρανος, donum in publicum datum, quod qui non dedisset, habebatur ἄτιμος, *Ach.* 615. Eranus avitus Atheniensium ex Persarum bello, *Lys.* 651.
- Erasinides classi praefectus ad Arginusam, capitis damnatus et occisus; secundum Demetrium etiam furti accusatus pecuniarum in Hellesponto, *Ran.* 1196.
- Eratosthenes, bibliothecae Alexandrinae custos positus a Ptolemaeo Philadelpho, *Prot. IX, a, 27, p. XIX; X, a, 26*. Eratosthenis commorationem Athenis narrat *Polemo*, *Av.* 11.
- Erebus in principio erat, in cuius infinito gremio Nox ovum peperit, unde *Amor*, *Av.* 693 sqq., 691. Erebus peperit aerem nubilum, *Av.* 1194.
- Erechtheus, *Eq.* 1022, *fr.* 22. *Creusae pater*, *Nub.* 1468. *Erechthei sacerdos umbellam albam, σάκρον, fert Sciris festo*, *Eccl.* 18. — *Erechtheus* (non est Aristophanis fabula), *p.* 446, a.
- Erechthida (Atheniensis), *Eq.* 1015, 1030.
- Eretria, *Nub.* 46. *Eretrienses in Eubaea ab Atheniensibus sub Pericle obsessi*, *ib.* 213. *Ob luxuriam notantur*, *ib.* 48. *Eretriensis dialectus*, *ib.* 46, 48.
- Ergasion, nomen agricolae, *Vesp.* 1201.
- Erginus, pater Agamedis, *Nub.* 508.
- Erichthonius: ab eo deducitur mos quo θαλλὸς gestant senes in pompa Panathenaica, secundum *Philochorum*, *Vesp.* 544.
- Ericusa, ab ἐρείχης dicta, *Pl.* 586.
- Erinyes. Vide Furiae.
- Eriole (lusus in eo verbo), *Vesp.* 1148.
- Eriunius Mercurius, *Ran.* 1144.
- Ersa, Cecropis filia; ei pompa virginum fiebat, *Lys.* 641. Adde *Hersa*.
- Erythrae. Erythrarum Ioniae promontorium, in quo arena στρωμένη, *Ran.* 712.
- Erythraea Sibylla, *Av.* 962, *Eq.* 61. Erythraeum mare, *Eq.* 1088.
- Eryxis Philoxeni perstringitur ut deformis et morosus, secundum alium schol. ut πτηνοβότης, *Ran.* 934.
- Euæon, in Ecclesiastis dexterrimus orator, nudus, quamquam dicebat se habere pallium, orationem habet maxime popularem, 408—421.
- Eucelus (Evius? Eusius? v. not.) vocatus Bacchus, *Av.* 875.
- Euangelus, pater Charedemi, *Av.* 1128.
- Euathlus, orator malus, loquax, τοξότης, εὐρύπρωκτος, *Ach.* 710, *Holc. fr.* 362; orator sycophanta sepe a Comicis memoratus, *Vesp.* 592.
- Euboea, longa, quare Macris dicta, ab Atheniensibus duce Pericle prostrata et magnis tributis onerata, ejectis Hestiaeensibus, quorum regionem ipsi Athenienses occupabant, victisque Abantibus, *Nub.* 211—213. Euboeam civibus promittebant demagogi, *Vesp.* 715, in quam anno ante Vespas actas expeditionem

fecerant, archonte Isarcho, 718. *Euboenses Paci non favent*, Pac. 1048. *Memoratur Eubæa sch. Pac. 1126, et Chalcidenses in ea, Eq. 237.*
Eubule, nomen muliebri fictum a consulendo, Thesm. 808.
Eubulus demagogus, Eq. 149.
Eucharides, alii mercator, Vesp. 680.
Eucles archon, Vesp. 240.
Euclides archon, Eq. 237.
Euclides: eo rem moderante decretum oblivionis perlatum, Pl. 1146.
Euclides de comædia scripsit, Prol. IX, a, 97, p. XIX.
Eucrates, κυρησιπώλης, στυπαῖς, fr. 540; στυπαιοπώλης, ejus reipublice Atheniensis administratio tangitur Eq. 129. Eucrates fugit ad furfures: nam molas habuisse videtur et μολωνάχης fuisse, Eq. 254. (Eucrates hispidus dictus) Melitensis caper, Senect., fr. 193.
Eucrates, dux Atheniensis, qui notatur ut facilis ad corrumpendum, proditor, peregrinus; quare milites in Thracia dicuntur observare Eucratem, Lys. 103.
Eudamus, philosophus, vendebat anulos magice consecratos, φαμακίτας, contra daemones, serpentes, etc. Pl. 884.
Eudoxus. Eudoxi opus, de lyra, poeta inc. in Av. 11.
Euelpides (persona ficta), civis Atheniensis ex demo Crio, Av. 645, comes Pisthetæri in Avibus 1—847. Vide Pisthetærus.
Euergides, senex iudex in Vespis 234.
Eumenides, εὐμενὶ θεαί: templa Eumenidum erant asyla, Thesm. 224. Vide Furia.
Eumolpus, pater Musæi ex Luna, Ran. 1033.
Eunomides, pater Phrynichi comici, Ran. 14.
Euopas, daemon, Vesp. 1038.
Euphemius, adulator abjectissimus, Vesp. 599.
Euphorides, nomen senis Acharnensis, in Ach. 612.
Eupolis Atheniensis docebat Apollodoro archonte; ejus ingenium et fabularum numerus, Prol. III, 43—46. Ejus χαρακτήρ exponitur Prol. II, 11—18.
Eupolis ut pannosos in scenam ducens perstringitur Pac. 740. Idem exhibuit Herculem famelicum, Bacchum meticulosum, Jovem adulterum, servos vapulantes, ib. 741. Idem calvos in comædiis irrisit, Nub. 540; senem verberantem etc. in Prospaltis induxit, 541 sq. Scripsit Maricam in Hyperbolum, Ran. 570, quem cum matre ejus in ea fabula perstrinxit, Pl. 1037 et not., post mortem Cleonis eam docens, Nub. 591. Eupolis in Marica Equites Aristophanis expressit, mutatis et additis quibusdam, Nub. 553—556; contra in Baptis dixit se Equites simul cum Aristophane fecisse, 554, glorians se ξυμποῖσσαι τῷ φαλακρῷ (cum Aristophane): et ipsius esse nonnulli putant versus Eq. 1288 sqq., ad Eq. 1291. Et Eupolidis dicta ab Aristophane pro suis venditari dixerat Cratinus, Eq. 531. In eodem Marica Eupolis anum temulentam, cordacem saltantem induxit, a Phrynicho sumptam, matrem Hyperboli, Nub. 555 sq. In Autolyco objecit Aristophani ambitiosam palestrarum frequentationem post victoriam, Vesp. 1025. Contra Eupolis tangitur ab Aristophane Pac. 762 sq., ut adolescentes in palestris ambiens et ad amorem sollicitans. Eupolis Socratem paucis versibus vehementer perstrinxit, Nub. 96. Multa apud eum σεσημασμένα, Eq. 941. Eupolis (fingitur) mari immersus ab Alcibiade, quem Baptis suis in scena traduxerit, Prol. I, 25; Prol. IX, a, 51—64, p. XIX.
Euripides filius rusticæ divæ, Ran. 840; nam mater ejus

scandicem, olerum agrestium speciem, et olera vendebat, Ach. 478, Thesm. 387, sch. Eq. 19, Clito nomine, Thesm. 1, 19, Ach. 457, 469, al. Quare ignobile genus ejus tangit Æschylus Ran. 947. Ejus uxor Charile s. Charine (v. not.), Thesm. 1. Fatetur Aristophanes se rotundo ejus ore uti, sed sensus minus forenses producere, fr. 397. Κομψευριπικῶς, Eq. 18. Euripides στρεψιμᾶλλος τὴν τέχνην, fr. 542; πανούργος, Ran. 80, sch. Thesm. 93. Plurimis σοφώτατος, Nub. 1377 sq. In tragædiis persuasit viris non esse deos, Thesm. 450 sq. Utpote Socraticus nova dæmonia finxit, Ran. 889. In Acharnensibus Euripidem adit Dicaeopolis et ab eo mendici miserimi instrumenta accipit, Ach. 394—484 (in qua ῥήσι: tota Euripidis studium misericordiam commovendi non animi doloribus, sed externo habitu fœdæ miseræ indicæ salse perstringitur). Euripides claudos facere in tragædiis amat, ut Bellerophontem (quod v.) et Philoctetem, Pac. 147. Forensium oratiuncularum poeta, quem non amari a Pace, Pac. 532—534. Euripidem iterum traducere non vult Aristophanes, traductum in Acharnensibus et Proagone, Vesp. 61. Genealogiæ in prologis ejus ridentur Ach. 47—51. Notatur quod nonnunquam personis sermones ipsi non convenientes tribuat, Ran. 949. Sæpe chororum aliena ab argumento fabulæ canentem et injuriis prope faventem introducit, velut in Phænissæ, Ach. 443. Euripides ab Cephisophonte sodali adjutus in μελοποιῇ, fr. 231, b. Sapientissimus, qui impudentiam mulierum perspexerit, Lys. 368 sq. Ei invise erant mulieres, Lys. 283 et sch. Quare Penelopen, feminam castam, non fecit, Thesm. 547 sqq. In Thesmophoriazusi Euripides cum multis ambagibus dialecticis socerum suum Mnesilochum ducit ad domum Agathonis, 1—38. Is dum prodeat, socero narrat mulieres hac ipsa die tertia Thesmophoriorum judicium de ipso habituras, ut morte luat convicia in tragædiis usque in eas conjecta; velle igitur ut Agatho muliebri stola indutus quasi mulier verba pro ipso faciat, 71—95. Agathonem precibus adit; sed hic cum irrisione rem repudiat, 177—208. Quare Mnesilochum, qui se ei tradit, Agathonis novacula et indumentis muliebribus exornat ut mulierem, et abit signo concionis in Thesmophorio apparente, 213—279. Mnesilochus deprehensus et ut Helena in fabula Euripidis ad Nili fluente querente, advenit Euripides Menelaum agens, ut eum eripiat; sed accedente prytane fugere cogitur, novas machinas promittens, 871—927. Asseri strictus Mnesilochus ubi Andromedam imitatur, iterum advenit Euripides Persei partes agens, 1015—1025, deinde Echūs ex sua tragædia Andromeda, 1056—1097, iterum Persei, sed Scythia rudis custos Mnesilochi poeticis fraudibus decipi non potest, 1098—1133. Quare Thesmophoriazusi pacem offert, se non unquam ipsas convicio læsurum promittens; oblatam accipiunt mulieres; ab Scythia ipse auferat socerum, 1160—1171. Quare eum accedit ut anus lena, cum meretricula et tibicine; meretricula dum operam dat Scythia, invocato Mercurio Mnesilochum solvit Euripides, et aufugiunt, 1172—1209.—Euripidis locus ex Æolo, in quo frater subagitat sororem uterinam, Canachen Macareus, Nub. 1371 sq. Vide Auge. Ejus tragædiæ nondum doctæ Andromeda et Phænissæ respici ab Comico videbantur Asclepiadæ in Av. 348, 423. Archelai fabulæ initium Euripides fortasse mutavit postea, Ran. 1206. Ejus Hypsipyle, Phænissæ, Antiope paullo ante Ranas doctæ, Ran. 53. V. Andromeda. Ejus Ino, Vesp. 1414. Ejus Orestes ab Hegelochō histrione actus, Ran. 393. Ele-

- etra dicta fabula Orestes, *ibid.* et not. Pl. 639. Orestes et Alcestis sunt satyrica dramata, *Prol. IX*, a, 76, p. XIX, schol. p. XXIV. Ejus Sylei satyrici argumentum, *ib.* 78—90. Palamedes ejus non multo tempore ante Aves docta, *Av.* 842. Vide Palamedes, Minos, Oeneus. Euripides quomodo Telephum in scena exhibuerit, *Nub.* 922. Ex Telepho vituperatam aleatorum scenam exemit, *Ran.* 1400 cum not. Ejus Theseus, *Vesp.* 312. Troades septem annis post Vespas editae, *Vesp.* 1326. Euripidis et Sophoclis συνεπιτώσεις, vel alius de causis alterius versus alteri tributi, *Thesm.* 21, *Her.*, fr. 289. Euripides sexto anno post hanc fabulam moritur, *Thesm.* 190. In *Ranis* (mortuo eo doctis) Euripides quum primum ad inferos descendit, grassatoribus, crumenisecis, patricidis, parietum perfossoribus artem suam vehementer probavit; qua re elatus optimi poetæ solium, ab Æschilo occupatum, affectabat, 771—778. Hinc res ad iudicium devenit, in quo Bacchus iudex constituitur, 801 sqq. Proccedit Euripides, potiorum se dicens Æschilo feros mores in carminibus fingenti et præstigiatores, et examen flagitat, 830—864. Ut deos invocet Ætherem, linguam, intelligentiam, acumen, 892—894; deinde ostentationem et vanam jactantiam Æschyli demonstrat, quæ aliis est magnificentia et sublimitas, 907—938; se vero artem, quam turgentem acceperit, attenuasse versibus, doctis nugis, nutuisse monodiis, omnes personas populariter loqui sivilisse, mentis subtilitatem et res domesticas introduxisse, ut cuicumque sit utilis et omnes de eo judicare possint, 939—979. At Æschylus probat illum reges mendicos, scelera mulierum, loquacitatem, argutias in scena exhibendo rempublicam prorsus pessum dedisse, 1043—1098. Hinc Euripides prologos Æschyli examinaturus Orestem (Choephororum) initium per singula vituperat, 1119—1174. Inde suos multos recitat, quos omnes pari subjecta clausula ridicula ipsis initiis Æschylus perdit, 1177—1247. Ad cantica converti jussus Euripides Æschyli μελῶν frusta disiecta in unum jungens risui exponit, 1248—1297. Euripidea, quæ undecunque ex vilibus cantilenis collecta dicit, et monodias Æschylus imitatione exprimit, modos faciente vetula testulis crepitantibus, 1298—1363. Poetis ad lancem adductis, Euripidei versus multo leviores inveniuntur Æschyleis, 1378—1410. Bacchus Euripidem sapientem judicat, at Æschilo se delectari; deinde quaerit ex poetis quid de Alcibiade judicent, qui civitatem male habeat; quæ ratio servandæ civitatis ineunda sit; sophisticas nugæ respondet Euripides, 1411—1453; iudicaturum Bacchum memorem esse jubet deorum per quos se reducturum esse juraverit; neglectus et convicians, suis ipsius versibus redarguitur, 1469—1478. Ne vel invitatus in sede sua sedeat, abiens monet Æschylus, 1520 sqq.—Euripidis filius post mortem patris ὁμῶνίμως (ita legendum, non ὁμῶνιμον) docuit in urbanis Dionysiis Iphigeniam Aulidendem, Alcæonem, Bacchas. Ex didascalis, *Ran.* 67. (Locos infinitos, in quibus Euripides perstringitur, habes in *Indice auctorum*.) Euripides excogitavit quadragesimam ex singulorum opibus reipublicæ conferendam, quo confierent quingenta talenta; primum laudibus evehctus, deinde ab iterum considerantibus vituperatus, *Eccl.* 823—829. Euripides dictus accusator Philocleonis *Vesp.* 1415—1442. Euripus, *Eq.* 561. Eurotas: ad eum ludunt Tyndaridae, *Lys.* 1301, et curus puellarum Lacænarum fiunt, 1308—1313. Eurybatus proditor, *fr.* 233. Eurybatus Juppiter, *Dædal.*, *fr.* 233. Vide Juppiter. Eurycles vates ἐγγαστήριμνος: hinc ejusmodi vates omnes Εὐρυκλείδαι dicti, *Vesp.* 1019. Euryclidae. Vide Eurycles. Eurylochus Thessalus, quem Lais amavit, *Pl.* 179 et not. Eurynome et Ophion, vetustissimi dii, *Nub.* 247. Eurystheus, *Ran.* Arg. 111. Post mortem Herculis persequitur Heraclidas, *Pl.* 385. Ejus expeditio adversus Athenienses, *Eq.* 1151. Ejus corpus conditum in promontorio Gargettio tribus Ægeidis, *Thesm.* 898. Eurytus, Actoris filius: ad eum Phthiam confugit Peleus post necem Phoci fratris et ab eo expiatur; deinde in venatione apri Calydonii Peleus invitatus occidit Eurytum, *Nub.* 1063. Eurytus de sagittandi arte cum Apolline certavit, *Ran.* Arg. IV. Eusus. Vide Eueus. Euthydemus archon, *Ach.* Arg. I. Euthymenes archon (*Ol.* 85, 4), sub quo legati ad regem Persarum missi (finguntur) et redeuntes duodecimo anno post, quo diutius fruerentur duarum drachmarum mercede diurna, *Ach.* 67. Sub eodem archonte abrogabatur ψήρισμα περί τοῦ μὴ κομφοδεῖν, *ibid.* Εὐθύναι Archontum in iudicio imitatione exprimuntur *Vesp.* 963 sqq. Εὐθύνης centum minæ (solvendæ ex εὐθύνῃ actione), *Pac.* 347. Evius, *Thesm.* 990, 993. Excestides a Comicis perstringitur ut peregrinus, de quo loci scriptorum, *Av.* 11. Erat citharædus, viceerat Pythiis, Carneis et bis Panathenæis, *ib.* Excestides servus et Car, sæpe a Comicis notatus, *Av.* 763; barbarus, *ib.* 1527. Exilium. Ejus et ostracismi differentia, *Vesp.* 947. Expeditio. Expeditionis maritimæ apparatus Athenis fieri solitus describitur *Ach.* 544—554. In expeditionem profecturi trium dierum commeatum habere jubebantur, *Pac.* 312. Duces in bellum exeuntes tot dierum quot duratura esset expeditio commeatum ferre milites jubebant, trium modo dierum commeatum ex ærario publico præbentes, *ibid.* Exponere infantes. Vide Infantes. Exportatio rerum ad naves utilium vetita, *Ran.* 362—364. Exulum reditus a τοῖς κυρίοις concedendus, *Ran.* 1168.
- F.
- Faba. Fabas rodens, i. e. judicans, *Lys.* 537. Nam fabis pro calculis utebantur iudices Atheniensium, *Eq.* 41. Vide Lupini. Fabula (Æsopica), *Vesp.* 1182, 1185. Vide Æsopus, Sybariticus. Faces ex vitium sarmentis, *Lys.* 308 et sch., *fr.* 341. Faces jam a Philyllio in scena comica productas testatur Strattis, *Pl.* 1194. Fæx. Fæce peruncti ora comici actores, *Nub.* 296. Fatidicus, χρησμός, in Avibus oracula ficta de nova urbe Nubicuculia blaterans, irrisus et verberatus abigitur, 959—991. Femina: in libellis judicialibus earum nominibus addebatur καὶ ὁ κύριος (maritus), *Eq.* 969. Adde Mulieres. [Festa: Ἀνθεστήρια, *Ach.* 960. Ἀποτούρια, *Ran.* 810, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Ἀσכולία, *Pl.* 1130. Βουζόνια, *Nub.* 981. Διάσια, *Nub.* 407, 890. Διπλόγια, *Pac.* 418. Θαργήλια, *Pl.* 1055. Θήσια, *Pl.* 627 sq. Κρόνια, *Nub.* 397. Ἀθήνια, *Eq.* 544. Παιώνια, *Ach.* 1211. Παναθήναια, *Nub.* 385. Πυρρηνία, *Pl.* 1055, *Eq.* 725. Σαῖρα, *Eccl.*

- 18, *Thesm.* 841. Στήνιζ, *Thesm.* 841. Συνοικίσια, *Pac.* 1019 sq. Χόες, *Eq.* 95, *Ach.* 960, 1075. Χύτροι, *Ran.* 220, *Ach.* 1075. *Diso.*]
- Ficulnei ligni fumus omnium acerrimus, *Vesp.* 145 sq. et sch.
- Ficus, malum lignum, *Pl.* 946. Ficus meridie comesae morbum afferunt, *fr.* 76. Ficus διφορος, *Eccl.* 708 et sch. Quomodo et qua caussa a ficu nomen sycophantæ descenderit, *Eq.* 259, *Pl.* 31, 873.
- Filia επίκληρος, quæ nunc μονοκληρονόμος, *Vesp.* 581, ubi add. not. Lex de filiabus ἐπικλήροις, *Av.* 1653.
- Fili a patribus ad phratores ducti Apaturis cum ore victima, *Ran.* 798. *Conf.* Apaturia.
- Flagellum. Vide Corcyra.
- Flammeum, κάλυμμα, mulierum, *Lys.* 530, 532.
- Fœdus. Fœdera tribus modis firmantur, verbis, factis, dextris, *Ach.* 308.
- Fores vermibus corroso ligno obsignatæ, *Thesm.* 427.
- Forum. Fori judicialis apparatus recensetur *Eccl.* 675—686. Forum piscarium, *Ran.* 1068. Fori loca ubi ollæ et olera venduntur, *Lys.* 557. Forum altiorum, ceparum, *Eupolis*, *Ran.* 1068. Fori tributum pendebatur λογίσταις (inimò ἀγορανόμοις), *Ach.* 896.
- Fraus, Ἀπαύνη, dea παμδασίλεια, *Nub.* 1150.
- Frumentaria porticus, ἀλεφτόπωλις, *Eccl.* 686.
- Fulgur. Vide Fulmen.
- Fulmen. Fulminum genera, *Eq.* 696. Fulgura, ἀστεροπαῖ, et fulmen, ἀργὴς κεραυνός, distinguuntur *Av.* 1746 sq. Fulmen, alatum Jovis telum : fulmine ex utraque parte alas appingere (? προσφύειν) solent, *Av.* 1714. Ἐθὸς ταῖς ἀστεροπαῖς πομπύζειν, sch. *Vesp.* 626.
- Fumus. Pace in fumo suspenduntur scuta, gubernacula hieme, *Ach.* 279.
- Fungi in lucernis imbrem presagunt, *Vesp.* 262 sq. et sch.
- Funis rubrica tinctus : eo Athenienses morantes in concionem compellebantur, *Ach.* 22, *Eccl.* 378.
- Furtivas res quaesituri nudi domos ingrediebantur, *Nub.* 499 et schol.
- Furiæ, Ἐρινύες, Eumenides et σεμνὰς θεάς vocant, ut verum nomen evitent, *Nub.* 265. Furiæ, Cocyti circumcursantes canes, *Ran.* 472. Asylum in earum templo, quo confugiebant servi, *Eq.* 1320. Timon Ἐρινύος ἀπορρώξ, *Lys.* 811. Furia in tragedia cum facibus prodit, *Pl.* 423, 425 et sch.
- G.
- Gadira quare dicta Cotinussa insula, *Pl.* 586.
- Galatea nymphe, quam amabat Polyphemus ; carmen Philoxeni dithyramborum poetæ, *Pl.* 290.
- Galatea, peller Dionysii tyranni, *Pl.* 290.
- Galea sacra (Victoriæ), *Lys.* 751. Galearum σφήκιον quid, *Pac.* 1216.
- Galericulus, κεφαλή περίθετος, quem mulieres sibi imponunt, *Thesm.* 258.
- Galerus : Galeri ex canina pelle, κυναῖ, ad pluviam arcendam, *Nub.* 268, *Vesp.* 445 et sch.
- Gallus gallinaceus Persicus ales dictus, *Av.* 483—485. Quum prius esset homo famulus Martis, quare in avem mutatus, *Av.* 835. Gallorum pugna, *Av.* 71, 759, æneis πλῆκτροις instructorum, *ibid.* 1365. Allio dato ad pugnandum excitantur, *Eq.* 494, *Ach.* 165.
- Ganymedes, amatus Jovi, solus mortalis inter deos, *Pac.* 724.
- Gargettus, pagus Ægeidis tribus, in cuius promontorio conditum corpus Eurysthei, *Thesm.* 898. Gargettius, *Ach.* 702, *Vesp.* 947.
- Gela, urbs Siciliæ, *Ach.* 606. Εἰς Γῆλαν (pro γῆλων verborum luso), *fr. ap. Plutarch. Comp. Aristoph. et Menandri init.*
- Geladas (Ageladas) Argivus, Phidiæ discipulus, Herculis signum fecit in templo Meliteni, *Ran.* 501.
- Genetyllis, dea quæ generationi præest, quasi Venus Genitrix apud Romanos, *Nub.* 52; dea comes Veneris a gignendo dicta, *Lys.* 2, sch. *Thesm.* 130. Ejus templum, *Lys.* 2. Genetyllides, plurali, dicuntur a nonnullis Dianæ comites, ἑποροι partum, *Thesm.* 130.
- Georgi (Agricolæ), fabula Aristophanis : v. *fr.* 156—177, p. 468 sqq.
- Georgia, Agricultura, Pacis nutrix, celebratur Pace altera, *ap. Stob. Floril. vol. II*, p. 406 ed. *Gaisf.*
- Gephyra (eadem quæ Tanagra), cuius incolæ Athenas migrarunt, *Ach.* 709 cum nota.
- Geræsius Neptunus, a Geræsto, promontorio Eubææ, in quo templa sunt Neptuni, *Eq.* 561.
- Geres perstringitur ut calvus, gloriosus, mollis, ex servo oriundus, *Ach.* 605, 604.
- Geres, homo senex et pauper, *Eccl.* 932.
- Geryones τετράπιδος per jocum dictus, τρικέφαλος et τρισώμπος, quocum Hercules pugnavit, *Ach.* 1082. Geryonæ boves ab Hercule abducti, *Pac.* 925, *Av.* 465.
- Gerytades, fabula Aristophanis : v. *fr.* 198—231, p. 473 sqq.
- Gelas, nomen servile, *Ach.* 243.
- Geusistrata, cauponis uxor, *Eccl.* 49.
- Gigantes a diis victi in Phlegræ campo, *Av.* 824 sq.
- Gigantomachiam rideri nonnulli putabant Avibus, *Arg. II.*
- Glamon, γλάμων, nomen proprium secundum Callistratum, *Ran.* 588.
- Glanis, frater Bacidis vatis, nomen fictum de piscis cuiusdam nomine, *Eq.* 1004, 1035, 1097.
- Glaucetes ὀψοφάγος, *Pac.* 1008. Glaucetes τὸ κῆτος : perstringitur ut piscium vorax, lurco, *Thesm.* 1033. Ψῆττα dictus apud Platonem comicum Περιελγῆ, *Nub.* 109.
- Glaucinus archon, *Ach.* 67.
- Glaucippus archon, *Pl.* 972.
- Glaucus (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Glossæ ex Homero et ex ἄλλοις Solonis, *Daet. fr.* 1.
- Glyce, mulier, *Ran.* 1343, 1363. Alia, *Eccl.* 43.
- Gorgasus : Gorgasi filius per jocum dicitur Lamachus ob Gorgonem in clypeo, *Ach.* 1131.
- Gorgias, Philippi pater, perstringitur ut proditor et peregrinus, *Vesp.* 421. Gorgias, orator loquax, barbarus, *Av.* 1701, ubi plurali. Est alius quoque Gorgias, medicus, apud Alcæum comicum, *ibid.*
- Gorgo. Gorgonis caput amputatum fert Perseus, *Thesm.* 1101—1103. Gorgonis caput in galea Minervæ, *Eq.* 1181. Gorgo in Lamachi scuto, *Ach.* 574, 964, 1095, 1181, sch. *Pac.* 474. Γοργόνιον ἀσπίδος κύκλον, *Ach.* 1124. Gorgo (in clypeo), *Lys.* 560. Plurali Gorgones, pro clypeis, ob insigni in clypeo Lamachi, *Pac.* 561, 810. Gorgones Libyæ, a Comico Thithrasia dictæ a pago Attico ob improbitatem famosæ, *Ran.* 477.
- Gorgus, scriba, barbarus, *Thesm.* 1102.
- Græca, *Thesm.* 907, 908.
- Græci pacem inter se composuerant post Eubæam captam, ante bellum Peloponnesiacum, *Eq.* 1389. Græci divisi in bello Peloponnesiaco sibi ipsi faciebant, quod maximo molimine hostes ægre perpetrassent, *Pac.* 108. Græcis irati dii, quod pacem non componunt, *Pac.* 204—219.
- Græcia sapiens, *Av.* 409, in oppositionem barbarorum. Græcia per bellum desolata, *Pac.* 646 sq.

Gratiae, Χάρτες, Ach. 989, Pac. 41, Eccl. 974. Sunt Pittho, Aglaia, Thalia. Eas Socrates, olim sculptor lapidarius, in muro sculpsit pone Minervam, Nub. 773. Gratiae in Olympo, Av. 783, Olympiae, fr. 314, ἀμειρόσαι, Av. 1320. Gratiarum saltationes, Thesm. 121. Gratiarum horti, Av. 1100. Gratiarum pulcrimarum δαμόματα, ex Stesichori Oresteia, Pac. 796. Gratiis votum sit ad liberandam Pacem, in Pace 456. Gratiae invocantur in Thesmophoriis, Thesm. 300. Per Gratias jurat Socrates Nub. 773.

Gravidae mulieres decem mensibus uterum ferre dicuntur, quum ferant novem, Thesm. 742.

Griphus quid? eorum species septem recenset Clearchus, Vesp. 20.

Grues lapides deglutiunt sive potius rostro ferunt, saburra loco, Av. 1136, 1428 sq. In Aegyptum migrant, ib. 1136. Grus in Libyam migrans quid fieri jubeat, ib. 710—712.

Grypo-Aquila, γρυπῆστος, aenei in scutis, apud Aeschylum, Ran. 928 sq.

Gryttus ut mollis et cinædus perstringitur; eum delet Cleo, Eq. 877.

Gymnici ludi: iis aliter quam a nudis certari non poterat, lege impediende, Vesp. 1195.

Gynæcea accurate clausa et custodita, Thesm. 414 sqq.

H.

Hagno Stiriensis, pater Theramenis vel verus vel adoptivus, Ran. 541, adoptivus apud Eupolidem, ibid. 970.

Halmus: ibi Thesmophoria, Thesm. 80.

Halirrhothius, Neptuni filius, sacras Minervæ oleas excidere purans se ipse occidit, Nub. 1005.

Halmion, cognomen Philoclis majoris Tragici, ab acerbitate ἄλμης, Av. 281.

Harmodius et Aristogiton tyrannos occiderunt, gladiis in myrti ramis conditis, Lys. 632, et patriam liberarunt, Eq. 786. Harmodius, carmen convivale, Ach. 980, 1093, ubi scolio convivale de eo, et Vesp. 1225 sq., sch. 1239. Harmodii μέλος, fr. 377. Harmodii statua in foro, Eccl. 682. Harmodii prosapia, Eq. 786.

Harmonia quid sit, Eq. 994. Vide Doricus, Lydius, Phrygius, etc.

Ἀρμύσαι Lacedæmoniorum quinam, Av. 1022.

Harpyiae, Pac. 811.

Hebe: eam cur Homerus nectar diis infundere finxit, Vesp. 855.

Hebraei etiam nunc coronamenta habent super mensis, Pl. 1054. Hebraici quoque libri in bibliothecis Alexandrinis, quos græce verti jussit Ptolemæus Philadelphus, Prol. IX, a, 33 sqq., p. XIX.

Hebrus fluvius Thraciæ ex Rhodope monte, cui insident olores, Av. 774.

Hecate, Jovis filia, cum gemina face invocatur ad furtum detegendum in Ranis 1361—1363. Hecate infera, serpentum spiras quassans, Empusa, Tagen., fr. 426. Hecate miseris spectrum suum Empusam immittit; nonnulli Empusam et Hecaten eandem putant, Ran. 293. Hecate institutum festum ludicrum, παγνία, Lys. 700. Hecate divites novilunius vespera in triviis deponunt cibos, quos pauperes accurrentes rapiunt, Pl. 594—597. Hecate sacrificium in trivio canis, fr. 23. Hecate εὐσεβέου ἀγῶμα canis (secundum Euripidem), fr. 535. Hecate signum, Ran. 153. Ejus simulacra conspurcata ab aliquo choris dithyrambicis succinente, quod ad Cinesiam referunt, qui aut re aut malo vel impio carmine Hecaten conspurcarit, Ran. 366. He-

cate simulacrum consultum a muliere, Lys. 64. Adde Hecateum. Per Hecaten εὐσεβέου mulier jurat Thesm. 858, per Hecaten Eccl. 70, 1097, Pl. 764, ubi schol. proprium mulieribus jusjurandum dicit. Chremylus cum anu colloquens per eam jurat Pl. 1070. Hecates mysteria in Samothrace, Pac. 277. Ejus orgia celebrabantur in Zerintho antro, cum initiationibus et canum sacrificio, ibid. Hecate eadem quæ Diana Lucifera, Lys. 443, et Luna, Pl. 594: sed alii diversas faciunt, Ran. 1356.

Hecateum, sacellum parvum Hecate, ἐφόρου πάντων καὶ κουροτρόφου, ubique exstruebant Athenienses, Vesp. 804. Hecatesium, ibid.

Hedera Baccho sarra; ea coronari initiatos quidam falso tradunt, Ran. 330.

Hegelochus, tragædiarum histrio, etiam a Platone ut injucunda voce notatus, in agenda Oreste Euripidis v. 269 pro γαλήν' pronunciavit γαλήν, ridicula sententia: quare perstringitur Ran. 303. Sunt qui poetriam Ἠγέλοχον comminiscuntur, ibid.

Helena. Ea nuda conspecta abiecit ensen Menelaus: narrant Ibycus, Lesches, Euripides, Lys. 155 sq., sch. Vesp. 714. — Helena, recens fabula Euripidis, Thesm. 850, 853. (Sequentia, v. 855—922, ex ea per initiationem comicam expressa.) Helena Euripidis docebatur una cum Andromeda, Thesm. 1012.

Helica, Eq. 897, maximum tribunal Athenis, ita dictum quia sub divo, Vesp. 88, 772, Eq. 225, Av. 109, Nub. 863, Pl. 1166.

Heliasta, Av. 109, fr. 18, i. e. judex in Helica, sch. Eq. 897, Av. 109. Erant quingenti, Vesp. 88. Heliasticus senex, Vesp. 195. Heliasticus obolus, Nub. 863. Vide Mercus.

Heliadus: ejus errores in historia carminum Homericorum, Prol. X, a, 42 sqq. coll. pag. XIX, a, 40 sq.

Heliotropium Metonis in Pnyce, Av. 997 cum nota.

Helisson (male in libris Ilissus) sexaginta (v. not.) stadiis distans a templo Olympico fluvius, ad quem oliva καλλιπείρωνος, ex Aristotele, Pl. 586.

Helle. Vide Phryxus.

Hellenica sunt a Doriensibus, secundum Dieuchidam, Vesp. 875. Hellenica dialectus, Pl. 559. V. Jupiter.

Hellespontus, πόρος Ἑλλὰς ἑρὸς Πινδάρου, Vesp. 306. Ab Helle dictus, quæ in transgrediendo illo freto ad Abydum de arietem in mare decidit, Nub. 257. In Hellesponto pecunias publicas furatus esse accusatur Erasinides, Ran. 1196.

Helotæ: eorum defectio et bellum, Lys. 1144. Helotæ (in dramate) coronant Neptunum, Eq. 1225 et not.

Hemiolium, v. not. Hermanni ad sch. Nub. 651.

Hephaestæ: iis ἀγὼν λαμπρότος, Ran. 1087. Vide Vulcanus.

Heraclea: inde Simon argentum rapuerat secundum Eupolidem in Urbibus, Nub. 351.

Heraclidae supplices Pamphili, aut pictura, aut tragædia, Pl. 385. Post mortem Herculis Heraclide, Alcmena et filia Herculis (Macaria), persequente Eurystheo, supplices erant Atheniensibus, ibid., in Misericordiae ara considerentes, Eq. 1151. Cujus res pictura spectabatur Athenis, quam non Pamphilus, sed Apollodorus esse dicebant, Pl. 385.

Hercules Jupiter; ejus ara cum ollis dedicata, Danaid., fr. 245.

Hercules, Jovis filiorum fortissimus, Nub. 1050. Τετράδε γενitus aliis, non sibi laboravit, Prol. XIII, 11—14. Hercules, proprius Thebanorum deus, Eq. 481. Est ἀλεξίκακος, averruncator, Nub. 1371, Ach. 284,

Ran. 298, et talis colitur, Pac. 422. (Vide infra de Hercule Melitensi.) Per Herculem viri jurant Vesp. 757, Thesm. 26, etc. Hercules! Eccl. 1068. Hercules γάρυος, Ran. 282. Herculis ira, Vesp. 1030, Pac. 752, quam sibi tribuit poeta ut non parvos, sed potentissimos quosque adortus. Herculis leonina, Ran. 46. Hercules centicipitem Hydram occidit, Pac. 756. Hercules apud Syleum : argumentum dramatis satyrici Euripidei (Sylei), Prol. IX, a, 78—90, p. XIX. Hercules in expeditione Argonautarum ubi ad Cium insulam venit, perdidit Hylam amasium ab Nymphis raptum, et ex aere audivit hunc versum, qui est Pl. 1127. Ejus pugna cum Geryone, Ach. 1082; cujus boves abductos Larino bubulco alentos tradidit, Pac. 925. Cum Orco depugnans Alcestidi reducendæ, apud Euripidem, Vesp. 1239. Theseum vi abstraxit a saxo cui (in Orco) adhaerebat, Eq. 1368. Occidit Cynnum Martis filium, apud Hesiodum, Ran. 963. Augeæ stabulum purgavit, Pac. 753. In Herculem hymnus Archilochi post eam cerumnam, Av. 1764. Ejusdem hymnus in Herculem et Iolaum, Ach. 1227. Hercules olivam καλλι-στεικον plantavit Olympice, ex Aristotele, Pl. 586. Servat Athanantem, qui in eo erat ut mactaretur ad aram Jovis, Phryxum, qui per illum periisse credebatur, servatum esse nunciavit, Nub. 257. Hercules in Orco canem furatus, Ran. 605. In qua fabula Herculem adit Bacchus descensus ad inferos : in quo ille ridet pellem leoninam crocotæ injectam, clavam cum cothurno; et audito Bacchum Euripidi in lucem reducendo ad inferos abire, quaerit cur non reducat Sophoclem, potiorum Euripide, quid alii tragici agant, et annon jam sint adulescentuli Euripide loquaciores, 38—91. Inde inepta esse dicit quæ Bacchus in Euripide laudat; et interrogatus de via ad inferos qua usus sit Cerberum petens, et de suavis ejus viæ locis, aliquamdiu ludificatum fratrem docet, et abit, 103—164. Ἡρακλειόξανθιας, ib. 499. — Hercules ut mysteriis initiaretur Athenas venit; cujus causa parva mysteria instituerunt Athenienses, Pl. 845, 1013. In pago Melite parvis mysteriis initiabatur; ibidem templum celeberrimum ejus ἱερεῖον, magnæ pestis tempore dedicatum, in quo signum dei fecit Geladas Argivus, Ran. 501. Hercules cum Melite nympa concubuit, ibid. Hercules festum, Ἡράκλεια, apud Diomeos in Attica, dictos a Diomo amasio Herculis. Rhianus dicit, ὅτι Διόμοος Ἡράκλεις ἐγένετο. Erat etiam templum Herculis in illo pago, Ran. 651. Herculi bos mactatur, Av. 567, ubi voracitas ejus perstringitur, ut Ran. 63, 107, et alibi. Vide sch. Pac. 741. Hercules γαστήρμαχος, fr. 121. Non invenitur alliis vescens, Ran. 555. Hercules cœna defraudatus in comœdiis, ad risum captandum ob voracitatem ejus, Vesp. 60. In Avibus Hercules cum Neptuno et Triballo deo legatus a diis advenit Nubieculiam, strangulatur Pistheterum, et præ nimia ira placandus a Neptuno : sed eo ipso tempore Pistheterus delicatas epulas parat, quarum nidor Herculem plane capit; propitius audit Pistheterum, qui iram insuper ejus excitat demonstrando ex lege Solonis nullum ipsi jus esse in Jovis bona; quare ipse et territus ab eo Triballus omnia facile concedunt Pisthetero : Hercules ad epulas remanet, 1574—1692. — Hercules hospitio excipitur, proverbium de morantibus : nam accipientes edacem heroem morantur, Lys. 928. Hercules pinsentes apud Comicos, Pac. 741. — Herculeæ balnea, calida : nam Vulcanus calidas terras emisit in grabatam Herculis, ut Ibycus narrat; ut Pisander, Minerva Thermo-

pylis, Nub. 1051. Hercules γόλιος (?) apud Sophro-nem, Pac. 527. Est pater Thessali, Vesp. 1271, et Macariæ, Eq. 1151, Pl. 385 c. not. — Hercules Pro-dicius, Nub. 361.

Hermæ ante portas urceis leguminum positilis dedica-bantur, Pac. 922. Conf. Hermula, Dedicatio.

Hermion (ex proverbio), fr. 63, ubi vide.

Hermionenses indicant Cereri raptum filia, Eq. 785.

Hermionensis Lasus, Av. 1403.

Hermippus poeta comicus, et Simermon ejus histrio, Nub. 539, 541. Hermippus Hyperbolum traduxit, non comœdia in eum peculiariter scripta, sed in ἑξῆσι quadam Ἀριστοπιδων, Nub. 557.

Hermocopidæ, Lys. 1094, quadriennio ante hanc fabu-lam doctam : facinus Alcibiadi tribuitur a Thucy-dide, Corinthiis a Philochoro. Solus Andocidæ herma non amputatus, ibid. Hermocopidæ Chabria archonte multabantur morte, infamia et publicatione bonorum; occidenti præmium statuebatur talen-tum; ex Philochoro, Av. 766.

Hermon (fort. idem qui Simermon) histrio risum ca-plabat verberando astantes, Nub. 542.

Hermula, Ἐρμούλιον, querulus, leguminum olla dedicatus, Pac. 924.

Herodianus, poetarum (Homeri) interpretes, Prol. IX, a, 47, p. XIX.

Heroici poetæ : eximiorum πεντάς, novitiorum ἑσμός, Prol. X, b, 170—173.

Heroes : eorum πανοπλία, fr. 42, a : nam cum panoptia repræsentabantur, Vesp. 823. Iracundi sunt et dif-ficiles hominibus qui obviam iis fiunt, ut testatur Menander, Av. 1490. Heroes novis nuptis (?) nihil boni præstant, sed ἀποπλήκτους reddere possunt : quare, teste Myrtilo, homines silentio prætereunt heroum fana, ibid. Noctu heroibus obviam facti oculos avertunt, ib. 1493. Heroum erant quæ a mensa decidebant, fr. 291. — Heroes tribuum eponymi duo-decim et eorum statuæ ad prytaneum, Pac. 1183. Adde Eponymus.

Heroes, fabula Aristophanis : v. fr. 283—299, p. 484 sqq.

Herse : non invenimus per eam jurare mulieres, ut per Agtaurum et Pandrosus, Thesm. 533. Adde Erse.

Hesiodus docuit agriculturam, fructuum tempora et se-mentis, Ran. 1033 sq. Cum eo certavit inferior Cer-cops, Ran. Arg. IV.

Hestiacenses Eubæa ejecti et regio eorum civibus Athe-niensibus sorte tributa, Nub. 213. Vide Histiaea.

Ἡσυχία, Tranquillitas (Pax), Lys. 1289.

Hieme deus bonum matrimonium dat, Av. 1490.

Hiero, conditor Ætnæ, in Pindari hyporchematis, Av. 926. Ab Æschilo impetrat ut poeta Persas doceat Syracusis, Ran. 1028. Stratoni dedit mulos, Av. 941. Ejus coquus olim fuisse dicitur Phrynis, improba-biliter, Nub. 971.

Hiero præco, qui res vendendas clamat, Eccl. 747.

Hierocles, malus vates, ex Oreo Eubææ oriundus, in Pace lauro coronatus advenit dum Trygæus sacrifi-cium Paci agit : oracula blaterat paci contraria; quæ quum rideat Trygæus, exta certe gustare vult; negata rapit et pelles; qui eripiuntur ei vapulanti et aufugien-ti, 1043—1126.

Hieromnemon, fr. 306. Hieromnemones a Græcis Del-phi ad panegyryn Pytaicam missi, Lys. 1131, Nub. 623, 624.

Hieronimus, poeta lyricus et tragicus, argumenta of-fectum plena male disponens, terribilibus personis utens; cæsariem magnam alebat : hinc Orci galea

- ab eo petenda, Ach. 389. Hieronymus, Xenophantæ filius, dithyramborum poeta, hirsutus corpore et pæderasta, Nub. 349.
- Hieronymus, homo stultus, Atheniensibus est prudens, Eccl. 201.
- Hierophantæ πρόφρησις in Pœcile, Ran. 369.
- Hilaones dicti φάλητες (ab Hilaone heroe, Neptuni filio, secundum alios deo παραπώδης), Triphal., fr. 459.
- Hippalectryon (Equigallus) flavus, ex Æschyli Myrmidonibus, Av. 800, Pac. 1177, est insigne navium, apud Æschylum, Ran. 932 sq.; et in Persicis aulaeis pingi solet, ib. 937 sq.
- Hipparchides perstringitur ut homo nequam, Ach. 603.
- Hipparchus, Pisistrati ex Myrrhine filius, Eq. 449, Lys. 1153, tyrannidem non exercuit, Vesp. 502.
- Hippasus, minimus filiorum Admeti, cum parentibus Athenas venit habitatum, Vesp. 1239.
- Hippias non ipse tyrannidem Athenis instituit, sed a patre Pisistrato cum fratribus accepit, Eq. 449. Athenienses jussit κατωπάζειν uti, Lys. 619. Hippias tyrannus acrior Pisistrato patre, cujus erat filiorum quattuor secundum nonnullos ætate maximus, Vesp. 502, Lys. 619. In eum bellum susceperunt Alcæmonidæ, Lys. 665. Hippia tyrannus, Lys. 619; qui diverse traditur quot annos regnaverit, tandem ab Lacedæmoniis ea dejectus, ibid. c. nota. Hippia tyrannus eversa ab Lacedæmoniis, Lys. 1150—1156, sch. 1153 ex Aristotele. Hippia occisus ab Harmodio et Aristogitone, Eq. 786.
- Hippo philosophus: de eo Cratinus commentus est quæ de Socratis προπατάει; repetiit Aristophanes in Nubibus 95 sqq., sch. 96.
- Hippobinus, paragrammatismus ex re pro Hipponicus, pater Calliæ, Ran. 429.
- Hippocantharus dictum ut hippocentaurus, Pac. 181.
- Hippocentauri: eorum pugna cum Lapithis ob intemperantem libidinem, Nub. 349.
- Hippoclidēs (de pudendo muliebri), fr. 621.
- Hippocrates (medicus) humana excrementa gustasse dicitur, ob διαγνώσιν, Pl. 706.
- Hippocratis (Atheniensis) filii ut porcini et inculti a Comicis perstringuntur; tres autem erant, Telesippus, Demophon, Pericles, Nub. 1001. Erant προκέρταλοι, Georg., fr. 177, c. Triphal., fr. 469, b. Hippocratis Atheniensis contubernium: ipse et filii ut rudes perstringuntur, Thesm. 273.
- Hippodamus, Milesius, ab aliis Thurius, ab aliis Samius dictus, in magno honore ab Atheniensibus habitus, post Persicum bellum Piræeo exstruendo operam navavit, Eq. 327 cum nota Meieri. Alius, posterior, pater Archeptolemi, Cleoni in civitate regenda inimici, ibid. Ob edacitatem notatus, ibid.
- Hippolyte Amazon, Hippolyti mater ex Theseo, Ran. 849.
- Hippolyte (aliis Astydamea), uxor Acasti, quæ Peleum frustra in amore sui pertrahere tentabat, Nub. 1063.
- Hippolytus Thesei ex Amazone filius, Ran. 849, in Theseo Euripidis, Vesp. 312.
- Hipponax verbera minatus Bupalō, Lys. 361. Erat acerbissimus; quid tumulo ejus aliquis inscripserit, Prol. X, b, 158—163. Hipponactis versus: fallitur poeta; nam versus ille est Ananiæ, Ran. 661.
- Hipponicus Calliæ filius, Av. 283. Vide Callias. Quæ causa Calliæ filius sit dictus Hipponicus, Nub. 64.
- Hippopotamus, improbissima bestia, in sceptris sculpta sub ciconia, probissima avi, Av. 1354.
- Hippothoon, Neptuni filius ex Alope Cercyonis, Av. 559.
- Hippothoontis tribus, Vesp. 1138, Eccl. 362.
- Hippyllus, conviva in Vespis, 1301.
- Hirci lascivi, Pl. 295. Hirci febricitantes quomodo a caprariis curentur, Pl. 313.
- Hirundo nova, veris initium, Eq. 419, exoptata veris nuncia, Thesm. 1, ex Simonide, Av. 1410. Hinc χελιδόνες pro verno tempore, ib. 1417. Hirundo apprens quid fieri jubeat, Av. 714 sq. Earum βάσεις (?), Av. 1681. Χελιδονίζειν dicitur de barbara loquela apud Æschylum et Ionem, 1680.
- Histiæa, Eubææ urbs Oreos apud Homerum, Pac. 1047. Adde Hestiæenses.
- [Histriones: Æsopus, Vesp. 564. Apollodorus, Pac. arg. Callistratus, Ach. arg., 654; Av. arg.; Lys. arg. Cleomachus, Eccl. 22. Clidemides, Ran. 803. Dercylus, Vesp. 78. Hegelochus, Ran. 305. Molo, Ran. 55. Cægrus, Vesp. 577. Philonides, Ran. arg.; Vesp. arg., 1013; Av. arg. Phrynichus, Vesp. 1293, Av. 750. Sthenelus, Vesp. 1303. Tlepolemus, Nub. 1267. DIND. Vide in iis nominibus et in Comædia, Persona.]
- Holcades (Naves onerariæ), fabula Aristophanis: v. fr. 354—375, p. 494 sqq.
- Homerocentra, not. Nub. 450.
- Homerus, Nub. 1056, Pac. 1089, Av. 575, 910, 914; σοφός, Pac. 1096. Ejus versibus utitur Aristophanes ib. 1090—1098. Homerus divinus gloriam et decus adeptus utilia docendo, acies ordinare, virtutes bellicas, armationes, Ran. 1034—1036. Ex eo expressit Æschylus suos bellatores, ib. 1040 sqq. Homeri carmina laurum manu tenentes recitabant, Nub. 1364. Ejus hymni, Av. 575, Margites, ib. 913. Homerus pater omnium poeseos generum, Prol. X, b, 94 sqq. Ejus carmina, quæ ante Pisistratum sparsim ferebantur, eo regnante collecta et disposita a plurimis criticis, præsertim Orpheo Crotoniata, Zopyro Heracleota, Onomacrito et Concylo, sub Ptolemæo Philadelpho a Zenodoto, multo post ab Aristarcho, de quibus errores Heliodori refutantur, Prol. IX, a, 37 sqq., p. XIX; X, a, 30—51. Cum Homero certavit inferior Syagrus (codd. Satyrus), Ran. Arg. IV. In Homerum scripsit Theagenes, Pac. 928. In primo versu Odysseæ nonnulli scribunt πολύκροτον pro πολύτροπον, Nub. 260.—Homeriæ glossæ, Dædal., fr. 1.
- Homines brevis ævi componuntur cum immortalibus, Av. 685—689.
- Horæ, Pac. 1168. His deabus celebrantur Athenis Pyanepsia et Thargelia, Eq. 729, una cum Sole, Pl. 1054. In Pace Horis votum fit ad liberandam Pacem, 456.—Horæ, liber Prodici sophistæ, in quo Hercules ostenditur Virtutem optans præ blanda Vitiositate, Nub. 361.
- Horæ, fabula Aristophanis: v. fr. 476—486, p. 511 sqq.
- Hordea Achillea, quæ sint, Eq. 819.
- Horti: apium et ruta in περιχέποις, Vesp. 480. Hortulanorum tolleno, κηλώνειον, fr. 554.
- Hyas vocatus Bacchus, Av. 875.
- Hycara, oppidulum Siciliæ a Nictia captum, Pl. 179. Ex eo captiva Lais, Pl. 7.
- Hydra centiceps ab Hercule sublata, Pac. 756.
- Hydriaphoros, Eccl. 738.
- Hygiea, filia Æsculapii, Pl. 639.
- Hylas, amasius Herculis, in insua Cio ab Nymphis raptus, Pl. 1127.
- Hylas, nomen fictum servi, Eq. 67.

Hymen, Hymenæus, in carmine nuptiali *Pac.* 1335 et saepe deinceps, *Av.* 1742, 1754.

Hyperboreus Abaris, *Eq.* 729.

Hyperbolus demagogus a nonnullis perhibetur Syrus origine, Pac. 692, filius Chremetis, frater Charonis, *ib.* 681. De eo Andocides: ejus patrem stigmatem notatum adhuc servum esse in publica argentaria: ipsum peregrinum lychnos conficere, *Vesp.* 1007. Hyperbolus litibus te opplebit, *Ach.* 846, ubi sch.: ubique ab Aristophane ut litium amans perstringitur. Hyperbolus, pessimus civis, δέσπης, lucernarum fabricator sive argillarius, expeditionem in Chalcidone facere cupit, *Eq.* 1304. Eum respuunt triremes ipse, 1305—1315. Lychnorum venditor, de Hyperbolo dictum, *Eq.* 739. Hyperbolus pro lapide appendendus hominibus in barathrum precipitandis, *Eq.* 1363. Hyperbolus, lychnorum venditor, talenta multa lucrificet propter malitiam et fraudes in lychnorum fabrica, quibus plurimum plumbi admiscuit pro ære, *Nub.* 1065. Ab Atheniensibus legatus ad Amphictyonum conventum, ἑσπερινόν, sorte ductus est: ei tum dii ademerunt coronam, *Nub.* 623—625. Talenti pretio didicit artes delusorias, *Nub.* 876. Hyperbolus iudices fallens et irridens, *Vesp.* 1007. Post Cleonis mortem demum clarus, *Nub.* 624, et rempublicam regens, *Eq.* 1304, 149, *Pac.* 681. Hyperbolus rempublicam Atheniensium administrans, homo malus: quare, quum alius non praesto fuerit, in tempus assumptus dicitur, utpote lucernarum venditor, quo civitas non in tenebris, sed ad lucernam res suas agat, *Pac.* 681—692. In qua fabula eum reprimat Trygaeus, 921. Athenis expulsus bello faveas, 1319. Ob pravitatem et quia civitatem ejus pudebat, ostracismo eiectionis, Sami habitabat, *Pac.* 681, ex Theopompo, *Vesp.* 1007. Postremus ostracismo pellitur Athenis, non obtemperans legi ob debilitatem reipublicae, *Eq.* 855. Hyperbolum, ubi semel ansam dedit, ipsum et matrem ejus assidue calcabant Comici, *Nub.* 551 sq., ut in Marica Eupolis, 553, Hermippus in Ἀρτοπόλει, 557, alii omnes, ut Plato comicus integra fabula, 558, coll. sch. *Thesm.* 808. Hyperboli mater ut anus temulenta, cordacem saltans in Marica ab Eupolide inducitur, *Nub.* 555, fabula docta in eum post mortem Cleonis, *ib.* 591, *Ran.* 570. In ea Hyperboli matrem τῆλιν comparavit Eupolis, vel Hyperboli ossa in τῆλιν dixit esse conjecta, *Pl.* 1037 et not. Hyperboli mater quo nomine fuerit, frustra quaesiverunt grammatici, *Thesm.* 840. Sami mortuus est per Samios ei infestus, *Ran.* 570, insidiis inimicorum Atheniensium, *Pac.* 681, corpusque mortui utri vel sacco inclusum in mare demersum est, teste Theopompo, *Vesp.* 1007, *Pac.* 681. Hyperbolus mortuus in Ranis auxilio vocatur a caupona in Orco, 570.

Hypododios, Ὑποδοδιός (Meticulosus), ficta avis Libyca, *Av.* 65.

Hypsipyle, filia Thoantis, *fr.* 324.

Hypso et Hypsipyle, idem nomen, *Eq.* 1068.

I.

Iacchus qui sit variae sententiae, *Ran.* 324. Mysteriorum εἰσαὶ educitur, *ibid.* Iacchum saltabant in honorem Cereris et Proserpinae, in pulvere et nube ex Eleusine ortis praetervolantem Graecos ad Salaminem, *Nub.* 303. Iacchus invocatur ab initiatis in Ranis 316 sq., 320, 324—336, 340—352, φιλοχορευτής, in astu Eleusinem, 395—413. Nam canebatur a descenditibus ex astu Eleusinem, *ib.* 320. In Lenaico agone daducho clamanti, Invocate deum, praesentes

ut ducat laetam pompam Chori longa via, ex Ceramico respondent, Σμελὴν Ἰαχχε πλουτοδότῃ, *Ran.* 479. Iacchus secundum nonnullos idem qui Bacchus, *ib.* 404, 324.

Iades utuntur βροχίστιν (calceamenti specie), *fr.* 311.

Iambici trimetri: eo metro comprehensa nonnunquam oracula fuisse probatur *Nub.* 144.

Iambographi qui, quales, unde dicti, *Prol. X, b.* 156—165.

Ianiscus, filius Aesculapii et Lampetiae, *Pl.* 701.

Iapetus, Titan, ex diis ante Saturnum, dicterium in senem delirum, *Nub.* 998.

Iaso in templo Aesculapii, ejus dei filia ex Lampetia, Solis filia, secundum Hermippum, *Pl.* 701, sch. 639. Alibi Aristophani Iaso est Amphiarai filia, (quia in Amphiarai templo incubabatur, ut alias in Aesculapii, ad illum Aesculapii comites poeta transtulit), sch. *Pl.* 701, *Amph.*, *fr.* 83.

Iason, *Pl.* 1127, ἡνδραπόδισε Medeam, *Pl.* 521. Iason apud Simonidem et Pherecyden coquendo a Medea in juventutem restituitur, *Eq.* 1321.

Iberes Aristarchi (unius triginta tyrannorum, cum τοῖς ταῖς βαρβαρικωτάτοις Οἰνοεν profecti), *Triphal.*, *fr.* 467.

Ibycus, Reginus, lyricorum carminum poeta, mollis, *Thesm.* 161, 163.

Icarius recipit Bacchum qui Pentheum fugit, et donum hospitii ab eo accipit, *Eq.* 700.

Icarus: ejus fabula a tragicis poetis tractata, *Pac.* 141. Icarus in Cretensibus Euripidis μονωδῶν, criticis visus πρόσωπον θρασύτερον, *Ran.* 849.

Icarus insula cyclas, etiam Macris dicta, not. *Nub.* 212.

Ida. Idæ filii Cretenses: nam et Cretæ et Troadis Ida mons erat, *Ran.* 1355.

Idas, frater Lyncei, *Pl.* 210.

Idmon (al. Iadmon) χοῦρος in libertatem vindicavit Aesopum olim servum, *Av.* 471.

Ido et Idothea idem nomen, *Eq.* 1068.

Ié Pæon, ephymnium in Apollinem, *Pac.* 453, *Thesm.* 311. Ἰηπαωνίσαι, *Eq.* 408.

Icius Pæan, *Vesp.* 874.

Ilissus. Vide Helisson.

Ilithia invocatur a parturientibus, *Lys.* 742, *Eccl.* 369, hoc loco per jocos a difficulter cacante.

Illices aves caecate, *Av.* 1083.

Illyrii circa Thraciam absonum strident, *Av.* 1521.

Illyrii non agrum colendo, sed de rapto vivunt. Persidis gentem esse nonnulli dicunt, *ibid.*

Immortalitas, Ἀθανασία; eam habens Minerva Tydeo (uxorem) dare vult apud Bacchylidem, *Av.* 1356.

Inachus, fluvius Argivus: ejus filiae βρόδωρον Nymphæ, Aeschylus, *Ran.* 1344.

Inaros, rex Aegyptiorum, a Xerxe defecit, adjutus ab Atheniensibus, *Pl.* 178.

Indi: apud eos Nyses dictus Bacchus, *Ran.* 216.

Induciae tricennales vere initæ mortuis Cleone et Brasida, *Eq.* 1392. In qua fabula prodeunt et Populo traduntur ab Agoracrito, a Cleone dudum domi absconsa, 1388—1395.

Infantes: eorum nomina decima post partum die epulis celebrantur, secundum Aristotelem septima die, *Av.* 494, 922 sq., quæ vocabantur Amphidromia, *Lys.* 757. Infantes recens natos ἐν σελήναις ponebant, *Vesp.* 480. Infantibus recens natis mel lingendum datur ante lac; quam rem non advertit Menander, *Thesm.* 506. Infantes in urceis expositi, *Vesp.* 289, *Thesm.* 505, *Ran.* 1190.

- Infantes septimo anno dentes omnes habent*, Ran. 418.
- Initiici*: ab iis quæ utilia discamus, Av. 375—382.
- Initiari* cupiebant morituri, ob *felicem conditionem initiatorum* apud inferos, Pac. 374. Dum *initiabantur*, porcum *maclabant*, *ibid.* Vide *Mysteria*.
- Initiati*, myrti corona cingebantur, non hederæ, ut *quidam* putant, Ran. 330. Meliore conditione sunt post mortem, Ran. 324, Pac. 374. Initiatorum sedes apud inferos describitur Ran. 154—158. In qua fabula Initiatorum chorus cum tibiis et tædis in prato ante portas Plutonis Iacchum canit, 316 sq., 324—336, 340—352. Linguis favere et indignos, quos recenset, cedere jubet, 354—371. Minervam Σώταραν, Cererem, Iacchum saltantes invocant, 372—413. Archedemum, Clisthenem, Calliam σκώπτουσι, 416—430. In florida prata choreas ducunt, 440—459. Theramenem ironice laudant, 534—541. Xanthiam servum monent ut dignum se Herculeo habitu præstet, 590—597. Musam invocant et Cleophontem barbarum rident, 675—685. Populum monent ut exæquet cives cum civibus, neminem lege ab honoribus excludat, terrorem adimat, ignoret deceptis a Phrynicho, 686—705. Cligeni mala augurantur, 706—716. Civitatem animadvertunt malis civibus uti, indigne negligere probos, in palaestris et musica educatos: rem invertendam esse, 718—737. Certamen poetarum quale futurum sit præsciunt ex eorum ingenio, 814—829, 895—904. Musas invocant, 875—882. Æschylum, auctorem tragicæ grandiloquentiæ, alloquuntur et ut moderatus contractis velis uti velit monent, 992—1005. Certamen subtiliter agi jubent, ut apud exercitatos et ingeniosos spectatores, 1109—1118. Mirantur lance examinari tragicam poesin, 1370—1377. Æschylo et civitati reditum poetæ gratulantur, 1482—1499. Redeunti prælucent, magnorum bonorum bonas excitationes et pacem civitati augurantur, Cleophontem valere jubentes, 1528—1533.
- Ino* pannosa in scenam producta ab Euripide, Ach. 434.
- Ino* Euripidis a pedibus pendens et pallida ob *miserriam*, Vesp. 1414, ubi v. ejus fabulam in nota.
- Inquilini*, μέτοικοι, sibi προστάτας προγράφουσι, Pac. 684.
- Inspector*, ἐπίσκοπος, quales Athenis in urbes socias mittuntur, in Avibus Nubicuculiam vixum conditam advenit, et Pisthetarum calumniaturus, vi abigitur, 1022—1055. Est *magistratus fictus*, qui non exstabat Athenis, sch. 1022, 1020.
- Insulæ*: earum incolæ in judicium Athenas evocabantur a κλητῆρι, Av. 1422.
- Insula*, Νῆσοι, fabula Aristophanis (de qua critici veteres quidam dubitabant an esset ejus): v. fr. 343—353, p. 493 sq.
- Io* custodita ab Argo, Av. 102, Eccl. 80.
- Iocaste*, secundum nonnullos mater Agamedis ex Jove, Nub. 508.
- Iolaus*, per quem Bæotus jurat, heros Thebis cultus, Ach. 867. Cum Hercule celebratur, αἰχμητὰ δῶο, ab Archilochō, Av. 1764. Adde Hercules.
- Iolcus*: eo confugit ad Acastum Peleus, Nub. 1063.
- Ion*, Creusæ Erechthei et Apollinis filius, Nub. 1468, Av. 1527, antiquus Atheniensis, Pac. 46, πολέμαρχος Atheniensium, Av. 1527. Sacrificium Ionis, in quo corvus pernam victimæ rapit, Nub. 52.
- Ion Chius*, poeta lyricus et tragicus, qui multa diversi generis, etiam prosa oratione scripsit quæ recensentur, valde probatus et celebratus, fecerat canticum Eoum, incipiens verbis Ἄοτον ἀσροποιτῶν ἀστέρα, etc.: mortuum in aere vocant omnes Eoum Sidus Pac. 835—837. Dithyrambo et tragædia vicit Athenis, inde benevolus misit Atheniensibus Chium vinum gratis. Socratis (Platonis) dialogus ejus nomine inscriptus, 835.
- Iones dicti Athenienses*, ob Ionem Xuthi filium; a barbaris ita dicuntur Græci universi; χερνόπρωτοι, Ach. 104, 106. Iones in Attica, Pac. 215. Iones omnes mollissimi et luxuriosi, Pac. 171, 1227, Eccl. 883, 918.
- Ionicus, Atheniensis*, ab Ione qui erat Atheniensis, Pac. 46. Ionica mollities et mitrarum gestatio, Thesm. 163. Ionica cantiuncula, libidinosa, Eccl. 883. Ionico more pruriens, *ib.* 918 sq. Ionica dialectus, Pac. 930. Ionice, 933. De Ionica dialecto v. Nub. 5, 694, 741, Vesp. 1397, Av. 839, Thesm. 1214, Ran. 138, Pl. 77, 696, 709.
- Iophon, filius Sophoclis*, ex Nicostrata genitus, Ran. 78, patre vivente tragædias docuerat et vicerat splendide, *ib.* 73. Tum solus bonus tragædiarum poeta supererat, sed suspicabantur a patre fuisse adjutum, *ib.* 73—79. Perstringitur patris tragædiis suum nomen inscripsisse, ipse frigidus et laxus, 78.
- Iphicrates, dux Atheniensium Persis auxilia ferentium contra Egyptios*, Pl. 178; dux mercenariorum in bello Corinthiaco, *ibid.* 173.
- Iphigenia Agamemnonis filia* ab nonnullis, ut Euphione, non Aulide, sed Braurone a patre maclata, et ursæ, non cervæ, ei ab dea supposita narratur, Lys. 645.
- [*Ira*: eam Græci quinque vocibus designant, ὀργή, θυμός, κότος, μῆνις, χόλος: quarum vocum differentiæ et definitiones traduntur, Ran. 868 (844). Irati labra mordere solent, Vesp. 1078, Kest.]
- Iresia petra*, in insula Salamine, per nomen quodammodo tropæum Atheniensium, Eq. 785.
- Iresionæ*, rami in parietibus suspensi, Vesp. 398 sq. Iresione describitur; famis tempore oraculum præcepit ut Athenienses eas ante portas suspenderent. Puer ἑρπιδῆς quid in eam canat. Pyanepsis et Thargelii Athenienses Soli et Horis sacrificant; tum pueri ramos illos ferunt, Pl. 1034, Eq. 729.
- Iris alata*, Av. 1177, 1179 sqq. et sch. 1203. Iris apud Homerum similis τῆρῶνι πελαίῳ, Av. 575; quod falsum, nam de Minerva et Junone Homerus dicit; nisi ex aliis carminibus ejus, ut hymnis, hoc sumptum, *ibid.* In Avibus Iris per Nubicuculiam tanquam per inane volat; comprehensa et ad Pisthetarum ducta, se nescire dicit quas portas, quam urbem dicat ille, et quærit satisne sanus sit; monet ne deos contemnat; tandem obsconis minis virgo abigitur, 1202—1261. — Irides (plurali), Av. 1222 et sch.
- Isarchus archon*, Nub. Arg. V, 549, Vesp. 210, 718, Pac. 990.
- Isiciarius*. Vide Agoracritus.
- Ismenia*, nobilis Thebanæ nomen, Lys. 697.
- Ismenichus* (servus hominis Bæoti), Ach. 861, 954. Priore loco Ismenias legit scholiastes.
- Isocrates*: ejus discipulus Theramenes, Ran. 541.
- Isthmia*, Pac. 879. Ea gymnico certamine Corinthii celebrant Palæmoni et Neptuno, Eq. 609. [Adde not. Vesp. 1413.] Quia Isthmici certaminis locus angustus, ad celebritatem Isthmiorum multo ante a peregrinis tentoria occupantur, Pac. 879.
- Isthmiaca corona*, fr. 414.
- Isthmus*. Vide Corinthii. — Isthmus Pallenes, Eq. 438.
- Istriana* (stigmatē notatæ) frontes servorum, Babyl., fr., 44.
- Ithacus Apodrasippidæ* (quasi dicas Fugaciæ filius,

fictum nomen Philocleonis sub asino fugientis ut Ulixes sub ariete, Vesp. 185.

Ulysses Homero, qui reliquis Ilys, Av. 212.

Ilys, lacrimabilis filius Terei et Procnæ, a matre lusciniæ usque comploratus, quæ eum patri dissectum apposuerat, Av. 212, ubi plura schol. rec. Memorat etiam sch. Ran. 681.

Ixon, cognomen Demetrii grammatici, Av. 1569 et not.

J.

Jejunium, alter dies Thesmophoriorum, duodecimus Pyanepsionis, Thesm. 80. Vide Thesmophoria.

Judices Athenienses sexies mille, non plures, Vesp. 662.

Quomodo e tribubus electi, quomodo in decurias divisi tribunalia sortirentur, multis expositum Pl. 277 c. notis, 972, 1166, Vesp. 389. Adde Thesmothetæ. Nemo enim ἐκκλησίᾳ judicare poterat, qui non sexagesimum ætatis annum ingressus esset, Pl. 330. Judices in multis literis, tribunalibus litera signatis, inscribi se curant, Pl. 1166 sq. et sch. Judicium sortitio, quinam in tribunal B, Θ, K abeant, Eccl. 681—686. Baculos accipiebant eodem colore quo tribunal in quo judicaturi erant, Vesp. 1110, de qua re uberius expositum cum testimonio Aristotelis Pl. 277, 278 et not. Vide Tribunalia. Judices convocantur a stratego, Vesp. 242. Numeratis suffragiis albis quæ absolvebant; nigris quæ condemnabant, judices ungue ducebant in cerata tabula lineam longam, quando damnandus; brevem, quando absolvendus reus erat, Vesp. 106, 167, Lys. 676. Paribus iudicium sententiæ reus absolvebatur, Ran. 685. Adde Calculi, Lupini, Χορὶνα. Ad iudices magnas causas et difficiles publico decreto rejiciunt senatus et populus, Vesp. 590 sq. Judices sacrificabant et ex iudiciaria mercede aliquid consecrabant Lyco heroi, cujus fanum prope tribunal, Vesp. 389. Vide Merces. Judices sero, post signum datum, advenientes, mercedem non accipiebant, Vesp. 690. — Judices quinque in certamine poetarum comitorum, Av. 445.

Judicia de rebus intra certos annos aguntur, vetustiora rejiciuntur, Eccl. 982 sqq., sch. 984. Judicia inter peregrinos aguntur Athenis Munychione mense, Av. 1478. Judiciorum in debitis modis, Nub. 758.

Julii filius, senex πυροπίπης dictus a Cratino, panes in prytaneum præbens; ut pæderasta perstringitur, Eq. 407.

Julius, apud Libanium, Pl. 147.

Juno, Ἥρα, Av. 1633; uxor Jovis, Lys. 1286; Olympia: ejus nuptiæ cum Jove describuntur, Av. 1731—1741. Juno τελεῖα, præses nuptiarum, in nuptiis culta, Thesm. 973. Nuptiarum claves servat, 976. Juno Ζωγία, Γαμήλια, Lys. 217. Juno a Plutone reditum Semeles impetravit; sed illo per myrtum a Baccho datam circumvento, eam plantam in Samium templum inferri vetabat; testis Iophon, Ran. 330. Juno infantes Jovis ex Lamia perdit, Vesp. 1035, pellicem ulta, Pac. 758. Junonis festum Pellenæ, Av. 1421, sed v. not.

Juppiter, Ζεύς. Jovem, ὁψιμέδοντα θεῶν τύραννον, venerantur Nubes, Nub. 564 sqq. Juppiter βασιλεὺς dictus ex oraculo, Nub. 2. Ζεὺ βασιλεῦ, Pl. 1095, al. Παγκρατής, Thesm. 369; μεγάλωνμος, Thesm. 315. Est παντοπόπης (unde ab Aristophane mirandi formulæ ὦ Ζεῦ facite additum διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ, visu vestis vehementer laceræ), Ach. 435. Juppiter sceptrum habet, Av. 480. Jovis habitatio, Æther, Euripides Thesm. 272, Ran. 100. Jovis aula, Pac. 161. Juppiter

nubes obducit et detergit, Av. 1502. Jovis imber, Ran. 246. Juppiter igni coruscus, Lys. 1285; κεραυνοθρόντης, Pac. 376; altifremens, Lys. 773. De ejus fulmine et tonitru multa Av. 1714, 1745—1751. Add. sch. Eq. 696. Juppiter Καταβάτης apud Athenienses, fulmina demittens, Pac. 42. Vide Fulmen. Jovis vultus, Sophocles Lys. 8. Jovis ligone injustos evertens Justitia, secundum Sophoclem, Av. 1240. Juppiter, depone scopas, ne verre, habitatoribus inani, Græciam, precatur Trygæus Pac. 59. Jovis currus, Pac. 722. Jove intrante bonorum plena omnia fiunt in Inacho Sophoclis, Pl. 806. Ab Jove oracula accipit Apollo, fr. 299. Juppiter Forensis, ἀγοραῖος, in foro et concione positus: ejus sacra (σπλάγγνα), Eq. 410, 500. Juppiter Ἑλλάδιος, Eq. 1253. Eum colebant in Ægina, ex eo tempore quo in siccitate Æacus cum collectis Panhellenibus Jovem venerabatur, ibid. Juppiter Hercæus: ejus ara cum ollis dedicata, Danaid., fr. 245. Juppiter ἑταιρεῖος, ὁμόγνηος, ἱκεσιος, ξένιος: sic etiam δοῦλιος, hic comice ὁμομαστιγίας ad ὁμόγνηος respiciendo, Ran. 756. Juppiter Ὁμόγνηος, Ran. 750. Juppiter Milichius: ejus festum Athenis, secundum nonnullos Diasia tertio ante finem Anthesterionis die celebrata, Nub. 408, Eq. 500. Juppiter Olympius, Nub. 366, 817 sq. Ejus statua Eleis a Phidia structa, Pac. 605. Juppiter patrius, πατρῷος, Athenis colitur, quia post educationem in Arcadia vel in Creta Athenis primum apparuit patribus, qui soli Græcorum ei sacrificia per tribus, pagos, gentes ei instruxerunt, Nub. 1468; πάτριος, sch. Eq. 255. Juppiter Πολιεὺς, cui sacrificabant Athenienses Diipoliis, Nub. 984, Pac. 420. Juppiter φίλος, Ach. 730, Eq. 500. Juppiter φράτριος, cui sacra fiunt Apaturis, Ach. 146, Eq. 255. Juppiter σωτήρ, Ran. 738, Pl. 877, 1186, 1189, Thesm. 1009, Eccl. 79, 761, 1045, 1103. Ejus σωτήρος sacerdos, Pl. 1175. Templum Jovis σωτήρος in astu, ibid. Eum nonnulli Ἑλευθερίον vocant, ibid. et nota. Jovis σωτήρος poculum bibebant discessuri ex convivio, Pac. 300. Juppiter στάμνος (fictus ex Ran. 22), Pl. 545. Juppiter τελεῖος in nuptiis cum Junone τελεῖα cultus ut præses, Thesm. 973. Juppiter ξένιος, Eq. 500. — Jovis (infantis) custodes Corybantes, quos nonnulli ex lacrimis Jovis ortos dicebant, Vesp. 9. Ejus altores et custodes Curetes vel Corybantes, Lys. 558. Juppiter patrem suum vinxit, Nub. 904 sq. Vestæ permittit honores quos sit electura, ex mytho Aristocriti, Vesp. 846. Cum Junone congressus Elymnii in Eubæa: unde νομφικὸν Ἑλύμνιον, Pac. 1126. Jovis et Junonis nuptiæ describuntur Av. 1731—1741. Juppiter amore mulierum victus, Nub. 1080 sq., sch. Av. 568. Ex Lamia Beli liberos gignit, quos occidit Juno; illam Juppiter ex Libya in Italiam transfert; quomodo ultionem Junonis infirmaverit, Pac. 758, Vesp. 1035. Per ignem cum Semele congressus, Nub. 605. Cur Ceycem Trachiniorum regem mari demerserit et uxorem ejus mutaverit in alcedinem, Av. 250. Juppiter aquilam contra cantharum tuitus malo eventu, in fabula Æsopica, Pac. 130. Ad Jovis aram immolandum Athamas, Nub. 257. Jovi aries mactatur, Av. 568, ubi perstringitur ob libidinem et adulteria. Jovis lucus ἀγροδένδρος (de Olympia, ut videtur), Simonides Nub. 1356. Jovi sacra quercus, Av. 480. Jovis filii genuini Mars et Vulcanus, Av. 1653. Ejus filia Hecate, Ran. 1361; filiae Musæ novem, Ran. 875. Jovis Corinthus, proverbium, a Corintho, Jovis filio, qui Corinthum urbem condidit, usque inculcato ab legalis Corinthiis, Ran. 439, Eccl. 828. Juppiter se-

eundem nonnullos est pater Agamedis ex Iocaste, Nub. 508. Ab Jove poemata incipiunt poetae, Nub. 566. Juppiter. . . ., initium Menalippae σοφῆς; Euripidis, Ran. 1244. Juppiter in Daedalo Aristophanis representatur in multas formas se mutans, divitiarum et fraudum plenus, fr. 233. Est adulter apud Eupolin, Pac. 741. In Pluto Juppiter Plutum excacavit, minatum se ad solos justos, sapientes, modestos iturum, 87—92, quare, exponitur 88. Jovis imperium periturum demonstratur, si Plutus visum recuperet, ib. 119 sqq. Juppiter divitias omnes possidet, ib. 580; imo pauper est, 582 sqq.

Jurandi formulæ inchoatæ apud veteres, omisso nomine dei, Ran. 1374. Jurantes tangunt victimam, Lys. 202.

[*Jusjurandum Laconum*, καὶ τὸ σῶ, Atheniensium, καὶ τὸ θεῶ, Lys. 81, 148; mulierum, καὶ τὸ θεῶ, Eccl. 155. *Jusjurandum litigantium*, ἀντιμωσία, διωμοσία et ἔξωμοσία, Vesp. 1036. *Jusjurandum Rhadamanthi*, Av. 521. Kust.]

Justitia, Δίκη, Jovis ligone funditus evertens injustos, ex Sophocle, Av. 1240.

L.

Labes canis, qua imagine luditur Laches dux (ubi vide), in culina rapuerat caseum Siculum, et in judicium trahitur, ut Labes Enonensis, cui dicam scripsit alius canis Labes (quasi dicas Rapax) Cydathenæensis (Cleon, quod significat ut conjecturam scholiasta v. 991). Post sacrificia, caussa vocata, judex sedet Philocleo, Vesp. 835 sqq., eum damnare certus et laudans canem accusatorem, 900 sqq. Accusatoris Labetis vices agit Xanthias, id urgens quod nihil ipsi consorti de præda impertiverit, 907—930. Testes citat Bdelycleo et invito patre Labetem accusatum defendit, ut in expeditione multa passum, dum alter domi manserit, 936—978. Philocleo, quamquam misericordia tactus, condemnaturus est, sed fallitur et insciens absolvit, 979 sqq.

Labra mordere est iratorum, Vesp. 1083.

Lac gallinarum, prov. de summa felicitate, Vesp. 508.

Lacæna, Lys. 78, etc. Lacænarum puellarum certamina ad Enrotam, chori duce Diana, Lys. 1308—1315. Lacænae (καλῆνες), fr. 3.

Lacedæmon, Av. 813, Lys. 995, 1231, fr. 354. Lacedæmone peregrini expelluntur; de qua ξενελασία frumentum deficientis tempore instituta multis Theopompus, Av. 1012 sq. Lacedæmon ab Aristophane Seriphus dicta (ob difficilem vitam), fr. 676. — Λακεδαίμων, Babyt., fr. 68.

Lacedæmonii barbas trahentes, Lys. 1072. In omni re agenda plenitudo observant, Ach. 84. Lacedæmoniorum κατὰρα: Οἰκοδομὰ σε λάθου καὶ ἀμολὰ ὅτε ἔππος, καὶ ἂ γυνὰ τοι μοιχὸν ἔχοι, Nub. 12. Eorum κρύπτεται (cod. κρύπτει) apud Platonem et Euripidem, Thesm. 600. Eorum ξενελασία, ex Theopompo, Av. 1014. Lacedæmoniorum φοινικίς, Lys. 1140. Cur purpureis sagis in bello utantur, ex Aristotele, Ach. 320, Pac. 1173. Eorum λόχοι quatuor sub rege; ab aliis quinque recensentur; Thucydides septem refert, præter Sciritas, Lys. 453, Ach. 1074. Lacedæmonii non erant sagittarii, Pac. 443. — Lacedæmonii liberabant Athenienses a tyrannide Hippiae, Lys. 1150—1156, oraculo post Hipparchi mortem sæpius moniti: primo mari miserunt Archimolium; quo victo Cleomenem regem, qui Pisistratidas in Pelargico muro inclusos cepit; ex Aristotele, 1153. Adde sch. 619. Lacedæmoniorum sacra bella, alterum contra Phocenses, alterum pro Phocensibus

contra Athenienses, ex historicis memorata Av. 556. Lacedæmonii piaculares habiti ob necem supplicum Helotarum in templo Neptuni Tænarii, Ach. 510. A Themistocle circumventi, quum Athenas muris firmari nollent, Eq. 814. Pausaniam regem suum occidunt ob prodicionem; Themistocli irascuntur ob muros Athenarum, quos fraude ipsorum condiderat, Eq. 84. Duces suos Cleandridam morte et publicatione bonorum, Plistoanactem quindecim talentis multant, ut corruptos a Pericle, quo Atticis agris excederent, Nub. 859. Lacedæmonii, quos adierant Megareses, ab Atheniensibus impetrare student ut Pericleum decretum in illos antiquetur; frustra: hinc bellum, Ach. 535—539. Lacedæmoniorum irruptio in Atticam, Pac. 701. Lacedæmonii 57 naves perdiderant in pugna navali contra Phormionem Atheniensem, Eq. 562, a quo bis victi sunt, Pac. 347. Egina postulant ab Atheniensibus, Ach. 653. Lacedæmoniorum legatio ad Persarum regem, Ach. 647. Eorum socii Argivi, Eq. 467. Lacedæmonii vincuntur a Demosthene in Pylo; qui in Sphacteriam perfugerant, a Cleone victi Athenas ducuntur, Eq. 55, trecenti, ib. 469, 1053, Pac. 479. Lacedæmoniorum victi ex Pylo, Eq. 1053, miserabili specie Athenas ducti, Nub. 186 et schol. Lacedæmonii post res in Pylo gestas primi pacem offerunt Atheniensibus, et redditionem sexaginta trirerum captivarum, Cleone suadente rejecti, Pac. 665 sqq., sch. 219, 638, biennio ante Vespas doctas, Vesp. 41. Lacedæmoniorum et Atheniensium legati mutui octavo belli anno missi ad inducias pangendas; eorum nomina (ex Thucyd. 4, 119), Eq. 794. Lacedæmonii et Athenienses, utri vincebant, nolebant pacem componere, Pac. 211—219. Quinquaginta annorum induciæ cum Atheniensibus Alceæ archonte pactæ, Pac. 466. Lacedæmonii in bello Peloponnesiaco a Persis adjuvi, Pac. 107. Barbaris sociis utebantur, Lys. 1133. Sic a Cyro minore pecuniis adjuvi adversus Athenienses, Eq. 969. Lacedæmoniorum et Argivorum pugna ad Orneas, Av. 399. Lacedæmonii Pylum sibi reddi cupiunt, Lys. 1163 sq. In ea fabula fingitur Lacedæmoniorum caduceator arrecta scytala Athenas venire de pace componenda acturus, 980—1013. Inde legati ex arrecta civitate; quos ad pacem compellit Lysistrata communium sacrorum et mutuorum beneficiorum commemoratione, quædam sibi invicem concedentes, 1072—1188. Hymni Laconum in Leonidæ facinus, Spartam, deos et heroes suos, 1242—1272, 1297—1320. — Lacedæmonii Peliten (Achaia) urbem affectant, Lys. 996. Victi ad Arginusam, Ran. 698. Post eam pugnam, Callia archonte, decedere Declea volebant; pacem ea conditione quominus accipiant Athenienses impedit Cleophon, nisi ceteras quoque urbes Atheniensium omnes illi reddant; narrat Aristoteles, Ran. 1532. Lacedæmoniorum legatio Athenas de induciis, cui respondere debebat Thrasybulus, Eccl. 355. Lacedæmonii a Conone victi, Pl. 173. Bellum sociorum vel Corinthiacum contra eos conflatum tribus vel quatuor annis ante Antipatrum (archontem ol. 97, 4); stativa habebant Sicyone, socii Corinthi, ibid. — Lacedæmonii sunt infidi et perjuri, Ach. 308 c. schol., Lys. 628 sq. Ut dolosi perstringuntur in comædiis, Pac. 1068, et ut perfidi, 1082. Lacedæmonii αἰσχροκερδεῖς, διερωδῆντοι, Pac. 623 et sch. Ut sordidi, ῥυπῶντες, ἀπαράτιτοι, perstringuntur Lys. 279 sq. Proverbium de Lacedæmoniis, ab expeditione eorum in Asiam ductum, αἰχοὶ λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκες, Pac. 1189. Adde infra Lacones. — Lacedæmoniorum

- mulieres in furorem coniectas expiavit Bacis, *καθαρίτης* Lacedaemoniis ab Apolline datus, ex Theopompo, Pac. 1071, Av. 962.
- Laches, dux Atheniensis tribus annis ante Vespas doctam, Euclae archonte, secundum Demetrium, in Siciliam missus auxilio Leontinis, nunc a Cleone in iudicium agitur: ad quem iudicandum properant Vespae 240—245: divitem enim esse, ex publica pecunia abstracta, 241. Nam corrumpi se passus erat et publicas opes avertit in expeditione Sicula, ib. 836. Laches (male legitur Chares) fortasse etiam in socios navales injurius, ib. 909. Siceliotas omnes rapinis vexabat (ubi iterum Chares), ib. 924, 963. Laches in expeditione, non domi, 968. Perstringitur etiam ut calvus, ib. 241. Laches, dux Atheniensium, cecidit Martineae (ol. 90, 3), ex Androtione, Av. 13. — Lachetes (in *καχέτας* latent, secundum conjecturam Bergkii), Georg., fr. 177, b. Laches (vitiose pro Demosthene positus), Nub. 186.
- Laches, unus in choro senum, in Lys. 303.
- Lacon dictus Cillicon, Sami proditor, secundum Ammonium, Pac. 363.
- Lacones, Lys. 1074, 1097, 1100 etc. Bello Messeniaco et terrae motu pressi auxilia flagitant ab Atheniensibus et obtinent, Lys. 1138—1145. Lacones pacis studiosi, Pac. 478. Lacones *τυραννικοί, μισόδημοι*, Georg., fr. 164; fortitudine sua superbientes, Vesp. 466. Longa *κράσπεδα* (vestium fimbrias) gerebant, Vesp. 475. Ἐλύμφω (palustri herba) cocto vescebantur, fr. 351. Laconas imitandi studio insaniebant Athenienses, Av. 1281, et eorum *σκυτάλια*, scipiones graves, gestabant, 1283. *Λακωνίζειν* (i. q. παιδαίσεις χρῆσθαι), fr. 322. Adde Lacedaemonii.
- Laconica vita: eam imitabantur Athenienses quidam, Pl. 84. Laconicae claves quales, Thesm. 421—423, sch. 423. Laconicae, calceamenta delicatiora, Vesp. 1158; quas ob eam caussam et propter nomen induere non vult Philocleo *μισολάων*, 1159 sqq. Memorantur hi calcei viriles, Thesm. 142, Eccl. 74, 269, 345, 508, 542. Laconica *σκυτάλη* quid, Av. 1283. Laconica ficus, pusilla, fr. 164. Laconicus lithymallus in magna fama, Eccl. 403. Laconica dialectus, Lys. 81, 983 in nota, 1247.
- Lacratides, vetus archon Atheniensis tempore Darii, sub quo nix ingens et frigus incidit: quare frigida omnia dici *Λακρατείδου*, Ach. 220.
- Laertes, pater Ulixis, Pl. 312.
- Laespodias deformibus tibiis erat, quare pallium ad femora usque demittebat; dicitur etiam dux belli fuisse, et bellicosus; notatur ut litium cupidus, Av. 1569, ubi de his loci Comicorum.
- Laestrygones: eorum urbs Lamus, Pac. 758. In eorum insula vixit Circe, Pl. 303.
- Lais, filia Timandreae, ex Hycaris Siciliae oppidulo a Nicia capto septennis Corinthum missa, celeberrima meretrix evasit, postremo in Thessaliam abiit; ubi quomodo a mulieribus in templo Veneris occisa, ultionem obtinuerit a dea, Pl. 179 et nott. Diogeni philosopho dicta Tropaeum libidinis Graecae, ibid. Memoratur etiam sch. 7, 149, Lys. 91. Laidis et Philonidae Melitensis amorem Aristophanes perstringit imagine Circae et Ulixis, in Pluto 302 sqq.
- Laius ebrius genuit filium, Ach. 242. Laii filius esse fingitur Meletus poeta in Pelargis, fr. 376.
- Lamachus, Xenophanis filius, dux Atheniensium in bello Siculo, jam ante ut belli amantissimus saepe ab Aristophane memoratus, Ach. 270. Lamachi mater: ejus nomen non inventum a grammaticis, Thesm. 841, 840. Ejus pater Xenophantus, 840. In Acharnensibus Lamachum advocant Acharnenses senes contra Dicaeopolidem, cum laude bellicae virtutis ejus, 566 sqq. Prodit cum scuto gorgoneo et cristis, 572 sqq., et sugillatur a Dicaeopolide, 575 sqq. Abit flagrans odium in Peloponnesios, Megarenses et Boeotos professus, 622. Deinde Lamachi famulus ad Dicaeopolidem venit empturus turdos et anguillae Copaicae partem ad Choas: abigitur, 959—968. Lamachus ipse a praetoribus Choum et Chytorum festo, dum ningit, in expeditionem contra Boeotos vocatur, et armat se, singula a famulo sibi afferri iubens, dum Dicaeopolis eum deridens singula ad suavissimi convivii apparatus apportanda succinit, 1071—1142. Paulo post Lamachus affertur vulneratus et medico egens; irridetur a Dicaeopolide, in pace sua cum amicibus compotante, 1174—1227. *Λαμαχίπιον*, 1206. *Ταλαύρινος*, cum Gorgone in clypeo, et tribus cristis, 964 sq. Vide Gorgo. In Pace Lamachus impedit cum sua Gorgone in clypeo deae liberationem, 473 sq.: dies *μισολάμχος* de pace exoriente, ib. 304. Lamachi puer bellicae carmina cantat in Trygaei nuptiis; quare abigitur, ib. 1270—1294. Lamachus, vir *βουλόμχος* et *κλαυσίμχος*, 1293. Lamachus (de quovis bellum cupiente), Ach. 722. Jam mortuus quum Aves agebantur, Av. Arg. I. Occidit in Sicilia quarto anno ante Thesmophoriazusas editam, Th. 841. Lamachus heros, dux optimus in bello, qui ex Homeri disciplina processit, Ran. 1039. Lamachi (in *μαλακός* latere videtur, docente Bergkio), Georg., fr. 177, b.
- Lamia: eo nomine Duris narrat fuisse pulchram mulierem, ex Jovis congressu liberos peperisse, quos Juno perdidit: hinc Lamiam, prae tristitia monstrosam factam, aliarum infantes raptos occidere, Vesp. 1035, Pac. 758. Fuisse filiam Beli et Libya, quam amatam Juppiter ex Africa in Italiam traduxerit, unde urbs ibi Lamia. Nutrices territurae infantes eam vocant. Narratur etiam insomnia reddita esse a Junone, sed ab Jove exemptiles oculos nacta; secundum alios facultatem in omnes se formas permutandi ab eo accepit. Erat ferum et male olens monstrum, Pac. 758. Terriculamentum erat, Eq. 693. Lamia capta pepedit, fabula, Vesp. 1177. Lamia scytlalam habens pedebat, Crates in Lamia, quo respicitur v. 78, Eccl. 77. Memoratur in fr. ap. Plutarch. Comp. Aristoph. et Menandri init.
- Lamia, urbs Italiae, appellata de Lamia virgine Libya ab Jove in Italiam traducta, Pac. 758.
- Lamias; ejus baculum: erat enim Lamius vel Lamias pauper, lignis bajulandis victitans. Perstringitur etiam ut *δεσποζύαξ*, Eccl. 77, coll. 79—81.
- Lamo, femina stupida, Eq. 62.
- Lampadedromia, res honorifica, Vesp. 1203. Tribus festis agebatur, Prometheis, Panathenais, Hephæsteis. Ran. 1087, in Ceramico, ib. 1093, ubi v. schol. et ad 131. Cursorum ultimi palmis percutiuntur (a Ceramensibus), fr. 105.
- Lampetia, Solis filia: ex ea secundum Hermippum quinque, secundum alios septem liberos genuit Esculapius, Pl. 701.
- Lampito, in Lysistrata Lacœna vegeta, venit in concionem a Lysistrata indictam, ad ejusque consilia promptior est ceteris mulieribus, 78 sqq. In arcem abit, 253.
- Lampo vates, Av. 998, per anserem jurabat, in aliqua re decepturus, Av. 521. Vates et oraculorum interpres, *ἐξηγητής* dictus, saepe egit in rebus publicis et Thuriurum coloniam deducendam continenter suasit; ad quam rem delectus est cum novem aliis Atheniensibus.

- bus, eique tribuitur a nonnullis laus Sybaris conditæ, Nub. 332, Av. 521. In Prytaneo publice alebatur, Av. 521, Pac. 1084. Memoratur in Cratini Nemesi. Nonnulli superstitem fuisse credunt, quum Aves agerentur, Av. 521.
- Lamprocles, Midonis vel filius vel discipulus: ejus carmen Παλλάδα περισέποιν memorat Phrynichus, Nub. 967.
- Lampsacus: eam urbem Themistocli largitus est Artaxerxes ad vinum, Eq. 84.
- Lamptreus (ex Lampris, pago Erechtheidis tribus), fr. 93.
- Lamus, urbs Læstrygonum, Pac. 758.
- Lanæ a vendentibus ad fraudem madefactæ, Ran. 1386 sq. et sch. Lanæ ope pauxillum olei instillant auri ægrotae, Vesp. 701.
- Lanificii et texturæ descriptio, Lys. 567—587, coll. schol.
- Laomedon: ei mercede muros struxit Apollo, Av. 584.
- Lapides tres apponunt cacantes, Pac. 1230 et sch.
- Lapithæ cum Hippocentauris intemperanter libidinosi pugnant, Nub. 349.
- Larinus bubulcus accepit ab Hercule boves Geryonæ abductos et bene nutrit: hinc dicti λαρινοὶ βόες, secundum Lycum Rheginum, Pac. 925. Larinus bubulcus quidam magnus: a quo magni boves appellati, pascentes τὴν ἑπειρὸν (Epirum?) de prosapia boum Geryonis, Av. 465.
- Larissa, urbs Thesprotiæ: ibi magni boves, Av. 465.
- Lasus Hermionensis, poeta lyricus, carmine certabat cum Simonide et dixit, Nilil moror, Vesp. 1410 sq. Primus cyclicos choros instituit secundum veteres scholiastas, Av. 1403.
- Latona, Thesm. 117, 120, 123, 129, χρῶσις, ib. 321. Latona ὀρνυγομήτρα (ad Ortygiam insulam respiciendo) invocatur in consecranda urbe avium, Av. 870.
- Laureoticæ noctuæ, tetradrachma, Av. 1106, sch. Eq. 1093.
- Laurium, in Attica: ibi metalla, Eq. 362, argentifodinae, Av. 1106, aurifodinae et noctuæ, Eq. 1093.
- Laurus Pythica, prope tripodem Delphicum, quam quatit Apollo vel Pythia reddens oracula, Pl. 213. Lauro coronati vates et sacerdotes, Pac. 1044. Laurum tenentes caneant Homeri carmina, Nub. 1364.
- Latrunculorum ludi lex, Eccl. 987.
- Leæna, Corinthia meretrix, Pl. 149.
- Leænæ vel leones eburnei conquiscentes sculpti in manubriis cultorum, Lys. 231 et sch.
- Lebadea Bæotiæ: eo confugit Trophonius et celebre antrum condidit, Nub. 508.
- Lechæum, in Eubœa, Eq. 561.
- Lecti veterum pedes habebant ὠφέλιμους carbunculis et electro, ut nunc argento vel cassitero, Eq. 532.
- Leda filia, Lys. 1314.
- Legati Athenienses quibus modis cives suos frustrentur, Ach. 65—171.
- Lemnia vitis, Pac. 1162 et sch. Lemnius ignis, proverb. a Vulcani officina ibi sita, ut Lemnium malum a mulieribus Lemniis, quæ meretrices sunt, Lys. 299, 298.
- Lemniæ, fabula Aristophanis: v. fr. 324—341, p. 491 sq.
- Lemnus fabarum tenerarum ferax, fr. 325.
- Lenæa, sive Dionysia rustica, Ach. 504, 202, celebrata ἐν μετοπώρῳ, sch. 378. Iis ludi scenici præbebantur, Ach. 1155, Baccho sacri, 202. Οὐκ Ἀρχαίῳ ἀγῶν, Ach. 504, sch. 202, Ran. 404, Prol. III, 8. In Lenæico agone Bacchi daduchus cum lampade dicit: Invocate deum! præsentibus respondent, Σεμελῆϊ ἱάχῃ πλουτοδότα, Ran. 479. Lenæis etiam melæci choragi erant; quare in Lenæicis choris peregrini saltare poterant, quod non licebat in urbanis Dionysiis, Pl. 953 c. nota. Lenæis suo etiam tempore a poetis certari carminibus ad risum compositis scribit schol. Eq. 547.
- Lenæum, templum Bacchi in agris, quare, Ach. 202.
- Leogoras, pater Andocidæ oratoris, luxuriosus, equos alens, secundum Eupolidem bona perdidit per Myrrhinam meretricem, Nub. 109. Amynias cœnans cum Leogora, Vesp. 1269.
- Leonidas animose pugnabat in Persas arena non pauciores, Lys. 1254—1261, Thermopylis, Eq. 55. Quid responderit nuncianti cælum tegi sagittis Persarum, Vesp. 1084.
- Leontini: iis Athenienses auxilio mittunt Lachetem ducem cum navibus; quo revocato, Sophoclem et Pythodorum, exilio tandem multatos, Vesp. 240.
- Leontis tribus, Vesp. 81, Av. 496.
- Leotrophides (choragus), Av. 1406. Perstringitur ut vehementer gracilis, levis, mortuina facie; loci Comicorum, ibid.
- Leprea, urbs Peloponnesi, olim Cauconum, ubi lora valida fiebant, Ach. 724. Lepreus Eleus, τὸν Λέπρεον, vulgo τὸ Λέπρεον, in Peloponneso, prope Triphylia; unde Lepreum dictum Didymi sententia, Av. 149, 151.
- Lepreotæ, urbis Leprei incolæ, Av. 149.
- Leprus, locus extra urbem, ubi coriariorum officinæ erant, Ach. 724.
- Lesbii: eorum λαϊκασμός, Eccl. 920 et sch. Lesbii invenerunt τὸ αἰσχρουργεῖν τῷ στόματι: loci Comicorum, Vesp. 1346. Λεσθιάζειν: nam Lesbii perstringuntur ἐπὶ τῷ παρανόμῳ πλησιάζειν, Ran. 1308. Lesbii λαϊκά στρῆλαι, Pherecrates, ibid.
- Lesbus: ibi Napæus Apollo, Nub. 144. Ibi dux Agyrrius, Eccl. 102.
- Lethes campus in Orco, Ran. 186.
- Letoides (Apollo), Eq. 1081.
- Leucolophas (homo contemptus), Eccl. 645.
- Leucolophides. Vide Leucolophus.
- Leucolophus, pater Adimanti, alius Leucolophides, Ran. 1513. Leucolophides, Porthaonis filius, Adimanti pater, apud Eupolidem et Platonem philosophum, Ran. 1513.
- Leuconensis, Av. 997.
- Leucophrys Diana, cui Magnesiae sacra fecit Themistocles, Eq. 84.
- Leucothea, not. Vesp. 1413.
- Levis armatura minimi habita, et hostibus prima obicitur, Thesm. 232.
- Lex Attica de ἐπιλόγῳ filiabus, Av. 1653; de spuriis filiis, 1656. Lex erat Athenis, nemini licere antetresimum ætatis annum ut vel fabulam in scena exhibeat vel ad populum oret, Nub. 510. V. not. ad 530. [Lex de non oppignerandis armis, Pl. 451. Lex Eleusinia de vestibus, in quibus quis initiatus fuerat, deo consecrandis, Pl. 846. Lex de peregrinis Athenas habitantibus, Ran. 419. Lex de Archonte fabulis Comicorum non exagitando, Nub. 31. Adde Antimachus. Lex ξένον μὴ χορεύειν, Pl. 954. Lex ξένον μὴ μνεῖν, Pl. 1014. Lex Cineæ et Phrini de comescendo juvenum luxu, Eq. 577. Lex ne quis ultra medimnum cum femina de re aliqua contractum ineat, Eccl. 1017. Lex Solonis etiam eos puniebat,

- qui sterces bovinum furati essent, *Eq.* 655. *Kust.*]
In Avibus Legum vel decretorum populi venditor, φημισματοπώλης, Nubicuculiam vixdum conditam advenit, quem cito Pisthetærus abigit, 1035—1052.
- Lexiarchici libelli, λεξιαρχικά γράμματα, apud demarchos, Nub.* 37.
- Libanus mons, Pl.* 703.
- Libatio. Libantes dicebant adesse πολλούς κάγαθούς, quo abirent qui mali facinoris sibi conscii essent, Pac.* 968. *Post libationes dicebant, Ἐκκέχεται, κάλει θεόν, Ran.* 479.
- Liberi homines olim brassica et alliis flagellabantur, Ran.* 621.
- Libya: ibi multæ aves et miræ formæ animalia, Av.* 65, ubi *Libya avis. Libya, patria gruum, Av.* 1136, qui eo quotannis migrant, *ib.* 710. *In Libya laserpitium, Av.* 534. *Memoratur Libya sch.* *Av.* 1467, *Eq.* 894, 1189. *Libya σκολιάς, Sophocles Av.* 933. *Libya dialectus, Av.* 122.
- Libya, mater Lamice ex Belo, Pac.* 758.
- Libyes quo honore affecerint Battum Cyrenes apud ipsos conditorem, Pl.* 925.
- Libystica fabula de aquila suis pennis (in sagitta) percussa, apud Æschylum in Myrmidonibus, Av.* 807, 808.
- Lictores, ῥαβδοῦχοι, ῥαβδοφόροι, in thymele, curantes εὐχοσμίαν spectatorem, Pac.* 734.
- Licymnius a Tlepolemo occisus esse narratur ab Alcmena in fabula Xenoclis tragici, Nub.* 1264. *Licymnius, fabula Euripidis, in Didascalii non memoratur, Av.* 1242. *Licymnii fulminis jactus, qualis in Licymnio Euripidis atiquem urit, Av.* 1242.
- Ligna et picem exportare Athenis vetitum, Eq.* 279.
- Lilæum, urbs Doridis, not.* *Pl.* 385.
- Limnæ, locus Atticæ sacer Baccho, qui templum ibi habebat, lucum et festa cum choris ibi celebrata, ut testatur Callimachus, Ran.* 216, 217, 219.
- Lindus, Rhodi urbs, Prol.* XI, 31; XIV, 1.
- Linea longa, Vesp.* 106, de qua vide in *Judices.*
- Lingua victimarum seorsum a ceteris extis secabatur in sacrificiis, Av.* 1705 et *sch.*, *Pac.* 1060, *sch.* 1109. *In publicis sacrificiis exciditur et Mercurio consecratur, sermonis domino, Pl.* 1110. *Lingua præconi fit, i. e. datur; nam præconibus victimarum lingue dabantur; sic Callistratus, ibid.*
- Lipsydrium, locus Atticæ circa vel super Parnethem (v. not.): in id muro cinctum ab Alcæonidis in bello contra Pisistratidas civium pars collecta, Lys.* 665.
- Liturgia, Eq.* 912.
- Lochus, λόχος, quot militum cohors fuerit apud Athenienses et Lacedæmonios, variae sententiæ, Ach.* 1074. *Adde Lacedæmonii.*
- Loeris, Av.* 152.
- Locus quare τετραπτερυλλίδες dictæ, Ach.* 871. *Locus vescebantur olim tenuiores, Ach.* 1116.
- Λόγοι duo in Nubibus introducuntur, ut scholiastes ad v. 889 dicit, in caveis textilibus, velut aves, pugnantes inter se, Justus et Injustus, uter instituturus sit Phidippiden. Post altercationes, in quibus utriusque mos apparet, 889—933, monentur a Choro, ut antiquam et novam disciplinam ordine exponant, 934—960. Antiquam et venerabilem educationem, ex qua Marathonomachæ Atheniensibus orti, ut suam cum novæ disciplinæ nequitia comparans egregie describit Justus, 961—1023, laudatus a Choro, illius ævi homines felices prædicante, 1024—1029 Justo insolenter illud et argutis eum, dialecticæ fallaciarum imperitum, rationibus convincit Injustus et novam disciplinam non solum bona omnia præbere ostendit, sed obtinere etiam apud omnes invicto modo, 1034—1101. Quare victum se fatetur Justus, et ad spectatores cinædos transfugit, 1102—1104.*
- Loricæ, aliæ ἀλυσειδωτοί, aliæ στατοί, Pac.* 1228.
- Loxias, Eq.* 1047, 1072, *Pl.* 8. *Quare ita dictus Apollo, Pl.* 8.
- Lucernas gestantes incurvi, Lys.* 1003.
- Lucifera, Φωσφόρος: per eam jurat mulier Lys.* 738. *Vide Diana.*
- Luctantes a ventre vestes rejiciunt, quare, Lys.* 1083 et *sch.* *Luctatorem fraudes, Ran.* 1400.
- Ludus ἀγία καὶ περισσά, Pl.* 816. *Ludus de nucibus qualis, Pl.* 1057. *Ludi χύτρινοι, Chytrorum festo celebrati, Ran.* 218.
- Luna, mater Musæi vatis ex Eumolpo, Ran.* 1033. *Luna, Diana, Hecate eadem, Pl.* 594. *Conf. Diana, Hecate. Græci lunam observabant in omni re agenda, maxime omnium Lacedæmonii, ut ante pugnam Marathoniam, Ach.* 84. *Lunæ eclipsis facta Boedromione anni quo Stratoles archon erat, Cleone duce creato, Nub.* 584. *Lunæ sedem speculantur philosophi, Nub.* 1507. *In eadem fabula Luna introducitur querens de turbatis nova temporum computatione festis, quæ lunæ vicissitudinibus respondere debebant, 607—626. Adde Speculum.*
- Lunulæ statuis impositæ, quare, Av.* 1114 *sq.* et *schol.*
- Lupini: eis pro calculis suffragiorum utebantur iudices, ante χορὴναις, Vesp.* 333. *Lupinos rodere et allia, de judicibus, Lys.* 690 coll. *Eq.* 41.
- Lupus. In Attica olim lex jubeat lupos cædi cum magno præmio cædentis: inde Apollo λύκειος et λύκοκτόνος, Av.* 369.
- Luscinia: ejus invocatio et laus eximia, Av.* 209—222. *Luscinia, socia hymnorum Chori, Av.* 676 *sq.* *Adde ib.* 1381 et *schol.* *Verno tempore in Attica apparent luscinia, ib.* 683.
- Lustrator, ὁ περιστίαρχος, concionis, Eccl.* 128. *Populus Atheniensis quum in concionem convenerat, lustrabatur porcello, qui ἀθάραμα vocabatur, Ach.* 44.
- Lusus. Vide Ludus.*
- Lycabetti apud Æschylum; Lycabettus, mons Atticæ, Ran.* 1056.
- Lyceas, λίγης, Phrynichus Av.* 11.
- Lyceum, gymnasium Athenis, intrant et exeunt cum armis militantes: nam in eo ut proxime urbem sito ἐξοπλίσεις et probationes militum fiebant, Pac.* 355.
- Lychmus: ejus origo a figuli rota et munus, Eccl.* 1—17. *Lychmus, lychmichus, fr.* 274. *Lychnorum fungi scintillant pluviam significant, Vesp.* 260—263 et *schol.*
- Lycinus, (fictus) filius Celei, pater Amphithei, Ach.* 50.
- Lycis poeta comicus, qui ut frigidus perstringitur; nihil ejus supererat grammaticorum tempore, Ran.* 14. *Vocatur etiam Lycus, ibid.*
- Lycius Apollo, Eq.* 1240.
- Lycus, filius Autolyti, homo mollis; alii memorant Lycionem (vel Lycum) quinquertionem, nam ἐκλυκώ-νισον legebant nonnulli Vesp.* 1169.
- Lycus, conviva, in Vespis* 1301.
- Lycus. Lyconis uxor, Rhodia, mater Autolyti, ob turpes mores in comædiis notata, velut ab Eupolide, Lys.* 270.
- Lycomedes, rex Scyri, dolo necat Theseum exulem, deinde ab Atheniensibus occisus, Pl.* 627.
- Lycophron Chalcidensis, impellente Ptolemæo Philadelpho, Alexandriæ veteres comædias διώρθωσε, Prol.* IX, a, 14 *sq.*, 36, p. XIX; X, a, 4 *sq.*

Lycopodes dicti satellites tyrannorum (Pisistratidarum), quare, ex Aristotele, *Lys.* 665.

Lycurgea Æschyli tetralogia, *Edoni*, *Bassarides*, *Neonisci*, *Lycurgus satyricus*, *Thesm.* 135.

Lycurgus Bacchum fugat, vite vincitur, ex ejusque lacrimis crambe oritur, *Eq.* 539.

Lycurgus, *Pediceorum præses*, *Vesp.* 1223.

Lycurgus Atheniensis Ibis dictus, vel quia *Ægyptius* origine, vel quia longis cruribus, *Av.* 1296. Certe a *Pherecrate* *Ægyptii* dicuntur ejus παρῳδαί, a *Cratino* ipse dicitur gestare χαλάσιον, *ib.* 1294. Perstringitur hic vel ut peregrinus vel ut improbus, *ibid.*

Lycus, *Pandionis filius*, a patre in divisione imperii *Diacriam* accepit, *Vesp.* 1223, *Lys.* 58. *Lycus* calumniis effecit ut *Theseus* ostracismo Athenis ejiceretur, *Pl.* 627 cum nota *Hemsterhusii*.

Lycus, heros vicinus tribunali, ad quod positum ejus fanum viminibus cinctum: ei judices aliquid consecrabant ex mercede sua, *Vesp.* 389—394. In eadem fabula effertur *Lycus* heros et ejus heroum, male pictus, ut *Cleonymo* similis aspectu sit, deformis et armis nudus, 819—823. *Lyci decas*, *ib.* 389, not. *Pl.* 627.

Lycus, quinquertio, *Vesp.* 1169.

Lycus, pater *Thrasybuli* (*Stiriensis*), *Pl.* 550.

Lycus idem qui *Lycis*, *Ran.* 14.

Lydi. *Lydorum cœnæ*, *fr.* 413. *Lydæ* puellæ *Dianam* venerantur, *Nub.* 600. *Lydiæ* tincturæ celebres, *Pac.* 1174. *Lydia harmonia*, *Eq.* 989.

Lydia: ejus satrapa *Cyrus minor*, *Eq.* 969.

Lydus (de homine contempto), *Av.* 1244.

Lygdamis, pater *Artemisæ*, *Lys.* 675.

Lynceus acutissimo visu, *Aphareii filius*, *Laco*, frater *Idæ*: de quo fabulæ poetarum afferuntur et earum explicatio (*Palæphati*), *Pl.* 210.

Lynceus, filius *Ægypti* (quem *Hypermnestra* servavit), *Danaid.*, *fr.* 258 cum nota, *sch.* *Pl.* 210 cum nota.

Lyra: in ea olim calamus erat pro cornu, teste *Sophocle*, *Ran.* 230. Arundo *lyræ* idonea, *ib.* 232 sq. In conviviis canebant *lyra*, quam convivator κύκλω convivantibus dabat, *Nub.* 1355. *Lyra* convivis non deinceps, sed ἐν ἀλλὰξ tradebatur: hinc *scolia*, διὰ τὴν σχολίαν τῆς λύρας περιφορὰν dicta, *Vesp.* 1239.

Lyrica carmina: *cyclia*, *parthenia*, et alia, *Av.* 918 sq. et *sch.* *Lyrici* poetæ *choris*, *tibiis*, *lyra* canebant poemata, *Nub.* 333. Eorum carmina in pompas ad festa deorum προσόδια, *Av.* 853. *Lyricorum poetarum* δέσας, *Prol.* X, b, 18—22.

Lysander a *Cyro* accipiebat mutuam pecuniam ad bellum, *Ran.* 365. Vicit classem *Alcibiadis*, ipso absente *Antiocho* gubernatori commissam, *Ran.* 1422.

Lysias, dux ad *Arginusam*, supplicio affectus, *Ran.* 1196.

Lysicles, ovium venditor, *Eq.* 765, coriorum consutor et sector, demagogus, *ib.* 739 sq., ubi et v. 132 ejus non nominati administratio reipublicæ Atheniensis tangitur.

Lysicrates, Atheniensium dux improbus et peculator; perstringitur ut corrumpi se patiens. Sunt qui tragicorum poetarum plagiarium obscurum hic intelligi putent, *Av.* 513.

Lysicrates: ejus nasus: erat enim homo simus et deformis, *Eccl.* 630. *Lysicrates* pigmento sibi capillos tingit atros, *ibid.* 736.

Lysilla, nomen muliebre, *Nub.* 684. Mulier, in *Thesm.* 374.

Lysimacha (bellum solvens, nomen muliebre, ad significationem respiciendo positum) *Lys.* 554. *Lysimacha* dicenda est *Pax*, *Pac.* 992.

Lysimachides archon, *Vesp.* 718.

Lysistrata fabula docta Callia archonte (*Ol.* 92, 1), per *Callistratum*, *Arg.* I, 173. In ea *Lysistrata*, persona ficta ἀπὸ τοῦ λύειν τὸν στρατὸν, a solvendo exercitu, consilium cepit viros ad pacem inuendam vi cogendi et Græciam totam hoc modo servandi: quare mulieres ex *Bœotia*, *Peloponneso* et *Attica* convocavit: quæ initio fabulæ tarde adveniunt, indignante *Lysistrata*; tandem collectas fateri cogit se male ferre absentiam virorum et pacem cupere unanimes: quam uno modo confieri exponit, si ad unam omnes viris negent concubitus, vel, verberatæ, præbeant maligne et insuaviter. Nolunt mulieres, sed tandem ut in eam rem conjurent a *Lysistrata* compelluntur; arcem, in qua thesaurus civitatis, interea a provectoribus ætate sacrificiorum specie occupatum iri, 1—239. Audito clamore cum mulieribus abit in arcem, 240—253. Quum in eo sint senes et Provisor, πρόβουλος, ut vectes admoveant arci, *Lysistrata* egreditur rem sana mente compositura; ad minas illorum mulierum multitudinem evocat et audientiam sibi parat, 431—485. Hinc arcem a mulieribus occupatam dicit, quo pecunia publica salva præstetur neque geratur bellum, 488 sqq., et pluribus explicat mulieres diu tacitas ingemuisse malis consiliis virorum; nunc vicissim tacendum esse viris, si forte mulieres restituere rem possint, 507—538; ac sane ridiculos esse bellatores in foro versantes; se res turbatas ita esse explicaturas ut glomerem lanæ, 551—586; neque indignas esse quibus res publica committatur, quum ipsæ pariant bellatores; præterea summa cum injuria per bellum virgines consenescere, 588 sqq. Interea mulieres arcem quovis modo deserere tentant ob pruriginem, et ægerrime retinentur a *Lysistrata*, 708—780. *Cinesia* accedente cupidinis pleno, uxorem ejus commonefacit jurisjurandi et maritum quovis modo ludificare jubet, ipsa majorem viro ardorem injiciens, 831—864. Tentigine compulsi Græciæ populi de pace legatos mittunt, qui *Lysistratæ*, potentissimæ feminae, querelas dijudicandas committunt, 1073 sqq. Διαλλαγήν adducere jubet legatos populorum eadem aqua lustrali aras conspergentium *Olympiæ*, *Pylis*, *Delphis*, et *Lacones* primum commonefacit beneficiorum olim ab Atheniensibus in ipsos collatorum, deinde Athenienses tyrannorum ab *Laconibus* ejectorum; cui bono igitur bellum mutuum? 1112—1161; hinc utrisque persuadet ut sibi invicem aliquid concedant; concessis quæ vult, epulo eos excipit, 1163—1187 sqq., et uxores inter choreas iis reddit, 1273 sqq.

Lysistratus (*Cholargensis*), verborum novator, *Dædal.*, *fr.* 1. *Lysistratus*, opprobrium *Cholargensium*, cognomine χολωλόπηξ, ut mollis, apud alios *Comicos* ut pauper et aleator perstringitur, scelestus, algens et esuriens, *Ach.* 855—859. Perstringitur ut adulator, *Eq.* 1265, ubi cum *Thumanti* jungitur. — *Lysistratus* scurra lepide fallit *Philocleonem*, in *Vespis* 787—795, fortasse ille qui Χολαρχίων δυνεὸς in *Acharn.* 855. Alius *Lysistratus*, *Macarei filius*, perstringitur ut cincedus, 787. *Lysistratus* inter convivas est in *Vespis*, 1302, 1308.

Lysistratus, de *Lysistrata* dictum *Lys.* 1105.

M.

Macareus, filius *Æoli*, subigit uterinam sororem

- Canachen in Æolo fabula Euripidis, Nub. 1371, Ran. 849.*
- Macareus, pater Lysistrati cinædi, Vesp. 787.*
- Macaria, Hercules filia, pro Heraclidis et Atheniensibus se morti dedit: hinc Athenienses sepulcrum ejus floreis sertis coronabant et proverbio nomen ejus celebrabant, Eq. 1151. Nonnulli Macariam locum in Orco esse statuebant, ibid.*
- Macco, mulier stupida, Eq. 62, 396.*
- Machaon, filius Æsculapii, Pl. 639, ex Lampetia, ib. 701.*
- Machine scenicæ sunt ἡγεῖον et βρονταῖον: hoc amphora lapillorum plena constat, qui contra lebetem æneum jaclantur, ad tonitru imitandum, Nub. 292, 294; et ὥρηρα, qua deos in scenam demittebant et confabulantes in aere exhibebant, Pac. 78.*
- Machinarum (theatri) artifex, μηχανοποιός, Pac. 174, fr. 234.*
- Macris dicta Eubœa ob formam longam, Nub. 212.*
- Macraclerion mensis διακρίσις, secundum Philetærum: eo ἔνοι ex urbibus in judicium evocabantur, Av. 1046.*
- Mænades cum Baccho, Lys. 1283.*
- Mæotis palus, in Scythia secundum Herodotum, Nub. 275.*
- Magistratum rapacitas tangitur Av. 1111 sq.*
- Magnes, veteris poeta comædiæ excellens, fabulis ingeniose fictis (quarum quinque ab Aristophane significantur) victorias multas adeptus, senex ab Atheniensibus negligitur, Eq. 520—525. Atheniensis, undecies vicit; ejus fabulæ perierunt, quanquam novem ei tribuantur, Prol. III, 24—26.*
- Magnes Megenetus, alii Manes, Ran. 965.*
- Magnesia: eam urbem Themistocles ab Artaxerxe accepit ad frumentum; ibidem est sepultus, ejusque ossa per dolum Magnetibus auferunt Athenienses, Eq. 84.*
- Malia promontorium, Ran. 33.*
- Malienis sinus, Lacedæmoniorum, Lys. 1169.*
- Mála in arcas recondere cum vestibus solebant, ob odoris suavitatem, Vesp. 1056 sq. Mâlo petere, ad rem veneream excitare: nam sacrum Veneri malum, Nub. 997.*
- Mammacythi, stolidi, a Mammacytho quodam stolido; sic Didymus; alii aliter, Ran. 990. Platonis comici fabula ita inscripta, ib.*
- Manes servus, Pac. 1146, Lys. 908, 1212, Av. 1311, 1329. Plurali ib. Av. 523, ubi sch.: frequens nomen servorum.—Quid sit Manes in cotlabi ludo, Pac. 1244.*
- Mania, servæ nomen, Thesm. 728, 739, 754, Ran. 1345.*
- Manodorus servus, Av. 657.*
- Mantineia: ibi male pugnarunt Athenienses (ol. 90, 3), Av. 13.*
- Marathon, locus palustris, ubi frequens planta φέλιος, Ran. 1296, in Tetrapoli Attica, Lys. 285. Pratum amœnum Marathonis, Av. 246. Ibi attagen, 250. Marathonis pugna: in ea Persæ victi ab Atheniensibus solis, dum Lacedæmonii plenilunium præstolabantur, Ach. 696 sq., sch. 84, Eq. 781 et sch., 1334. Ibi dux Persarum Datis, Pac. 289. Votum Callimachi in Marathonis pugna, Eq. 660. Marathone tropæum, fr. 363, Eq. 1334, Vesp. 711, Lys. 285.*
- Marathonomachæ, Ach. 181, Nub. 986. (Marathonomachæ) magni et quadricubiales, Vesp. 553.*
- Mare. Ad mare veteres lustrabantur, Pl. 656.*
- Maricas Vide Eupolis.*
- Marilades, nomen senis Acharnensis, fictum a μερῶν, Ach. 609.*
- Marpsias orator ut loquax, contentionis et turbarum amans perstringitur in comædiis, Ach. 701.*
- Mars, Ἄρης, Pac. 457, fr. 471, etc. Est genuinus filius Jovis, Av. 1653, non idem qui Enyalios, Pac. 457. Adde Enyalios. Martem spectare, de audacia, Pl. 328. Martis pullus de forti et bellicoso, Av. 835. Martis plenum drama Æschyli, Septem adversus Thebas, Ran. 1021. Marti arielem aureo vellere immolat in Colchis Phryxus, Nub. 257. Ei sacra est Thracia, Av. 1369. Mars famulum jussit custodiam agere in Vulcani domo, quum ipse Venerem haberet; negligentem Mars deprehensus in gallum gallinaceum mutavit, mane canentem ex memoria pristini status, Av. 835. Martis filius Cycnus, Ran. 963.*
- Marsyas, magister Olympi, Eq. 9. De musicæ scientia cum Apolline certavit, Ran. Arg. IV.*
- Masyntias, servus, Vesp. 433.*
- Mater montana, Rhea, Av. 746. Mater magna deorum et hominum, Cybele, Rhea, Av. 875, 876. Adde Phryx.*
- Medea, ab Iasone rapta, Pl. 521. Coquendo Æsonem in juventutem restituit, apud Nostorum poetam; Simonide et Pherecyde auctore, Iasonem, Eq. 1321. Eadem apud Æschylum Bacchi nutrices coquendo in juventutem restituit, ibid. In fuga cistam pharmacorum in Thessaliam eiecit, quæ pullularunt et Thessaliam venenis repleverunt, Nub. 749. Medi mater ex Ægeo, Pac. 289.—Medea Melanthii tragicæ, Pac. 1011.*
- Medi, Eq. 478, Thesm. 337, 365, etc. Vide Persæ. Medorum regio irrigua optimam et celebratam herbam emittebat, Eq. 606. Ibi Medica herba, egregia, etiam τριφυλλος dicta, ib. Ex Medicis spoliis constructum in arce Athenarum templum Minervæ χρυσολεπαντίνης, Eq. 1169. Medicus lochus (?), Eq. 606, ubi v. nol.*
- Medicamenta: eorum genera, κατάπλαστα, χρυστά, ποτά, Pl. 717.*
- Medici Athenis perstringuntur Pl. 407 sq.*
- Medimnus quæ mensura, Nub. 643.*
- Medus sine camelo, res mira: nam Medi plerumque camelis vehi solent in expeditionibus, Av. 278, 277. Medus somnus, pro infesto, Vesp. 12.*
- Medus avis, Av. 277; dubitatur an eo nomine avis exstiterit; erat Περαιὸς ὄρνις Ecbatanorum; ib. et sch. 485, 833.*
- Medus, Medæ et Ægei filius, ex quo Datis, Atticam ideo ut suam deposcens, Pac. 289.*
- Megabazus, satrapa Darii regis, qui Ægyptum cepit et ex Memphide Græcos abegit, Av. 484. Quomodo exciderit Athenienses in Ægypto, Pl. 178.*
- Megacles, Eretriensis, filius Casyræ, Nub. 46, 64, divitias hereditate acceptas comedisse, postea ex re publica administranda alias adeptus esse fertur, Ach. 614. Paraliorum præses, Vesp. 1223. Megacles ἑστῖδα, purpureo pallio, amictus Urbem curru intravit, Nub. 69 sq. Ter vicit Olympia; in exilium eiecit a Pisistrato, rediit δὲ ἰπποτροχίον, et cum Pisistrato, qui victoriæ præconium concesserat, jungitur, ib. Megacis columnæ, id est domus Megacis lapides, soli opum reliqui ex ejus voracitate, Nub. 815. Megacles (plurali), Georg., fr. 177, b.*
- Megænetus Magnes. Vide Phormisius.*
- Megallus (Siceliota vel Atheniensis) μύρον speciei inventor, Telmess., fr. 451.*
- Megara: risus Megaris ablatus, de inficeto, quia Megarenses invitis Musis comædiam et risum tentabant, Vesp. 57. Megara memorantur sch. 191. In Pace Megara in mortarium conterenda mittit Bellum, 246 sq.,*

- allium scilicet injiciens, cujus feracissima erat Megaris*
- Megarenses.** Eorum commercia cum Atheniensibus per sycophantas premuntur, deinde, ob furtum (ut fingitur) ancillarum duarum Aspasie, Megarenses per Periclis decretum abiguntur terra marique ditione Attica: hinc illi Lacedaemonios implorant, ut ad antiquandum hoc decretum cogere Athenienses, *Ach.* 517—538, *add. sch. Pac.* 609, ubi Periclis decretum in Megarenses, *sch. Nub.* 302, *Pac.* 246. Incusabantur a Pericle sacrum deabus agrum exercuisse, *Ach.* 532, *Pac.* 605, et post decretum Periclis accusant Athenienses apud Lacedaemonios, *ibid.*, quorum erant socii, *Pac.* 246. In Acharnensibus Megarensis venit in forum Dicaeopolidis, filias suas pro suis venditurus, ob summam famem et egestatem, in quam conjecti erant Megarenses decreto Periclis: Megarensium miserrima conditio ea ῥῆσι graphice describitur, 729—835. In Pace Megarenses pacem cupiunt, fame quippe pereuntes, 481—483, edicto impeditis commerciis cum Attica; etiam ob expeditiones Atheniensium vastantium regionem ipsorum, et Nisaeam emporium eorum obstruentium. Athenienses eos vehementer oderunt et pacem pertinaciter negant, *Pac.* 482: nam belli causa esse credebantur, ob iram Periclis excitatam, 502, ubi Mercurius: Odit vos dea (Pax), quam primi iuxistis alio vestro. Nimirum Megarenses vendebant melopepones, lepores, porcos, allia (*conf. Megaris*), sal, *Ach.* 520 sq., *sch.* 525. — Megarenses, Corinthiis olim tributarii, nulla passi ab iis desciverant; quare advenientem legatum Corinthiam, non ferentes ad naveam inculcantem Διὸς Κόρινθον, verberabant acclamantes sibi πᾶσι πᾶσι τὸν Διὸς Κόρινθον, *Ran.* 439. Megarenses leprosi, *Ach.* 724; male audiebant ut perfidi, ficti, astuti, *ib.* 738. Ostracismus apud eos, *Eg.* 855. Megarensium dialectus, *Ach.* 732, 757, 763. — Megarensis Susarion, Tripodiscus, *Prol. IX*, a, 30; b, 46.
- Megareus:** ejus et Danaes, secundum nonnullos, germanorum concubitus in Aolo Euripidis, *Ran.* 849.
- Megarica Crura,** locus Megaridis, Lacedaemoniorum, *Lys.* 1170. Megarica fabrica, fraus: nam Megarenses perstringebantur ut alia agentes, alia profitentes, *Ach.* 738. Megarica vasa, *Nub.* 1203.
- Megaris** a Pandione rege Atticae adjuncta; in divisione regni Niso filio data, *Lys.* 58, *Vesp.* 1223. Ad Megaridem pertinebat Salamis, *Lys.* 59. Megaris altii feracissima, *Pac.* 246, *Ach.* 525. Inde igitur allia, *Pac.* 1000, et ficus in Atticam apportabantur, *ib.* 1001.
- Melanion** adolescens, fugiens nuptiarum, solus in montibus degebat, *Lys.* 785—796, 807. Scholiastae hoc ad Milanionem referunt, quem Atalanta potius fugiebat, 785.
- Melanippe** ab Neptuno in scapha subacta, *Lys.* 139. Melanippae Euripidis, *Thesm.* 547.
- Melanthius** Messenius, ex Periclymeno Nelei filio oriundus, *Ach.* 146, Arcas in Attica habitans Xanthum Baotum, qui regem Atheniensium ad singulare certamen provocaverat, hoc accepto vincit fraude, ὁπῆρ, a Baccho Μελαγχόδι adjutus: unde Apaturiorum festum, *Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Melanthius** ab Ulyse suspensus, *Pl.* 312.
- Melanthius,** poeta tragicus, acerba voce, et frater ejus, ipse quoque tragicus poeta alibi non memoratus, sunt foedi, impuri, lurcones, digni quos magno screatu Musa despuat, *Pac.* 804—816. Melanthius tragicus perstringitur ut mollis, cinadus, leprosus, lurco; loci Comitorum, 804, 807. In eadem fabula idem Melanthius, ὀλοπάρος, optatur ut sero veniat in forum, divenditis jam piscibus, et ejulans abeat, canens monodiam ex Medea sua, 1008—1014. Idem Melanthius ut leprosus perstringitur *Av.* 151; alibi ut improbus, summae molitiae, helluo, loquax, *ibid.*
- [Μῆλη διερρημα et τριερρημα, *Ach.* 203; τριερρημα et τετραερρημα, *ib.* 665. Μῆλη chorica, alia παροδικά, alia στάσιμα, alia μεσωδικά, alia προωδικά, alia ἐξωδικά, *Vesp.* 270. KUST.]
- Meleager:** ejus res a venatione Calydonia narrantur, *Ran.* 1238. Meleager, tragedia Euripidis, *Ran.* 864.
- Meles,** Pisice filius, citharædus pessimus, Pherecrates *Av.* 858.
- Melesias,** nomen virile, *Nub.* 686. Melesias, pater Thucydidis, Alopeccensis, *Ach.* 702, *Vesp.* 947.
- Melesippus** legatus ab Lacedaemoniis Athenas missus initio belli Peloponnesiaci: ubi nihil ab Atheniensibus impetraverat, discedens in finibus dicebat eum diem magnorum initium malorum fore Græcis, *Pac.* 435.
- Meletidae, stolidi,** a Meletide quodam stolido; alii a melle derivant, *Ran.* 991.
- Meletus,** tragicus poeta, *Geryt.*, fr. 198, idem qui Socratem accusavit, perstringitur ut frigidus in poesi et improbis moribus, *Ran.* 1302, ubi Meleti scolia. Meletus, tragœdiarum poeta, Laii filius (ab Aristophane dictus in Pelargis, quod eodem anno Oedipodiam Meletus doceret; veriorum rationem v. in not.), fr. 376. Meletus Calliam subigit, *Georg.*, fr. 176.
- (Melisse, sacerdotes Dianæ: quibus praesunt) Μελισσόνεμοι, *Ran.* 1274.
- Melistiche,** uxor Smicthythionis, *Eccl.* 46.
- Melite,** pagus Atticae, dictus a Melite nympa, quacum concubuit Hercules; ibi clarissimum templum Herculis Ἀλεξικάκου, qui ibi parvis mysteriis initiabatur, *Ran.* 501. In eo pago habitabat Callias Hipponici, *ibid.* Partem ejus pagi vulgo falso Colonus dicunt, *Av.* 997.
- Melitis caper,** (Eucrates,) *Senect.*, fr. 193. Melitensium aedes, fr. 170 (ubi v. Nam recte Μελιτέων restitutum). Melitensis Philonides, *Pl.* 179, 303.
- Melius.** Melia fames, a Melo, urbe Thessaliae (imo insula Aegæi maris), ab Atheniensibus ductu Niciae (v. not.) obsessa et fame ad deditionem coacta, *Av.* 186. Melii fame perdit a Nicia, *Av.* 363. Melius positum pro atheo *Nub.* 830: nam Melii ob Aristagoram et Diagoram ut impii exhibentur in comædiis. Melius Diagoras, *Av.* 1073, *sch. Ran.* 320.
- Mellita** placenta mortuis data Cerbero obicienda, *Lys.* 601.
- Melus insula:** eam de Diagora indignati ἐκάκωσαν Athenienses, *Nub.* 830. Melus expugnata, *Av.* 1073.
- Memno,** filius Jovis, qui ad Trojam cecidit; eum patris jussu certis diebus lugent dii, *Nub.* 622. Memnones κωδωνοραζαρόπωλοι (pro singulari) apud Aeschylum, *Ran.* 963.
- Memphis.** Eam urbem Aegypti diripuit et Græcos inde abegit Megabazus satrapa Darii, *Av.* 484.
- Menander,** Diopithis filius, Atheniensis, genere et vita splendidus, amicus Alexidis, a quo institutus dicitur, ἐπὶ τοῖς primum Philocle archonte (Orgen) docebat. Obiit 52 annos natus, scriptis 108 fabulis, *Prol. III*, 78—83. Personæ (larvæ) in ejus comædiis quales, *Prol. I*, 89 sqq.
- Menelaus rex,** *Av.* 509, maritus Helenæ, *Thesm.* 866 sq. Menelaus (post Trojam captam ulturus injuriam uxoris consuecta Helena nuda abiecit ense, ex Ibyco et

- Lesche*, *Lys.* 155 sq., et apud *Euripidem*, *sch. Vesp.* 714. In *Thesmophoriazusi* ejus in erratione *Aegyptum* appellentis, *Helenam* invenientis et abrepturi partes ex *Helena* fabula sua expressas agit *Euripides*, 871—924.
- Menippus Atheniensis* *Hirundo* vocatus, quia equo utebatur inusto insigni, *Av.* 1293.
- Mensa* tripes, *Telm.*, fr. 447. Ferens mensam, in qua sunt myrtil *Archontibus*, *Georg.*, fr. 175. *Mensæ* in templis, *Pl.* 678.
- Mensis* in tres δεκάδας divisus, *Nub.* 1134. *Mensium* suorum dies qua ratione *Athenienses* numerent, *ib.* 1131. *Mensis* lunaris ultima dies, τριζάξ, novilunium, quare dicta sit ἐνὶ καὶ νέξ, *ib.* 1134. Eadem Δημητριάξ dicta, *ib.* Ea solvendæ erant usurae et pecunie mutuo sumptæ, *ib.*, et prytanea deponenda, 1180. De ἐνὶ καὶ νέξ ut de biduo argutatur *Phidippides*, 1179 sqq.
- Merces* judicialis, ecclesiastica, theorica, *Ran.* 1465, *Eq.* 51, 1352. *Merces* ecclesiastica, pessimum institutum *Agyrrhii*, *Eccl.* 183—188, *sch.* 102, 284, olim obolus, *ib.* 302, nunc triobolus, *ib.* 308, 293, 380, 392, etc., *sch.* 547; nulla autem prorsus erat *Myronidae* tempore, *ib.* 303 sqq. *Merces* ecclesiastica, diobolus, al. triobolus (sed *schol.* male hic et 330 confundit cum judiciali mercede), *Pl.* 171, triobolus est, 329. *Merces* judicum varia, prout demagogi statuebant, ut *Aristoteles* dicit in *Politici*, *Vesp.* 684, *Pl.* 329. Olim duo oboli, deinde ducum populo blandientium beneficio tres oboli, *Ran.* 140, *Av.* 1541, auctore *Cleone*, flagrante bello cum *Lacedæmoniis*, *Vesp.* 88, 300. *Aristophanis* tempore adeo ad drachmam erectam fuisse addit *sch.* *Ran.* 140 (haud dubie errans). Triobolus est *Vesp.* 609, 684, *Hor.*, fr. 483, *Av.* 1541, *sch.* *Eq.* 51, 255, etc. *Merces* judicum *Atheniensibus* non paucis redditus unicus, *Vesp.* 300 sqq. Appendebatur a colagreta, *ib.* 695. Bini drachmam accipiebant moneta permutandam et dividendam, *Vesp.* 788 et *sch.* Triobolus in ore domum reportabant, *ib.* 609. Ex ea mercede aliquid consecrabant *Lycos* heroi, *Vesp.* 389. Magna pars reddituum civitatis in eam insumpta, *Ran.* 1466.—*Merces* patronorum reipublicæ, τὸ συνηγορικόν, drachma, *Vesp.* 691. *Merces* legatorum diurna, duæ drachmæ, *Ach.* 66, 90. *Mercedem* poetarum diminuit *Agyrrhios*, *Eccl.* 102.
- Mercurius*, Ἑρμῆς, *Nub.* 1234, volat et alas gerit, *Av.* 573, ut nuncius deorum, cum petaso alato, *Av.* 1203. Per eum dii gladium mittunt *Peleo* feris objecto, *Nub.* 1063. *Mercurius* δάκτωρ, apud *Homerum*, *Pl.* 1170. Ei lingua victimarum datur in publicis sacrificiis, *Pl.* 1110. *Mercurius* intento membro, ut *Priapus*, *Lys.* 1079. Adde *Hermæ*, *Hermula*. In *Cylene*, monte *Arcadiæ*, colitur, *Ran.* 1266. *Mercurio* sacræ sunt sortes, *Pac.* 365. Ἑρμῆν vocandum dicunt eum qui in sortiendi primus exit, *ibid.* Eidem τετράδες mensium sacræ, *Pl.* 1126. Eidem sacer est βροχίων animalium irrationalium, *Pl.* 1128. *Mercurio* porci immolabantur, *Pac.* 386. Ei secundum nonnullos arietem aureo vellere immolavit in *Colchis* *Phryxus*, *Nub.* 257. In libationibus *Mercurio* diluto vino libatur, ceteris diis mero, *Pl.* 1132. *Mercurii* festum *Pellene* in *Achaia*, ubi agones, quorum præmium læna, *Av.* 1421. *Mercurius* μεγαλοδωρότατος deus, *Pac.* 394. *Mercurii* cognomina multa, στραφεῖος, ἐμπολαῖος, δόλιος, ἡγεμόνιος, ἐναγώνιος, *Pl.* 1153—1165 cum scholiis, ubi hæc explicantur. *Mercurius* forensis, cuius statua in medio foro, *Eq.* 297. *Mercurius* ἐμπολαῖος, *Ach.* 816. *Mercurius* δόλιος, fraudum patronus, *Thesm.* 1202, *sch.* *Ran.* 1144. Ipse furtis se coli significat in *Pace* 402. Ei furum ars sacra, *Pl.* 1134. Fures capti ὡς εἰλ' Ἑρμῆ dicebant *Mercurio*, opinantes se non rite ei sacrificasse, *Nub.* 1478. *Mercurius* erat χθόνιος et καταιβάτης apud *Rhodos* et *Athenienses*, *Pac.* 650. *Mercurio* Infero sacra fiunt *Chytris*, decimo tertio die *Anthessterionis*, πένσπερμα cocta in olla (χύτρα), quam nemo gustat, *Ach.* 1076. Nam ei sacrificatum erat soli a servatis ex diluvio, ut placarent deum in mortuos illa calamitate; narrat *Theopompus* (grammaticus), *Ran.* 218. *Mercurius* Inferum, paterna inspectans imperia, invocatur in *Choephoris*, *Ran.* 1126 sq., 1138; quæ explicantur ab *Æschilo* de *Eriunio*, 1143 sqq., contra veram mentem *Æschyli*, ut *Aristarchus* statuit, 1144. *Mercurius* Νόμος, gregum ἐφορός, *Thesm.* 977. *Mercurium* πρόγονον veneramus paludis accolæ, *Arca-des* ad *Stymphalidem* paludem, *Æschylus* in *Psychagogis*, *Ran.* 1266. *Mercurius* *Strepseus* (ab oppido *Thracico* *Strepsa*), fr. 174 (παρὰ τὸ διεστράφηαι τὰς ὁφείας gramm. *Cramerii* *Anecd. Ox.* vol. II, p. 53, 14, ubi idem fr.). *Mercurius* triceps (Ius in quadricipitem *Mercurium* in trivio *Ceramici* positum), *Triphal.*, fr. 468. Per *Mercurium* jurant viri *Eccl.* 445, *Ran.* 1169, al. *Mercurius* invocatur in *Thesmophoriis*, *Thesm.* 299.—In *Pace* *Mercurius* solus in cœlo restat vasa servans, quum dii in ultimum recessum fugerint: *Trygaeum* advenientem primum truculente excipit, mox carnibus oblati placatus narrat cur dii Græcis usque belligerantibus irati cœlum Bello cesserint, qui *Pacem* in profundo antro concluderit. Bello tumultuante et cum mortario exeunte abijt, 180—233. *Trygaeum* ut videt cum agricolis *Pacem* extrahere tentantem, cum clamore impedit, *Jove* mortem denunciante ei qui *Pacem* effodiens deprehendatur: sed tandem precibus per carnes oblatas, detecta a *Trygæo* conjuratione *Solis* et *Lunæ* in deos, promisso principatu in festis plurimis aliorum deorum, mitigatur, et operatus ipse incitat, 362—427, indicans et impellens populos qui malignam operam præstant, 459 sqq., 475 sqq., 500 sqq. *Educta* *Pace* civitates amice confabulantes inter se et pacis instrumentorum opifices lætos monstrat; agricolas rus suum abire jubet, et alacritatem eorum admiratur, 538—565. Explicatur absentiam diutinam *Pacis*, narrat ortum et progressum belli, et quibus artificibus oratores, quorum *Cleo*, *Pacem* sæpius accedentem abegerint, 603—648. *Pacis*, quæ cum spectatoribus colloqui non vult irata, est interpres, 657—702. Deinde *Oporam* dat *Trygæo* in matrimonium, *Theoriam* tradit ad senatum abducendam; valedicit *Trygæo*, quem cum ea descendere de cœlo jubet, quum cantharus *Jovi* jam fulmen gerat, 706—726.—In *Pluto* *Mercurius* ad *Chremylum* accurrit nuncians *Jovem* domum et totam familiam in barathrum abjecturum, quia post visum *Pluto* reparatum nemo amplius diis sacrificet, 1079—1118; sibi quoque pereundum esse, nisi *Cario* cibum det: cni sua tot ministeria offert; at ea jam, acutum cernente *Pluto*, inutilia esse omnia demonstrat *Cario*, nisi forte certaminum festorum præsidium, *Pluto* convenientissimum. Ita acceptus, exta lavatum mittitur ad puteum, 1119—1170.—*Mercurii* ἀπόγονος *Colænus*, *Av.* 874.
- Meretrices* nobiles *Corinthis* recensentur *Pl.* 149.
- Merops*, pater *Achæi* cognomine *Cillicontis*, *Milesius*, *Pac.* 363.
- Merulæ*: quare pennæ iis in nares inserantur quærit *sch.* *Av.* 1081.
- Meson*, locus tribunalis, *Vesp.* 120.

Messene urgebat Lacedaemonem (post defectionem Helotarum), *Lys.* 1141 sq. Messeniorum defectio ab Lacedaemoniis et bellum, *Lys.* 1144.
 Messoages, lochus Lacedaemoniorum, *Lys.* 453.
 Methymnaeus Arion, *Ar.* 1403.
 Metientium accurate instrumenta recensentur *Ran.* 799—801, explicantur in scholl.
 Meteci tanquam civium gluma, *Ach.* 508. Adde Inquilini.
 Meton, optimus astronomus et geometra, in Avibus advenit Nubicuculiam aerem dimensurus et jugera dirimpturus: post ridiculam demonstrationem artis suae cum verberibus abigitur a Pisthetero, 992—1020. Erat pago Leuconoensis; struxit fontem vel fontes, memorante Phrynicho in *Monotropo*; in Colono, vel secundum Philochorum in Pnyce ad murum, consecravit heliotropium archonte Apseude. Metonis annus, 997.
 [Metra. *Ἰππωνάκτειον*, *Pl.* 253, *Nub.* 1032; δῖμετρον Ἀνακρέοντειον, *Pl.* 253; ἐφθήμερες, *Pl.* 302, 598; anapaesticum tetrametrum, *Pl.* 487. Idem metrum dicitur Aristophaneum, *Pl.* 487. Βάσις ἀναπαιστική, sive μονόμετρον, vel παρατέλειον, *Pl.* 598, *Eq.* 504. Metrum παροιμακόν, *Pl.* 598; δακτυλικόν πενθήμερες sive Archilochium, *Nub.* 274; δακτυλικόν ἑξατάληκτον, quod itidem Archilochium dicitur, *ibid.* Pherecrateum, sive τροχαϊκόν δῖμετρον βραχυκατάληκτον, *Nub.* 457. Ἀλκμάνειον, sive δακτυλικόν ἐφθήμερες, *ibid.* Εὐπολίδειον quate, *Nub.* 518; Γλυκόνειον, *Nub.* 563, *Ran.* 326, 1282; Φερεκράτειον ἐφθήμερες, *Nub.* 563; Ἀλκαϊκόν, *Ran.* 326; Αἰολικόν, *Ran.* 1295; τροχαϊκόν ἰθυσαλλικόν, τὸ καλούμενον Ἀρχιλόγειον, *Eq.* 753; ἀσυνάρτητον Εὐριπίδειον, *ibid.*; ἰθυσαλλικόν, *Vesp.* 248; κατ' ἐνόπλιον, *Nub.* 651, 652. Κῶλον προσοδικόν καλούμενον, *Ar.* 738. De spondaeo in metro trochaico *Nub.* 518 (falso traditur). Kust.]
 Metrophon (non est fabula Aristophanis), *p.* 446, b.
 Mica, nomen mulieris, *Thesm.* 760.
 Mico, pictor Amazonum pugnantium in *Pocile*, Phanochi filius, Atheniensis, *Lys.* 679. In comædiis memoratur etiam alius Mico, ob paupertatem notatus, *ibid.*
 Midas, rex Phrygiae ditissimus, auribus asininis, ejus rei varias explicationes afferunt scholl. Dicebatur ipse in asinum versus, quia Bacchum contempsisset, vel Bacchi asinos; quare iratus deus asininas ei aures addiderit, *Pl.* 287, ubi plur. Midæ.
 Midas (Midias?) μῶμαξ, ex poeta comico, *Prol.* VI, 8, μῆμαξ, *IX*, a, 3, *p.* XVIII.
 Midas, servus, *Vesp.* 433.
 Midias Atheniensis Coturnix nominatus, similis coturnici ab alia pugnace in caput ictæ, *Ar.* 1297—99. Erat ὀρνυχοπόπος, aleator, gallorum pugnis studens, improbus, sycophanta, peculator, et aliorum plenus vitiorum, quæ omnia confirmantur allatis locis Comico, 1297.
 Midon, pater vel magister Lamproclis, *Nub.* 967.
 Milanion. Vide Melanion.
 Milesia lana pulcherrima, *Lys.* 729. Milesia stragula, pulchra, mollis, varia, *Ran.* 543.
 Milesii, coloni Atheniensium, *Eq.* 932. Milesii olim fuerunt fortes, oraculum respondit Polycrati Samio eos socios cupienti; secundum Demonem hoc responsum erat Caribus eorum vicinis; quibuscum nihilominus Persas adorti, prope omnes perierunt; est etiam apud Anacreontem (v. not.), *Pl.* 1002. Idem proverbium *Pl.* 1075. Milesii (suspecti Cleoni), *Eq.* 361. In societatem vocant Athenienses, et Samum

utrique conjunctis viribus subjiciunt, *Vesp.* 283.
 Milesii prodiderant Athenienses (auctore Alcibiade), *Lys.* 108. Perstringuntur ut adulteri, 107, et luxuriosi, *Ran.* 543, Milesiæ ut vehementer libidinosæ, veretris coriaceis utentes, *Lys.* 109. Ostracismus apud Milesios, *Eq.* 855.
 Miletus, cur olim Pityusa dicta, *Pl.* 586. Lupis piscibus abundabat, qua causa, *Eq.* 361. Ibi a piscatoribus inventus tripus postea Delphicus, *Pl.* 9. Miletus Apollinis, apud Ananiam, *Ran.* 661. Conf. *Lys.* 1281. Mileti expugnatio a Phrynicho tragico coram Atheniensibus acta, *Vesp.* 1490. Miletum Prieniensibus prodidit Cillicon Milesius, *Pac.* 363.
 Milichius. Vide Juppiter.
 Milites trium dierum cibaria secum ferre tenebantur, *Ach.* 197, *Vesp.* 243, *Eq.* 1079. Milites in expeditionem discedentes farinam et caseum emebant, *Pac.* 368; cibaria in vase vimineo, γυλίῳ, portabant, *Ach.* 1097. Eorum victus vilis, *Eq.* 600. Adde Catalogus.
 Milo Crotoniates: de eo not. *Ran.* 55.
 Miltiades, *Eq.* 1325. Dux Atheniensium Persas vincit Marathone, *Eq.* 781.
 Milvus, ἰκτίνος: Græci conspectis milvis in genua procumbunt, *Ar.* 499—502. Nimirum ver significat adventus milvi in Græciam; quare pauperes praesertim, hiemis malis liberati, adventantem adorabant, 501. Milvus verno tempore apparens in Græcia quid fieri jubeat, *Ar.* 713 sq. Milvus totus oculus rapax, *fr.* 525.
 Mimas, Thraciæ mons, nivosus, *Nub.* 273.
 Minerva, Ἀθηνᾶ, filia Jovis, ex Simonide, *Pac.* 736. Minerva ἐπίκληρος Jovi, *Ar.* 1653 et schol. Nata ad Tritonem, fluvium Libyæ, *Eq.* 1189. Occidit Encecladum gigantem, *Eq.* 566. Minerva cum Neptuno certat de Atheniensibus, *Eq.* 562. Victrix illa in hoc certamine de possessione Atticæ, hoc dedit Atheniensibus, ut mala consilia, quæ Neptunus iis erat imprecatus, forte fortuna aut per deos in bonum eventum convertantur, *Eccl.* 473, *Nub.* 587. Oliva donum Minervæ, *Pac.* 578. Minerva Thermopylis calidas aquas Herculi fatigato scaturire jussit, auctore Pisandro, *Nub.* 1051. Minerva habet Ἀθανασίαν, quam dare (uxorem) vult Tydeo apud Bacchylidem, *Ar.* 1536. Favet Ulyssi in judicio armorum, *Eq.* 1056. Læsa piaculo Cyloneo, *Eq.* 445. Minervæ ἀγελείης urbs Athenæ, in oraculo *Eq.* 1013. Minerva Polias, *Ar.* 828. Ei Panathenæis peplum acu varie pictum in pompa offerebant, 827. De quo peplo, pompa et nave Panathenæica pluribus narratur *Eq.* 566. (Minerva) Athenas tenens celebratur *Thesm.* 317—319; invocatur, virgo, Athenarum præses, κληροῦχος, *ibid.* 1136—1147. Minerva πολισούχος cum ægide, Athenarum dea, *Nub.* 601 sq.; πολιοχος, preces ad eam, *Lys.* 341—349; præses urbis, θεοποινα, *Eq.* 763. Ejus duo templa erant in Arce Athenarum, πολιάντιδος et χρυσελεφαντίνης; hoc ex Medicis spoliis constructum et signum in eo a Phidia fictum, *Eq.* 1169. Ea statua quum tota aurea esse deberet, (chryselephantina) struitur, Pericle et Phidia lucrum facientibus ex sumptu publico, *Nub.* 859. Erat autem Minerva chryselephantina Phidiæ 44 talentorum auri pondere, in magno templo posita, *Pac.* 605. Virgines duæ statuæ Minervæ λουτροίδες vel πλουτροίδες, *fr.* 642. Pone eam tres Gratiae a Socrate sculptæ, *Nub.* 773. Minervæ draco sacer, templum ejus in arce custodiens, *Lys.* 759. Thesaurus in æde Minervæ, *Lys.* 174 et sch. Pone templum Poliadis thesaurophylacium, *Pl.* 1191, 1193, opisthodomus

- deae. Minerva noctuam habet in capite, *Av.* 516. *Archegetidis Minervae statua noctuam in manu tenebat, ibid.* Ipsa Minerva noctua dicta *Vesp.* 1086. Minerva habet integram armaturam, *Av.* 830. *Ei in Arrhephoris virgines septennes cistas sacras ferebant, Lys.* 641. *Eidem ἀρχαῖαι virgines nobiles decennes erant moletrices, popana in sacrificium molentes, ib.* 644. *Ei sacra fiunt altera die Apaturiorum, Ach.* 146. *Ei aguntur Buphonia sec. scholium Venetum Nub.* 985. *Ei fiebat lampadedromia in Ceramico, Ran.* 131. Minervae facies in tetradrachmis cusa, *Av.* 1106. *Ei cedebat decima ex bonis publicatis, Lys.* 313. Minerva Chalcioecos Spartae culta, *Lys.* 1300, hymnis celebratur, 1320. Minerva Pandrosos, *Lys.* 439. Minerva Sciras, vel in Sciro, cui Scira celebrantur duodecimo Scirophorionis, *Eccl.* 18, *Thesm.* 834; Scirrhos dicta, quia albo lila, *Vesp.* 926. Minerva Σώτειρα, cui sacra fiebant Athenis, *Ran.* 378. Minerva Tauropolos nonnunquam dicta, secundum Xenomedem, *Lys.* 447. De Minerva intelligunt haec *Pac.* 726 παρ' αὐτῆς τῆς θεᾶς: nam statua ejus in theatro erat. Hymnus antiquus in Minervam Phrynichi sive potius Lamproclis, *Nub.* 967. V. Pallas. Minos persequitur Dædalum, *Nub.* 508. Minax diverbium alicujus cum Minoe in Theseo Euripidis, *Ran.* 465.
- Minotauro obijciendi pueri in Theseo Euripidis, *Vesp.* 312.
- Misericordiae ara, in quam confugiebant Heraclidæ Athenis, *Eq.* 1151.
- Mna, centum drachmæ, *Pl.* 194.
- Mnamona, Mnemosyne Laconice, *Lys.* 1248.
- Mnesargus, pater Euripidis, *Prolog.* X, b, 89.
- Mnesilochus, socer Euripidis, secundum nonnullos Phrynondæ filius, *sch.* 861, in *Thesmophoriazasis* ab genero ambages dialecticas fundente ad Agathonis domum ducitur, 1—34. Famulum delicatum Agathonis ridet, 45 sqq. *Ei narrat Euripides quo in periculo versetur ob judicium Thesmophoriazasarum hoc ipso die sibi subeundum, 72—94. Mnesilochus cantum Agathonis et speciem muliebrem carminibus ipsis accommodatam ridet, 97—100, 130—175. Indignatur Agathonem resistere precibus generi, seque ei tradit ipsum; tum ut mulier exornatur Agathonis novacula et indumentis, 209—276, et ancilla sequente, muliebribus precibus, Thesmophorium intrat, 279—294. Oratione Euripidem defendit ita, ut eum probet scelera innumera quæ patrent mulieres nunquam dixisse, paucula tantum dixisse eaque nimis quam vera, 466—519. Ab irruentibus in eum mulieribus ægre se defendit, nova usque earum facinora memorans, 540—570. Sed Clisthene rem denunciante acrior in Mnesilochum questio instituitur, et vir esse delegitur; quod prytanibus nunciatum ab Clisthene, 592—654. Infante rapto Mnesilochus ad aram confugit, necaturus nisi dimittatur; sed uter vini esse invenitur, 689—759. Tabulas pictas a parietibus abripit et, sicut in Palamede Euripidis palmulis, sic tabulis sua mala inscripta mandat, et genero nuncias projicit, 765—784. Diu frustra expectato Euripide, recentem Helenam in fabula ejus in Egypto degentem agit, 846—916; sed adveniente prytani fugere cogitur Euripides. Mnesilochus a prytani nudus asseri astringi et a Scythia custodiri jubetur, 929—946. A quo quum precibus nihil obtineat, Andromedam scopulo affixam ex Euripidis fabula agit, 1002—1134. Hæc fraus quum non magis processerit, Euripides eum, induciis cum mulieribus factis, ut lena per meretriculam decipiens barbarum custodem abducit, 1209.*
- Mnesitheus archon, *Ach.* 10.
- Mæcharum mores, *Pac.* 980—985. Mæchorum pœna, *Nub.* 1083 et *sch.*, *Pl.* 168 et *sch.*
- Mola vino et oleo aspersa in sacrificiis, *Pac.* 1040.
- Molæ sacræ, μολῶνες, Athenis, *Lys.* 644.
- Molgi, gens ultra Scythiam, *Eq.* 963.
- Molo. Parvus ut Molo, *Ran.* 55, per ironiam, quia Molo magnus. Duos Molones Didymus novit, histrionem et grassatorem; quorum posteriorem dici quia parvus erat; Timachidas histrionem dici putat.
- Molossi canes, *Thesm.* 416.
- Momax (?) Midas (Midias?), ex poeta comico, *Prolog.* VI, 8; IX, a, 3, p. XVIII.
- Monodia quid sit, *Prolog.* X, b, 133—140. Monodiæ, *fr.* 202; Euripidis, *Ran.* 849, 944; earum modus representatur ab Æschilo *ib.* 1330 sqq.
- Moria. Vide Oleæ.
- Mormo, i. e. Gorgo, insigne clypei Lamachi, *Pac.* 474.
- Mors sola deorum dona non appetit, Æschylus in Niobe, *Ran.* 1392.
- Morsimus, filius Philoclis poetæ tragici, *Eq.* 401, *Pac.* 801, Philoclis majoris, *Av.* 281, pater Astydamanthis, poeta tragicus subfrigidus, bonus oculorum medicus, parvo corpore, *Ran.* 151, *Eq.* 401, tragicus malus et ἀμετρος, *Pac.* 801, ubi: Morsimus quando chororum non nanciscitur, felix tempus.
- Mortuos componendi ritus, *Eccl.* 1030—1036. Eis datur mellita placenta ad placandum Cerberum, obolus Charoni, corolla ut vitam διαγωνισμένοις, *Lys.* 601 sq. *Iis in os inseruntur duo oboli ad vecturam, Ran.* 140. *Iis mittuntur vittæ ab amicis, Lys.* 603. Mortui collocabantur, προῦρίθεντο, ante januas et plangebantur, *Lys.* 611; tertio die summo mane efferebatur eorum jentaculum, τὰ τρίτα, 612 sq. Mortuis ampullæ pinguntur in monumentis, *Eccl.* 996. Mortuorum pro republica publica sepultura, *Ran.* 423. In qua fabula mortuus effertur et litigat, 170—177.
- Morychides archon (ol. 85, 1), sub quo factum ψήφισμα περὶ τοῦ μὴ κομμεδεῖν, *Ach.* 67, *Vesp.* 283.
- Morychus, ὁμοζάνος, *Ach.* 887, *Pac.* 1008. Legatus Atheniensium ad regem Persarum, legatione ad luxum abutens, *Ach.* 61. Morychus vitam vivebat splendidam prorsus alienus ab rebus publicis: erat nobilis, luxuriosus, obsonator, *Vesp.* 506. Morychus habebat villosum sagum, homo mollis et pallidus, *Vesp.* 1142. Memoratur in loco Platonis comici Παριζαῖος, *Nub.* 109. A schol. *Ach.* 887 poeta tragicus dicitur
- Moschus, citharædus Agrigentinus, malus, πολλὰ ἀπνευστὶ ἄδων, *Ach.* 13.
- Mossynica μάζονομεῖα, *Holc.*, *fr.* 367.
- Mothon, saltationis genus rude et plebeium, *Eq.* 697, 635.
- Mothones, famuli Lacedæmoniorum, *Eq.* 635. Quam sint apud Lacedæmonios; et alii apud Athenienses, qua origine et unde dicti, *Pl.* 279.
- Mulier inexpugnabilior rebus omnibus, *Lys.* 1014 sq. De iis proverbium, 1038 sq. et *sch.* Mulieres domi penum dispensant, *Lys.* 495. Mulieres ex vetusta disciplina curant viros et patres, quibus pedes ablunt et ungunt, *Vesp.* 606, 608. Mulieres quibus rebus occupentur nunc ut olim, omni tempore, *Eccl.* 221 sqq. Mulieres Athenienses carpentis Eleusinem vehuntur ad magna mysteria, *Pl.* 1014. Mulierum luxuria et earum festa Rheæ, Bacchi, Adonidis, *Lys.* 387—389. Præter publica festa celebrabant multa privatim coeuntes, *Lys.* 1, deos celebrantes non publicos nec legibus agnitos, *Lys.* 389. Mulierum ornatus, *Lys.* 43

- 48. Muliebris mundus plurimus recensetur fr. 309. Mulierum tendiculæ (de ornatu earum), fr. 663. *Mulieres παρτελλόντο*, præsertim novæ nuptæ, Ran. 516. *Mulieribus ultra modii pretium pacisci per legem non licebat*, Eccl. 1025. *Mulieres semina, pultem, ova, olera, allia, panes vendunt, cauponæ*, Lys. 457 sq. Inter molendum hordea canunt, Nub. 1358. *Mulieres malæ*, fr. 116; *mæchæ*, fr. 236. *Frequentissime perstringuntur ut bibaces et ebriosæ*, Thesm. 630 sqq., 688 sqq., 735 sqq., Eccl. 132 sqq., Lys. 197, 466, Pl. 645, 737, 972, etc. — In *Lysistrata* Mulierum Chorus ingreditur cum urnis aquæ plenis opitulatum mulieribus in arce contra senes eam per ignem recepturos, 319—351. Pugnant cum senibus, 354—386. Senibus Provisorem, *πρόβουλον*, incitantibus, se quieturas dicunt, 471—475, omne tamen periculum adituras pro republica cum mulieribus, 539—550. Civibus narrant quibus honoribus affectæ sint a republica; cui vicissim utiles sint viros ex se natos symbolam conferendo, dum viri symbolam avorum e Medicis absumpserint, 636—657. Irritatæ a senibus, acriter minantur, ut qui mala decreta faciant, 683—707. Fausto oraculo confirmantur a *Lysistrata*, 769—780. Fabulam de Timone virorum osore, mulierum amatore narrant, 805—820. Officiis et blanditiis animos senum capiunt, 1016—1072. Inducis factis, se promptas esse dicunt sua omnia intrantibus dare, sed caveant canem, 1188—1215.
- Multa. Multarum species aliquot, Eccl. 655 sqq. *Multa gravis eorum qui accusantes alios causam suam non probarent iudicibus*, Nub. 776.
- Munychia Diana apud Piræenses, Av. 874. *Εὐμυχία* virgines Atticæ, Lys. 645.
- Munychion mensis, Av. 1046. *Eo mense verno iudicantur Athenis lites inter peregrinos*, Av. 1478.
- Muri longi Athenis, a Pirææ in astu, Eq. 815, a *Themistocle exstructi*, ib. 886.
- Musæ, Av. 783, Eccl. 882, novem Jovis sacrae virgines, invocantur Ran. 874—882. Musæ *ἑλαιοδόστροχοι*, fr. 314; *εὐδαίμονες*, Ran. 229. Musæ vates, Av. 724 (apud schol.: Musæ, vates). Musarum fama celeris, Av. 924. Earum *θίασος*, chorus sacer, Thesm. 41; orgia, Ran. 356; pratum, Ran. 1300. Musarum famuli poetæ, secundum Homerum, Av. 909, 913. Musæ Aristophanis, Vesp. 1022, 1028. *Cum Musis certavit Thamyris*, Arg. Ran. IV. Singulari Musa, Av. 905, 937, Thesm. 107, Ran. 1306, 1308. Musa dea, Av. 1719. In Pace Musa imploratur ut pacis festivitati propitia adsit, nuptias deorum et beatorum epulas celebrans, respuens malos et impuros poetas, filios Carcini, Morsimum, Melanthium, 775—816. Musa silvestris, *λοχμυζία*, invocatur, quacum lusciniæ canit, Av. 737 sqq. Musa Lacæna quæ canat, Lys. 1298 sqq. coll. 1249. Musæ apicula, blandimentum, Eccl. 974.
- Musæus, *Luce* et *Eumolpi filius secundum Philochorum*, monstravit remedia morborum et vaticinia et expiationes, a *Sophocle χρησµολόγος* dictus, Ran. 1033.
- Musica lex severa apud antiquos Athenienses, Nub. 970—972. Musica, i. e. *ἐγκύκλιος παιδεία*, Eq. 188.
- Myrmex: ei *ποριστη* restem mittit Pluto cum minis; ob improbitatem perstringitur, alio etiam magistratu functus, Ran. 1506.
- Myrmidonas alea ludentes introduxerat *Æschylus*, Ran. 1400.
- Myronides, dux generosus; eo archonte nemo ausus fuisset mercedem ferre ex reipublicæ administratione, Eccl. 303 sqq.
- Myronides hispidus, nigro podice, hostibus timendus, Lys. 801—803. *Intelligitur victor Ctenophytis; nam erat etiam alius, de quo ad Eccles., 801.*
- Myrrhine, uxor Pisistrati, *Hippiæ et Hipparchi mater*, quam Pisistratus redux pro Minerva in curru Atheniensibus ostenderit, Eq. 449.
- Myrrhina meretrix, secundum Eupolidem, bonis exuit *Leogoram*, Nub. 109. Meretrix Corinthia, Pl. 149.
- Myrrhina mulier in *Lysistrata* venit in concionem *Lysistratæ*, 69 sqq. Post iusjurandum cum ceteris in arcem abit, 253. Ibi, monente *Lysistrata*, Cinesiam maritum, qui advenit pruriens, infinitis modis ludificat, 837—951.
- Myrrhinus, pagus Atticus, a myrtis dictus, Pl. 586.
- Myrrhinusiorum Diana Colænis, Av. 874.
- Myrsina (myrti ramo) abigebant muscas, Eq. 59.
- Myrtia, panaria, Ancyionis et Sostratæ filia, a Philocleone læsa, in *Vespis* 1396.
- Myrtus sacra Cereri et inferis: ea coronabantur initiati et thesmothetæ, teste Apollodoro, Ran. 330. Myrtis coronabantur Archontes, Vesp. 861. Myrti Archontibus in mensa, fr. 175. In *Samia Junonis templum inferri nefas erat; quia quum illa a Plutone impetrasset ut Semele redderetur Baccho, si dilectissimum ejus loco ipsi demitteret, Bacchus myrtum caram sibi plantam Plutoni dolose misit; testatur Iophon tragicus. Hinc myrtus sacra inferis*, Ran. 330. Myrti virginæ hæcæ, quæ a mulieribus et virginibus studiose eduntur, Av. 1099. Myrti ramo sumpto in conviviis recitabant *Æschyli carmina*, Nub. 1364 sq. Myrtorum forum, αὐ μυρρίνας, Thesm. 448.
- Myscellus oraculum accepit urbem ei condendam esse ubi de sereno cælo cadat imber: de qua re quum desperasset, urbem in Italia condidit eo loco ubi pellicem suam lacrimas fundentem vidit, Nub. 371. In Crotone urbe condenda quum oraculum ei proposuisset vel divitias vel valetudinem bonam, hanc prætulit urbi suæ conciliandam, Eq. 1091.
- Mysia: eam vastant Græci Trojam esse opinati, Nub. 922.
- Mysius pileolus Telephi Mysi, Ach. 439.
- Mystæ anno post initiationem ad *ἐποπτεῖαν* admittuntur, Ran. 745 et not. Vide Initiati, Mysteria.
- Mysteria Cereris et Proserpinæ Eleusine, magna et parva (Agris: v. not.), hæc Herculis causa instituta ab Atheniensibus, quum lex veteret peregrinum initiari, Pl. 845, 1013, ubi Mysteria magna. Ad ea mulieres carpentis vehuntur Eleusinem, Pl. 1014. Mysteria vehens asinus ex urbe Eleusinem, Ran. 159. Mysteria Cereris et Proserpinæ Eleusiniæ respiciuntur Nub. 302—304. Mysteria Dionysiis celebrabantur, noctu, cum facibus, Ran. 343. In mysteriis Bacchi et Cereris cur immoletur sus, Ran. 338. Initiandi in mysteria vestem ponebant, Nub. 497, et variis modis terrebantur ab initiatis, Vesp. 1361, 1363. Vestis in qua quis magna mysteria initiatum erat, ut deabus consecraretur patrius mos erat, teste Melanthio De mysteriis, Pl. 845. Mysteriis initiati apud inferos inter beatos fore credebantur, Pac. 374. Vide Initiati. Mystici sumptus, Nub. 17, ubi vide notam. Mysteria Cabirom in Samothracia, Pac. 278, 277.
- Mysus, Ach. 430. Mysus Sacas vel Acestor, poeta tragicus, Vesp. 1221, Av. 31.
- Mytilene, urbs Lesbii insulæ, ab Atheniensibus desciverat: victæ ab Charete duce incolas occidi decreverunt Athenienses suadente Cleone, sed paullo post

eos tantæ crudelitatis pœnituit, miseruntque Diodoto auctore qui diversa imperarent Chareti: sic servata urbs, a qua Cleon plus quam quadraginta minas dono accepisse accusatur *Eq.* 834 sq.
Myus: eam urbem Themistocles ab Artaxerxe accepit ad Ὀψα, *Eq.* 84.

N.

Nais meretrix, *Geryt.*, fr. 230, a.
Nani, fr. 134.
Napæus Apollo Lesbi, *Nub.* 144.
Nastortium: ejus vis et usus apud Persas, *Thesm.* 616.
Natare supinum docebatur, fr. 654.
Nates olim abstergebant tribus lapillis, *Pac.* 1230.
Nauclicerice pecuniæ: ex iis theori Delphos euntes viaticum accipiebant, *Av.* 1541.
Naucrari: in eorum locum Clisthene vel Solone auctore succedunt demarchi, *Nub.* 37.
Naufragus, vel *Bis Naufragus* (fabula spuria Aristophanis), p. 493.
Naupactii: eorum *Dionysia*, *Ach.* 195.
Nauphante, filia Nausonis, fictum nomen triremis α νῶς, *Eq.* 1309.
Nauplius, pater Palamedis et *Æacis*, *Thesm.* 771.
Nausicydes, vel ipse farinæ venditor, vel iis inimicus, vel pauper, *Eccl.* 426.
Nausimache, nomen muliebre, *Thesm.* 804. *Erat meretrix* eo nomine, *ibid.*
Nauso. Vide *Nauphante*.
Nautidica, fr. 16.
Navis ut gubernetur in vehementi vento, *Ran.* 999 sqq., sch. 1000. Vide *Panathenaica*, *Paralus*, *Salaminia*.
Naulum Charontis. Vide *Charon*.
Naxus, insula ex *Cycladibus*, ab Atheniensibus capta est sub *Pisistrato*, *Vesp.* 355. *Naxus* Apollinis, apud *Ananiam*, *Ran.* 661. *Ναξιουργῆς* cantharus, quibus olim *Naxii* utebantur mari potentissimi; erant etiam lembi *Ναξιουργῆς*, structura ab *Naxiis* inventa, *Pac.* 143.
Nebula: per *Nebulam* jurat *Strepsiades* uti jam *mystes philosophorum*, *Nub.* 814.
Neleus, *Neptuni* et *Tyræ* filius, *Lys.* 139.
Neocles orator, *Pelarg.*, fr. 387, lippus, perstringitur ut *sycophanta*, fur, peculator, peregrinus, et erat læsis oculis, *Eccl.* 254, sch. Pl. 665, 716. *Neocles* lippus in concione oraturus abigitur, *Eccl.* 398—407.
Neocles cæcus, at in furando videntes superans, Pl. 665 sq. In qua fabula narratur *Æsculapius* *Neoclidem* prouti merebatur curasse, nimirum cruciatus ejus et cæcitatem augens, quo ejurare posset concionem, 716—725, et cæciorem etiam quam erat ante reddens, 747.
Neottus, pulcher puer: talem fingit *Didymus* ad explicandum locum *Av.* 835.
Nephele, dea, uxor *Athamantis*, ex eo mater *Phryxi* et *Helles*: contempta a marito in calum avolavit, et regioni ejus immisit ariditatem, *Nub.* 257.
Neptunus, *Ποσειδών*, *Av.* 586, *Nub.* 1234, etc. *Jove* junior erat secundum *Homerum*, *Nub.* 566. *Neptunus* ἑλκός, *Marinus*: alii sic ab urbe *Peloponnesiaca* dictum putant *Alyco*, ubi colitur, *Lys.* 403. *Neptunus* *Ægeum* promontorium tenens, sali moderator, ex *Sophocle*, *Ran.* 664—666. *Neptunus*, rector maris, advocatur ex profundo *Thesm.* 322—324. *Eum* *Nubes* venerantur, tridentis dominum, terræ et maris motorem, *Nub.* 566 sq. Item simpliciter dictus *Terram* quatiens, *Lys.* 1142; *Marinus* deus, *Ran.* 1341. Ὁ *Ποντοπόσειδων*, Pl. 1050. *Neptunus* cum *Minerva*

certans de possessione urbis *Athenarum*, *Eq.* 562, quum in eo certamine inferior discessisset, id *Atheniensibus* infligit, ut mala consilia capiant, *Nub.* 587, *Eccl.* 473. Postea *Atheniensibus* principatum in mari dedit, *Nub.* 304. *Neptunus* dictus Σουινιάρας, in *Sunio* promontorio cultus, rex *Pelargicus*, pro *Pelargicus*, *Av.* 869. Hymnus in *Neptunum*, mare, equos, curricula certamina moderantem, *Sunii* adoratum, *Geræstium*, canitur ab *Equitibus*, *Eq.* 551—554, ubi v. scholl. *Neptuni* *Equestris* signum, per quod jurat *Phidippides*, *Nub.* 83. *Neptuno* ovis, alii « bos », macatur, *Av.* 566. A *Corinthiis* colitur, qui ei *Isthmia* celebrant, *Eq.* 609. Non est ἐπίδημος in *Isthmo*, fr. 348. *Neptunus* in *Tenaro*, ubi erat templum *Neptuni* Ἀσφαλίου, *Ach.* 510. In *Tænarii* *Neptuni* templo *Helotas*, qui salutem ibi quærebant, occiderant *Lacedæmonii*, *ibid.* *Neptunum* coronant *Helotæ* (in *dramate*), *Eq.* 1225. *Neptunus* Ἀσφάλειος apud *Athenienses* colitur, ἵνα ἀσφαλῶς πλέωσιν, *Ach.* 682. Per *Neptunum* jurant viri *Nub.* 665, 723, *Lys.* 1165, *Thesm.* 86, *Ran.* 183, 276, 295, 1430, *Eccl.* 339, etc., mulier *Eccl.* 568. Ὁ *Πόσειδων* in admiratione *Pac.* 564. In *Avibus* *Neptunus* legatus a diis venit *Nubeculium* cum *Hercule* et *Triballo* deo, cujus indecentem habitum agre fert: sed utroque *Pisthetari* artibus decepto, jam *Neptuni* nulla potestas est; inde cum indignatione silet et abit, 1565—1692.—*Neptunus* secundum nonnullos cum *Melanippe* in scapha congressus, *Lys.* 139. *Pater Nelei* et *Pelice* ex *Tyrone* virgine, *ibid.* Ex *Alope* genuit *Hippochoontem*, *Av.* 559. Ejus filius *Halirrothius*, *Nub.* 1005, et *Cycnus*, *Ran.* 963.
Nereus. *Nerei* marini filie, *Thesm.* 326.
Nestor et alii sapientes apud *Homerum* ἄγορευται, *Nub.* 1057. *Nestoris* navis δεκάμελος apud *Æschylum*, *Av.* 1256.
Nicarchus a *Comicis* perstringitur ut *sycophanta*; in *Acharnensibus* prodit *Boeotum* delaturus, ridicula fingens; sed *Dicaeopolis* eum arreptum pro vase fictili sarmentis illigat et *Boeoto* venditum domum auferendum tradit, 908—958.
Niceratus, pater *Nicie*, *Eq.* 358, 609.
Nicias dux, filius *Nicerati*, pater *Stratippi*, δυσουώνιστος, *Eq.* 358. *Nicias* mille drachmas dederat, quo ne imperium ei demandaretur (in expeditione *Sphacteriam* suscepta), *Georg.*, fr. 156. *Nicias* cum ducentis equitibus, deinde hoplitis et navibus vincit ad *Corinthum* et *Cenchreas*, *Eq.* 609. In qua fabula *Nicias* introducit ut servus *Populi*, male habitus ab alio servo *Cleone*: timide proponit *Demostheni* ut transfugiant ad *Lacedæmonios*, 1—29; deinde ut diis supplicent, 31; vel ut moriantur, 80 sqq. Tandem *Demosthene* suadente stertenti *Cleoni* rapit oracula clam habita, 110 sqq. Abit *Cleonymus* quid agat speculaturus, 154. *Nicias* ab *Atheniensibus* ad *Melum* expugnandam missus, *Av.* 186, ubi v. notam. *Melios* per famem perdidit, *ib.* 363. *Erat cunctator* ob prudentiam, vel ut calumniantes dicebant, lentus per negligentiam: unde μελλονικῶν *Av.* 639. *Niciam* superas machinis, *Av.* 363, de quibus v. *Suidam* in nota. In *Sicilia* *Nicias* *Hycara* occupat, Pl. 179. Mortuus erat quum *Aves* agebantur, *Av.* Arg. I. *Nicie* amicus *Diopithes*, *Eq.* 1085.
Nicias, homo γυναικώδης, *Eccl.* 428.
Nicodice, nomen mulieris, *Lys.* 321.
Nicomachus: ei ποριστῇ restem mittit *Pluto* cum minis: notatur enim ob improbitatem, sed non erat inter

ποροστᾶς: erat vel tragicus histrio, vel ὁ πόλιτης (?), de quibus alibi dictum, *Ran.* 1506.

Nicostrata, mater Iophonis ex Sophocle, *Ran.* 78.

Nicostratus Scambonides, ex pago tribus Leontidis, superstitiosus, sacrificiorum, divinationum, hospitem excipiendorum studiosus, *Vesp.* 81 sq.

Nicostratus, dux Atheniensium, cecidit ad Mantineam, *Av.* 13.

Nicostratus, filius Aristophanis, *Prolog.* XI, 79; XII, 43, tertius, Nicostratus appellatus ab Apollodoro, Philetaerus a Dicarcho, *Prolog.* XIII, 17 sq.

Nilus: in eo Nubes aureis gutturniis aquam hauriunt, *Nub.* 272. Nili fluente celebrata ex Euripide, in *Helenae*, *Thesm.* 855—857. Nilus etesiis impletur et abundat, *Av.* 1695. Nili ostia, *Pl.* 178.

Ninus urbs Persici regni, *Av.* 1021.

Niobe: ejus liberi mares septem, puellae septem, *Dram.*, fr. 272. Niobe ab Aeschilo diu silens introducta, *Ran.* 911 sqq., 920. Niobe fabula Aeschili aut Sophoclis, quam praecclare egit Oeagrus, *Vesp.* 580.

Niobus. Vide *Dramata*.

Nisaea Megaridis, obnoxia Atheniensibus[at v. notam]: ibi sal excoquebatur, *Ach.* 760. Nisaea, emporium Megarensium non procul ab urbe, ab Atheniensibus inessum, *Pac.* 483.

Nisus, Pandionis regis filius, in divisione regni a patre Megaridem accepit, *Vesp.* 1223, *Lys.* 58.

Nitarius, homo ob molliem notatus, aliis leno (sed v. not.), *Pl.* 1011.

Noctua volavit per exercitum Atheniensem Marathone, victoriam praenuncians; quod vere factum nonnulli narrant, *Vesp.* 1086. Ejus volatus pro victoria signo habebatur, *Eq.* 1093. Noctua Atheniensibus fauens, *Av.* 358 et schol. Noctuae in arce Athenarum, *Lys.* 760, frequentes in Attica, *Av.* 261, 301, ubi de re superflua proverbium, noctuam Athenas deportare. Noctua, avis Minervae, cusa in aureis numis Atheniensium, *Eq.* 1093, et in argenteis et aeneis, *Av.* 301, 261. Noctuae Laeoticae, tetradrachma in quibus noctua cusa et Minervae facies, quum olim in didrachmis bos esset, *Av.* 1106. Noctuum tenet Minerva in capite aut manu, *Av.* 516. Noctua esse ab nonnullis putatur avis ab Homero *Iliad.* Ξ, 291, memorata, *Av.* 261.

Nomades Scythae, *Av.* 941

Nomina amasiorum parietibus, januis etc. inscribantur, addito καλός, *Vesp.* 98 sq.

Nominalia. Vide *Infantes*.

Νόμος. Vide *Mercurius*.

Nonacriensis (ex urbe Arcadiae), fr. 655.

Notae quibus grammatici fabularum partes distinguere solebant, *Pl.* 253 et not.

Nothi. Vide *Spurii*.

Novilunia festa, *Ach.* 999. Novilunio thus offerebatur statuis deorum, *Vesp.* 96. Novilunio vendere solebant Athenis, *Vesp.* 171. Adde *Mensis*.

Nox sacra, stelligera, curru Olympum emetiens, *Thesm.* 1065—1069. Noctis καλαινόςτης ὄρενα, Euripideum, *Ran.* 1331 sq. et sch. Nox atris alis a principio erat; in Erebi gremio peperit ovum, unde Amor exivit, *Av.* 693—696. Noctis filius somnium, *Ran.* 1335, sch. 1331.

Nubes, Νεφέλας, optimam fabularum suarum, praemium non tulisse a spectatoribus non recte intelligentibus queritur Aristophanes *Vesp.* 1015 sqq., 1043—1050. Nubes priores ab Aristophane doctae erant Dionysiis urbanis archonte Isarcho, *Arg. Nub.* V, sch. 549, biennio ante mortem Cleonis, 549, anno ante Vespas

SCHOL. ARISTOPH.

actas, *Vesp.* 1042. Alleras eum docuisse opinabantur Aminia archonte (ol. 89, 2), et his multo etiam magis excidisse, *Arg. Nub.* V. (De qua re veriora habes *Arg. VI.*) Nubes priores memorantur sch. *Nub.* 520, 524, 543, 581, 591, 624. Ad Nubium argumentum referuntur, secundum scholl., versus 1037—1042 *Vesparum*.—Nubes, deae philosophorum, 252 sq., σενναὶ θεαὶ βροντησιζέραντοι, 265, ab Socrate solenni carmine ex locis, ubi commorari solent, in conspectum advocantur, 263—274. Adveniunt ab Oceano, decussa caligine faciem Nympharum ostendentes, varia veste, 275 sqq., et salutant celebrantque Athenas, 299—313. Sunt magna numina hominibus otiosis et praestigiatoribus, quos abunde alunt, 316 sqq., 331 sqq. Lepidum commentum de forma earum adeo mutabili, 341—355. Salutant Strepsiadem et Socratem, cui cur maxime faveant exponunt, 358—363. Eas solas esse numina, cetera nugae, ostendit Socrates, 365—424. Strepsiadæ praecepta dant, et totum se iis permittenti gratiam et potentiam in civitate beatissimamque vitam promittunt, 412—475. Socratem docere senem jubent, 476 sq. In phrontisterium ingredientem Strepsiadem votis prosequuntur, 510—517. Jovem, Neptunum, patrem suum Aetherem alium, magnum Solem venerantur, 563—574. In Parabasi dicunt se invitis Cleonem a civibus ducem esse creatum, et consilium dant ut voracem furem capistrent nervoque constringant, 575—594. Hymno venerantur Apollinem, Dianam Ephesiam, Minervam, Bacchum Delphicum, 595—606. Lunae mandata ad Athenienses perferunt, 607—626. Strepsiadem adhortationibus confirmant, 700—705, 716; et quum Socrates de eo desperavit, filium mittere jubent, cui bonam mentem injecerint, 794 sqq. Socrati autem sua beneficia ostendunt et suadent ne hominem mentis adeo attonitae dimittat quin attendeat, 805—813. Λόγους duos movent ut missis conviciis exponant antiquam et novam disciplinam, 934—960. Justum vehementer probant, Injusto subtilitate multa opus esse dicunt, 1024—1035. Angurantur fore ut poeniteat Strepsiadæ hujus institutionis filii, 1114. Exponunt quid lucri ex se sint facturi iudices fabulae propitii; damna minantur improbantibus, 1115—1130. Conspicua improbitate nequissima et insolentia Strepsiadæ mala angurantur, 1303—1320. Quae evenerunt. Quomodo evenerint, scire cupiunt, suadentes interim Strepsiadæ ut cohibeat filium, 1345—1352. Male futurum esse senioribus, si juniores suam disciplinam confirmaverint, 1391—1398. Exprobratur ipsis a Strepsiade, quod rusticum se et senem spe extulerint: respondent hoc se facitare omnibus qui fraudes adament, usque dum in malum aliquod concitant, ut deos discant revereri, 1453—1461. Exeunt, 1510.

Nubicuculia, *Av.* 819 sqq., 904, 1035, 1565. Vide *Aves*.

Numellae collum insertum, *Lys.* 680 sq.

Numi antiqui et novi Athenis comparati, *Ran.* 720—726. Vide in *Noctua*, *Bos*. Numos aureos cuderunt Athenienses Antigene archonte, teste Hellanico, ex aureis Victoriis, addit Philochorus, *Ran.* 720. Aenei numi sub Callia cudebantur, 725. Numi aerei decreto aboliti; argenteis utendum esse, *Eccl.* 815—822. Vide *Os*. Numi adulterini, *Pl.* 862, *Av.* 158. De numis Byzantiorum et Cyrenensium vide Byzantium, Cyrene.

Nuncii. Vide *Plateae*.

Nupti novi: in eos bellaria conjiciebantur, κατάχυσματα; locus Theopompi com., *Pl.* 768. Nuptiarum προτελεια, *Thesm.* 973. Earum praesides Juppiter et Juno τέλει, *ibid.* Nuptias deorum et heroum veteres poetae canere amant, *Pac.* 779.

Nuptiale balneum, de quo Menander, *Lys.* 378.
 Nymphæ cum Pane, *Thesm.* 978. Nymphæ montium, *Av.* 1098, montivagæ, *Thesm.* 326. Nymphæ ὄρεσι-
 γονοί, ut Euripideum, quod Asclepiades in *Xantriis*
Æschyli invenit: *Inachi filice βρόδοροι*, *Æschylus*,
Ran. 1344. Nymphæ cum Baccho, *Thesm.* 993. Nym-
 phæ in Oceani patris hortis choreas agunt, *Nub.* 271.
 Nymphæ quæ divinationi præsent, *Pac.* 1070 sq.
 Nymphicum Elymnium, *Sophocles Pac.* 1126, ubi v.
 Nysa, locus Arabiæ vel Æthiopiæ, ubi natus Bacchus,
Ran. 216.
 Nyses dictus Bacchus apud Indos et ceteros populos
 orientales, *Ran.* 216.
 Nysius Bacchus cum Maenadibus, *Lys.* 1282 sq. Nyseus
 Bacchus, *Ran.* 216.

O.

Oboli argentei erant, atque adeo etiam χαλκοί, *Vesp.*
 795.
 Oceanus pater: in ejus hortis Nubes cum Nymphis sacras
 choreas instituunt, *Nub.* 271. Βαρυχχός, 278. Ab Oceano
 veniunt aves penelopes, *Alcæus Av.* 1410.
 Oculi humani Soli ἄντημος, Euripides *Thesm.* 17.
 Oculus regis (Persarum), satrapa ἐπίσκοπος, *Ach.* 92,
 94, 124. Oculus triremis, remi, *Ach.* 95, 97.
 Odeum: in eo etiam jus dicebatur; ceterum poemata in
 eo recitabantur, antequam theatro darentur, *Vesp.*
 1109. Odeum Spartæ terræ motu concussum, *Lys.*
 1144.
 Odomantes, gens Thracica, ab nonnullis pro Judæis
 habita, *Ach.* 156 sqq., 164. In qua fabula pene mutila
 ti et aliis per agros raptis in concionem Athenien-
 sium producuntur ab legato, qui tales socios ab Sitalce
 impetraverit.
 Odyrsa, id est Thracica, *Ach.* 1226.
 Oeax, frater Palamedis. Vide Palamedes.
 Oeagrus, tragicus actor Æschyli, Niobam egit incer-
 tum Æschyli an Sophoclis, *Vesp.* 579 coll. 566 cum
 not.
 Oedipus ab initio beatus, deinde miserrimus mortalium,
 Euripides in prologo *Antigonæ*: sed Æschylus probat
 Oedipum nunquam desisse esse miserrimum, vel ante-
 quam nasceretur, *Ran.* 1182—1195. Oedipi filii duo
 singulari certamine decertant, *Phaniss.*, fr. 471. Oedi-
 podes (plurali), *Eccl.* 1042, ubi memoratur ob matri-
 monium cum matre.
 Oeneis tribus, *Av.* 645, *Thesm.* 620.
 Oeneus ex arvis frugum primitias non obtulit Dianæ,
 Euripides *Meleagro*; hinc irata dea aprum immisit
 in agros ejus, *Ran.* 1238, 1240 sq. Oeneus, fabula Eu-
 ripidis, *Ach.* 418, 420; a quo rex ille pannosus intro-
 ducitur, *Ran.* 1063. Mortuo Tydeo et Diomede con-
 tra Thraces profecto, Agrii filii Oeneo seni regnum
 ademerunt, quod ei restituit Diomedes redux, occiso
 Agrio, *Ach.* 418,
 Oeneo in Tetrapoli, *Lys.* 285.
 Enomaus: ejus filiam ducit Pelops Piscæ, Euripides
Ran. 1233.
 Enophyta: ibi victor Myronides, *Lys.* 801.
 Oenichus, turpissimarum libidinum homo, sodalis Ari-
 phradis, *Eq.* 1287.
 Eeus, pagus, *Ran.* 501.
 Olea in arce Athenarum πάχυρος, fr. 664. Oleæ sacræ
 Minervæ, ὀρίων, in Academia et in Arce, ex quibus
 oleum Panathenæis (victoribus datum), *Nub.* 1005.
 Quid acciderit Halirrhothio Neptuni filio eas exci-
 dere tentanti, ibid. Oleæ in termino curriculi στι-
 χήων positæ ut meta; alii, in hippodromio extremo,

et sub eas portabantur decedentes in cursu; unde
 proverbium ἐκτὸς διαδῶν, *Ran.* 995. Oleæ ramum
 lana velatum supplices præferre solebant, *Pl.* 383.
 Senes in pompa Panathenæica ramos oleæ gestabant,
Vesp. 544. Rami oleæ lana circumvoluti, appensis
 fructibus variis, erant Iresionce, quam voc. vide.
 Oleastri ramo coronantur victores Olympici, *Pl.* 586, ubi
 vide scholia.
 Oleum in balneis, *Nub.* 449. Oleo cur ungantur vete-
 res, *Pl.* 616 et not. Oleo infuso politur clypeus.
 Sunt qui in oleum spectantes vaticinentur, *Ach.*
 1128.
 Oliva καλλιστέφανος, in Pantheo (Olympiæ), ab Aristo-
 tele describitur; qui tradit ab Hercule Olympiæ
 esse plantatam ad Helissonem (Ilissum falso legi-
 tur) fluvium, sacrosanctam et edificio cinctam, a
 qua petant Elei coronas athletarum victorum, *Pl.*
 586. Oliva Minervæ donum, *Pac.* 578.
 Olivantes mercede conducti, *Vesp.* 712.
 Olla. Ollis, in quibus ὀσπρία cocta, dedicabant statuas
 aut aras deorum; ex illis, quas mulieres vario vestitu
 et venerabiles in capite portabant, libabant χαριστήρια,
Pl. 1197—1199. His ollis positis dedicabant Hermas et
 aras Jovis Herci, *Pac.* 922 sq. et schol., *Danaid.*,
 fr. 245. Ollam ad sacrificium in condenda urbe per-
 agendum ferunt Pistheterus et Euelpides, *Av.* 43.
 Vide Chytri.
 Olophixii, incolæ Olophixi oppidi sub monte Atho;
 ab Atheniensibus jussa accipiebant, *Av.* 1041.
 Olympia communia sunt Græcorum omnium ut cognato-
 rum, *Lys.* 1129 sqq. Olympiis festo Cyto aggressus
 est Atheniensis, *Eq.* 445.
 Olympicum certamen quinto quoque anno a Græcis col-
 lectis Jovi celebratum; præmium oleastri ramus, *Pl.*
 583—586, 592, sive potius olive καλλιστέφανου, quam
 in Pantheo plantatam Olympiæ ab Hercule, descri-
 bit Aristoteles, 586. Olympici ludi, *Vesp.* 1382 sq.
 Olympicus stadii cursor, *Av.* 1121. Olympiacus (vel
 Olympicus) Psacas, *Ach.* 1150.
 Olympicum (templum), fr. 659.
 Olympii et Olympiæ cuncti et cunctæ, in formula pre-
 cum, *Av.* 866. Olympii dii, Olympiæ deæ, *Thesm.* 331
 sq.; dii, *Av.* 1202, 1231, *Thesm.* 960. Ὀλύμπιοι, tertia
 clas deorum sub Jove, *Nub.* 247.
 Olympus, *Av.* 780, 1372, et Anacreon ap. schol. ad
 hunc versum; venerandus, *Thesm.* 1068 sq. In Olym-
 pi sacris verticibus nive tectis morantur nubes, *Nub.*
 270.
 Olympus, musicus vetus, Marsyæ discipulus, qui tibi-
 cinos et flebiles modos scripserat, tandem infelix ob
 musicam, *Eq.* 9. Silenum cum eo confabulantem in-
 troducit Pindarus, *Nub.* 223.
 Omina ex quam multis rebus ceperint Græci, *Av.* 719
 sqq.
 Onocindius Pisander, Eupolis *Av.* 1556, 1559, *Lys.*
 490.
 Onomacritus Atheniensis, Homeri διορθωτής sub Pisi-
 strato, *Prol. IX*, a, 44, p. XIX; X, a, 36.
 Onónis (merces an herba), fr. 537.
 Ophion et Eurynome, vetustissimi dii, *Nub.* 247.
 Opora, Ὀπόρᾳ, Pacis comes, *Pac.* 523. In ea fabula
 Oporam Mercurius in matrimonium dat Trygæo, 706—
 711, quocum de cælo abijt, 728. Habebat meretriculæ
 formam; quare servus πορνόδοσκῆν dicit deos, 849.
 Opora Trygæo sponsa procedit, 1316 sq.; qua se frui-
 tuos esse ficus colligentes agricolæ gaudent, 1337
 sqq.
 Opuntii Locridis, *Av.* 152. Opuntius tibicen Bacchylides

- apud Platonem com., Nub. 331. — Opuntios vocabant cecos, ab Opuntio aliquo ἐπεροπαλῶ, Av. 153.
- Opuntius, sycophanta improbus, uno oculo, Av. 153.
- Opuntius Atheniensis dictus Corvus luscus, quia luscus erat et μετὰ φύγας ἔχων, ut est apud poetam Atalantarum, Av. 1294. Aliis videtur corvus dictus ut rapax et impudens, 1292.
- Oraculum Delphicum quo ritu consulebatur, Pl. 39. Ejus oraculi antiquitates narrantur, Pl. 9 et nott.
- Oraculum Telepho redditum, Nub. 922. Oraculum Myscello et Archiae urbes, Crotonem et Syracusas, condituris redditum, Eq. 1091. Oraculum olim Atheniensibus redditum, vaticinans Athenas urbem futuram velut aquilam in nubibus, Eq. 1013 et schol., 1087, Av. 978. Oraculum Atheniensibus redditum ante pugnam Salaminiam, intellectum a Themistocle, Eq. 1040. Oraculum de Pylo, sive Pylis potius, Eq. 1059. Oraculum Spartanis redditum de salute urbis ipsorum, Pac. 623. Oraculum Aesopo redditum, Av. 968. Alia oracula sunt Lys. 645, 1153, Pl. 604, 925, 1002, 1054, 1159, et cetera quae citantur in Indice scriptorum v. Χρησμοί. Vetera oracula ἐξηγεῖτο Stilbides, Pac. 1032; item Hierocles, ib. 1046.
- Pythica nonnunquam iambicis trimetris, postremo prosa oratione edita fuisse exemplis probatur Nub. 144. Oracula (ficta) in Equilibus pluribus locis, Vesp. 800—804, Av. 967 sqq., Lys. 767 sqq., fr. 157 (et 123).
- Oratores. Oratorum sortitio, Pl. 972, Vesp. 691, ex Aristotele. Orator in concione coronam sumit verba facturum, Eccl. 131 et sch., 133, 148, 163, 171. Oratores exerceant, antequam verba faciant, Thesm. 381 sq. Ad clepsydram verba faciebant in iudiciis, Vesp. 93. Oratorum nova verba, Dactyl., fr. 1. Merces oratorum patrocinantium, τὸ συνηγορικόν, drachma, quando causam reipublicae vel alius cujusdam defendebant, Vesp. 691. Oratores pauperes reipublicae ntilis; ditati, popularis status inimici, Pl. 567—571. Oratorum os numis obturare, Pl. 379 et schol. Oratores perstringuntur Vesp. 1114—1121, populi bona comedentes otiosi, sine bellica opera. A nonnullis perstringi putantur verbis Ἄνδρες κοπρολόγοι in Pac. 9. Oratores corrupti artificibus suis Pacem abegerunt, Pac. 632—647. Oratores εὐρύπρωκτοι, Nub. 1089 sq., Eccl. 112 sq. Oratores legistatorum nomina pronuntiabant, leges ipsas ignorantes, Nub. 1187.
- Orchestra, fr. 710.
- Orchomenus: eo confugiunt Trophonius et Cercyon, Nub. 508.
- Orci minister, Ἄδων πρόπολος, somnium, Ran. 1333. Orci galea, σκοτοδασυνπυζνόρηξ, Ach. 390. Orci lessus lacrimosus, Thesm. 1041. Orcus hoc dijudicabit, ex Euripide, Vesp. 763.— In Orco caenum spissum et stercus, in quo malefici, Ran. 145—151.
- Oreos, urbs Eubaeae ab Homero Histia dicta; inde Hierocles vates, Pac. 1047, 1125.
- Oresteia Aeschyli tetralogia, Agamemno, Choephoræ, Eumenides, Proteus satyricus; secundum Aristarchum et Apollonium trilogia, sine satyris, Ran. 1124. Oresteae, Choephororum, prologus examinatur, ib. 1126—1176.
- Orestes: eum corripuerat Telephus, occisurus nisi veniam obtineret a Graecis, apud Aeschylum, Ach. 332. Orestes in tumultu patris invocat Mercurium apud Aeschylum, Ran. 1139 sqq., qui rediit exul, 1163 sqq. Orestes post cadem matris Athenas venit festo Bacchi Lenæi: quomodo Pandion rex Athenarum, propinquus illius, instituerit ut matricida festi par-
- ticeps fieret sine piaculo; institutio Choum festi, Ach. 961, Eq. 95. Orestes iudicium in Areopago, Ran. 685.
- Orestes, filius Timocratis, heros dictus ob cognominem filium Agamemnonis, perstringitur ut noctu obvios percutiens et vestibus exuens, Av. 1482—1493. Orestes grassator Athenis insanus dictus ob alterum Oresten, Ach. 1166, vel quia insaniam simulans noctu homines lana exuebat, Av. 712.
- Orneae, Argivorum urbs, ubi pugna commissa inter Lacedaemonios et Argivos, Av. 399. Laconice oppidum dicitur Av. 13.
- Orpheus initiationes docuit et a caedibus abstinere, Ran. 1032.
- Orpheus Crotoniata, Homeri διερρωτής sub Pisistrato, Prol. IX, a, 43, p. XIX; X, a, 37.
- Orsilochus, ut leno, adulter et homo effeminatus perstringitur, Lys. 725.
- Orthagoras juvenis, Eccl. 916.
- Orthius, modus tibicinus ob intentionem ita dictus, Ach. 16.
- Os. Athenienses ori insertos ferre solent numos, fr. 111, Vesp. 791, Av. 503.
- Oscula μανδύλωτά et κατεγλωτισμένα quæ, Ach. 1201, Nub. 51.
- Osphyon, homo pessimus, apud Cratinum, Av. 766.
- Ostracismus: qua ratione perageretur in concione populi Atheniensis, qui optimos cives per eum ejiciebant usque ad Hyperbolum, in quo solvebatur usus ostracismi, Eq. 855. Eo utebantur etiam Argivi, Milesii et Megarenses, ibid. Ostracismi et exilii differentia, Vesp. 947. Ostracismo ejectus Theseus, Pl. 627.
- Ostreum scupulo adherens, Pl. 1096 et schol.
- Ototyxii nomen fictum ab ὀτοξέειν, in similitudinem nominis Olophyxiorum, Av. 1043.
- Ovis in Apaturis a parentibus pro filiis oblata phraetoribus, cur μέλιον vel κορυβιον dicatur, Ran. 798.
- Οὔρανιονες Homero dicti dii sub Saturno et Rhea, Nub. 247.

P.

- Pactolus aurum ruens, Pl. 287. Ad eum militabat Pisander, Eupolis Av. 1556.
- Pæan: ei hymnum canunt ad mala avertenda, Vesp. 874, ubi Ἰήριος. Ἰὼ ἰὼ Παιῶν Παιῶν dolentis Ach. 1212. Ἰῆ Παιῶν gaudentium Av. 1763. Pæan, hymnus in Apollinem, Pl. 636. Pæan nuptialis, Thesm. 1034 sq.
- Pæderastia apud Athenienses, Pl. 153.
- Pæonia, festum Athenis, fortasse Apollinis, Ach. 1213.
- Pæonides Cinesias, Lys. 852. Perstringitur ut peregrinus et Thrac, ibid.
- Pæti, Thracica gens, Eccl. 987.
- Pagaseticus sinus in Thessalia: ibi corvi Apollinis; ibidem Bæoti a Thracibus ejecti sedes ponebant, Nub. 133, Pl. 604.
- Palæmon: huic et Neptuno Corinthii celebrant Isthmia, Eq. 609.
- Palæscæpsis: eam urbem Artaxerxes, secundum Neanthen, largitus est Themistocli ad vestem, Eq. 84.
- Palamedes, μηχανικός et inventor, quare O Palamedes! exclamatio admirantis callidum inventum, Ran. 1451. Palamedes Euripidis: in ea fabula (Eax, frater Palamedis, navigii tabulis inscripsit mortem suam, easque in mare projecit ut ad patrem Nauplium deferrentur nuntiae, Thesm. 770 sqq. Palamedis fortasse ut frigidae pudet Euripidem, ibid. 848.

- Palladia, imagines Minervæ in proris trirēmum, quæ deaurabantur quando deducenda navis erat, Ach. 547. Palladium Trojanum qua via pelierit Ulixes, Vesp. 351.
- Palladium, tribunal Athenis, fr. 533.
- Pallas, Nub. 1265, Eccl. 476, Thesm. 1136; πολυόχος, Eq. 581, ubi v. schol. Hymnus in eam, quo advocatur ab Equitibus, 581—594. Palladis σεμνῆς πέδον, Athenæ, Pl. 772. Pallas κούρη in oraculo Eq. 1040. Pallas Πυλαμάχος a Cleone ficta, Eq. 1172; φοβεσιστράτη, 1177; ὀβριμοπάτρα, 1178; γοργόλοφα, 1181; Τριτογενής, 1189. Vide Minerva.
- Pallas, filius Pandionis, a patre in divisione regni accepit Paraliam regionem, Lys. 58, Vesp. 1223.
- Pallene, pagus Atticus, in quo pugna inter Pisistratum et Athenienses commissa, Ach. 324, Eq. 438.
- Pallium, τριβώνιον, gestabant iudices, Vesp. 116 et sch.; in qua fabula τριβώνα cum κωνάκη permutare jubetur Philocleo, 1122 sqq. Pallium exiit ad fugæ velocitatem, Nub. 1103 sq.
- Palmorum Babylicarum natura singularis, not. Vesp. 170.
- Paludes Ægypti, Pl. 178 et not. Hemsterhusii.
- Pambotadæ (pagus Erechtheidis tribus), fr. 665.
- Pamphilus pictor Heraclidæ supplices pinxit, magister, ut aiunt, Apellis, Atheniensis; pictura ejus argumenti Athenis non Pamphili, sed Apollodori esse dicebatur; et Pamphilus erat recentior Aristophane. Alii igitur Pamphilum tragicum poetam intelligunt, qui Heraclidæ docuerit: at usque ad hoc tempus didascalie tragicum nullum Pamphilum ostendunt, Pl. 385.
- Pamphilus plorabit propter pecuniam; erat demagogus, sycophanta, peculatus convictus, quod testatur etiam Plato, publicatis bonis in exilium ejectus; secundum alios fenerator, Pl. 174. Recens schol. assentatorem ejus dixit βελονοπώλην sequentis versus, ibid.
- Pan, Thesm. 978; κεροβάτας i. e. cornipes, alibi αἰγοβάτας, τραγοβάτων, αἰγίπους, vocalibus calamis, syringe, Indens, Ran. 230. Alii κεροβάτας a cornubus, i. e. fastigiis, montium derivant, ib. Pani, deo montano et νομίω, lusciniæ sacros modos canit, Av. 745. Pan, auctor libidinis erectæ, Lys. 998. Deus juvenum, Pl. 1050. Panis sacellum in arce Athenarum, Lys. 721, 911. Panis festum mulieres celebrabant cum tumultu: nam cum silentio ad hunc deum accedi non poterat, teste Menandro, Lys. 2. Panes! exclamatio, Eccl. 1069.
- Panacea, Pl. 702, 730, filia Æsculapii ex Lampetia, secundum Hermippum, 701, 639.
- Panætius, eques, in Equitibus 243, scholiastæ ἑππαρχος, μέγας τῶν ἱππέων.
- Panætius in Insulis Aristophanis, fr. 347, memoratur ut simius, πῖθηκος, Ianiæ (vel coqui), μαγειροῦ, filius, homo parvus, ad quem referunt nonnulli locum Avium, ubi de ensium fabro: perstringi dicitur ut magnæ uxoris parvus maritus, imperio subiectus uxoris, quam in adulterio deprehenderit, Av. 440.
- Panathenæa magna, quinto quoque anno Minervæ ab Atheniensibus celebrata, ἕτε καὶ ἡ ναὺς ἐπὶ γῆς πλέει παρ' αὐτοῦ, Pac. 418. Vide Panathenæica navis. In festa pompa senes gestabant thallos, more inde ab Erichthonio tradito; anus quoque tum θαλλοφορεῖν auctor est Dicæarchus, refragantibus reliquis scriptoribus, Vesp. 544. In pompa Panathenæica a Ceramico ad Eleusinium ducta, Eq. 566, Minervæ peplus acu varie pictus offerebatur, ibid., Av. 827. Panathenæis saltatio armata cum clypeis agebatur, Nub. 988 sq., et lampadedromia, Ran. 1089—1098, sch. 1087, et citharadum certamina, Av. 11, in quibus cithara vicit Phrynis, Nub. 971. (Victoribus dabatur) oleum ex sacris oleis Minervæ, Nub. 1005. Ceterum quivis oleas possidens olei partem ad hoc festum dare cogebatur, ibid. Panathenæis, maximo festo Atheniensium, carnibus publice vescebatur populus: nam eo festo Atticæ urbes omnes et coloniæ bovem quæque ad sacrificandum Athenas mittebant: quare carniū his diebus copia, Nub. 386. Panathenæorum festa regebant demarchi, Nub. 37.
- Panathenæica navis: eam quarto quoque anno redeunte exornabant Athenienses, Eq. 566.
- Pandeletus, sycophanta improbus, psephismata scripsit, a Cratino memoratus: Pandeletæ sententiæ pro improbis, Nub. 922, 924.
- Pandion, rex Athenarum, Oresten matricidam sibi genere propinquum excipit festo Bacchi Lenæi et χοῶς vini singulis convivis Orestæque ponit: ita Χόος festum ab eo institutum, Ach. 961, Eq. 95. Cecropis successor, Megaridem Atticæ adjunxit et in quattuor partes divisam Atticam filiis quattuor reliquit, quorum singulorum sortes referuntur, Lys. 58, Vesp. 1223. Filiam Procnem in matrimonium dat regi Thracum Tereo, Av. 212, 368. Pandionis statua, ad prytaneum, inter duodecim statuas heroum eponymorum tribuum, Pac. 1183. Pandionis filius Tithras, heros eponymus Tithrasiorum, Ran. 477.
- Pandionis tribus, Vesp. 233, 895, Prol. XI, 3; ibid. XV, 3.
- Pandionis, tetralogia Philoclis majoris tragici, cujus meminit Aristoteles in Didascalis, Av. 281.
- Pandora, de terra exponunt scholl. Av. 971.
- Pandrosos, Cecropis filia; per eam jurat mulier: nam est etiam Minerva Pandrosos, Lys. 439. Per illam rarius quam per Aglaurum jurant mulieres, Thesm. 533.
- Panhellenes, Pac. 302. Panhellenes in Ægina ab Æaco collecti, Eq. 1253.
- Panes quot fiant ex chænice (farinæ), Vesp. 440.
- Panificium describitur fr. 267.
- Panoptes (totus Oculus), Argus, Eccl. 80.
- Pantacles ineptissimo modo arma sibi induit, Ran. 1036—1038. Pantaculis ut laxi meminit etiam Eupolis, 1036.
- Pantænus, pater Thucydidis adversarii Periclis secundum Theopompum, qui aliis Melesius, Vesp. 947.
- Pantheum (Olympiæ), ubi oliva καλλιστέφανος, Pl. 586 et nota.
- Paphia Venus, Lys. 556.
- Paphlago, de Cleone, Eq. 2 et sæpissime. — Paphlagonum cum Phrygiis certamen de antiquitate gentis, not. Nub. 397 extr.
- Paphos. Paphi regina Venus, Lys. 833.
- Parabasis: in comædia quid sit, unde nomen ducat, quibus partibus constet, quo statu et quibus motibus pronuncietur a choro, exponitur Pac. 734, Eq. 508, Nub. 510, Ran. 675, 686, Prol. I, 44—57, 76 sq.; IX, a, 3—27, 69 sqq. p. XX; X, c, 19—68, cum scholio ad v. 55, Nub. 1115. Parabasis non plena, Av. 1058. Ejus epirrhemata quot versuum esse soleat, Vesp. 1071. Quid in epirrhemate fiat, Ran. 354.
- Parabyston, locus dicasterii, Vesp. 120.
- Parachoregema quid, Ran. 209, Pac. 114.
- Paragraphe (id est duo puncta, quibus ad distinguen-

- das personas in comædiis manu exaratis utebantur), not. ad Nub. 653.
- Paragraphus, grammaticorum signum in distinguendis partibus comædiarum, Pl. 253 et not., Nub. 518.
- Paralii, ex Paralia, parte Atticæ olim Pallanti filio data a patre Pandione, Lys. 58, Vesp. 1223. Τάξις Atheniensium tempore Solonis, quorum præses Megacles, Vesp. 1223.
- Paralus, Av. 1204, navis publica Atheniensium, ibid., Ran. 204, Eccl. 38, sacra, Ach. 1159, ad theorias sive sacrificia publica mittenda, Av. 147; navis εἰρηναρχική, Ran. 1071; celeris, Av. 1204.
- Parcae, Μοῖραι ἑλδοῖαι, cogunt chorum mysticum, Ran. 453. Parcae dominae, Thesm. 700.
- Pardocas, servus vel τοῦτοτης barbarus, Ran. 608.
- Pardus unde dictus, Pl. 699.
- Pareæ angues in templis Æsculapii, Bacchi; ejusmodi species serpentum etiam Alexandrie, Pl. 690.
- Paris. Dona Alexandri a Venere, Av. 1104. Πάρις ἐξόρουσεν (secundum Hom. Il. Γ, 325 conjecit Dindorfius) fr. 442.
- Parmeno, servus, Eccl. 868. Parmeno, pater Sosie, Vesp. 78.
- Parium, urbs Ponti, in qua, secundum proverbium, ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλὰ δὲ γυναῖκες, Vesp. 1189.
- Parnassus, Phocidis mons Apollini et Baccho sacer, Ach. 348, Ran. 1057. Parnassium rupem tenet cum facibus Bacchus, Nub. 603—606; in Parnasso saltat, Ran. 1212.
- Parnes, ἡ Πάρνης, mons Atticæ, Nub. 323, schol. Lys. 665 cum nota; silvovos, Ach. 348, ubi carbones Parnethii. Parnethium altitudines, apud Æschylum, Ran. 1057.
- Paros insula, Vesp. 1189, ubi nonnulli crediderunt per jocum comicum dictam esse τὴν Πάρον (?). A Pariis inventoribus dicta navigia πάρονες, Pac. 143. Pari vicit Archilochus, Av. 1764.
- Pasias, in Nubibus ἱπποπότρος, creditor Strepsiadæ, 21 sq., 30, cum teste citationis advenit: eum Strepsiades multis modis insultat, insane confusa quæ a Socrate didicerat in eum conjiciens, 1214—1258.
- Pasiphae tauro mixta in Cretensibus Euripidis, Ran. 849.
- Passer, libidinosus avis, Lys. 723.
- Patricia (patrem verberans), πατράλεια, in Avibus Nubeculiam adveniens, ad meliorem frugem redigitur a Pisthetæro, 1337—1371.
- Patrocles, qui non lavit ex quo natus est, homo dives et præpareus, male vivens, Laconum vitam imitans, de quo in Pelargis (fr. 386); poetam tragicum fuisse adjicitur, Pl. 84 sq.
- Patroclides cacaturiens, cognominatus χεσῆς, cetera fertur fuisse disertus et rem publicam agens, Av. 790.
- Patrocli Æschyli, Ran. 1041.
- Patroni publici, σύνδροτοι, accipiebant drachmam; erant etiam sorte ducti σύνδροτοι, Vesp. 691.
- Paupertas, ἡ Πενία, in Pluto inhabit Chremylum et Blepsidemum, qui cum Pluto a cæcitate liberando ad Æsculapium properant, dicens infandum eos facinus audere; nam Plutus si de integro cernat, neminem se laboribus esse daturum et omnem vitæ commoditatem, cujus ipsa sola sit auctor, prorsus deletum iri, 414—534. Quæ obijcit Chremylus, ea Paupertas ostendit non pauperum, sed mendicorum vitam tangere, quod longe diversum sit; pauperes homines fieri meliores, divites pejores; ipsum Jovem pauperem esse, qui Olympiis oleastri ramum pro summo præmio det, non aurum, 548—591. Quibus dictis insolenti violentia abigitur,
- certa se aliquando illis ultro accessum iri, 592—609.
- Pausanias, rex Lacedæmoniorum, filius Cleombroti et Alcathoe, ut proditor a Lacedæmonis occiditur, Eq. 84.
- Παυσανίας quale instrumentum, Pac. 14.
- Pauso ὁ παμπόνηρος, dicax, pictor pauper, Ach. 854. (Haud dubie diversus est a pictore.)
- Panso, pictor, ob inopiam notatus, esurit et Thesmorphoros per totum annum jejuniu veneratur, Thesm. 949—952. Pauso pauper, Pl. 602, ubi sch. eadem.
- Pavo, avis ex Perside Athenas abducta; pavonum pennæ in tiaris Persarum, Ach. 63.
- Pax, Εἰρήνη, non gaudet cæde nec cruentatur ejus ara, Pac. 1019 sq. In συνοικισίῳ festo, sexto decimo die Hecatombæonis, sacrificium fit Paci non cruentata ara, ibid. Pax βούπλοτος, fr. 163. Ejus laudes, et preces ut usque propitia sit, Pac. 974—1016. Pax, Διλλοχή, amica Veneri et Gratiis, Ach. 989. — Pax fabula Aristophanis Alcæo archonte (ol. 89, 3) acta in Dionysiis urbanis, per Apollodorum histrionem; secundus erat Aristophanes, Arg. I. Duæ fabulæ Aristophanis eodem inscriptæ nomine in Didascalis feruntur, quas exstitisse aliis quoque argumentis colligitur; nescitur autem διασκευήνη sit altera alterius an diversa fabula, Arg. III. In hac Pax, quum dii cælo cesserint, a Bello in antrum profundum lapidibus superingestis concluditur, 221—226. Ad eam liberandam Trygeus agricolas, mercatores, fabros, opifices, omnes belli malis pressos convocat, 292 sqq., qui deæ maximæ et φιλαμπελοτάτης desiderio cupide adveniunt. Sed mortem Juppiter denunciaverat ei qui Pacem effoderet, 371 sqq. Agre Mercurius opus permittit, et ipse sollerter adjuvat, 426 sqq. Variam operam præstant populi, prout res eorum ferebat; Megarenses abiguntur, quos oderit dea ut primos auctores belli, 500 sqq. Tandem agricolæ soli magno nisu eam educunt, 508—519. Lætissime salutatur ab omnibus, progressa cum Opora ac Theoria comitibus, et bona ejus multis recensentur, 520—600. Cur, quanquam propitia civitati et sæpius accedens, adeo sero tamen advenerit, ante prohibita ab oratoribus et Cleone, explicat Mercurius, 601—648. Ita sæpe rejecta, iræ retinens non ipsa alloquitur spectatores, sed ex Mercurio rogat quæ scire cupit: quis sit pacis maxime amans; quis suggestum in Pnyce obtineat, et audito, Hyperbolum, avertit vultum; deinde alia multa interrogat, de Sophocle, quid agat, de Cratino, 657—703. In terram descendit, assidente Trygeio, 726. — Pacis ἀγάλμα κολοσσικὸν ἐξῆγεν Aristophanes, quod riserunt Eupolis et Plato, Prol. XIII, 20 sq.
- Pediei, τάξις Atheniensium tempore Solonis, quorum præses erat Lycurgus, Vesp. 1223.
- Pegasus aliger equus, Pac. 135, 154. Pegasus alatus, quo vectus Bellerophon in cælum ascendere cupiebat apud Euripidem, Pac. 76, ubi ὑποβορυστικὸν Ἡγύσσον. Ab eo decidit Bellerophon apud Euripidem, Pac. 147, eoque casu claudum heroem induxerat poeta, Ach. 427. Præti uxorem Bellerophon a Pegaso in mare præcipitasse fertur, Pac. 141.
- Pegasus Eleutheris Bacchi imaginem in Atticam detulit, Ach. 243.
- Pelargicum, murus arcis Athenarum, Tyrrenhorum vocatum a Callimacho, Av. 832, sch. Lys. 1153, in saxo situm, Av. 836 et sch. Adde voc. seq.
- Pelargicus, pro Pelasgicus vel pelagicus, rex Neptunus, Av. 869. Pelasgicum murum advenæ ex Tyrrenia crexerunt, Av. 1139.
- Peleus ob castitatem ab diis accepit gladium, Nub. 1063, ubi scholia narrant eadem Phoci fratris, fugam in

- Phthiam ad Eurytum, qui eum expiat, venationem Calydonii apri, Euryti caedem ab improvido Peleo, qui Iolcum ad Acastum fugit: hic eum expiat et per calumnias uxoris, quæ Peleum frustra tentaverat, belluis in Pelio objicit: sed accepto per Mercurium gladio ἡραιστοσεύχτω servatur; gladium ab Acasto occultatum ei reddit Chiron. Peleus Thetidem in matrimonio accepit ob castitatem; sed relictus ab ea est, indignata quod interveniente Peleo Achillem filium in igne immortalem facere non poterat, ut usserat alios multos ex Peleo, Nub. 1067 sq. — Peleus, tragedia Euripidis, Ran. 863.*
- Pelias, Neptuni et Tyrus filius, Lys. 139. A nonnullis Peleus in ludis (funebribus) Peliae gladium a Vulcani confectum ob castitatem accepisse traditur, Nub. 1063.*
- Pelium: in eo bestiis ab Acasto exponitur Peleus, Nub. 1063.*
- Pellenses decreto adversus Diagoram Melium comprehensi ut ἐκδιδόντες (? an, quod evadere eum siverint?) Av. 1073.*
- Pellene, urbs (Achaia), quam affectabant Lacedæmonii, nominata respiciendo ad meretricem Pellenen, Lys. 996. An Pellenen volare cogitas? querit Pisthetærus ex homine male amicto Av. 1421: nam Pellenæ, Achaia urbe, in certaminibus Mercurii festo actis pro præmio est lena, quæ ibi præstantes sunt, ibid.*
- Pelopiae terræ Calydon, Euripides Ran. 1238.*
- Peloponnesiaci belli causæ et initia (comica fictione) exponuntur Ach. 515—556. Hoc bellum incepit ab anno Pythodori archontis, secundum Philochorum, Pac. 990.*
- Peloponnesii, Eq. 279, Lys. 33, 40, etc. Peloponnesii Diagore in caput præmia proponebant, teste Cratæro Συναγωγῇ Ψηφισμάτων, Ran. 320. Peloponnesius Sicioti Alceus, Eupolis Thesm. 162. Peloponnesiorum dialectus, Nub. 402, Av. 1203.*
- Pelops Tantali filius Pisam venit et Enomai filiam ducit, Euripides Iphigenia Taurica, Ran. 1232 sq. Oraculum Pelopi datum ab Apolline Naxo Lesbi de agno aureo vovendo, Nub. 144. Ejus filius Alcathus, Ach. 774.*
- Penelopen, castam feminam, nunquam fecit Euripides, Thesm. 547 sqq.*
- Penelopes aves, ab Oceano telluris finibus, etc., Alceus Av. 1410.*
- Penestæ, τὸ θετικὸν apud Thessalos: erat olim populus dictus a Penesta, qui genus deduxit a Thessalo Herculis filio, Vesp. 1271, 1273 sq.*
- Pentacosiomedimni, quæ classis populi Atheniensis, Eq. 627.*
- Pentapolis Ægypti, not. Plut. 925 extr.*
- Pentheus violentus in Bacchum, Eq. 700.*
- Pentiliitha (quinque lapillorum ludus muliebris), fr. 335.*
- Peparethium vinum, fr. 301.*
- Peplus Minervæ acu pictus, proprie velum navis Panathenææ, Eq. 566 et sch., Av. 827 et sch., sch. Eq. 1180. Add. Panathenæa.*
- Percole: eam urbem Artaxerxes, secundum Neanthen, largitus est Themistocli ad stragula, Eq. 84.*
- Perdix, caupo, nonnullis μάγειρος, claudus Athenis, alibi quoque memoratus; ab eo derivant proverbiale Πέρδικος σκέλος, Av. 1292. Perdix claudus, Anag., fr. 148.*
- Perdix: ἐκπερδίκισαι ab dolo perdicum quo venatores aufugiunt, descripto Av. 768, 767.*
- Peregrini Athenas citantur in iudicium, Av. 1454 sq.*
- Adde Iudicia. Peregrinorum, τῶν ξένων, nomina eis τοὺς πίνοντας, Atheniensium eis τοὺς φράτορας inscribebantur, Av. 1669. Quare peregrinitatis accusati demonstrare debebant avos suos ex phratría esse, Av. 765. Peregrini qui se cives mentiebantur, quando, qua causa, quo numero Athenis pulsi, Vesp. 718.*
- Pergasæ, pagus Atticus, Eq. 321.*
- Pericles, Xanthippi filius, Nub. 64. Pericles Eubœam prostravit, Atheniensibus per victoriam de Abantibus tributariam fecit, Nub. 213. Samios bis domat, Vesp. 283. Pericles in republica adversarius Thucydides Melesii, secundum Theopompum Pantani, Vesp. 947. Pericles ædificavit stoam ἀγορῶν πύλιναν ad Piræum, Ach. 548. Nihil ex Prytaneo, i. e. reipublicæ administratione, lucratum est, Eq. 283. De Periclis eloquentia eximia locus Eupolidis, Ach. 530. Aspasia ejus magistra eloquentiæ et σοφίστρια, ib. 527, postea uxor, ibid., Eq. 969. Pericles viginti talenta ad necessarios usus ἀπόδωκεν (pro ἀνάλωσεν), secundum nonnullos, velut Ephorum, Cleandridæ Lacedæmoniorum harmostæ et Plistoanacti, quo Attico solo parcerent, ea largitus; secundum alios in struenda statua chryselephantina Minervæ una cum Phidias ea sibi lucrificet, populo autem in ratione reddenda dixit, Eis τὸ θεὸν ἀνέλωσα, Nub. 859. Pericles metuens ne in partem veniret Phidias infortunii, bello incendit Athenas per scintillam decreti Megarici, Pac. 606—611. Nimirum Pericle de populi jussu moderante Phidias Minervæ statuam fecerat, confecta furti damnatus, cujus conscius fuerit Pericles: is ne pœnas daret cum artifice, administrationis rationem non reddidit; sed Megareses, qui sacram deabus terram moverant, sollicitavit decreto, Attico eos solo prorsus arcente, 605, 606. De decreto et hac causa decreti adde sch. Ach. 532, Pac. 246, 502, 609; sed suspicionem illam de causa decreti vanam esse temporum ratione evincitur: nam Phidias septem annis ante belli exortum ejectus, Pac. 605, 606. Alii dicunt Megareses ab ipso fuisse accusatos rapuisse mulieres Atticas festo, ib. 609. In Acharnensibus Pericles ὁ Ὀλύμπιος, iratus ob ancillas duas Aspasie amicae raptas a Megaresibus, decreta scribit in eos scoliolorum modo, ut Timocreon Rhodius in scolio cecinerat Plutum non debere μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάσῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανήναι, « Megaresibus non licere in regione Attica neque in terra neque in mari manere, » Ach. 530—534. Periclis sententia de invasionibus Lacedæmoniorum in Atticam non curandis et invadendo navibus Peloponneso suam facit Æschylus in Raris 1463—1465.*
- Pericles, Hippocratis filius, Nub. 1001.*
- Pericles, dux ad Arginusas, supplicio affectus, Ran. 1196.*
- Periclidæ, dux Lacedæmonius, supplex ab Atheniensibus copias petebat ad bellum Messeniæ, Lys. 1138 — 1142.*
- Periclymenus, Nelei filius, ex quo oriundus Melanthus, Ach. 146.*
- Persæ, Av. 484. In certamine de gentis antiquitate a Phrygiis victi, Nub. 398. Eorum braccæ, θύλακες, Vesp. 1087. Nasturtium (κάρδαμα) apud eos, Nub. 236; quo quare utantur, Thesm. 616. Aurifodinae in eorum terra, Ach. 82. Inter vina consultare solent Persæ, Eq. 91. Persæ in Asia potentissimi, sub Dario Hystaspæ Caras et Milesios vincunt, Pl. 1002. Rex Persarum κατ' ἐξοχὴν dictus μέγας βασιλεὺς, Pl. 170; sedet sub aurea platano, Ach. 82. Persæ quum tiaram vel plicatam vel in frontem*

- nutantem gestarent, auctore Clitarcho, soli regi licebat eam erectam ferre, *Av.* 487. Regis oculi, aures, ministri ejus, *Ach.* 92. Persæ in magna expeditione cur pepererint Delo et Epheso, *Pac.* 410. Persæ (Thermopylis), *Lys.* 1261. Ex bello, quod Græci in Persas gesserant, erant avitus, *Lys.* 651. Persarum urbes multas ceperunt Athenienses, *Vesp.* 1098. Ad Persarum regem defecturi Samii, *Vesp.* 283. In Pace Jovem ut Persis Græciam proidentem accusare vult Trygæus, quia tum Persæ auxilium ferebant Lacedæmoniis in bello Peloponnesiaco, 107 sq. Atheniensium transfugæ ad Persas correpti et puniti, *ibid.* Persarum duces in bello contra Egyptios prius impugnati ab Atheniensibus, postea adjuti duce Iphicrate, *Pl.* 178. Persarum rex de Aristophane sciscitatus (fingitur) ex legalis Lacedæmoniorum, ab utrorum partibus stetit poeta, *Ach.* 647 sq.; *Prol.* XI, 58 sqq.; XII, 30 sqq.
- Persæ, fabula Æschyli de facinore gloriosissimo, docta ante *Septem adversus Thebas*, secundum Didascalias, *Ran.* 1026 sq., sch. 1021, secundum Eratosthenem Syracusis ab Æschilo docta, cupiente Hierone, 1028. In ea Darii mors choro plangenti nunciatur, 1028 sq. Quare duas editiones hujus fabulæ statuit Herodicus, in quarum altera etiam Plataensis pugna narrata fuerit; alii corrigunt Xerxæ mors, quod nec ipsum argumento congruit, alii denique contortas explanationes tentant, 1028.
- Perseus evolat Andromedam erepturus, *Thesm.* 1011 sq. Cujus personam sustinet Euripides *ib.* 1015—1021. Perseus alatus Argos advenit Gorgonis caput ferens; ejus partes ex tragædia sua Andromeda expressas agit Euripides, *ibid.* 1098—1134.
- Persicæ, mulierum calcei, *Eccl.* 319, *Lys.* 229, *Nub.* 151 et *Thesm.* 734 c. scholl.
- Persicus ales vocatur gallus gallinaceus, *Av.* 485. Persicus ales, vel avis proprie ita dicta, vel gallus, vel pavo, *Av.* 707. Persici generis avis fortissima; gallum gallinaceum esse putant, *Av.* 833—835, ubi v. sch., ciconiam sch. 836. Persica vocantur magnifica omnia, in quibus rex solus utebatur, *Av.* 707. Persica aula, in quibus monstrore formæ pictæ, *Ran.* 938. Persica vestis *ῥαυδάκη*, etiam Persis dicta, *Vesp.* 1122. Veneunt ex vestes Sardibus, *ib.* 1139. Persicum baculum (elegantiorum) pro incurvo (sive Laconico rusticorum), *Senect.*, ap. Pollucem X, § 173. — Persicum, Persica saltatio *ὀκλασμα*, de qua dixerunt Juba et Seleucus, *Thesm.* 1175.
- Persis, vestis Persica, eadem quæ *ῥαυδάκη*, *Vesp.* 1137, sch. 1122. Ecbatanis fit lana texta, 1143 sqq., et Sardibus venalis prostat, 1139.
- Persis. In Perside habitant Illyrii secundum nonnullos, *Av.* 1521.
- Personæ fabularum et earum genera, *Prol.* IX, a, 42—56, p. XX. Personæ (larvæ) in veteri comædia hominibus qui perstringebantur similes, in nova monstrore, ne cui forte potentiorum similes reperirentur, *Prol.* I, 80—91.
- Pes veli quando laxetur, *Eq.* 436.
- Petosiris Egyptius (mathematicus), *Danaid.*, fr. 253.
- Petra Agelasus, quod voc. vide.
- Peusin, olim rempublicam administrans, instituit Scythas sive *Τοζότα*, ministros publicos, ab eo Peusinos dictos, *Ach.* 54.
- Peusini, iidem qui *Τοζότα*, quod vide.
- Phæax, orator; ejus laudes, *Eq.* 377—1380. Orator tam sollers, ut capitis causam effugeret in re ipsa deprehensus, *ibid.*
- Phædra, *Thesm.* 153, *Thesei* uxor, Cretensis erat, *Hippolytum* privignum amans, *Ran.* 849. Phædra uxor datur (Polyido, ut videtur), *Polyid.*, fr. 389.
- Phædra Euripidis, *Thesm.* 497, *Ran.* 1052, plurali *Thesm.* 547, impudicæ, *Ran.* 1043, (pro adulteris dictæ) *Thesm.* 550.
- Phædras, nomen senis, *Lys.* 356.
- Phænareta, (ficta) uxor Celei, mater Lycini, avia Amphitheii, *Ach.* 49.
- Phænippus, pater Calliæ, equestri cursu vicit Olympia ol. 54, *Av.* 283.
- Phænippus perstringitur ut homo impurissimis libidinibus deditus, *Ach.* 603.
- Phalenium (locus fictus a φαλῆνι): ἐπὶ Φαληγίου natus Alcibiades (ut pathicus), *Triphal.* p. 508, a.
- Phalereus, portus Atticæ, *Av.* 76, not. *Eq.* 649.
- Phalericæ apuæ, ex Phalereo, portu Atticæ, *Av.* 76, *Ach.* 901, minutæ, fr. 422.
- Phalericum: ibi visa phiala in Clepsydra fontem arcis 20 stadiis dissitum demissa, *Av.* 1695. Phalericus murus, fr. 469, a.
- Phales ex phallo fictus sodalis Bacchi, *Ach.* 265, 271 276.
- Phallicum carmen Dionysiis cantatum, *Ach.* 261—279.
- Phallus in Dionysiis erigitur, ex mysterio aliquo; quid sit et quare in dei honorem gestetur, *Ach.* 243, 260, Lucianus in not. *Nub.* 71.
- Phanæ est locus Chii: in hoc versu locus judiciorum ficto a φαίνειν et συκοφαντεῖν nomine, *Av.* 1694.
- Phanochus, pater Miconis pictoris, *Lys.* 679.
- Phanus *ὑπογραφεὺς δεικῶν*, raro memoratur, et narratur fuisse malarum litium amans scriba populi, *Eq.* 1256. — Phanus, conviva in *Vespis* 1220.
- Pharnabazes; ejus filius Pharnaces, *Av.* 1028.
- Pharnaces, Pharnabazæ filius, dux Persarum, *Av.* 1028, 1030.
- Pharsalus, Thessaliæ urbs, quo legatus ivit Amynias, *Vesp.* 1271.
- Phasianicus homo dicitur ut de patria; sed est pro sycophanta, a φαῖνω, *Av.* 68.
- Phasianus, i. e. sycophanta, *Ach.* 726. Phasianus (ex Phaside urbe Ææ; haud dubie hic quoque de sycophanta), *Holc.*, fr. 374. — Phasiani, equi an aves? *Nub.* 109.
- Phasis, Scythiæ fluvius, ubi pulchri equi, *Nub.* 109. Fl. et urbs Sythiæ, *Ach.* 726.
- Phayllus, optimus cursor, olympionica, celeberrimo cursu armato, etiam pentathlus; epigramma in eum, *Ach.* 215. Alius Phayllus, athleta, vicit olympiadem 8; tertius erat grassator, *ibid.* Phayllus cursor optimus ob maledicta condemnatus (quod fictum), *Vesp.* 1206.
- Phelleus, mons Atticæ, *Ach.* 273; pagus a monte Atticæ *φέλιος* (φέλιω) pleno dictus, *Ran.* 244. In Phelleo, loco aspero, capræ pascunt, *Nub.* 71.
- Phenaces (ficti dæmones fraudis), *Eq.* 634.
- Phæræ: inde exul Admetus, *Vesp.* 1239.
- Pherecrates, Atheniensis, comædiarum poeta: ejus tempus et merita, *Prol.* III, 38—41, cum not. Ejus fabulæ 18, *Prol.* VIII. Pherecratis comici dictum proverbiale, quod non legebatur in comædiis scholiastarum tempore superstitionibus, *Lys.* 158.
- Pheredippus, senex iudex in *Vespis* 401.
- Phibalis, fici genus, ut putant, dictum ab loco Megaridis, vel Atticæ secundum alios, *Ach.* 803.
- Phidias mala fortuna usus caussa prima fuit belli Peloponnesiæ, *Pac.* 605. Theodoro (codd. Pythodoro) archonte, secundum Philochorum, Minervam chrys.

elephantinen 44 talentorum auri pondere in magno templo arcis Athenarum posuit, sub Pericle : in eo opere ut ebur vel aurum furatus damnatur, *ibid.*, sch. Eq. 1169, Nub. 859. Deinde in *Elidem* abit. Ibi Jovis Olympii statuum quum posuisset, *peculatus* damnatus ab Eleis occiditur, Pythodoro archonte, Pac. 605. Pax pulchra, utpote Phidiae affinis (rebus Phidiae immixta), *ib.* 617 sq. Phidiae discipulus Geladas, Ran. 501.

Phidonides, nomen patris Strepsiadae, Nub. 65, (sive potius) Phidon, ut est 134.

Phidippides, in *Nubibus* Strepsiadae filius et nobilis matris, patrem suo rei equestris studio maximo aeri alieno obnoxium reddiderat; somniat equos et curricula, 25 sqq. Expergetus a patre rogatur ut philosophis se praebeat docendum artem sophisticam; sed spernit pallidos illos, ad Megaclem avunculum abiturus, si a patre equis privetur, 80—125. Phidippides a patre evocatus stupet insanientem superbiam ejus de novis doctrinis, quas apud Socratem hauserat : sed precibus ejus cedit et docendum se praebeat, praefatus olim haec patri in malum cessura, 814—865, et Socrati maledicens, 870. Ingenium ejus laudat pater, 877—881. Audit Justum et Injustum λέγοντες decertantes, uter ipsum utilis sit instituturus, 889—1104. Prodit injusto λόγῳ probe institutus, pallidus, impudenti obtutu, 1165—1177, et statim de ἐνν καὶ νέξ die ut diabus, non una, argutatur et legem favere patri exponit, 1178—1200; quare ille cum immoderata letitia filium domum ducit ad cenam, 1212. In qua jussus a patre canere Simonidis carmen, hunc morem ridet; tum Aeschylus carmen, eum poetam ut inflatum contemnit et Euripidis versus incesti plenos canit : hinc jurgium cum patre, quem verberat et suffocat, 1354—1376. Prodit, certus se recte egisse et gaudens conviciis patris, 1325—1343. Injusto λόγῳ persuadet patri juste et aequo modo a filiis patres senes verberari, 1339—1439; at de matre idem probaturo, exardescit Strepsiades, 1440—1447. Cui ne auxilio sit in exurendo phrontisterio, caussatur pietatem in praeceptorem, et irridet patrem, 1466—1471.

Philadelphus. Vide *Ptolemæus*.

Philaneta, mulier, Eccl. 42.

Philaide : eorum Diana Brauronia, Av. 874.

Philemon ut peregrinus perstringitur, Av. 763, 762.

Philemon, novae comediae poeta, filius Damonis, Syracusius Athenis in civitatem receptus, docuit ante olymp. 113. Superstites fabulae ejus 97, Prol. III, 75—78.

Philepsius fabulas narrat pecuniae causa, historias ludicras, pauper; perstringitur a Platone ut loquax et prodigiosa narrans; et ut improbus, Pl. 177.

Philetærus tertius filius Aristophanis dictus a Dicæarcho (quem Suidas sequitur, XIV, 6), ab aliis Nicostriatus, Prol. XIII, 18.

Philinna, nomen muliebri, Nub. 684.

Philinus, pater Susarionis, Prol. IX, a, 30; b, 46.

Philippides, novae comediae poeta, Prol. III, 74.

Philippus orator, Georg., fr. 177, a. (Plurali numero)

Philippi barbari, orator loquax, Av. 1701, 1703.

Philippus, Gorgiae filius, in judicio condemnatus Vesp., 421.

Philippus, pater Aristophanis, Prol. III, 47; XI, 1, 34; XII, 1; XIV, 3; XV, 2.

Philippus, filius Aristophanis, Prol. XI, 78; XII, 42; XV, 20; comicus, XIV, 6. Eubuli fabulis certavit, Prol. XIII, 15.

Philiste, mulieris nomen, Thesm. 568.

Philo, juvenis, quocum equorum cursu se certare somniat Phidippides in *Nubibus* 25.

Philocleo senex in *Vespis* laborat insano judicandi furore, qui graphice describitur, et a filio Bdelycleone servisque custoditur aegerrime in domo obstructa et retibus cincta, 67—135. Novas machinas impigerrime et per omnes domus partes tentat effugiendi, summa difficultate a filio et servis tandem coercitus, 136—210. Quod non jam prodierit, mirantur senes collegae, 266 sqq., et cantilena eum vocant, 273 sqq., in qua patet facinorosa quam acer et vehemens sit iudex. Philocleo, qui per foramen eos audit, queritur de custodia et desperantis vota edit, 317—332; deinde narrat *Vespis* se nolle convivia filii, et adjuvantibus iis elabi tentat, vota faciens Lyco heroi, 336—394. Sed a servis, quos advocat Bdelycleo, aegerrime impeditur, 395—452. Filio tandem demonstraturum se promittente, derideri iudices a demagogis, quibus inscientis servitute serviant, arbitrium permittit Choro, gladium arripiens in quem incumbat victus, 488—525. Deinde exponit quam potentes sint iudices, quantopere omnes ipsis blandiantur, vel oratores et Cleo, quanta sit suavis in mercede judiciaria, quantum denique sint Jovi ipsi similes, 548—630. Deinde minax audit filium, sed mox stupet ne decimam quidem partem redditum civitatis audiens iudicibus cedere mercedem, 664, multo etiam magis, quum docetur instrumenta ipsos esse demagogorum, qui si vellent, viginti millia civium in deliciis vivere posse, non tribus obolis pasci ne ipsis quidem diurnis, 696 sq., 713 sq. Nihilominus judicandi furor Philocleonem non dimittit, 750—759. Quare filius ei domi parvum tribunal cum cancellis, mercede et simulacro Lyci herois instituit, ut satur, ad ignem, febricitans adeo, nec unquam, ut fuerat aliquando ab Lysistrato, fraudatus triobolo judicare possit quantum velit de rebus domesticis, ut servorum delictis, 760—834. Ecce Labes canis Siculum caseum furatus (vide dicta in *Laches*) adducitur, ad quem illico judicandum Philocleo propere se comparat, 835—859. Post sacrificia et preces audit canem accusatorem, cito sibi persuadens rei delicta indubitata, 891—935, et condemnare properat : Bdelycleo aegerrime impetrat ut testes et defensionem audire velit, 936—974. Quibus pater misericordia tactus, nihilominus condemnaturus est et mollitiem suam accusat, nec nisi dolo filii inscians absolvit, 975—994. Quare deliquitum patitur et deos petit ut tantum flagitium sibi ignorent. A filio abducitur ad festam cenam et reliquum vitae tempus jucunde agendum, 995—1008. Pallium et calceos, cogente filio, diu reluctans tandem permutat gaunaco molli et Laconicis baxeis, 1122—1173. Deinde docetur a Bdelycleone sermones qui tum lepidi habebantur et erant elegantiorum hominum, et morem novorum convivorum, 1174—1249. Hinc ad convivium iturus, mala memorat Philocleo et poenas rerum ex ebrietate designatarum : sed filius haec eum docet facillime componi inter honestos et bonos viros, et facietis sermonibus et fabulis in risum jucundum verti. Hos igitur discendos sibi esse videt Philocleo, ne malis patris puniatur, 1250—1264. At in convivio summa protervia omnes lacessit, verberat, fabulis ineptis rustice cavillans, 1299—1325; redit ebrius cum tæda, omnes in via lædens, tibicinam ex convivio abductam impudenter attrahens, indignante Bdelycleone, quem irridet illis ipsis elegantibus, quas ab eo scilicet didicerat, 1326—1387. Iisdem fabulis illudit panariæ, cui panes venum expositos dejecerat, 1388—1414, et alii

- homini qui injuriarum eum postulat, 1415—1441, donec a filio usque irriso domum sublimis rapitur, 1442—1449. Ibi tota nocte saltat tragicas choreas The-
spidis, et prodit canens et saltans; inde ad certamen provocat novos, qui inepti videntur ipsi, Tragicos: adveniunt Carcini filii immundi tres χορευταί, quos irridet saltando cum ipsis certans, 1474—1534.
- Philocles**, poeta tragicus, Morsimi tragici pater, *Eq.* 401, *Pac.* 801, *Ran.* 151. Philopithis filius ex soro-
re *Æschyli*, ab nonnullis Halmion dictus, adje-
ctive putant, ab acerbitate ejus velut ἄμης. Erat
etiam junior Philocles, item tragicus poeta, illius
abnepos: Philoclis filius Morsimus; hujus *Astyda-*
mas; hujus Philocles et alius cœvus (sec. Boeckhium:
illius nepos: Philoclis erat Morsimus; hujus Phi-
locles junior et *Astydamas* tragicus, æqualis Philo-
cli juniore), *Av.* 281. Philoclis carmina, qui erat
ἀγrios ἐν μελοποιίᾳ, ut *Sophocles* dulcis, *Vesp.* 462.
Philoclis Epops nepos *Sophoclei*; nam ille post *Sop-*
hoclem in Pandionide tetralogia scripsit *tragæ-*
diam: Τηρέως ἢ Ἐποψ, *Av.* 281. Tetralogiam etiam
Aristoteles refert in *Didascaliis*, *ibid.* Philocles par-
vus, simus, turpis forma, turpis poeta *tragædiarum*,
Thesm. 168; de eo locus *Teleclidæ*, *ib.* et *not.*
- Philocles** Atheniensis Alauda dictus, fortasse quia acuto
capite erat; certe ut turpis facie alibi notatur, *Av.*
1295. Ad cujus fabulæ v. 281 hæc *schol.*: Alii pu-
tant Philoclem quendam ὀκνεύοντα vel προκνεύοντα ab
Aristophane tangi, sed ejusmodi homo in aliis co-
mædiis non memoratur.
- Philocles** archon, *Pl.* 179, *Prol.* III, 81 (ubi libri
Diocles).
- Philocrates**, avium venditor Athenis, *Av.* 14, ὁ Στρού-
θιος per jocum dictus, quibus malis afficiat aves, *ib.*
1077—1083.
- Philoclemon**, homo luxuriosissimus et assiduus convi-
vator, *Vesp.* 1250.
- Philoteles**, in Lemno inops et mendicus ab Euripide
exhibebatur, *Ach.* 424. De eodem Philotele Euripi-
dis *sch.* *Pac.* 147.
- Philodoretus**, vir, *Eccl.* 51.
- Philomela**, soror Procnæ, ab hujus marito stupra-
ta, etc.: narrat fabulam ejus recens *schol.* *Av.*
212.
- Philonides**, ob pecuniam amatus a Laide, Melitensis, dives,
magnus, deformis, stolidus: quod probatur locis Co-
micorum, *Pl.* 179. Secundum alios dives quidam Co-
rinthus, *ibid.* Philonidis socios Corinthi Circe in sues
mutavit, *Pl.* 303, nimirum Lais quæ amabat Philo-
nidem Melitensem, qui perstringitur ut dives, cum
multis parasitis Corinthi vivens ob amorem Laidis,
ut οὐδῶς, rudis, magno corpore; velut a Nicochare,
ibid.
- Philonides**: per eum docebat *Aristophanes* fabulas in
Euripidem et *Socratem* scriptas, *Prol.* III, 52.
Philonidis et *Callistrati* nominibus fabulas quas-
dam docuit *Aristophanes*, *Vesp.* 1018, ante tricesi-
mum annum ætatis, *Nub.* 510, ut *Dædalenses*, *ib.*
531. **Philonides** (*Aristophanis* nomine) agit *Vespas*,
suo Proagonem (*Aristophanis*) *Lenæis* ol. 89, 2, *Arg.*
Vesp. I. *Aristophanes* per eum docuit *Amphiarum*
eodem quo *Aves* per *Callistratum* anno, *Arg.* *Av.* II.
Per eum docta *Ranæ*, *Arg.* *Ran.* I. **Philonides** in-
scriptus fabulis *Aristophanis*, *Pl.* 179.
- Philopithes**, pater Philoclis majoris tragici, ex sorore
Æschyli, *Av.* 281.
- Philosophi**: quedam a Comicis in eos scripta in *Nub.*
96. **Philosophorum** subtilitates obscuræ perstrin-
- guntur *Ran.* 1496—1499. *Conf.* *Nubes*, *Socrates*.
Philostratus, cognomine ἡ κυναλώπηξ, *Ieno*, καλλωπιστής,
Eq. 1069, *sch.* *Lys.* 957.
- Philotesius** chorus (sodalium convivantium), *fr.* 564.
- Philoxenus**, virile nomen, *Nub.* 686.
- Philoxenus Cytherius dithyrambi inventor**, *Prol.* X,
b, 154 sq. *Dithyramborum* poeta, aliis tragicus,
Pl. 290, cui *Dionysius tyrannus Timandram* dono
dedit, *Pl.* 179; apud quem quum viveret, pellicem
ejus offendit *Galateam*; hinc in *lautunias* missus
aufugit in montes *Cytherorum*, ubi drama *Gala-*
team fecit, in quo *Dionysium* tangens *Polyphe-*
mum *Cyclopem* cithara tudentem exhibuit, *Pl.* 290,
cum pera, in qua olera campestria gestaret, 298.
Perstringi in *Nub.* 333, 335, creditur a scholiastis; ab
Hesychio, quedam ejus de utribus τραγωδῶν (imo
παρωδῶν) *Aristophanem*, *fr.* 648. **Philoxenus** in cy-
clicos choros μέλη intulit, *Aristophanes* ap. *Plutarch.*
De mus. p. 1146.
- Philoxeni Eryxis**, *Ran.* 934.
- Philoxenus** ex *Diomeis*, cinædus, *Vesp.* 84, etiam apud
alios *Comicos*.
- Philurgus**, nomen senis, *Lys.* 259.
- Phyllilus** faces in comica scena produxerat, ut
Strattis testatur, *Pl.* 1194.
- Φλέσιον** (pro Φλιάσιον πιδίον), *fr.* 701.
- Phlegæ** campus in *Thracia*, ubi dii Gigantas vicerunt
jactantiis, *Av.* 824 sq.
- Φλεγρεω...** δῆρον (nomen corruptum): eo exit *Clepsydra*
fons post subterraneum fluxum, *Lys.* 913.
- Phlya**, pagus Atticus *Ptolemaidis* tribus, *Vesp.* 234.
- Phocæ**, male olentes. *Vesp.* 1035.
- Phocenses**: sacra bella, alterum contra eos, alterum
pro iis, ex historicis memorata *Av.* 556.
- Phocis**, *Vesp.* 1446.
- Phocus**, *Pelei* frater ex patre, a *Peleo* et *Telamone*
occiditur, *Nub.* 1063.
- Phæbus**, *Eq.* 1024, 1084, *Thesm.* 128, *Pl.* 39, 213, etc.
Phæbus Apollo, *Pl.* 81, etc.; vates, *Av.* 716; *Pythius*,
Vesp. 869. **Phæbus Apollo**! (exclamatio) *Ran.* 754.
Phæbus aureo arcu, qui mœnia *Trojæ* condidit,
Thesm. 108—110, præses honorum et munus in
musicis certaminibus, *ib.* 111—113. **Phæbus** χρυσό-
μας eburnea cithara elegis lusciniæ ἀντιψάλλει, *Av.* 217
sq. **Phœbi** citharæ cantus masculus, *Thesm.* 125 et
sch. **Phæbus** Delphis plurimos cultros acuens et mini-
stros suos instituens, *fr.* 551. Adde *Apollo*.
- Phœnice** (terra), *Av.* 504.
- Phœnices** messem incipiunt canente cuculo, *Av.* 505 sq.
et *schol.* Sunt mari potentes, *Pac.* 303.
- Phœniciæ** naves ab rege *Persarum Samiis* missæ,
Vesp. 283. **Phœnicia** scapha, γαλῶς, *Av.* 598.
- Phœnicopterus**, avis palustris, describitur *Av.* 268—
273.
- Phœnissæ**, fabula *Aristophanis*; v. *fr.* 470—475, p. 510,
sq. **Phœnissæ Phrynichi** tragici, *Vesp.* 220.
- Phœnix** fœ: altera manu do, accipio altera (nam Phœni-
ces erant παλιγγατέλοι), *fr.* 709.
- Phœnix**, filius *Amyntoris*, cæcus, fabula *Euripidis*,
Ach. 421.
- Phormio**, *Babyl.*, *fr.* 73; cui favet *Neptunus*; erat dux
Atheniensium, navalis rei peritissimus, sæpe victor,
in una pugna *Lacedæmoniorum* naves 57 destruxe-
rat, *Eq.* 562. **Filius Asopii**, dux austerus, sobrius,
militari ingenio, quare dixit *Aristophanes* stra-
menta quæ evenerant *Phormioni* ad decumbendum
hum, *Pac.* 347. Duabus pugnis navalibus *Lacedæ-*
monios vicisse fertur: pauper mansit. Centum mi-

- nas εὐδύνῃς quum solvere non posset, ἀτίμος iudicatus in agrum concessit, unde Acarnanes eum sibi ducem expetebant, renuentem. Hinc populus Atheniensis eum liberavit ἀτίμῳ, ibid. ex Androtione. Phormio, similis Myronidae, de eodem duce clarissimo, Asopii filio: in comædiis notatur ut hispidus et nigris natibus, Lys. 804. — Erant quinque Phormiones: 1. is de quo dictum. 2. homo κωπός. 3. adulter. 4. vetus, Crotoniata. 5. vetus, Atheniensis, post Solonem magistratum gereñs. De his omnibus loci Comicozum, Pac. 347.
- Phormisus et Megænetus Magnes, σαλπικρολογηπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται, ex disciplina Æschyli, Ran. 965 sq. Phormisus homo audax, comam et barbam alens, pro tremendo habitus. Perstringitur etiam ut munerum acceptor. Megænetus homo confidens et audax, præturam affectans, rudis et inuenustus. Alii Manes, servile nomen scripserunt pro Magnes, ibid. Phormisus pilis densus hoc loco vocatur membrum muliebri, Eccl. 97.
- Phosphoros Diana, faces gestans, Lys. 443.
- Phratores Athenis qui fuerint, Eq. 255. Phratores multam exigunt Apaturis ab eo qui πείων nimis leve adducit, fr. 277. Vide Apaturia. Juppiter Phratruius, Eq. 255.
- Phratraria, tertia pars tribus, τριττός, Av. 765. In phratraria vel inter phratores inscriptum esse, genuinæ originis signum Atheniensibus, Av. 1669.
- Phreatense tribunal, τὸ ἐν Φρεαττοῖ, litera Δ signatum, Pl. 1166.
- Phrinus. Vide Cineas.
- Phrixus. Vide Phryxus. Phrixus, non Athamas, in eo erat ut immolaretur, Nub. 257 fine, sch. Rav. Phrixus Euripidei dictum aliquod, Ran. 1082.
- Phrontisterium. Vide Socrates.
- Phryges. Vide Phryx.
- Phrygia dicta a Phryxo, Athamantis filio, Nub. 257. Phrygiæ vicus Ὠτα ὄνου, Pl. 287.
- Phrygia harmonia, Thesm. 121, sch. Eq. 989. Phrygia lana mollis et pulchra, Av. 493.
- Phryne, anus, Eccl. 1101.
- Phrynichi quattuor erant, Ran. 13: 1. poeta tragicus, Polyphradmonis filius. 2. Choroclis filius, histrio. 3. poeta comicus, quem Hermippus rivalis aliena carmina sibi subicere narrat. 4. Atheniensis dux in expeditione Samica Astyocho addictus, et popularis status eversionem tentans, Av. 750.
- Phrynichus, Stratonide filius, dux in expeditione Samum suscepta turpiter fefellit populum: quare bona ejus publicabant, decima decæ data, alia multa in eum in columna ænea proponebant, Lys. 313. In illa expeditione in Samum, sec. alium schol. in expeditione in Thraciam, collega Phrynichi erat Charminus, Thesm. 804. Phrynichus res publicas tractabat cum Theramene et Pisandro, Lys. 490. Phrynichi machinis deceptus si quis peccavit, facultas danda diluendi ea peccata, Ran. 689—691. Nam hoc duce detrimento Atheniensium bellum deserente prætores multi peccarunt, ἀτίμοι ideo facti, 688. Adde Phrynichi n. 4.
- Phrynichus, Polyphradmonis filius (conf. ad Prol. III, 42), tragicus poeta, quem in μελοποιίᾳ admirabantur, immortalium carminum suavitatem ex lusciniæ cantu collegit, Av. 750. Phrynichi tragici Atheniensis pulchræ vestes, pulchra poemata, Thesm. 164—166. A Phrynicho educatos spectatores fatuos accepisse Æschylum dicit Euripides, Ran. 910. Adde 1299.
- Poeta ἀρετής, ib. 910, in melicis carminibus suavis et ab omnibus probatus, ibid. et 1288, 1299. Ejus carmina canunt senes iudices, Vesp. 269. Phrynichus trepidat, proverbialiter dictum de iis quibus mali quid accidit, quia Phrynichum Mileti expugnationem agentem Athenienses ad lacrimas redacti ejecerint trepidantem, Vesp. 1490. Phrynichi carmen Παλῶν περσέων celebratur, quod tamen ipse Lamproclis esse significat, Nub. 967. In Phrynichi Phænissis erat carmen celeberrimum, Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες etc. Vesp. 220. Phrynichus in Antæo fabula multa de luctatione disseruerat, Ran. 688. Mortuus est in Sicilia, Prol. III, 42.
- Phrynichus, tragicus χορευτής, ut mollis perstringebatur propter varietatem figurarum: quare nonnulli ad eum referebant Nub. 1091 sq. Phrynichus mos saltandi, quo crura sursum jactantur, Vesp. 1524 sq. coll. 1490, 1492, 1530. Phrynichus, poeta, adulator; secundum Symmachum, actor tragædiarum inter convivas in Vespis 1302. Adde Phrynichi n. 2.
- Phrynichus comicus Apollodoro archonte docebat, Prol. III, 44. Phrynichus in comædiis suis φορτικεύμενος notatur Ran. 13. Erat filius Eunomidae; perstringebatur ut peregrinus, poeta malus, metrum non curans, aliorum dicta sua faciens, ibid. Adde Phrynichi n. 3. Dicitur chorus in motu et luctantes produxisse, Ran. 688. Anum induxit quæ a ceto vorabatur, imitatione Andromedæ, Nub. 556. Ejus fabula Monotropus Chabria archonte docta, Av. 997. Fabulæ ejus erant decem, Prol. VIII.
- Phrynis, citharædus Mytilenæus, discipulus Androclidae, qui aulædon prius docuit citharam; cithara vicit in Panathenæis Callia archonte; in harmoniam molestas et frigidas flexiones invexit, Nub. 971. Refutatur Istri de eo narratio, ibid.
- Phrynondam, qui de malis moribus notatur, nonnulli patrem Mnesitochi fuisse tradunt, Thesm. 861. Phrynonda (in convicio pro, homo impurissime), fr. 92.
- Phryx, Av. 762. Phryx deus Sabazius, fr. 478. Phrygem Matris Deum ut insanientem Athenienses in barathrum coniecerant, qui eam venturam prædixerat quæsitum filiam: dea irata regioni immisit ἀετοπύζην: caussa cognita barathrum impleverunt et deam placarunt, Pl. 431. Phryx, in fragm. corrupto poetæ Av. 1283. Phryx, servus, Vesp. 433. Phryx (pro homine contempto dictum) Av. 1244.—Phryges quomodo inventi sint a Psammiticho rege Egypti esse populus omnium antiquissimus, ex Herodoto, Nub. 398. Cum Paphlagonibus de antiquitate gentis certabant, not. Nub. 397 extr. Phryges (Æschyli), qui (ad Achillem) veniebant Priamo filium redempturi, fr. apud Athen. I, p. 21, F.
- Phryxus et Helle, Athamanti ex Nephele dea natæ, novercæ insidiis circumventi, ariete, qui humana voce harum illos admonuerat, recti in Asiam avfugiunt; ab Helle, qui ad Abydum in mare decidit, dictus Hellespontus; a Phryxo Phrygia; qui in Colchos pervenit et Marti vel Mercurio immolavit arietem a diis χρυσόμαλλον factum, Nub. 257.
- Phthia: eo confugit ad Eurytum Peleus, Nub. 1663. Phthiote Achilles, Æschylus in Myrmidonibus, Ran. 1264. Phylarchus, equitum tribunus, Lys. 561.
- Phylasius, Ach. 1028. Phylasii albas vestes gestabant, ib. 1024.
- Phyle, pagus Atticus, unde Boeotii boves rapuisse narratur Ach. 1023. Phyle occupata a Thrasybulo, Pl. 1146, 550; ex quo triginta tyrannos evertit; inde

- oblivionis decretum perlaturum Euclide rempublicam regente, 1146.
- Phyromachus olim decretum proposuerat ut viri et mulieres (in theatro) diversis locis sederent, et meretrices segregatae ab ingenuis; Sphyromachus scholia; scribitur etiam Cleomachus, Eccl. 22 sq.
- Piacula, καθάρματα, homines immolandi ad lustrandam et expiandam civitatem, avertendam pestem et alia mala, etiam apud Romanos, Pl. 454; etiam παρακαλοί dicti, Eq. 1136, Ran. 733, et δημόσιοι, Eq. 1136.
- Pignora debitorum, Eccl. 567, Nub. 34.
- Pindarus ἀντίκλει, Ach. 720. Pindarei versus, Av. 939, sunt v. 941—944 paululum immutati; vide schol. 941.
- Pindus, urbs tetrapoleos Eubae, not. Pl. 385.
- Pinnoteres, Vesp. 1510 et schol.
- Pinsentes πανσπάρτοι, καρδοπέρι collum cincti, fr. 286, 287. Pinsentium mulierum cantilena, fr. 323.
- Piræenses: eorum Diana Munchia, Av. 874.
- Piræus, Ach. 548, fr. apud Pollucem VI, 31, cod. Jungerm. Piræus emporium, 35 [imo 40] stadiis ab astu distans, a Themistocle longis muris cum urbe iungitur, Eq. 815, 885. Piræus habebat tres portus celebres: Canthari portum, Aphrodisium, quinque stados circumcirca; ex Callicrate vel Menecle, Pac. 145. In Piræo lupanar, et forum, Pac. 165, et Δεῖγμα, Eq. 979, et templum Aesculapii, Pl. 621. Ex Piræo via in Zosterem et Sunium, Lys. 808. In Piræo pugna sociorum Thrasybuli, qua Critias occisus, Pl. 1146. Inde oriundus Theagenes, Pac. 928.
- Pirithous rapturus Proserpinam in Orcum descendit cum Theseo, Ran. 142.
- Pisa. Pisam venit Pelops, Euripides Ran. 1232. Urbs Elidis pisis abundans, not. Pl. 427.
- Pisander, dona captans, Babyl., fr. 50. Pisandri cristæ et supercilia nominantur ironice: a multis enim perstringitur ut timidus: erat magnus, pulchris armis triplicique crista utens, ut videretur fortis; bello autem ob lucra modo inde capienda favebat; cognomine Ὀνοκίδιος, Pac. 395; πῆλκος, timidus, apud Phrynichum, Av. 11. Pisander ad Sciapodum lacum, ubi Socrate animas ex Orco evocat, venit animam suam, quæ viventem deseruerat, visurus: immolato camelo-agno, exit Charephon Vespertilio, Av. 1553—1564. Ubique perstringitur ut meticulosus; erat magno corpore, 1556, ubi loci Comicozum adduntur. Ceterum erant duo Pisandri, noster ὁ μέγας ὁ Ὀνοκίδιος, alter ὁ ἀπὸ τοῦ Πλάτωνα, apud Eupolidem et Platonem, ibid. (De qua re levius dixit sch. Lys. 490 in fine, nisi vocabula quædam exciderunt.) Pisander depeculator tum rempublicam administrabat cum Theramene et Phrynicho, munerum captator, timidus, Lys. 490.
- Piscatores quomodo thynnos speculantur, Eq. 313.
- Pisias. Pisias filius si portas prodere infamibus voluerit, perdis fiat ut pater, quippe quibus non turpe ἐκπερίκισσαι, Av. 766—768. Pisias ex Hermocopidis fuisse putatur; ut homo pessimus notatur sapius a Cratino, velut in Chironibus ut κνώδαλον ἀνείδεος, 766.
- Pisias, pater Meletis citharædi, Av. 858.
- Pisistratidæ secundum nonnullos quattuor, quorum ætate maximus Hippas tyrannidem adeptus est, durior patre, quamquam Pisistratidæ omnes tyranni vocati, Vesp. 502. Hujus domus tyrannis quanto tempore obtinuerit, diversæ sententiæ exponuntur, ibid. In Pisistratidas bellum Alcmaeonidarum, Lys. 665. Conf. Lycopodes. Pisistratidarum et Hippas fiebat devotio publica, Thesm. 339.
- Pisistratus, Diacriorum præses, Vesp. 1223, tyrannidem affectans in matrimonium duxit Cæsyram, Nub. 48, et cum Atheniensibus eum repellentibus pugnat in Pallene pago, Ach. 234. Inimicitie ejus cum Megacle ut compositor, Nub. 64. Ejus uxor Myrrhine, mater Hippie et Hipparchi, quam pro Minerva in curru suo posuerat Athenas rediens, Eq. 449. Ab Eupolide βασιλεύς dictus, Ach. 61. Ejus epitheton Bacis, Pac. 1071. Sub eo capta Naxos ab Atheniensibus, Vesp. 355. Sub eo Homerica carmina, sparsa prius, collecta et disposita; quæ opera refertur ad Orpheum Crotoniatam, Zopyrum Heraclæotam, Onomacritum Atheniensem, Concytum, Procl. IX, a, 37—45, p. XIX; X, a, 31—39; quibus græcus scriptor (Heliodorus) addit Aristarchum et Zenodotum, diversos ab iis qui sub Ptolemæo Homerum correxerunt, 40 sq.; refutatus X, a, 44 sqq.
- Pisthetærus et Euelpides, in Avibus, cives Athenienses, emigrant Athenis, quarum leges et mores oderunt, molliorem sibi sedem quæsituri: de ea inveniendi ut consulant Epopem (Upupam) ex Tereo avem, qui regiones plurimas pervolaverit, auspices aves in manu tenentes, canistrum, ollam et verbenas, petrosa loca ascendunt, 1—53. Advenientibus puer Epopis, Trochilus, audientiam parat, quum se aves esse dicant, 54—91. Epopi, et ipsi olim homini, exponunt qualem cupiant sedem, nihil agentibus jucunda omnia ultro oblatum; sed displicent quas ille proponit, Arabia Felix, Lepreum Eleum, Opuntii; magis placet avium vita, 92—161. Hinc subito magnum consilium incidit Pisthetæro: ut missa inconstantia aves urbem condant in immenso aere; qua condita et hominibus sint imperaturi, et deos fame perempturi, 162—193. Admiratus Epops aves, quas humanam linguam docuerat, lusciniæ uxoris ope convocat; advenientes singulas mirantur et varia de iis observant Pisthetærus et Euelpides, 194—309. A choro Avium pro inimicis et aucupibus eos habentium agere se defendunt; adiutore Epope, tandem induciæ et audientia ipsis paratur, 310—461. Jam Pisthetærus demonstrat Avibus incredulis: ipsas antiquiores esse Saturno et terra; ad ipsas imperium rerum omnium pertinere, non ad deos, qui injuste usurpent; perdidisse eas imperium ignavia patrum, quod urbe condita tandem restitui possit: homines autem mox intellecturos Aves esse veros deos, 462—625. Pisthetærus rei administrandæ perficetur. Alas sumpturi abeunt, admirati lusciniam, 638—675. Prodeunt alati, de alis suis jocantes. Pisthetærus nomen urbis Nubiculiam ponit, custodiam urbanam statuit, legatos ad deos et ad homines mittit, 801—847; hinc celebre inaugurandæ urbis sacrificium auspicatur, 848 sqq. Poetam pauperem, qui advenit novam urbem cantaturus, sago et tunica donatum dimittit, 904—951; vanum et mendicium fatidicum, ficta oracula blaterantem, irrisum et verberatum abigit, 959—991; Metonem geometram urbem mensurum, item verberatum ejicit, 992—1020; inspectorem sycophantam item verberat et abigit, 1021—1055: item decretorum populi venditorem leges ipsis obtrudentem, 1037—1055. Sacrificio perfecto nuncius narrat Pisthetæro qua celeritate Aves exædificarint murum immensæ magnitudinis et longitudinis, ipso mirante et falsis commentis simile judicante, 1118—1167. Alio nunciante deum clam excubiis in urbem involasse, armari aves jubet; advenit Iris dea, quæ nullam se urbem videre confiteatur, minas et amentiam Pisthetæri miratur; tandem cum spurcis dictis abigitur, 1168—1261. Venit præco ab Atheniensibus aurea corona decorans Pisthetærum,

- nuncians quanto favore omnes avium moribus se ad-
dixerint : innumeros adventuros alas sibi expetitur,
1269—1307. Pisthetærus alarum copiam parari jubet,
1308 sqq. : primus advenit patricida, cui ex ciconia-
rum patres alentium tabulis meliora persuadet Pisthe-
tærus et in Thracicum bellum cristis et calcibus eum
armat, 1337—1371 ; inde Cinesias dithyramborum
poeta, quem irridet, 1372—1409 ; inde sycophanta,
citor insulanus, quo alatus pluribus lites concitare
possit ; quem quum Pisthetærus ad honestiora negotia
perducere nequeat, scutica verberatum abigit, 1410
—1468. Prometheus clam Jove de coelo veniens Pi-
sthetæro narrat fame urgeri deos et seditione barbaro-
rum deorum : quare ne ille pacta ineat cum diis, nisi
Avibus sceptrum reddat Jupiter et Basileam (poten-
tiam regiam) uxorem det Pisthetæro, 1494—1552. A
diis veniunt legati Neptunus, Hercules et deus bar-
barus Triballus : quorum Herculem Pisthetærus et
cœnæ quam parat lenociniis et persuasionem ad suas
partes ducit ; Hercules vicissim Triballum terrore, ut
silere oporteat Neptunum : conceditur igitur regnum
et Basilea Pisthetæro, nuptiali habitu ad ducendam
sponsam in cœlum abeunti, 1565—1693. Adducitur
cum Basilea, Choro hymenæum cantante, 1718—1764.
- Pitho*, *Gratiarum una*, *Nub.* 773. *Addæ Suada*.
Pithægia, pars festi Bacchici Anthesteriorum, *Ach.* 961.
Pittalus, medicus *Athenis*, *Ach.* 1032, ubi οἱ Πιττάλου
(μαθηταί). Idem memoratur *ib.* 1222, *Vesp.* 1432.
Pityusa olim dicta Miletus a nullis pinubus, *Pl.* 586.
Pityusius, *ibid.* c. nota.
Pix. Vide *Ligna*.
Placenta mellita, *παραμῆς*, præmium eorum quos (in
conviviis) aurora vigilis videt, *Thesm.* 94.
*Plateenses soli auxilia mittunt Atheniensibus Ma-
rathone*, viros mille, *Eq.* 781. *Plateensis pugna*,
Lys. 1144. *Victoria Plateensis non Atheniensium*,
sed totius Græciæ opus habebatur, *Eq.* 1334. (De
civitatis Atheniensis specie) *Plateenses facti servi*
qui prælio navali interfuerant, pares Plateensibus,
qui Xerxis exercitum pedestrem vicerant, *Ran.*
694 ; *ac si Plateenses manumiserint qui Salaminiae*
pugnæ interfuerant, 692.
Platanus aurea regum Persarum, *Ach.* 82.
Plateæ. In plateis sacrificant diis ἀγροτικῶς quando boni
nuntii afferuntur ; vel in incertis nuntiis, ut omnia
ex sacrificio capiant, *Eq.* 1320.
Plathane ancilla, *Ran.* 549.
*Plato comicus comædiam integram scripsit in Hyper-
bolum*, *Nub.* 558. *Ejus fabulæ novem et viginti re-
censentur alphabetica serie* *Prol.* X, 9—15. *Octo et*
viginti memorantur *Prol.* VIII. Ad mediam comæ-
diam refertur *Prol.* IV, 21 ; IX, a, 52 ; b, 72 ; X,
7 sq. In Phaone meminit *Laidis* tanquam mortuæ,
docta archonte *Philocle* (ol. 97, 1), *Pl.* 179.
*Plato philosophus Dionysio tyranno quare Aristopha-
nis comædias miserit*, *Prol.* XI, 60 sqq. *Ejus Con-
vivium in cœna apud Agathonem scriptum*, *Ran.*
84. *Ejus epigramma in Aristophanem*, *Prol.* XII,
47, sqq. ; XV, 21 sqq.
Plaustra. De plaustris olim poemata cantata, *Eq.*
547.
Plautus, *Prol.* X, 17 sqq.
Plistoanax, ut corruptus a Pericle, quo Attico solo
*parceret, ab Lacedæmoniiis quindecim talentis mul-
tatur*, *Nub.* 859.
Plures, i. e. mortui, *Eccl.* 1073.
Plutarchus philosophus poetas (Homerum) explicat,
Prol. IX, a, 48, p. XIX.
- Pluto*, *Πλούτων*, *Ran.* 432, quia meliorem quam Jupi-
ter sortem nactus, ita dictus est, *fr.* 445, a. *Plutonis*
ostia, *Ran.* 163. *Pluto rapuit Proserpinam*, *Eq.*
785, in *Sicilia* ; *fabula ab nonnullis allegorice ac-
cepta*, *Vesp.* 1438. *Pluto Semelæ reditum ab in-
feris concessit precibus Junonis, si Bacchus quod*
carissimum sibi esset ipsi rependeret ; is dolose dedit
plantam sibi caram myrtum, inde sacram inferis ;
testis Iophon, *Ran.* 330. In hac fabula Pluto præest
judicio poetarum et permittit Baccho ut alterutrum ad
superos adducat, 1414 sqq. ; auditis poetis eum sen-
tentiam ferre jubet ; tum hospitali epulo cum Æschylo
excipit, 1467—1480. Redeuntem Æschylo jubet uti-
libus præceptis servare urbem, et restem tradere malis
magistratibus, quo statim superos linquant, 1500 sqq.,
initiatos autem, ut tædis et carminibus poetam prose-
quantur, 1524 sqq.—Pluto per jocum dictus *Plutus*,
quoniam ita etiam diminutive *Plutum* dixit *So-
phocles in Inacho*, *Pl.* 727 c. not.
Plutus deus : in eum scolum Timocreontis Rhodii,
Ach. 532. *Plutus invocatur in Thesmophoriis, ut*
maritus Proserpine, *Thesm.* 297.
Plutus fabula Aristophanis docta Antipatro archonte
(ol. 97, 4), ultima quam suo nomine docuerit *Aristo-
phanes* ; æmuli ejus *Nicochares*, *Aristomenes*, *Ni-
cophon*, *Alcæus*, *Pl. Arg.* IV, 173. *Sed ejusdem poetæ*
Plutus prior viginti annos ante alteram docta, *Pl.* 173.
Ejus fragmenta, p. 462, *fr.* 105—108, c. *Alteræ novæ*
comædiæ similis, *Prol.* V, 27 sqq. In ea *Plutus*, cæ-
cus senex et morosus, offenditur a *Chremylo*, qui eum
sequitur oraculo monitus, 56—75. Se *Plutum* esse fa-
tetur, misero quidem habitu, quia e domo *Patroclis*
triparci veniat ; cæcatum esse ab *Jove* probis invi-
dente, quia ad justos, sapientes, modestos solos ire
voluerit ; visu recuperato, se probos solos aditurum ;
petit ut dimittatur, 76—100. Sed retinetur a *Chremylo*,
qui multis ei persuadet potentiam ipsius majorem esse
potentia *Jovis*, nihili futuri si ipse visum recipiat ; se
omni opera hoc moliturum. Consentit *Plutus*, qui se
natura non timidum esse dicit, et promissis *Chremyli*
moderate ipso usuri fidens domum ejus intrat, 101—
251. In Æsculapii fanum ducitur incubaturus, 620 sqq.
Ejus sanatio narratur 659 sqq. Redit videns, *Solem*,
Palladem, *Athenas* salutat, nunc ostensurus, quam
invitus ante male egerit ; intrat ad focum, 771—801.
Mercurius et *Jovis* *Servatoris* sacerdos ad eum trans-
fugiunt ; dedicatur in *ἑπιπροδοῦν* *Minervæ*, ubi æra-
rium urbis, 1097—1209.
Pnyx, locus editus *Athenis* in quo conciones agunt
Athenienses, *Ach.* 20, *Eq.* 42, etc. *Pnyx rupes*, *Eq.*
754. *Dubitatur an comprehendatur pago dicto Colo-
no, diverso a μισθίῳ Colono*, *Av.* 997. In *Pnyce* *σκηναί*
erant, *Thesm.* 658 c. not. *Lapis* (suggetum) in *Pnyce*,
Pac. 680. *Ibidem heliotropium Metonis*, *Av.* 997.
Poculum boni Genii. Vide *Boni genii*.
Podalirius, filius Æsculapii, *Pl.* 639, ex *Lampetia*,
ib. 701. Unde dictus, *ibid.* 589.
Pæcile stoa Athenis, ob picturas dicta, *Lys.* 679.
Ibi πρόδρομὸς ἱεροφάντου καὶ θαλάσσης, *Ran.* 369.
Poesis : ejus partes, *Prol.* X, d.
Poesis, fabula Aristophanis (a quibusdam *Archippo* tri-
buta) ; v. *fr.* 388, p. 499.
Poetæ adultos, magistri puerulos docent, *Ran.* 1055.
*Poetæ antiquiores sæpe ponunt duo verba idem si-
gnificantia ; ejus rei exempla*, *Ran.* 1159, *Vesp.*
710. *Poetarum mercedem diminuit Agyrrhius*, *Eccl.*
102. *Poetæ superstites ad poetas mortuos in Orcum*
legatos mittere finguntur in Gerytade, *fr.* 198. In

- Avibus* Poeta famelicus accurrit novam urbem Nubiaculam celebrans; tunica et sago donatus dimittitur, 904—957.—*Vide* Comici, Lyrici, etc.
- Polemarchus archon*, ad quem confugiebant injuria pressi parentes: nam ἐπὶ γονέων κακώσεως judicabant; et caussae peregrinorum ab iis instruebantur, Vesp. 1042. *Adde* Archon.
- Πόλεμος*. *Vide* Bellum.
- Polias* Minerva, Av. 828. *Vide* Minerva.
- Πόλις*: a poetis dictum nonnunquam de insula; exempli, Pac. 251.
- Polybus*, ad quem delatus Oedipus, Ran. 1192.
- Polycrates Samius*, Milesios socios sibi cupiens, quod de iis responsum ab oraculo tulerit, Pl. 1002.—*De* Polycrate quodam Atheniensi, not. Eq. 756.
- Polydus*, fabula Aristophanis; v. fr. 389—396, p. 500.
- Polymnestus*, Colophonius, citharædus; unde Polymnestea carmina; erat turpissimis libidinibus deditus, Eq. 1287.
- Polyphradmon*, pater Phrynichi tragici, Av. 750.
- Polystratus*, dux mercenariorum Atheniensium in bello Corinthiaco, Pl. 173.
- Pompam* ducebant purpurea et varia veste indut, Pl. 1199. *Vide* Panathenaica.
- Pontus* (Euxinus), Vesp. 700.
- Populus*, ὁ Δῆμος, Atheniensis in Pnyce collectus in Equilibrio morosus senex, surdaster, lupinos esitans ob judicium, in quibus lupinis suffragia feruntur, insanum amorem, cerebrosus, ferus, a Cleone servo blanditiis deceptus, eum solum audiens, soli favens, ceteris vapulantibus, ut Demosthene, 40—70. Quam abjectis blanditiis ei illodat Cleo, 710—720. Prodit eum iresione appensa: Cleo et Agoracritus certant ut amatores rivales ejus, et a Populo in pnycem venire jubentur, domi sapientissimo, in rupe ista desipiente, 728—755. Statim in Agoracriti partes trahitur callido blandimento, quum hic pulvinar ei supponat, ne culum, qui Salamine laboraverat, in dura rupe sedendo deterat, 781—787. Cleonis fraudes intelligere incipit, 821 sq. Prorsus capit ab Agoracrito calceos et vestem utrimque manicatam donante, et Cleonis munera corium olentia respuit, 870—901. Deinde laudato Agoracrito Cleonem jubet anulum publicum dare, qui falsus et Cleonymi rapacis esse deprehenditur, 943—959. Instante Cleone, oracula recitari sinit, 970 sq. Ea audit et explorat, 1002 sqq.; denique Agoracritea veriora judicat et isiciario suam senectutem committit, 1097—1099. Petente Cleone, tandem hoc exploraturus est uter ei plus benefaciat, 1100—1110. Choro exponit se sponte desipuisse, et ulcisci tandem malos reipublicae ministros, 1121—1150. Ei Cleo et Agoracritus certatim afferunt lautitias; tandem conspecta Cleonis plena, Agoracriti vacua arca, agnoscit se deceptum esse a Cleone; eum coronam deponere jubet, quam Agoracrito cum rerum publicarum cura tradit, 1151—1259. Medae arte recoctus ab Agoracrito prodit, antiquo et Marathenio splendore insignis et honestissimis utilissimisque consiliis imbutus, deliramentorum suorum oblitus, 1316—1387, summaque voluptate venustissimas Inducias tricennales aspicit, Cleonem in infamam plebeculam detrudit, Agoracritum in prytaneum invitat et prima sede donat, 1388—1408.—*Adde* Atheniensis.
- Porcelli* in sacrificio oblati Mercurio, Pac. 386. Porcellorum mactatorum pili adurebantur, ut taves fierent, Thesm. 236.
- Porcus* immolabatur Cereri ab initiandis, Pac. 374 sq., sch. Ach. 747, 764, etc. Item Baccho, quare, Ran. 338. Non immolatur Veneri, quare, Ach. 793. Porci caesi sanguine Athenis sedilia concionis aspergebantur et populus in ea collectus lustrabatur, Ach. 44.
- Portenta* impediunt acta publica, Eccl. 791—793.
- Porphyrio*, gigas θεράγος, Av. 553, Jovi negotium exhibuit, et victus est a Venere, (ib.) 1252.
- Porphyrius philosophus poetas* (Homerum) interpretatur, Prol. IX, a, 48, p. XIX.
- Porthaon*, pater Leucolophidae, Ran. 1513.
- Porticus magna Athenis* in Melite pago, Av. 997.
- Portitores praterentes cogunt* in suas scaphas intrare, Eccl. 1086.
- Posidippus*, novae comediae poeta, Prol. III, 74.
- Potidæa urbs*, in isthmo Pallenes sita, Corinthiorum colonia, Atheniensium socia et tributaria; eam Athenienses post longam obsidionem ceperunt et incolas vendiderunt; ex ea Cleo decem talenta habebat, Eq. 438.
- Πόρος*, Av. 1320. *Adde* Cupido.
- Præco* in Judiciis judices suffragia ferre jubet, nonnunquam ipse τὴν κληρωτρίδα iis offert, Vesp. 752. *Adde* sch. Pl. 277. Adest cum bacillo, ministris indicans condemnatum abduendum, Vesp. 991. In Vespis præconem in judicio patris agit Bdelycleo, 891 sqq.—*Præco* femina Thesmophoriazuarum, Thesm. 295—311, 331—351. 372—382. *Præcones* in exercitibus, Vesp. 618.
- Pramnium vinum*, fr. 301, urum, supercilium et ventrem contrahens, fr. 563, ubi plur. *Adde* seq.
- Pramnius genius*: ejus poculum dictum pro Boni genii poculo, ab optimo vino Pramnio, ex petra Pramnina ad Thraciam, Eq. 107.
- Πράξ, Πραξιός*, nomen oppidi, not. Ran. 329.
- Prasæa*, urbs Laconica: in Pace eam in mortarium conterendam mittit bellum, 242. *Erat etiam ἐπίτινον Ἀττικῆς* eo nomine, apud Thucydidem et Philochorum, quod ad illum locum non pertinet, ibid.
- Pratinas*, solus satyricorum dramatum scriptor, Prol. X, b, 91 cum schol.
- Praxagora* in Ecclesiastis de nocte egreditur cum lychno fictili, quem secretorum muliebrum conscium alloquitur, viri habitu barbaque assuta in concionem populi itura, et socias mulieres expectat, 1—29. Cum convenientibus sermones necit, easque instruit quibus modis viros in concione fallant, 32—168. Quod quum non satis procedat, ipsa orationem habet tanquam vir in concione: ab omni parte male administrari rempublicam; neque ullam salutem esse nisi mulieribus summa rerum tradatur, veterum morum tenacibus, divitias parantibus, amantibus pacem, 169—240. Admirantur Praxagoram, quæ fugæ rusticorum in urbem tempore in pnyce habitans concionari didicerat, 241 sqq. Deinde exponit quomodo sit oratores rejectura, et viros simulandi modum mulieribus monstrat, 248—279. Abeunt in concionem, 284. In qua mulieribus, ob mulierum suffragia ferentium multitudinem, res publica traditur. Redit cum sociis Praxagora, quas virilem habitum deponere jubet, 504 sqq. Bleyri mariti de exitu uxoris intempesto suspiciones commentis discuit, et beatam civitatem prædicat, quam a viro se discere simulat traditam esse mulieribus, 520—570. Jam exponit, quo salvetur civitas, bona omnia communia esse debere: in publicum igitur deponenda esse, ut ex communi omnes vivant; etiam mulieres et viros communes esse debere, de quibus legem habendi omnibus a quam proponit; ita neque rapinas neque lites futuras, neque meretrices; viros pro judiciis convivia acturos. In forum abit ad recipienda bona in commune depo-

- sita, 583—727 Lex ejus de communi usu mulierum et virorum aetatibus distincto vetulas audacissimas reddit, 877—1111. Felix praedicatur populus Atheniensis, et Praxagora, 1112 sqq., virum et Ecclesiastus ad coenam lautam invitans, 1125 sqq.
- Prepis, εὐρύπρωκτος, cinædus, Ach. 843.
- Priamus in tragœdiis cum sceptro et insidenti ave prodest, Av. 512. Vide Phryges
- Prienenses: his Miletum prodidit Cillicon, secundum nonnullos Samum, Pac. 363.
- Prinides, nomen senis Acharnensis, fictum a πρίνος, Ach. 612.
- Proagon, fabula Aristophanis: v. fr. 74—82, p. 457 sqq.
- Probalinthus in Tetrapoli Atticae, Lys. 285.
- Probulus, πρόβουλος, magistratus post Siculum infortunium viginti viris auctus ut de reipublicae salute consultarent, Lys. 421, collegium (συναρχαί), ib. 609, προβούλευμα dictum ib. 387. (Senes fuisse apparet ex 599 sqq.) Vide Provisor.
- Proclus philosophus poetas (Homerum) interpretatur, Prol. IX, a, 48, p. XIX.
- Procne Attica, Pandionis filia, Av. 368. Ejus historiam narrat recens schol. Av. 212. Olim uxor Terei, in lusciniam mutata (aliis in hirundinem), Av. 203, ubi v. not. In qua fabula Procne lusciniā evocatur a marito Epope; meretricula auro ornata, duobus veribus pro rostro, 665—674.
- Procrustes, obsceno lusu a προκρούειν, Eccl. 1021.
- Prodicus Cetus, tempore Socratis florens, sophista cui Nubes favent ob ingenium et doctrinam, Nub. 361. Eum alibi etiam perstringit Aristophanes. Erat Theramenis Cothurni dicti magister, primus quinquaginta drachmarum ἐπιδάειν exhibuit, et librum scripsit Horas, in quo Hercules ostenditur Virtuti prae Vitiositate blanda accedens, ibid. Prodicus philosophus; male a Callimacho inter oratores e censetur, Av. 692. Prodicus hunc virum corrupti, Tegen., fr. 418.
- Προεδρία quid fuerit, Eq. 575.
- Prælus calumnia uxoris Sthenobææ Bellerophontem ad socerum misit quo periret, Ran. 1043. Præti uxor a Bellerophonte Corinthum reduce dolose Pegaso imposita et in mare dejecta, Pac. 141.
- Prologus, prima pars tragœdiæ: prologi Æschyli examinantur ab Euripide, Ran. 1119—1176; Euripidis ab Æschilo, 1177—1247.
- Promethea, festum: iis ἀγὼν λαμπράδος, Ran. 1087.
- Prometheus: ei fiebat lampadedromia in Ceramico, Ran. 131. In Avibus Prometheus, hominum amicus, clam Jove sub umbella timidus venit ad Pisthæterum, certum facturus famem et seditionem esse inter deos et legatos esse venturos de pactis; quæ ne ineat, nisi Juppiter Avibus regnum et ipsi Basileam uxorem det; quam quum non nosset Pisthæterus, deum osor ipsi describit, et usque timens Jovem umbella tectus tanquam canistrifera abit, 1494—1552.
- Pronapes, pater Amyniæ, Vesp. 74, sch. Nub. 31.
- Pronomus, tibicen magnam barbam alens, Eccl. 102.
- Proemia dithyramborum plerumque inconcinna sunt et ad rem non pertinent, Pac. 831.
- Propylæa arcis Athenarum, Lys. 265.
- Προσώλης (vendentibus προξενῶν), fr. 669. Add. fr. 704.
- Proserpina, Φερσεύαττα, Thesm. 287, uxor Plutonis, 671, sch. Ran. Eq. 785. Eam ex Orco rapturus Pirithous, Ran. 142. Proserpina mortuam pro marito Alcestidem ad superos dimisit, Vesp. 1239. Invocatur Thesm. 287; Κόρη, 296. Adde Ceres. Per Proserpinam juratur a Siculis præsertim, quod ibi a Plutone demersa est; fabula Proserpinæ ab nonnullis allegorice accepta, Vesp. 1438. Proserpinæ filius ab nonnullis dicitur Iacchus, Ran. 324. In Ranis Proserpinæ ancilla invitat Herculem fratrem ad lautas epulas, 503—518.
- Prosōdiacus rhythmus, Nub. 651.
- Protagoras Abderita invenit λόγον ἀδίκον, Nub. 112.
- Proteas Atheniensis, mortuus decem abhinc annis, Thesm. 876, 883.
- Προτένθαι emebant cibos antequam in foro exponerentur, et vendebant pluris, postea μετάβολοι, Nub. 1198.
- Proteus, rex Egypti, Thesm. 874, 881. In mortui sepulcro sedet Helena, nolens cum filio ejus nuptiis jungi, ex Euripidis Helena, Thesm. 885—891. Ejus filia Theonoe, ib. 897.
- Proverbium vetus, ex carminibus ad Praxillam relatis, Thesm. 528 sq. Proverbia epico et iambico metro, Pl. 598. Proverbia habes his locis: Eq. 984, 1031, 1068, 1091, 1093, 1151; Nub. 1273; Vesp. 175, 191, 239, 279, ubi plura, 352, 436, fort. 440, 480, 508, 604, 634, 643, 675, 846, 928, 959, 1060, 1189, 1291, 1431, 1490; Pac. 123, 344, 669, 699, 898, 1060, 1088, 1189, 1230, 1310; Lys. 68, 110, 139, 158, 298, 629, 695, 928, 1038; Av. 82, 134, 301, 369, 507, 601, 733, 807, 902, 1147, 1292, 1365, 1392, 1417, 1432, 1620; Thesm. 702 (?), 928; Ran. 93, 159, 186, 303, 418, 439, 536, 736, 970, 995, 1159, Eccl. 109, 255; Plut. Arg. V, v. 48, 190, 287, 308, 369, 521, 581, 604, 925, 1002, 1127, 1151; fragm. (61), 62, 63, 81, 104, 131, 143, 150, 170, 238, 266, 268, 318, 319, 346, 389, 407, 434, 442, 601, 711, 712, fr. apud Suidam in v. Δεξιόν. [Proverbia: Ἀμαρ ἀπὸ τῶν, οἱ δ' ἀπὸ τῶν οὐκ ἀμαρτάνουσιν, Pac. 288. Ἐπὶ σκύτῃ βλέπει, ib. 668. Ἀρχομένον σικύων καὶ ληγουσὸν κολοκυνθῶν, ib. 1001. Ἡ κύων σπυῖδουσα τυρὰ τίττει, ib. 1078. Οἰκοὶ λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες, ib. 1189. Τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρῶκτον ἐκμαῖναι λίθοι, ib. 1229. Ὅκ' ἀργύριον ἦ, πάντα θεὸς κάλαύνεται, Eccl. 109. Κινεῖς τὸν ἀνάγκυρον, Lys. 62. Κακὸν Ἀθήκων, ib. 298. Μία λόγχη δύο ἐριθίκους οὐ τρέφει, Vesp. 922. Βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ib. 953, Av. 1432. Ἐν δὲ Πάρῳ ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλὰ δὲ γυναῖκες, Vesp. 1184. Μὴ μοι τότ' ἐλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς, Av. 134. Τί ὄντα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίτο; ib. 1147. Καὶ δευράμβων νοὺν ἔχεις ἐλάττονα, ib. 1392. Κέπρος ὠδίνει, Pac. 1067. Τυφλῶ δὴλα τὰ μαρτύρια, Pl. 48. Ἐκ τραγῳμάτων τὴν εὐωχίαν, ib. 190. Ἐπεσθε μητρί χοῖροι, ib. 314. Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώζει, ib. 369. Συνίτη ἐπικουρία, ib. 947. Ὡς ἐξ ἀμάξης λαλεῖ, Nub. 295. Ἐς Τρωωνίου μερᾶντεται, ib. 508. Ἀπὸ νοῦ πεσεῖν, ib. 1276. Ἐξ ἀγίου γούν τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι, Ran. 748. Οὐ Χίος, ἀλλὰ Κίος, ib. 1001. Ἐκεῖ βλέπουσα δεῦρ' ἀνίει τάγαθὰ, ib. 1510. Κακὰ ἐπ' ἐαυτὸν ἔλκει ὡς ὁ καικίας νέφος, Eq. 436. Βολίτου δίκην, ib. 655. Πάντα κάλων κινεῖν, ib. 753. Πάντα λίθον κινεῖν, ib. Δοῖδ' αὖτε, ib. 980. Σαίνεις δάκνουσα, ib. 1028, 1065. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχινος ἐν μέγα, ib. 1065. Κρότωνος ὑγιέστερος, ib. 1089. Γλαῦκας ἐς Ἀθήνας, ib. 1091. Γλαῦκας Λαυρωτικάι, ib. Ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ib. 1275, 1276. Ἄνως τὸν κρίθινον, Ach. 86. Οὐδέποτε ἴσχει ἡ θύρα, ib. 127. Ἐπ' ἀκρῶν ὀνύχων βαδίζειν, ib. 638. Ἀρτέμιον περιφόρητος, ib. 850. Κόρκος ἐν λαγαῖνοις, Vesp. 239. Λίθον εἰς, χύτραν ποικίλαις, etc., ib. 279. Ἐνεσσι κἂν μύρμηκι, κἂν σέρφῳ γολῇ, ib. 351. Πολλῶν ἐγὼ θρίων φόφους ἀκήκοα, ib. 434. Οὐδ' ἐν σελίνοις εἰσι, ib. 478. KUST.]
- Provisor, πρόβουλος, in Lysistrata advenit pecunias collecturus in remiges; is bacchatione mulierum, quibus

- nimis indulgeant viri, conspecta, senes ad recuperandam arcem incitat, ipse manum admovent, 387—430. Prodeuntem Lysistratam vinciri jubet, sed terretur mulierum audaci multitudine, 433—466, et invitus audit Lysistratam; pauca incredulus respondet et a mulieribus tandem ut mortuus vittis et corona exornatur; quo habitu abit ad collegas, 486—610. Caduceatorem Lacedaemonium excipit; et conjuratione mulierum perspecta, eum renunciare jubet ut legatos plena potestate mittant Lacedaemonii, suo senatui dicturus ut et ipsi mittant, 982—1012.
- Proxeni hospites ex aliis urbibus advenientes excipiendi munus habent, *Av.* 1021.
- Proxenes, πρωξενός, quales ab Atheniensibus dicuntur καπνοί, *Vesp.* 325; ὁ Κορπασεύς, ut de pago patrio, sententia quasi κορπαστής: nam erat fumus et nihil nisi promissor, *Av.* 1126. Teleclides eum ut dissoluto corpore hominem perstringit, *ib.*
- Prytanea sunt decimae pecuniarum debitarum apud prytanes pignori deponendae in lite, *Nub.* 1136 et not., etiam παρακαταβολή dicta, 1256, ultima die mensis deponenda, 1180, ἔτη καὶ νέη, non novilunio, 1196 sq. *Erat drachme*, 1191, sed v. notam. Prytanea in re ditibus Atheniensium quid, *Vesp.* 659.
- Prytanes, *Lys.* 981, *Thesm.* 764, 1084, etc. Prytanes senatus quingentorum erant decem, secundum alios octo, *Pac.* 887. *Conf. not. Eccl.* 395. Prytanes in senatum introducebant eos qui petebant aliquid vel res de quibus consultandum, non gratis, sed muneribus; aliter vacationem praetendentes, *Pac.* 905—908 et schol. Manum porrigunt ad numos accipiendos, *Thesm.* 936 sq. Eorum sedes in concione, *Eccl.* 87. In quam sero adveniunt, deinde certant de primo subsellio, *Ach.* 23—26, 40—42. Prytanes accipiebant decimam ex victimis *Eq.* 301. In Thesmophoriazusis Prytanis cum Scythia in Thesmophorium venit et Mnesilochum asseri astringi custodiri jubet, 923—944.
- Prytaneum: in eo cibus publice praebatur hominibus de republica egregie meritis, *Eq.* 167, 281, 535, 574, 709 cum scholiis; et iis qui in artibus quibusque elegantioribus eminebant, *Ran.* 792—764. Sic ibi etiam vates publice caenabant, ut *Lampo*, *Pac.* 1084; praeter vates et divinatores nonnulli etiam poetae dithyramborum, *Nub.* 339. Σίτησιν in prytaneo prohibet rogatio Cephisophontis, *Ran.* 944.
- Psacas, pater Antimachi, ita dictus quia in sermonibus praesentes sputo aspergebat vel ob parcimoniam (quasi guttatim praebens), *Ach.* 1150. *Erat etiam Olympiacus aliquis Psacas cognominatus, quia sputator, ibid.*
- Psammitichus, rex Aegypti, quomodo invenerit Phryges esse populum omnium vetustissimum, ex *Herodoto*, *Nub.* 398. Idem, rex Libyae, triginta millia medimnorum frumenti Atheniensibus miserat archonte Lysimachide (ol. 83, 4), qui distribuebantur post acrem inquisitionem in peregrinos παρεγγεγραμμένους, *Vesp.* 718. De frumento Athenas misso narrant etiam scholl. *Pl.* 178 (alia plura addentes inter se pugnantia).
- Pseudartabas, in *Acharnensibus* (fictus) legatus regis Persarum ad Athenienses, 91 sqq.
- Πορζή: ejus tria genera, *Nub.* 711.
- Ptolemæus Ascalonita, poetarum (Homeri) interpres *Prol. IX*, a 47, p. XIX.
- Ptolemæus Philadelphus rex φιλολογώτατος: ejus cura in bibliothecis Alexandrinis colligendis et philologorum studiis excitandis exponitur *Prol. IX*, a, 14—49, p. XIX; X, a.
- Ptolemæus Philopator tragœdiam Adonidem composuit, in qua ad Euripidis exemplum exhibuit *Echo*; de ea scripsit amasius ejus Agathocles, frater Agathocleae regis amicæ, *Thesm.* 1059.
- Ptolemæis tribus, *Vesp.* 233, 234.
- Publicæ pecuniæ a sociis vel de expeditione redeuntis fures, *Thesm.* 811, 814, sqq.
- Publicata bona, δημοπράτα, *Vesp.* 659.
- Pueri. Versiculus quem canunt pueri (hieme), *fr.* 346. Pueri quid invicem dicant conspicientes aviculas, *Av.* 54. Puerorum probatio, quæ sit pubem spectando, per judices, an non sint minores duodeviginti annis ὁ ἐγγεγραμμένος, et an admittendi ad gymnicos ludos (puberum), *Vesp.* 578 et not.
- Pulegii potus, κακῶν βλαχωνίας, sumebatur ab iis qui nullas fruges comederant, ne male ipsis esset, *Pac.* 712.
- Puls: ea vescuntur robusti in pugnis, ad robur comparandum utili, *Ran.* 63.
- Purpura Sardinica, *Ach.* 112 et sch.
- Pyaneptia, festum Athenis Soli et Horis agi solitum, in quo iresiones ferunt, *Eq.* 729, *Pl.* 1054.
- Pygmarion lochagus ex cantharis majoribus Aetnaeis, *Epicharmus Pac.* 73.
- Pylades, primus in Amphictyonum concilio judicatus ob cædem Clytæmnestræ, *Nub.* 623.
- Pylæ, i. e. Thermopylæ: ibi panegyris Pylaica communis Græcorum omnium velut cognatorum, eo mittentium ἱερομνήμονες, *Lys.* 1131. In Pylæa concione convenere Amphictyones, dicta a Pylade, qui primus ibi judicatus ob cædem Clytæmnestræ, *Nub.* 623.
- Pylogoræ, *fr.* 306; legati a civitatibus Græciæ missi ad concilium Amphictyonum, *Nub.* 623.
- Pylos: erant duæ Pyli, Ἐστὶ Πύλος πρὸ Πύλοιο, *Eq.* 1059. Pylos, Laconicæ pars, etiam Coryphasium et Sphacteria dicta (sed v. not.), *Nub.* 186. Ibi, captis trecentis Lacedæmonii in Sphacteria, castellum ponebant Athenienses, *Pac.* 219. Duces Atheniensium ibi dimicantes vexat et supplantat Cleo, *Demosthenis* victoriam sibi arrogat et gestis suis in Pylo se magnifice effert, *Eq.* 55 seqq., 355, 702, 742, 846, 1201, sch. 55, 392, 1053, sq., 1056, 1167, 1172, *Pac.* 638. Trecenti captivi Lacedæmonii ex Pylo Athenas ducti a Cleone, miserrima specie, *Nub.* 186 (ubi scholl. pluribus eam rem narrant, falsis admixtis); sch. *Eq.* 469. Pylo capta pacem ab Atheniensibus petebant Lacedæmonii, *Pac.* 219. In Pylo sunt milites Athenienses, *Lys.* 104. Pylos ut sibi reddatur cupiunt Lacedæmonii, *ib.* 1683 sq.
- Pyramus, πυραμῶς, placenta ex melle cocto et tritico, præmium eorum qui in conviviis non obdormierant, *Eq.* 277.
- Pyrilampis filius Demus, adolescens pulcherrimus, *Vesp.* 98.
- Pyrrhander ut malus et sycophanta perstringitur, *Eq.* 901.
- Pyrrhæus Lesches, *Lys.* 155.
- Pyrrhias, servile nomen, *Ran.* 730; unde, *ib.* 308.
- Pyrrhieche, saltatio in armis, *Av.* 1169.
- Pyrrhine vel Pyrene, meretrix Corinthia (in aliis libris hujus scholii Myrrhine dicta), *Pl.* 149 et not.
- Pythis, pater (?) Sosiae, *Vesp.* 78.
- Pythagoræ lusus, speculo plenæ lunæ obverso aliquid sanguine inscribendi, quod tanquam in lunæ orbe scriptum cernatur, *Nub.* 752.

- Pythagorei ὑγιαίνειν praeponunt epistolis, Nub. 609.
Qua figura geometrica salutem designarint, (ex Luciano) ibid. Eorum αὐτὸς ἔφα, Nub. 195.
Pythangelus, poeta tragicus pravus et ignobilis, Ran. 87.
Pythia communia Graecorum omnium ut cognatorum, Lys. 1129 sqq.
Pythia sacerdos oracula reddit lauro coronata, Pl. 39. Quomodo tripodi insidens divino spiritu impleatur, ibid. et 9.
Pythicum (substant.), Eq. 220. Pythicum oraculum, Eq. 1229. Pythici (οἱ Πυθῶδες) θεῶν viaticum accipiebant a colagreta ex nauclicis, Av. 1541.—Adde Laurus.
Pythii dii, Pythiae deae, Thesm. 332 sq. Pythius Apollo, Vesp. 869. Pythius clamor, Pythium carmen, a quo πυθολύγος, pœan, Av. 857. Pythius cyncus (ab Apolline), Av. 870.
Pythium, finis regionis Aegeo datae, Lys. 58. Pythium, Strattis Pl. 1194, ubi vide notam Hemsterhusii.
Pytho Apollinis, Ran. 659; δῖα, Eq. 1273. Πυθῶδε (Delphos), Av. 189. Πυθῶτ, Lys. 1131.
Pythodorus cum Sophocle successor Lacheti in Siciliam missus, tandem exilio multatur, Vesp. 240.
Pythodorus archon, Pac. 605, 990, Av. 997.
Pytina, fabula Cratini: ejus argumentum, Eq. 400.

Q.

- Quadragesima ab Euripide proposita, quo tributo ex opibus privatorum ad rempublicam quingenta talenta reditura erant, Eccl. 823—829. Eo respicitur 1007.
Quæsturam agere, ταμειρεῖν, Vesp. 964.
Quercus Jovi sacra, Av. 480.

R.

- Ranae, pulchre et φιλόλογος composita fabula, ab Aristophane Callia archonte (ol. 93, 3) docta per Philoniden Leneis. Vicit Aristophanes. Fabula iterum docta, ob parabasin, Arg. I. Thebis scenam poni sibi persuasit grammaticus, ob Bacchum et Herculem Thebis degentes, ibid. Ranarum σκοπὸς exponitur (ab recenti grammatico), Arg. IV. Ranae ipsae non conspiciuntur, sed sub scena sunt in palude, Ran. 257. Ranarum chorus (παράχορηγῆμα) in Limnis canit, in κόμῳ ebriae turbæ festo Chytrorum, Musas et Apollinem invocant, indignante mala carmina et certatim oppedente Baccho: qua re tandem eos silere cogit, 207—268.
Remiges: tria eorum genera sive tres ordines, θρᾶνται, ζυγῖται, θαλάμιοι, Ach. 161, Ran. 1074. Remigum merces trierarchis publice data, Pac. 1134. Remigum celeusma, Av. 1395.
Remus. Remi undeni, Eq. 546, coll. schol.
Respiratio, Ἀναπνοή: per eam ut numen jurat Socrates Nub. 627.
Rex magnus, Persarum, toti Asiae imperans, Pl. 170.
Rex (archon) convivis in fano Herculis, Daetalensibus, dat ἐπιδείπνιον θέαν, fr. apud Suidam in Δαταλῆς. Adde Archon rex.
Rhadamanthus, justissimus hominum, regnum adeptus primus jurajuranda per deos vetuit, per bestias fieri jussit; auctor Sosicrates, Av. 521.
Rhamnids, a ῥᾶμνις, dictus pagus (Atticae); incola Rhamnustus, Pl. 586.
Rhapsodus, apud Eupolidem, Av. 42.
Rhea, Mater montana, Av. 746. Ejus χορεύματα, ibid.
Rhea dicta Cybele a Cybelis montibus, magna Mater

- deorum et hominum, leonibus vehitur, Av. 877. In ejus mysteriis evirati adsunt, ibid. Rhea et Saturnus, altera aetas deorum, Οὐρανίωτες, Nub. 247. Eorum filius Enyalios, secundum nonnullos, Pac. 457. Rhea filii Corybantes, Lys. 558, sive pedissequi, Vesp. 9.
Rhetorice quibus rebus constet, Nub. 318.
Rhodia, uxor Lyconis, Lys. 278.
Rhodium unguentum, Lys. 944.
Rhodii: apud eos Ἐρμῆς, χθόνιος καὶ καταστάτης, Pac. 650.
Rhodippe, nomen mulieris, Lys. 370.
Rhodope, mons Thraciae, unde Hebrus fluvius oritur, Av. 774.
Rhyppapae, acclamatio nautarum: hinc socios navales ita vocat poeta, τὸ ῥυππαπαί, Vesp. 909.
Rhythmus. Vide Metra.
Romani, Vesp. 737, Nub. 52. Romani cur θύρας vocent Ostia, Pl. 330.
Rota, pana servorum, qui rotæ illigati verberabantur, Pl. 875, Pac. 452.
Rubrica, qua infecto fune per forum in concionem agebantur morantes Athenienses, Eccl. 378, Ach. 22.
Rubrum mare: ad hoc mare est beata civitas, Arabia felix, Av. 145.
Rudentes torquendi modus, Pac. 36.
Rusticae vitae descriptio, fr. 344. In Pluto est Rusticorum senum chorus: amici et populares Chremyli a servo ejus Carione advocantur, ut Pluti sanationem adjuvent et divitiarum participes fiant; Carioni eos ridenti Cyclopes et Circen saltando paria rependunt, 253—315. Se de Pluto animosos fore asserunt, quum ob tres obolos se trudent invicem in concione, 328—331. Hortantur Chremylum et Blesidemum ut disputando vincant Paupertatem, 487 sq. Cupide audiunt narrationem de sanato Pluto, 631 sqq. Sequuntur pompam, qua Plutus in ὀπισθοδόμῳ Minervæ dedicatur, 1208 sq.—Adde Agricolæ.

S.

- Sabazius, ex quo sopor, Vesp. 9, 10. Sic Thraces appellabant Bacchum, sacros ei, Sabos, ib. Sabazius est Phrygum Bacchus: de eo locus Nymphidis Heraclote, Av. 875. Sabos Phryges appellant et locos huic deo sacros et bacchos ejus, ibid. Sabazii de bacchationibus, Lys. 388, ubi schol.: Sabazium et Bacchum eundem esse multi Comici testantur.—In Horis Aristophanis Sabazius, Phryx, tibicen, judicatus civitate ejicitur, fr. 478.
Sabi. Vide Sabazius.
Sace, gens Thracica, Av. 31.
Sacas peregrinus se in civitatem intrudit, Av. 31. Est Acestor poeta tragicus, Sacas cognomine dictus, ibid., Vesp. 1221, a gente Thracica: Theopompus comicus etiam patrem ipsius Tisamenum Sacam dicit, ipsum atibi Mysum. Tragædias ejus acerbe reprehendunt Comici, Av. 31.
Sacerdotes: eos adeunt miseri, ut preces pro ipsis faciant, Ran. 297. Litantes sacerdotem invitabant ad cœnam, Pl. 1181 sq. Sacerdos sacrificii reliquias accipit, Pl. 1180, nimirum pelles, coxas, 1185. In Avibus Sacerdos urbem Nubicuculiam initiatur et novis diis avibus sacra facit, 862—902, 959, 1056 sq. In Pluto Sacerdos Jovis Servatoris, qui jam post visum Pluto reparatum fame laborat, ad Plutum confugit, et dedicando in ὀπισθοδόμῳ Minervæ operam dat, 1171—1196.—Adde Bacchus.

- Sacrificium.** Sacrificiis atque precibus res graves auspicari solebant, Vesp. 862. Sacrificium ἐντελής, τριπλὸν dictum, sus, aries, caper, Pl. 819. Per triduum bubus, deinde pecoribus sacra fieri senatus iussit (in mittenda theoria), Pac. 716. Sumptus in sacrificia faciendos curabant colagretæ, Av. 1540, Vesp. 695. In sacrificiis mola vino et oleo aspergebatur, Pac. 1040. Quo ordine intestina in sacrificiis spectentur, Vesp. 831. Ex cauda victimæ igni imposita conficere solebant an sacrificium diis gratum esset, Pac. 1054. Sacrificantes carnis frustum domum portabant, Pl. 227 et sch. In nonnullis sacrificiis dictum, ὄξ ἐκποτά, Pl. 1138. Reliquias sacrificiorum sacerdotes accipiebant, Pl. 1180, 1185, Vesp. 695. Adde Victimæ.
- Sacrificium dedicatorium** agitur et ritus per singula memorantur Pac. 922 sqq.
- Sadocus** filius Sitalcis, regis Thracum, ab Atheniensibus civitate donatus, Ach. 145.
- Sagittarius.** Vide Scythæ.
- Sagittatio inhonesta,** Ach. 710.
- Saii,** populus Thraciæ, apud quos parmam abjecerat Archilochus, Pac. 1298.
- Sal :** salis usus varius, Nub. 1237. De sale factum decretum, ut villore pretio veneat, antiquatum, Eccl. 814. Sales θυμητῖδι, cum thymo trititi, Ach. 772.
- Salabaccho,** nomen muliebre : erat famosa meretrix Athenis, Thesm. 805, 804, Eq. 765, sch. Pac. 755.
- Salaco** quidam, homo luxuriosus, Vesp. 1169.
- Salaminia** navis publica Atheniensium, quæ mittebatur ad arcessendos reos peccatorum in rempublicam, ut Alcibiadem, Av. 147, coll. Arg. II, sch. Ran. 204, Eccl. 38; ceteris, Av. 1204, navis εἰρηναρχική, Ran. 1071.—Salaminia pugna: quæ ad eam Græcis auxilium tulerint Ceres et Proserpina ex Eleusine, Nub. 303. Salaminia victoria, per Themistoclem potissimum reportata, Eq. 84, non Atheniensium, sed totius Græciæ opus habebatur, Eq. 1334.
- Salaminius.** Salaminii re nautica et venerea præstantes, Eccl. 38, Lys. 60.
- Salamis,** insula propemodum e regione Eleusinis, Eq. 785, pars Megaridis, quartæ partis Atticæ, Lys. 59, ubi memoratur et v. 411. Salamine sub Themistocle Athenienses navali pugna vicerunt Persas, Eq. 785. Qui eam pugnam non pugnavit, ἀσλαμίνος, Ran. 204. De Salamine oraculum, Eq. 1040. In ea insula est rupes Iresia, Eq. 785.
- Salmoneus** Thessalus fulmina et tonitru imitatus, Arg. Ran. IV.
- Saltatio ἀπόκλινος,** fr. 269. Saltationis tragicæ imitatio representatur Vesp. 1484 sqq. Saltationum genera recensentur, Nub. 540.
- Salutandi formulæ variae** apud veteres in epistolis usitatæ, Nub. 609; χαιρεῖν quando et a quo inventa, Pl. 322.
- Samothrace :** ibi mysteria, de quibus narrat schol., Pac. 277 sq. Samothracii dii in periculis invocabantur ut auxiliores certi, ibid. Adde Cabiri.
- Samphoras equus,** in cuius crure sigma [san] literæ signum, Nub. 122, Eq. 603.
- Samii.** Vide Samus.
- Samus** insula a nonnullis dicitur prodita Priensibus per Cillicontem, qui secundum alios Syrum insulam prodidit Samiis, Pac. 363. Ibi debebat Theagenes Syrius post patriam proditam; quomodo eam ultus in Cilliconte, ibid. Jumo Sami, Ran. 330. Quæ in Samo gererentur primum se indicasse dicens reus absolvitur, Vesp. 283, gesta nimirum undericesimo ante hanc fabulam anno, Timocle, inde Morychide archontibus, quum Samus a Pericle Milesiorum auxilio Atheniensibus subjecta et δημοκρατούμένη ad regem Persarum defectura erat, sed Carystione quodam hoc nunciante, pœnas dedit, ibid. Samiorum populus πολυγάρματος (noctuis inustis notati ab Atheniensibus captivi), Babyl., fr. 43. In hac insula post ostracismum Hyperbolus habitabat, Vesp. 1007, et obiit, Pac. 681. Duces Athenienses in Samo plane infelices; Didymus et Craterus referunt ad Phrynichum Stratonidæ, quod nomen vide, Lys. 313. De ea expeditione Phrynichi in Samum sch. Av. 750, Thesm. 804.
- San,** antiquum signum literæ, postea in numeris modo usurpatum et equis nobilioribus inustum, Nub. 23 c. not., Eq. 603.
- Sannyrion,** comicus poeta, Geryt. fr. 198. Aristophanem risit quod aliorum (Philonidæ et Callistrati) nominibus fabulas doceret, Prol. XIII, 9 sqq. Vide Susarion.
- Sardanapallus** (dictus homo mollis et imperiosus) Av. 1021. Erat Anacyndaraxi filius, Nini rex, luxuriosissimus et mollissimus; una die edificavit Tarsum et Anchialen. Inscriptiones monumenti ejus. Duos fuisse Sardanapallos Hellenici sententia, ibid.
- Sardes,** urbs Lydiæ Persis obediens : ibi Persicæ vestes veneunt, Vesp. 1139. Inde dicta Sardianica tinctura, Pac. 1174; nam ibi πορρά βάμματα fiunt, Ach. 112 (ubi vitiose Σαρδῶ).
- Sardianica tinctura,** rubra, Ach. 112, Pac. 1174 et schol.—Sardiana Sibylla, Av. 962.
- Sardinia,** Vesp. 700. Σαρδῶ, insula Italiæ vicina, una ex septem majoribus insulis, 60 stadiis a Cyro (Corsica) distans : in ea (imo Sardibus) splendida purpura fit, Ach. 112.
- Sarpedon,** Jovis filius, qui ad Trojam cecidit; eum patris jussu certis diebus lugent dii, Nub. 622.
- Saturnius,** Κρονικός, vetustus, stultus, Pl. 581.
- Saturnus,** Κρόνος, Eq. 561, Av. 469, 586. Vide Cronus (ubi add. Vesp. 1480), Cronia, Cronides. Saturnus et Rhea, deorum ætas altera, Οὐρανίονες, Nub. 247. Sub Saturno ἀπάγχμονες homines, Nub. 821. Ejus et Rheæ filius Enyalius, secundum nonnullos, Pac. 457. Saturni filia Vesta, Pl. 395.
- Satyricum drama,** quale sit, Prol. X, 6, 53, 112, 125—132; Prol. IX, a, 75 sqq. p. XIX. Satyrica dramata non advertunt Aristarchus et Apollonius, trilogiam dicentes verbi causa Oresteiam, non tetralogiam, Ran. 1124.
- Satyrus.** Vide Syagrus. Satyri (satyrica dramata), Thesm. 157.
- Scamandri,** apud Æschylum, Ran. 928. Scamandria fluente, Thesm. 864.
- Scamba carmina** (i. e. scolia) quæ sint et quomodo canantur, Prol. X, c, 82—92.
- Scambonides,** oriundus ex pago tribus Leontidis, Vesp. 81.
- Scarabæus.** Vide Cantharus.—Scarabæum, μὲλολόθη, lino revinctum pueri in aerem dimittunt, Nub. 763.
- Scæblyas,** servus vel τοξότης barbarus, Ran. 608.
- Scellias :** Scellias filius Aristocrates, Av. 126.
- Scena comica** quomodo sit adornata, Prol. IX, a, 27—41, p. XX.
- Σκηνάς καταλαμβάνουσαι** (Mulieres theatri sedilia primo mane occupantes), fabula Aristophanis : v. fr. 397—412, p. 500 sqq.
- Scenici poete :** sorte ducebantur quinam primus, secundus

- dus etc. fabulas sint exhibitori, *Eccl.* 1158 sq. *Scenicis poetis apud Athenienses non concedebatur ante annum tricesimum ætatis fabulam in scena exhibere, Nub.* 510. *Vide not. ad 530.*
- Sceptrum. In summo sceptrorum sculpta ciconia ob probitatem hujus avis, inferius hippopotamus, bestia injustissima, Av.* 1354. *Summa sceptrorum avibus sculptis exornare solent, Av.* 510, *ut aquila; quare Sophocles, ὁ σκηπτοβάμων αἰετός, ib.* 515.
- [Schema ἀναταπόδοτον, *Pl.* 469, *Av.* 7. Schema ἐκ παραλλήλου dictum, *Pl.* 25, 493; παρ' ὑπόνοιαν, *Pl.* 27. *Kust.*]
- Schænei Atalanta, Ran.* 1238.
- Sciapodes, gens prope occidentalem Oceanum in zona torrida, τετραποδῶδὴν incedentes, pedibus toto corpore latioribus; quorum sublato uno umbellæ in modum solis calorem arcent, Av.* 1553.
- Scione, Thraciæ oppidum; quod per Brasidam ab Atheniensibus defecerat: eam ægerrime custodiebant Athenienses muris adversus hostem ductis, Vesp.* 210.
- Scione, Corinthia meretrix, Pl.* 149.
- Scira, festum mulierum, Minervæ in Sciro sive Sciradi celebratum duodecimo die Scirophorionis; secundum alios Cereri et Proserpine, Thesm.* 834, *Eccl.* 18. *In eo festo Erechthei sacerdos albam umbellam, σκῆρον, fert, Eccl.* 18. *Ib.* 59. *De Sciris quedam corrupta leguntur in sch. Thesm.* 750.
- Sciras Minerva, Eccl.* 18; *Scirrhas quare dicta, Vesp.* 526.
- Sciritæ Lacedæmoniorum, Lys.* 453.
- Sciron Epicharmi, in qua fabula φορμός loquitur, Pac.* 185.
- Scirophorion mensis, Eccl.* 18, *Pac.* 419.
- Scirus: Minerva in Sciro, Thesm.* 834.
- Scitali, ficti daemones improbitatis plebeicæ, a Scitone, Eq.* 634.
- Scito, fullo, ut homo vilis et improbus a comicis memoratur, Eq.* 634.
- Scolia carmina quæ in conviviiς κώλῳ cantabantur a convivis, ut Simonidæ et Stesichori carmina, Vesp.* 1222, *Ran.* 1302. *Varie sententiæ de causa hujus nominis, Vesp.* 1239, 1249. *Adde Scamba. Scolii de Harmodio et Aristogitone verba, Lys.* 632. *Vide Admetus, Timocreon, Theorus in fine.*
- Scriba cum Thesmothetis sorte ducebat judices ex quaque tribu, Vesp.* 775, *Pl.* 277. *Scriba dicarum, Nub.* 770. *Scribis, ὑπογραµµατεῦσιν, plena civitas, malentibus plurimis φορολογεῖν quam militari, Ran.* 1084.
- Scribendi instrumenta ἐν κίστῳ, Vesp.* 529.
- Scyrus; ejus insulæ rex Lycomedes, qui occidit The-seum exulem, Pl.* 627. *Adde Dolopes.*
- Scytala Laconica, Lys.* 991 sq., *quid sit et qui ejus usus, ibid. et Av.* 1283.
- Scythæ Nomades, Av.* 941. *Hieme res suas in curru coniectas alio avehunt. Qui currum non habet, apud eos ἄτιμος est, ibid. Scytharum solitudo, pro-verb., Ach.* 704, *sch. Av.* 1487. *Apollo ad Scythas profecturus, apud Ananiam, Ran.* 661.
- Scythæ et τοξόται dicti olim ministri publici, Lys.* 184, *custodes Urbis, mille numero, olim in medio foro sub tentoriis degentes, postea in Areopago habitantes, etiam Peusinii (Speusinii) dicti, Ach.* 54. *Τοξόται in concione, Eccl.* 143, 258. *Noxiosprehendunt et ligant, Thesm.* 940 *et schol., apud quem locus Cratini. Memorantur Lys.* 433, 441, 445, 451, 455. *In The-smophoriazusis Scythæ, τοξόταις, Mnesilochum asseri*
- astrectum custodiens, 923 sqq., non audit ejus preces 1001 sqq., neque Euripidis fallacias poeticas, 1083—1135. Decipitur tamen ab eodem lenæ habitu ipsi me-retriculum producente, 1175—1211. Interea dum cum ea rem habet, aufugiunt Mnesilochus et Euripides; quos quærens a Choro ludificatur, 1211—1226.*
- Scythæna, pro Scythæ, Lys.* 184.
- Scythia, Nub.* 109.
- Sebinus Anaphlystius mortuus plangitur a Clisthene, Ran.* 427. *Fictum nomen putant a βεινέιν: sed est Sebinus apud Platonem comicum, ib. Anaphlystium quærens. Quem? Non Sebinum, Eccl.* 979, 980.
- Sellartii, pro Selli, filius Æschines, Vesp.* 459.
- Sellifera, διποροφόρος, Eccl.* 734, *sch. Av.* 1551. *Conf. Canephorus.*
- Sellus, pater Æschinis, Vesp.* 1243, *qui Selli filius dicitur ib.* 325. *Sellus Amyniæ pater esse fingitur quo per-stringatur paupertus Amyniæ, Vesp.* 1267. *Selli vo-cabantur vani gloriatores qui se divites dicebant, pauperes quum essent, a Selli filio Æschine; inde etiam verbum σελλίζειν pro ἀλαζονεύεσθαι, Av.* 823.
- Semele: cum ea Jupiter per ignem congressus, Nub.* 605. *Ex Orco reducta a Baccho, quem reditum Juno ei a Plutone impetraverat; testis Iophon, Ran.* 330. *Semelæ filius, Thesm.* 991. *Semelæ (plurali) Av.* 559.
- Semeleius Iacchus, in acclamatione, Ran.* 479.
- Semiramis Babylonem condidit, Av.* 552.
- Σεμναὶ θεαί. Vide Furia.*
- Senatus Athenarum, γερουσία, Lys.* 980. *Senatorum sor-titio: de ea locus Platonis comici; ad ἐπιλαγχάνοντας senatores referunt verba obscura v.* 809, *βουλευτῆς παρδοῦς ἐτέρῳ τὴν βουλαίαν, Thesm.* 808. *Senatus sa-crificia qualia decernebat (in mittenda theoria), Pac.* 716. *Senatui in ὀπιανίῳ parantur carnes post sacrificia, Pac.* 891, 893. *Senatus anno ante actam hanc fabulam (priorem Plutum), Glaucippo ar-chonte (ol. 92, 3), incepit κατὰ γράµµα sedere, et nunc etiam senatores jurant se sessuros in litera quam sortiti sint; Philochorus Pl.* 972.
- Senectus, Ἐγῆρας, fabula Aristophanis; v. fr.* 178—197, *p.* 471 sqq.
- Senex. Senes bis pueri, multi poetae dixerunt, Nub.* 1417. *Senes Athenienses omnes duos baculos gesta-bant, Pl.* 272, *ubi poeta βακτηρίαν. Senes cum scipio-nibus et palliis in concione, Vesp.* 33. *Ex senibus plerumque viatores, κλητῆρας, sumebant, Vesp.* 1310. *Vide Thallophori. — Senes judices, vide Vespæ. — In Lysistrata Chorus senum. Arce a mulieribus capta, senes adveniunt eam erepturi ut olim Cleomeni Laconi eripuerint, vectes et ollas carbonum plenas portantes, 254—318. Accurrunt mulieres aquam por-tantes et cum senibus pugnant, 352—386: qua de re hi queruntur Provisori, προβούλῳ, adveniienti, 399—402, et malas esse bestias narrant, 467—470, 476—485. Audita Lysistrata, tyrannidem odorantur, 614—635; cui resistendum ipsis esse juvenili resumpto ro-bore, 659—681. Narrant de adolescente fugiente mu-lierum, 781—796. Plangunt Cinesiam ab uxore de-ceptum, tentigine prope ruptum, 959—979. Officiis et blanditiis favorem et inducias senum expugnant mu-lieres, 1014—1042. Senes mirantur habitum legatorum arrectorum, 1072 sqq. Salutant Lysistratam et exhor-tantur cum legatis acturam, 1106—1111. Athenienses dicunt sobrios insanire et madidos potius legationes obire debere, 1228—1238.*
- Sepiæ atrum humorem dimittunt, ne cernantur a per-sequentibus, Ach.* 351.

- Septem sapientes* : singuli negant se esse sapientes, Pl. 9.
- Sepultura publica in Ceramico eorum qui in bello pro patria occubuerant*, Av. 395.
- Serangium* (locus Piræei portus), fr. 173.
- Seriphii*; ex *Seripho*, exilissima insula ditionis Atheniensium, e regione Thraciæ, Ach. 542.
- Seriphus* (ubi difficulter vivitur) dicta Lacedæmon ab Aristophane, fr. 676.
- Serpens ædituus, sacer draco Minervæ, templum ejus in arce custodiens*, Lys. 759.
- Serpillum*, Pac. 168 et schol.
- Servus nuper emptus ferebatur ad focum, ibi sedenti super caput defundebantur bellaria, καταχύσμεντα, quæ ceteri servi rapiebant*, Pl. 768. Quo respicitur a poeta v. 789 sq., 795. Servorum ἑσπός Juppiter δοῦλος, Ran. 756. Servorum mores pinguntur Ran. 741 sqq. Inquisitionis in servos per tormenta modi referuntur Ran. 616—622. Servorum pœna, Pac. 452. Asylum servorum templum Thesei et Furiarum, Eq. 1320. Servos castigare non licebat domino in bello Peloponnesiaco, ne ad Lacedæmonios transfugerent Nub. 7, 6. Servi manumissi ob egregiam operam in prælio præstitam, vide Arginusa. Servorum comitorum nomina, Ach. 243 fin.
- Sesaminum libum nuptiale, ob sesami τὸ πολυγόνον, secundum Menandrum*, Pac. 869. Sesamidis foliis coronantur sponsi, ibid.
- Sesonchosis* (Sesostris), rex Ægypti, qui sint vetustissimi hominum explorans, not. Nub. 398.
- Sextus*, Eq. 84.
- Sibylla*, Pac. 1095, 1116. Erant Sibyllæ tres : 1. Apollinis soror, apud Philetam Ephesium; 2. Erythræa; 3. Sardiæ, Av. 962. Sibylla Erythræa, longæva, Eq. 61.
- Sibyrthus, pater Clisthenis*, Ach. 118, sch. Lys. 1092, Ran. 48.
- Sicarii a sacris arcebantur*, Vesp. 654.
- Siceliota Alcæus, Eupolis Thesm.* 162.
- Sicilia*, fr. 527, sch. Vesp. 240. Sicilia ἀγλαόκαρπος, Pindarus Pac. 73; pecorosa est : quare dives casei præstantis, Vesp. 838, ubi et 897 Siculus caseus. In Pace fabula Sicilia in mortarium immittitur a Bello, caseum injicienti, Pac. 250. Nam pars major Siciliæ infesta Atheniensibus, ibid. Expeditionem in Siciliam intempestive suadet Demonstratus orator, Lys. 391 sq. De Atheniensium expeditione in Siciliam quædam in Argy. Av.
- Sico, servus*, Eccl. 867. (Sico Aristophanis in Æolosicone, p. 463, b.)
- Siculi. Eorum inventum cottabi lusus, cui valde studebant*, Pac. 1244.
- Siculum mare*, Vesp. 924. Siculus caseus, Vesp. 838, 897, sch. 911.
- Sicyon* : ibi Lacedæmonii collecti in bello Corinthiaco, Pl. 173. Vide Corinthus.
- Sicyonia*, Ran. 78. Sicyonia dialectus, Ran. 507.
- Sidon in Phœnice, celebrata suavissimis carminibus Phrynichi in Phœnissis*, Vesp. 220. Ex Sidonia urbe Cadmus Thebas venit, Euripides Phrixo altero, Ran. 1225 sq.
- Sigillis imponebantur conchæ, ad tutandos typos eorum*, Vesp. 589.
- Signum concionis ostensum*, Thesm. 277 sq.
- Silenus*, Nub. 1070, colloquitur cum Olympo mortali apud Pindarum, Nub. 223. Ei facie similis Socrates, ibid.
- Silphium* : usu multiplici pretiosum, Av. 534, Eq. 835, ubi schol. plura ad 834. Batu Silphium, Cyrenaicum, proverbio usurpatum de honorifico munere, Pl. 925. Vide Battus.
- Simætha meretrix Megarica* rapitur ab adolescentibus ebriis Atheniensibus, Ach. 524. Eam Alcibiades amabat, qui raptum illum parasse ferebatur, ibid.
- Simemon histrio Hermippi comici poetæ*, Nub. 539. Conf. Hermon, et 542 extr.
- Simius, Simii, ensium fabri, pactum cum uxore, ex Æsopica quadam vel populari fabula, vel in Pænæum, quod nomen v.*, Av. 440 sqq.
- Simo, inter Equites in Eq.* 242, ἑπάρχος schol.
- Simo, perjurus*, Nub. 399; depeculator ærarii, sophista rem publicam administrans, ab Eupolide in fabula Urbibus ex Heraclea argentum abstulisse dictus, Nub. 351.
- Simoentis terra, Troja*, Thesm. 110.
- Simonidea carmina*, Av. 919.
- Simonides cum Laso Hermionensi carmine certabat*, Vesp. 1410. Mercede scripsit carmina primus omnium, Xenophani κίμειξ dictus, Pac. 697. Ibidem de duabus ejus cistis, plena altera, altera inani, quod non ex historia esse observatur. Simonidis carmen epinicium de Crio luctatore Ægineta, celebre, Nub. 1356. Ejus poetæ carmina in convitiis cantata a laurum vel myrtum tenentibus, Vesp. 1222.
- Simulacra*. Vide Dedicatio.
- Simum, τὸ σμόν, fortasse nomen proprium ascensus in arcem Athenarum; loci Comicorum*, Lys. 288. Conf. fr. 55.
- Sinis, locus Lacedæmoniorum*, Lys. 45.
- Sinope, patria Diphili*, Prol. III, 84.
- Sinope, Corinthia meretrix* Pl. 149.
- Siphnus, σιφνάζειν*, fr. 558.
- Sirenes* : cum iis certavit Thamyras, Ran. Arg. IV.
- Sisyphus* : ejus callidissimi machinæ, Ach. 391. De quodam ejus instituto not. Vesp. 1414.
- Sitalces, rex Thracum; ad eum Athenienses legatos miserant ad auxilia obtinenda*, Ach. 134, 141. Refertur ab legato deamare Athenienses, ib. 141 sqq. Ejus filium civem suum fecerant Athenienses, quum pater eis auxilia misisset. Filius ille ab aliis vocatur Teres, ab aliis Sitalces, a Thucydide Sadocus, ibid. 145.
- Smicrines nomen*, Ran. 308.
- Smicythes, rex Thracum, æqualis Cyro minori*, Eq. 969.
- Smicythes perstringitur ut cinædus; quare mentioni ejus Aristophanes addit καὶ τὸν κύρεον (maritum), ut fiebat in seminarum nominibus pro tribunali*, Eq. 969.
- Smicythio, senex judex in Vespis* 401.—Alius vir, Eccl. 46.
- Smicythus, nomen senis rustici*, Eccl. 293.
- Smœus equestri pallio indutus mulierum detergit patinas; cunnilingus, prius inter equites, deinde nautis patinas dividens*, Eccl. 846 sq.
- Smyrnæ obiit Diphilus*, Prol. III, 85.
- Smyrnaicus ὄπις*, Eccl. 404.
- Sociale bellum*. Vide Corinthiacum bellum.
- Socii tributa Athenas ferebant Dionysiis vernis*, Ach. 505 sq., sch. 378.
- Socrates a patre Sophronisco didicerat artem lapides sculpendi, et tres Gratias in muro pone Minervam sculpsit*, Nub. 773. Erat simus et calvus, Sileni facie, Nub. 223, 146. Oraculum de eo Chærephonti datum, ib. 144. Ejus ars obstetricia, ib. 137. Socrates se nihil scire aiebat : quare ab Apolline sapien-

visissimus dictus est et mercedem nullam a discipulis erogabat, *ib.* 98. Socratis definitio animæ qualis, *ib.* 94. Ejus amator Alcibiades, *Arg. Nub. II.* In opificinis, ad mensas ubique versabatur Socrates cum omnibus colloquens, *Ran.* 1491. Socratem impie agere dicebant per gallum gallinaceum, per platenum et alia hujusmodi jurantem, *Nub.* 247. Nova demonia induxit, *Ran.* 320. Quare Socrates Melius, *Nub.* 870; nam Diagoras atheus erat Melius, Socrates autem Atheniensis deos esse negaverat, *ib.* Eupolis contra Socratem paucos, sed ignominiosos versus fecit, furti eum accusans, *Nub.* 96. In Nubibus Socrates ipse et discipuli pallidi et discalceati, 103. Credebatur mercede docere quomodo quis vincat et justam et injustam causam dicendo, 98 sq., 112 sqq. Ejus φροντιστήριον, 94, aperitur et miri meditantium discipulorum habitus, instrumenta et delineationes mathematicæ in eo ostenduntur, 181—217. Discipulus narrat Strepsiadæ lepida et deridicula inventa Socratis, postremo ut in cœnam vestem ex palaestra callide surripuerit, 133—180. Conspicitur ipse sublimis in corbe sedens, in aere puriore solem contemplanis, ne terra humorem meditationis ad se trahat, 218—234. Audito quid velit Strepsiades mercedem ipsi promittens per deos, reprehendit hoc iurandum; se res divinas eum vere docturum. Hinc coronatum in sacro grabato farina ex trito pumice inspergit, ut τρίμμα et πιπέρι fiat. Quo sic initio, venerandas Nubes, deas suas, sollemni carmine advocat, 235—274. Earum potentiam et beneficia in homines otiosos et præstigiatores collata celebrat, 316—334, et formam mutabilem explicat, 340—355. Salutatur ab iis, quæ eximie favent ei ut βρενθύνοντι, ὀρθαλμοῦς παραβάλλοντι, discalceato, in malis gravi et elato, 358—363. Quare solas esse has numina pronunciat, cetera omnia esse nugas ostendit, simul tonitru et fulminis causas aperiens, 365—424. Jussus a Nubibus instituere Strepsiaden, explorat ejus ingenium et in phrontisterium agit nudum, 476—509. De stupiditate et oblivio senis querens ex phrontisterio eum producit et in grabato cimicibus referto sedentem docere tentat de metris, rhythmis, de grammatica substantivorum, in qua multa pro analogiæ severitate novat, 627—694. Quæ quum non intelligantur et rustice accipiantur a Strepsiade, de suis eum negotiis excogitare quippiam jubet, 695, multum urgens, et cogitandi inveniendique subtilia modum præcipiens, 723—745, 757—763. Iterum rustica profert Strepsiades: quare Socrates obliuissimum et stolidum senem abigit et porro docere detrectat, 783—790. Sed Nubes ei suadent ne repudiet, sed utilem sibi reddat hominem adeo mente captum, 805—813. Abducit Phidippiden, qui duos Δόγους audiverat, argutorem probum redditurus, 1111. Reddit eum injusto λόγῳ bene institutum, et accipit saccum farinæ, 1145—1169. At in se ipso quum senserit Strepsiades injusti λόγου vim, execratur Socratem, 1448 seqq., 1464 sqq., et tanquam Mercurio suadente cum servis accedit destruens et exurens phrontisterium, 1478 sqq. Socrates suffocari timet, 1505. Socratis discipuli tres anxii de incendio, 1493—99.—Socratem amulabantur Athenienses, esurientes et sordentes ut ille, *Av.* 1282. Socrates illotus animas ex Orco vocat ad lacum in Sciaoposi, *Av.* 1553—1555, sch. 555. Lepidum est non garrere cum Socrate abjecta arte musica, *Ran.* 1491 sqq. Ubi Panætius alium Socratem intelligit, τῶν περὶ σκηνᾶς φλυαρῶν, 1491.—Socratis (Platonis) dialogus Ion, *Pac.* 835. Socratici primi per anserem jurare soliti, *Av.* 521.

Socraticus Euripides, *Ran.* 889. Socraticæ scholæ χωρηδοποιός Agatho, *Ran.* 83. Sol, Ἥλιος. Solem, magnum deum, ἱππονόμω, venerantur Nubes, *Nub.* 571—574. Dicitur πυρρόρος αἰθέρος ἄστρον, *Thesm.* 1050. Sol a Tragicis oculus ætheris dictus, a philosophis Oculus cæli, *Nub.* 285. Sol salutatur a cæco qui visum recuperavit *Pl.* 771. Sol et Luna a Persis sacrificia accipiunt, non a Græcis: quare prodituri Græciam barbaris finguntur a Trygaeo in *Pace* 406—415. Soli et Horis Thargelia et Pyanepsia celebrant Athenienses, *Pl.* 1054, *Eq.* 729. Sol et Boreas in fabula certant, uter viatori σισύραν sit citius exuturus, *Ran.* 1459. Sol et Apollo idem, *Nub.* 595. Solis filia Lampetia, uxor Æsculapii, *Pl.* 701. Solis et lunæ defectus multo fiebant per bellum Peloponnesiacum, *Pac.* 406. Fiunt quando dies et menses pares, *ib.* 414. Solarium, πόλος, *fr.* 210. Solarii umbra decem pedum, δεκάπουν τὸ στοιχείον, quando ad cœnam iri solet, *Eccl.* 652. Solarii umbra ἐπτάπους ad cœnam vocat, *fr.* 564. Solon antiquus erat ingenio populari, *Nub.* 1187. Solonis tempore tres τάξεις Atheniensium: Paralii, Pediei, Diacrii, *Vesp.* 1223. Solon secundum nonnullos instituit demarchos in locum naucrarorum, *Nub.* 37. Rationem numerandorum dierum mensis, quæ fit detrahendo, non addendo, apud Athenienses introduxit, *Nub.* 1131. Solonis lex de spuris filiis et successione agnatorum, *Av.* 1660—1666. Videtur ficta esse, 1661. Solonis lex vel eos puniebat qui finium clam averterant, *Eq.* 658. Glossæ ex ἄξοσι Solonis, *Dædal.*, *fr.* 1. Post Solonem rempublicam regebat Phormio Atheniensis, *Pac.* 347. Somnia abluere, *Ran.* 1340 sq. et sch. Sophis Ægyptius fulminum et tonitruum imitatione cum Jove certavit, *Ran.* *Arg. IV.* Sophistæ dicti musici et poetæ a veteribus [nam πολλοὶ scribendum videtur pro πολλόν], *Thesm.* 177. Sophistæ quinam sint, *Nub.* 331. Plato comicus in fabula Sophistæ inscripta etiam Bacchyliden Opuntium tibicinem inter eos recenset, *ibid.* Sophocles εὐχολός, *Ran.* 182. Ejus carmina inter bona pacis recensentur in *Pace* 531. Sunt dulcia; quare poeta Apis dictus, *Vesp.* 462. Sophocles Euripidi præstans poeta, *Ran.* 76. Sophoclis melle tincti ut cadi os circumlambebat (Euripides hand dubie), *fr.* 231, a. Sophoclis fabula duplex ex historia Athamantis, *Nub.* 257. Sophocles in Helena ab nonnullis falso existimatur memorasse mortem Themistoclis, *Eq.* 84. Sophocles in tragedia Tereum et Procnem in aves mutatos exhibuit, *Av.* 100 sq. Ejus Electra satyricum drama, *Prol. IX*, a, 76, XIX; schol. p. XXIV. Sophocles et Euripidis συνειπεώσεις, vel alius de causis alterius versus alteri tributi, *Thesm.* 21. Conf. ad *Her.* *fr.* 289. Sophocles tragediarum actor Tlepolemus, *Nub.* 1264. In *Pace* quaerit dea quid agat Sophocles: respondetur senem eum ut olim Simonidem lucri causa carmina scribere, *Pac.* 695—699. Post hanc fabulam vixit septem (ζ', sed legendum videtur ιζ', septendecim) annis, 698. Ex prætura in Samo fertur pecuniam contraxisse, 697. Vide Iophon, quem filium habebat ex Nicostrata. Dicunt etiam spurium ei fuisse filium Aristonem ex Theoride quadam Sicyonia, *Ran.* 78.—In *Ranis* Sophocles quum ad inferos descendit, osculatur æschylum, qui solium tragicum ei concessit, sive potius, ut Calistratus interpretatur, cum eo communicavit; in

- certamine Eschyli cum Euripide ἔπειρος sedere decrevit, 787—794. Sophocli solium tragicum committit Eschylus abiens, ab se secundo, 1515—1519.
- Sophocles cum Pythodoro successor Lacheti in Siciliam missus, tandem exilio multatus, Vesp. 240.
- Sophroneus, sculptor lapidarius, pater Socratis, Nub. 773.
- Soror. Consanguineam, ὁμοπάτριον, sororem apud Athenienses ducere licebat, non licebat uterinam, ὁμομητρίαν, Nub. 1371.
- Sortitio senatorum, duorum in eundem locum, unus λαγχάνει, alter ἐπιλαγχάνει: locus Platonis comici, Thesm. 808. Vide Iudices.
- Sosias, nomen servile, Ach. 243. — Sosias aliquis inter spectatores, Vesp. 78, ubi schol.: Duo Sosiae, alter Pythidis, alter Parmenonis. — In Vespis Sosias et Xanthias, servi Bdelycleonis quorum Xanthias senex (v. 1297 sq.), patrem ejus Philocleonem, iudicandi furore actum, custodiunt in domo obstructa et aula rebus cincta: paullulum obdormiscunt, sed domini metu statim expergefacti sibi narrant somnia quae somniarunt de Cleonymo ἐψέσπειδι, Cleone impurissima balena voce rauca clamante in concione pecudum, Atheniensium, Theoro rapaci et adulate, 1—53. Inde Xanthias argumentum fabulae narrat, et Philocleonis morbum graphice exponit, 54—135. Jam novas machinas evadendi per omnes partes domus tentante Philocleone, coercendo satagunt, domino usque monente, etiam hoc, ut caveant senes iudices arcessitum Philocleonem de nocte adventuros, 136—229. Expergefacti ab hero, Philocleonem elabentem deprehendunt, et cum Vespis verberibus et fumo pugnant, 395—460. Xanthias adducit canem Labetem Siculum caseum furatum (vide dicta in Laches); et, lite introducta, alterius canis Labetis accusatoris (Cleonis ipsius) partes agit, 835—843, 907—930. Xanthias e convivio redit verberibus onustus a Philocleone ebrio, ejus protervitatem et contumelias in omnes conjectas Choro narrat, 1292—1325. Iterum exit exponens quid senex intus gesserit et furorem prodeuntis notans, 1474—1493.
- Sostrata, nomen muliebri, Nub. 678, ubi recens schol. dicit libidinosum et effeminatum Sostratum quendam perstringi. — Sostrata, mater Myrtiae panariæ, Vesp. 1397. Alia, Thesm. 374. Alia, Eccl. 41.
- Σώστρα, Servatrix, Minerva, Ran. 378.
- Sparta, Lys. 984, 999, 1072, 1305, Thesm. 860, 919. Sparta, nomen magnum urbis Lacedaemoniorum, Av. 813 sq. Spartæ chori et cursus certamina Dioscuris celebrantur, Lys. 1306 sqq. Spartam intrare non licebat peregrinis, nisi statutis diebus, Pac. 623. Sparta terræ motu concussa (ol. 78, 1), Lys. 1144. Spartanorum ἐννηχασία, Pac. 623.
- Spectatores ita alloquitur Aristophanes in Vesp. 1010: Ὁ μυριάδες ἀναριθμητοί. Spectatorum εὐνοσμήζεις custodes ἐκβεβήκοι: sunt in thymele, Pac. 734.
- Speculum. Vide Pythagoras.
- Sperchius fluvius, Eschylus Philoctete, Ran. 1383.
- Speusippii. Vide Scythas.
- Sphacteria, parva insula e regione Pyli, in quam ex Pylo fugiebant fusi a Demosthene Lacedaemonii, Eq. 55, ab eo ibi obsessi, ib. 392, eaque capta a Cleone abducti, Pl. 322, Pac. 219, 479, Eq. 469, 153, Nub. 186, ubi dicitur Sphacteriæ nomen fuisse Pyli ἐπινουρίαν.
- Sphettus, pagus Atticus Acamantidis tribus, Nub. 144, 156. Sphettii acerbi et sycophantæ; Sphettium vinum; Sphettium acetum acerrimum, Pl. 720.
- Sphinx, infortuniorum moderatrix canis, Eschylus Sphinge, Ran. 1287, Thebanis exilis, leonis similibus pedibus, 1286.
- Sphyromachus. Vide Phylomachus.
- Spintharus ut peregrinus, Phryx, perstringitur, Av. 762.
- Sponsæ vehiculis in domum sponsi deducebantur, Av. 1737. Sponsi coronari solebant foliis susami et sisymbrii, quare, Pac. 869, Av. 159 sq.
- Sporgilus κερύλος (ut videtur) dictus, erat tonsor vilis, apud Platonem comicum diris devotus, Av. 300, 299.
- Sportam cibariorum milites sumebant in bellum exituri, Ach. 1097, 1138.
- Sportella, in qua condunt senes lucernam ad servandum ignem, Ach. 453.
- Sportulæ Romanorum, Nub. 1136 et not.
- Spurii: lex Solonis, ficta, ut videtur, de spuriorum successione, Av. 1660—1666. Adde not. Vesp. 583 fin. Lex Attica, ut iis ad quinque minas relinquatur, Av. 1656. Νοβίζα quid, ibid.
- Stamnius Juppiter, Pl. 545 c. nota.
- Staphylus, Bacchi amasius, Thasi, Pl. 1021 et not.
- Stasimum chori, Ran. 1281.
- Stater, i. q. didrachmum, habet 36 κεράνια, Pl. 816.
- Statua. Statuis lunulæ impositæ, ne ab avibus polluantur, Av. 1114 sq.
- Stellæ fiunt homines post mortem, ex vulgi opinione, Pac. 833. Stellæ discurrunt, ἀφπτοντες, ib. 838.
- Stenia, festum mulierum celebratum biduo ante Thesmophoria, nono die Pyanepsionis, Thesm. 834.
- Stephanus, pater Antiphanis comici, Prol. III, 63. Partem ejus comædiarum docuit, ib. 71.
- Stesichorus. Ejus carmina in conviviis cantabantur a laurum vel myrtum tenentibus, Vesp. 1222. Stesichori lyra, Eupolis Nub. 179.
- Sthenebæa Præti uxor ubi Bellerophonem seducere non poterat, qui castitatem suam probavit, pudore adducta ciculam bibit, Ran. 1043 et v. 1051. Ab Homero Antea dicitur, 1043. Sthenebæa Euripidis, Ran. 1043, 1049.
- Sthenelus, tragicus histrio, male cedens in arte, ob inopiam suppellectilem tragicam vendidit, et in suburbanis locis ridicularia agebat (si verba manca aut corrupta sic sunt intelligenda); de eo Comico- rum loci, Vesp. 1313. Stheneli verba aceto tingenda aut salibus, Gerytade, fr. 205.
- Stilbides, vates celebrer eorum qui oracula explicant; comitabatur Athenienses in bello Siculo; memoratur ab Eupolide, Pac. 1031.
- Stilbo, nomen viri, Av. 139.
- Stilbonides, Av. 139 et schol.
- Stiriensis Theramenes, Ran. 541.
- Stoa vel Stœa ἀγοράπωλις, a Pericle condita circa Piræum, Ach. 548. Stœæ quinque circa Piræum, Pac. 145.
- Stratippus, filius Nicæ, Eq. 358.
- Strato inter Scythas Nomades palatur, etc., Av. 941—943, ex Pindaro, sed immutatum. Strato ab Hierone postquam acceperat mulos, postulavit etiam currum, 941.
- Strato, homo mollis, effeminatus, et corpus totum lavigans, Ach. 122, Eq. 1374. Strato et [Clisthenes] παῖδες ἀγένοι, Holc., fr. 361.
- Stratocles archon, Nub. 584, Eq. Arg. II.
- Stratonice, nomen muliebri, Thesm. 807.
- Stratonidas, pater Phrynichi, Lys. 313.
- Strattis, poeta comicus; ejus fabulæ 16, Prol. VIII.

Stratidis Alalanta multo post Ranas docta, Ran. 146.

Stratyllis, nomen mulieris, *Lys.* 365.

Strepsai (a Thracico oppido Strepsa), *Georg. fr.* 174. Strepsaeus Mercurius, *ibid.*

Strepsiades, nomen a στρεψοειδῆσαι ductum, *sch. Nub.* 434, in *Nubibus* senex rusticus, Phidonis filius Cicyonensis, olim dives, qui uxorem urbanam, luxuriosam de Megacelis prosapia duxerat, per Phidippidae filii ἀποτροπῆν aere alieno obrutus. Hæc sigillatim narrat per insomniam nocte ejus diei quo creditores pignora capturos expectat; filius interim dormiens equos et curricula somniat; expergefactus a patre rogatur ut philosophis se docendum præbeat artem sophisticam, quæ patrem nihil debere ostendat; frustra; quare Strepsiades ipse ad Socratis scholam pergit, sermonis sophistici subtilitates, quamquam senex, assecuturus, 1—132. Prodit ex phrontisterio discipulus Socratis: quo narrante callida ejus inventa Strepsiades vehementer admiratur et intrare discipit, 133—183. Aperto phrontisterio miratur meditantium discipulorum habitus et mathematica instrumenta et terræ descriptionem, rustica et indocta de iis dicta proferens, 184—217. Socratem precatur ut se oppressum aere alieno doceat sermonem nihil reddentem, mercedem se soluturum jurans per deos, 218—246; ob hoc jusjurandum vituperatus a Socrate, ei se docendum præbet res divinas, et coronatus inspersa farina initiatur, 247—262. Terretur adventu Nubium, 293 sq., Eas veneratur, et vim earum sentit, jam volitante ipsi anima, 314—322. Conspectarum potentiam discit, et cur, quando volunt, mutetur earum figura, 327—355. Salutatur ab iis, 358. Ei persuadetur a Socrate Jovem non esse, neque alios deos ullos præter Chaos, Nubes et Linguam; simul discit fulmen et tonitru quid sit, 365—426. Nubibus totum se dedit, et hæc vicissim gratiam et potentiam in civitate ac vitam beatissimam ipsi se tributuras pollicentur, 413—477. Socrates explorat ejus ingenium et in phrontisterium ingredi jubet nudum, 478—509. Unde Strepsiades procedit et grabato cimicibus referto insidens docetur de metris, rhythmis, de grammatica substantivorum, sed omnia Socratis rustice et ridicule accipit: quare de suis negotiis aliquid excogitare jubetur, 627—695. In ea meditatione de cimicibus et de iis quæ in phrontisterio ipsi perierint vehementer queritur, ab Nubibus aliquatenus erectus, ab Socrate meditantis præcepta accipiens, 696—745. Debitores evadendi modos tres satis rusticos excogitat; quare docendi tædium capit Socratem, qui senem stolidum et obliviosum in malam rem abire jubet, 746—790. Quare ab Nubibus consilium petit. Quæ filium docendum mittere jubent; ipse adductus eum abijt, 791—804. Convenit Phidippiden et nova quæ didicerit de Jove a Turbine (Διὸς ὑπὸ Δίνου) exacto et de genere substantivorum superbus exponit philosophosque dilaudet; inde per amorem suum ab infantia filium precatur ut Socratem adeat, 814—865, cui eum ut scitissimi ingenii commendat et ut injustum saltem λόγον doceatur supplicat, 877—888. Iterum monet Socratem, ut filium sibi bene exacuat, 1107—1110. Rediit dies numerans ad eum quo creditores se perdituros malum debitorem jurarunt; sed in filio spem ponit, 1131—1143, quem bene didicisse fraudem ut a Socrate percipit, ei *saccum farinae* dat, 1146 sq. et immaniter triumphat, 1154—1164, obtutuque ejus impudenti lætatur, 1169—1177; deinde ubi de ultima die mensis, qua pignora ad litem deponenda sunt, ἐν γὰρ καὶ νῦν, vetere et nova, argutantem audit, 1178—1200, multo etiam magis triumphat et felicissimum se prædicat, 1201—1212, filium ad cœnam domum

ducens. Pasiam, creditorem duodecim minarum, cum teste advenientem, impudentem insultat, absurde commistis quæ ab Socrate didicerat, 1221—1258. Advenit alius creditor Amynias infelicissimus; cui item insolenter illudit nugis Socraticis, quæ in phrontisterio, non in scena didicerat, ac tandem velut equum stimulo admoto abigit, 1259—1302; domum rediit, mala ex improbitate ista augurante Choro. Exit vapulans a filio, 1321—1324. Is autem patri ex injusto λόγο, quem didicerat, probaturum se pollicetur justissimum esse facinus, 1325—1344. Hinc Choro cupiente narrat Strepsiades, ut in cœna jussus Phidippides canere venerabilia carmina Simonidis et Æschyli, ea contempserit et Euripidis versus piaculars inchoarit: hinc jurgium et verbera patri inflictæ, 1354—1376. At Phidippides patri, quamquam beneficia et educationis molestiam exponenti, tandem persuadet justum et æquum esse a filio patrem verberari, 1380—1439. Verum de matre idem se demonstraturum pollicito, exardescit Strepsiades, et a Nubibus audit se ideo in mala conjectum ab ipsis esse, quia mala et fraudem adamavit et divina contempserit, 1440—1461. Jam igitur quam graviter errarit cognoscere incipit, quamquam irrisus a filio, et tanquam Mercurio suadente, improborum philosophorum phrontisterium exurit, 1462—1509.

Strymodorus, nomen Acharnensis, in *Acharn.* 273. — Strymodorus ex Conthyle pago, senex judex in *Vespis* 233. — Strymodorus, nomen senis, in *Lysistr.* 259.

Stymphalis palus in Arcadia, Ran. 1266.

Stymphalus in Arcadia: ibi rex Agamenes, Nub. 508.

Stryx. Stygis petra μελαινόκαρδος, *Ran.* 470.

Suada, Ἡεβὸς, domina invocatur *Lys.* 203. Suadæ templum, Euripides *Antigone, Ran.* 1391.

Suffragia paria absolunt, inde a judicio *Orestæ, Ran.* 685.

Sunium, promontorium Athenarum, in *Attalide tribu, Nub.* 401. Ibi Neptunus adoratur, Σουνιάς, *Eq.* 560. Adde *schol. Av.* 869, *Lys.* 808.

Supellex domestica recensetur *Eccl.* 728—745. Supellex ditiorum et inopum comparatur *Pl.* 540—546.

Supplicum ramus olivæ, *Pl.* 383 et *schol.* 385.

Sus. Sues Cereri in mysteriis immolantur, *Ach.* 764, et *Baccho, quare, Ran.* 338. Sus non immolatur Veneri, *Ach.* 793. Suile erat ad focum, prope Vestam, *Vesp.* 844.

Susa, regis Persarum sedes per æstatem, *Eq.* 1089.

Susarion, Philini filius, Megarensis, Tripodiscus, *Prol. IX, a, 30; b, 46, comædiæ inventor, Prol. III, 1; V, 16 (ubi libri Sannyrion); IX, a, 83; metricæ quidem comædiæ, cujus tres versus iambici ætatem tulerunt, Prol. IX, a, 25—32; b, 40—48; X, b, 80.*

Syagrus (vitiose dictum Satyrus) inferior certavit cum Homero, *Ran. Arg. IV.*

Sybarcæ epiphthegmata, apud Epicharmum, *Pac.* 344.

Sybaris, *Vesp.* 1435. Colonia Atheniensium Sybarin deducta auctore Lampone vate, ipso profecto cum novem aliis Atheniensibus, *Av.* 521. Sybari destructa, Thurium ibi conditum, *Nub.* 332.

Sybariticæ epulæ, *fr. 3.* Sybariticæ fabulæ, Συβαριτικὸν γέλοιον: erant politicæ et hominum res tractabant, ut in *Æsopis bestiae exhibentur, Vesp.* 1259, *sch. Av.* 471. Alii, ut Mnesimachus comicus, breves et succinctas fabulas Συβαριτικὰς vocant, *Av.* 471. (Ex his fabulis Sybariticis haud dubie hæc petita:) Sybarita quidam imperitus rei equestris quid ab amico audierit

- de curru cum vulnere decussus, *Vesp.* 1427—1431.
 Sybaritis mulier quid responderit ollae fractae se in iudicium vocanti, *ib.* 1435—1440.
 Sybarizare, de Sybariticis deliciis quae proverbio ferebantur, *Pac.* 344.
 Sycophantae unde dicti, *Pl.* 31, 873, 879. Sycophantae frequentes Athenis, *Ach.* 829, 904. Sycophantae ut Engloptogastorum natio describuntur et devoventur *Av.* 1694—1705. In Acharnensibus Sycophanta prodit et ex foro Dicaeopolidis loro abigitur, *Ach.* 818—828. — In *Acibus* Sycophanta, citator insulanus et litium investigator, alas ad hoc utiles sibi putans, Nubicuculiam advenit: quem quum monitis ad meliorem frugem reducere non potuerit Pisthetærus, Corcyraeis alis, id est flagellis, oneratum abigit, 1410—1468. — In *Pluto* Sycophanta subito pauper, quoniam Plutus visum recuperavit, quum a Chremylo ad utilem operam reduci non possit, contumeliose vexatur, 850—958.
 Syleus: apud eum Hercules in dramate satyrico Euripidis, cuius argumentum ibi narratur, *Prol.* IX, a, 78—90, p. XIX.
 Symbolum (numi species), *fr.* 145. — Symbolum (ad concionem), *Eccl.* 296.
 Συνοχαιστίον festum sexto decimo die Hecatombæonis celebratur: quo sacrificium fit Paci, non cruentata ara, *Pac.* 1019, 1020.
 Syra ancilla, *Pac.* 1146.
 Syracosius Atheniensis dictus Pica, *Av.* 1297. Erat orator, qui ab Eupolide perstringitur ut loquax, in rostris latrans et circumcurrens. Fertur decretum tulisse ne nominatim Comici tangerent quendam, quod efficiunt ex devotione ejus apud Phrynichum in *Monotropo*, *ibid.*
 Syracusae, ab Archia conditae, divitias bonae valetudini praepotante, quum utraque in oraculo offerrentur, civitas opulentissima, cuius vel decima ut maxima proverbio celebratur, *Eq.* 1091. Syracusis docta Persae fabula ab Aeschilo, secundum Eratosthenem, *Ran.* 1028.
 Syracusani vicerunt Athenienses ob humiles navium suarum prorae, *Av.* 379.
 Syracusia mensa, *fr.* 3. Syracusiorum dialectus, *Ach.* 581.
 Syrium unguentum, *Lys.* 944.
 Syrmae Aegyptiorum ad deiciendam alvum, quid sit, *Pac.* 1254, *Thesm.* 857.
 Syrus insula prodita Samiis a Cilliconte; quem quomodo ultus sit Theagenes Syrius Sami, secundum Theophrastum, *Pac.* 363.
 [Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, *Nub.* 1103. *Kust.*]
- T.
- Tabellae programmatum, quibus tributum praefecti inscribebant nomina civium sub signa vocandorum, *Av.* 450.
 Tabula damnatoria, in qua lineas ducebant iudices, longas aut breves, *Vesp.* 167, 848, 850. Vide *Judices*. — Tabulae (pictae) in templo, ἀγάλματα sic intelligenda, *Thesm.* 773.
 Tabulata, ἔκρη, pro theatro, quia olim ex lignis junctis spectabant, antequam theatra aedificarentur, *Thesm.* 395.
 Tænarum, *Ran.* 187, Laconiae promontorium cum descensu in Orcum: ibi templum Neptuni Ἀσφαλείου, *Ach.* 510.
 Tegenistae, fabula Aristophanis; v. *fr.* 413—445, p. 502 sqq.
 Talentum, 80 minae, *Pl.* 194.
 Tantalæus (Tantali filius) Pelops, Euripides *Ran.* 1232.
 Tantalus. Tantali talenta, *fr.* 711.
 Tarsus: eam urbem et Anchialen in Cilicia uno die condidit Sardanapallus, *Av.* 1021.
 Tartarus, *Nub.* 192. Tartarus amplus in principio erat, *Av.* 693, 698.
 Tartesia muræna, de Echidna, vel magna, ut Ταρτησία γαλῆ, vel tremenda, διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον, *Ran.* 475.
 Tartessus, Iberica urbs prope Aornum lacum, *Ran.* 475.
 Tauropos Diana: nominis ratio apud Apollodorum. Xenomedes refert etiam Minervam dici ταυροπόλον, *Lys.* 447.
 Taurus praemium poetarum dithyrambicorum; ταυροπόρος Bacchus, *Ran.* 357.
 Taxiarchorum, in bello timidorum, iniquitas in delectu militum pingitur *Pac.* 1172—1190. Taxiarchi per praefatos militibus jussa deferebant, ut quando sit exeundum, quot dierum commeatus providendus, *Av.* 450.
 Taygetus, (altissimus) mons Laconiae, *Lys.* 117, 1297. Ejus montis pars dirupta terrae motu, *Lys.* 1144.
 Telamon et Peleus dolo occidunt fratrem Phocum, *Nub.* 1063. Telamonis canere scolion, cuius initium: Πᾶ Τελαμώνιος αἰχμητά, Pindari, *Lys.* 1237. Telamonis carmen, *Ach.* 980.
 Teleas ὀφθαλμός, *Pac.* 1008. Teleas inconstantes graviter notat *Av.* 168—170, ipse cinaedus, timidus, helluo, improbus, peculator, erro, et de aliis vitiis perstringitur, 167, 168. Nonnullis, homo dicax, 167. Teleas πύθκος, Phrynichus, *Av.* 11. Teleas libello vili inspector Nubicuculiam missus, *Av.* 1025.
 Teleclides, poeta comicus; ejus fabulae sex, *Prol.* VIII.
 Teleclytus, pater Diagorae athei, *Ran.* 320.
 Telegonus, Ulixis filius ex Circe, patrem imprudens occidit, *Pl.* 303.
 Telemisseeis (Telmessenses), *fr.* 450.
 Telephus, Mysorum rex, *Ran.* 842, apud Aeschylum, ut salutem impetraret a Graecis, Orestem corripuerat occisurus, *Ach.* 332. Telephus Mysus, laceris vestibus ab Euripide in tragedia inductus, *Ach.* 430—432, 446, *sch.* *Ran.* 842, et claudus, *ibid.* 846. Telephus Mysus pro mendico ponitur, quia talem illum cum pera in scena exhibuerat Euripides, *Nub.* 922, ubi hujus regis Mysiae historia paucis narratur. Telephus, Euripidis fabula, *Ran.* 835, 864, *sch.* *Ach.* 415.
 Telesippus, Hippocratis filius, *Nub.* 1001.
 Tellis, pater Brasidae, *Pac.* 282.
 Tellus. Vide Terra.
 Telmessenses, fabula Aristophanis: v. *fr.* 446—457, p. 506 sqq.
 Tempestas subita, ἐνοσσημία, apud Athenienses comitia dirimebat, *Ach.* 170.
 Templum vetus (Minervae?), *Lys.* 274. Templorum ἀετώματα, *Av.* 1110.
 Ténella, imitatio soni ejusdam tibiae, ex ephymnio Archilochi in Herculem, *Av.* 1764.
 Ténellus, modus lyricus, *Eq.* 276.
 Tenia allia, *Pl.* 718. Vide Tenos.
 Tenos, insula ex Cycladibus, ferax serpentum et scorpionum, apud Eupolidem et Antimachum, et alii acerrimi, *Pl.* 718.
 Tentoria in Pnyce, *Thesm.* 658 et not.
 Teos, urbs Ioniae, *Thesm.* 161.
 Terédón, tibicina, *Thesm.* 1175.
 Terentius, *Prol.* X, 17 sqq.
 Teres. Vide Sitalces.
 Tereus (bellico habitu timendus), *Lys.* 563. Terei regis

- Thracum historia in sch. rec.* Av. 212. Tereus upupa factus ex homine, Av. 15 sq., 46. Tereus Sophoclis ex tragedia, in avem mutatus, Av. 100 sq. — Tereus (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Terpander invenit* *Baotium et Phrygium*, modos *musicos*, Ach. 13. *Terpandri proœmiorum modum imitatur Aristophanes* Nub. 595. (*Terpandri νόμον ὁρῶν canere dictum*) ἀμφιαντιζέειν, fr. 151. *Ex Terpandri genere erat Aristocles citharædus*, Nub. 971.
- Terpsichore*, Ran. 675.
- Terra*. Terræ descriptio in tabula, Nub. 206 sqq. *Terra dea*, Tellus, Γῆ, Av. 586, invocatur in Thesmophoriis, Thesm. 299. *Telluri sacrificant ante Jovem*, ibid. *Ei sacra avis est alauda*, Av. 471. *Per eam juratur* Nub. 366, Pac. 188. Ὡ γῆ admirandi formula, Nub. 364. *A terra derivant terribilia omnia: hinc γένεται βρονταὶ* Av. 1475.
- Terrigenæ*, Γηγενεῖς, *Gigantes, a diis superati*, Av. 824 sq.
- Testa*. Testis crepans anus: *testis et conchyliis crepantes circumforanei moderantur saltationem*, Ran. 1305 sq.
- Testis*. Testem, κλῆτορα sch., secum ducit sycophanta, Pl. 891 cum schol. et not., 933, sch. Nub. 1214, etc.
- Testudines firmiter tectæ*, Vesp. 1292—1295.
- Tetradrachma Atheniensium noctuam et Minervæ faciem incusas habebant*, Av. 1106.
- Tetrapolis Attica: Marathon, Cœnoe, Probalinthus, Tricorythus: ibi tropæum Marathonium*, Lys. 285.
- Tetrapolis Eubœæ*, not. Pl. 385.
- Teucer*. Teuceri θυρολόοντες Æschyli, Ran. 1041.
- Thales*, quem vulgo admirabantur, Nub. 180, *Milesius, septem sapientium unus*, ibid., *geometriæ scientia celeberrimus*, Av. 1009. *Homo Thales, i. e. Thaletis instar sapiens*, Av. 1009.
- Thalia, Gratiarum una*, Nub. 773.
- Thallophori dicti senes, quia thallos gestabant in pompa Panathenæica, ad nihil aliud utiles*, Vesp. 544.
- Thamyris furiosus cum Sirenibus et Musis certavit*, Ran. Arg. IV.
- Thargelia, festum Athenis Soli et Horis agi solitum, in quo iresionen ferunt*, Eq. 729, Pl. 1054.
- Tharrhelidæ graculus? aut filius? quem putant parvum et graculo similem perstringi* Av. 17. *Symmachus Asopodorum esse dixit, cujus parvo corpori Teleclides illudit*, ibid.
- Thasia muria*, Ach. 671, *etiam apud Cratinum. In sch.* Θασία βαφανίδες, Θασίον βάμμα, Θασία ζωμάλη, cui intingebant tostos pisces. *Thasium vinum illo tempore nondum celebre fuisse Athenis. Thasiæ (Thasii vini) amphoræ*, Eccl. 1119. *Thasius urceus vini*, Lys. 196 et schol. *Thasium vinum*, Pl. 1021, fr. 301. *Thasium nigrum (vinum)*, fr. 128. *Thasius pictor Aglaophon*, Av. 574.
- Thasus insula*, Pl. 1021. *Ibi magistratus κρύπτει*, Thesm. 600. c. nota.
- Thaulo securi percussit bovem qui Diipoliis sacrum libum devorarat, secundum Androtonem; inde origo festi Buphoniorum*, Nub. 985.
- Theagenes Megarensis, socer Cylonis, quem opibus suis adjuvabat*, Eq. 445.
- Theagenes, civis Syrius, Syro insula a Cilliconte prodita, migravit in Samum et Ianiomiam exercebat: ibi Cilliconti carnem ementi manum abscidit, dicens hac certe eum aliam urbem non proditurum*, Pac. 363.
- Theagenes. Vide Theogenes.*
- Theagenides archon*, Lys. 1144.
- Thearion, (clari pistoris) pistoria taberna, Ceryt. et Æolosc., fr. 199.*
- Theatrum: in eo statua Minervæ*, Pac. 726. *In eo προδρίαν habebat Bacchi sacerdos*, Ran. 297. *In eo locus βουλευτικόν, senatoribus assignatus; alius ephebis, ἐφηβικόν*, Av. 794. *De sedibus virorum, mulierum, meretricum segregandis in theatro decretum Phylomachi*, Eccl. 22. *In tabulatis, ἐκρίσις, qui spectabant, duos obolos pendebant architectis*, Vesp. 1189. Θεατροπώλης (spectationem elocans), fr. 475. *Adde Dionysia.*
- Thebæ*, Ach. 862, 868, 911. *Ran. Arg. I, IV. Septem adversus Thebas, Æschyli fabula, post Persas docta*, Ran. 1021.
- Thebani hostes Atheniensibus*, Ran. 1023 sq. *Thebanorum deus Hercules*, Eq. 481. *Thebana*, Lys. 697. *Thebanus Cinesias*, Ran. 153.
- Themis oracula olim edebat Delphis*, Pl. 9.
- Themistocles quid Atheniensibus præstiterit*, Eq. 813—816. *Themistocles sapientissimus habitus, quod Atheniensibus explicavit oraculum de ligneis muris*, Eq. 884, 1040. *Dux qui Salamine Persas vicit*, Eq. 785. *Quomodo Lacedæmonios circumvenit condens muros Athenarum*, Eq. 814. *Piræum cum urbe conjunxit longis muris exstructis*, ib. 815, 885. *Eum accusant ut proditoris Pausaniæ participem Lacedæmonii, ob muros Athenarum conditos ei infensi*, Eq. 84. *Ficta merita ejus in Xerzem*, ibid. *Themistocles ostracismo ejiciebatur*, Eq. 855. *Themistoclis mors per sanguinem taurinum*, Eq. 84, *ubi nulla scholiastes de Themistoclis exilio apud Artaxerxem. Symmachus falsam esse narrationem de ejus morte per sanguinem taurinum dicit, quia neque Herodotus nec Theoclydes ejus mentionem faciunt*, ibid. *Themistoclis ossa, dum peste premuntur Athenienses, oraculum in patriam deportari jubet; ea quo dolo a Magnetibus impetrarint Athenienses*, ibid. *Ad ejus mortem nonnulli respexisse dicunt Sophoclem in Helena*, ibid. *Themistocles in loco corrupto Hermippi* Av. 303.
- Theodorus, ex Diomeensium demo, gloriosus, mollis, ex servo oriundus*, Ach. 605, 604.
- Theodorus (pater Isocratis, qui tibiarum opifices apud se alebat) de tibiis perstringitur*, fr. 566.
- Theodorus archon*, Ach. 67, Pac. 605 ex correctione, Prol. III, 38 not.
- Theogenes (al. Theagenes). Ejus ὕλην, porcina spurcitia*, Pac. 928. *Theogenes ex Piræo, obeso corpore, perstringitur ut mollis (v. in fine), stultus et porcinus. Theogenes Acharnensis cum stercorario colloquens: perstringitur etiam alibi ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀποπατεῖν*, Vesp. 1183, *Horis* fr. 486, b. *Theogenes Atheniensis Vulpanser, χηνολώπηξ, dictus, quia πανούργος, ἀνάσθητος [sic], invidus et improbus*, Av. 1295. *Theogenis magnæ opes sunt in Nubicuculia; nam pauper divitem se dicebat et μεγάλῃ πορον. Etiam καπνός (Fumus) vocabatur ob promissorum vanitatem, apud Eupolidem*, Av. 822, 1126, 1127, *κομπαστής Acharnensis* Lys. 63. *Erant alii duo Theagenes, alter de Homero scripsit; alter ob molliem notatus*, Av. 822. *(Postremus fortasse Piræensis: nam) schol. Pac. 928: Præter illum Theagenem (Acharnensem, quem Piræensem et mollem dicit) erat alius qui in Homerum scripsit et ipse quoque de mollietate perstringebatur; et alii multi.*
- Theognis, tragicus poeta valde frigidus, hinc Χυών (Nix) dictus, inter triginta tyrannos*, Ach. 11. *In frigus*

ejus illuditur *Ach.* 140. Theognis, frigidus homo, frigidus poeta, *Thesm.* 170.

Theogonia et cosmogonia ludica in *Avibus* 690 sqq.

Theomantis. Vide *Thumantis*.

Theon e, Protei filia, *Thesm.* 897, ab Homero *Eidothea* dicta, *ibid.*

Theophanes, adulator, homo fraudulentus, a quo populus saepe deceptus, *Eq.* 1103.

Theophrastus, conviva in *Vespis* 1302, scitus scilicet, 1315, perstringitur ut superbus, venustulus, adulator divitum, 1317 sq.

Theopompus, poeta comicus; ejus fabulae 17, *Prol.* VIII.

Theoria dulcissima, vacationem militiae et unguentum spirans, Pacis comes, in *Pace* 523—526. Eam ad senatum Atheniensem abduci jubet Mercurius, 713—717. Corlo descendit cum Trygaeo, 728. Ut meretricula exhibebatur; quare servus dicit *ποροβοσκειν* deos, 849. Theoria Prytanibus et senatui traditur a Trygaeo, 871—908.

Theoricum argentum, *Eq.* 1078.

Theoris Sicynia; ex ea Sophocles genuisse fertur spurium filium Aristonem, *Ran.* 78.

Theorus in Acharnensibus legatus ad Sitalcen, Thracum regem, missus ab Atheniensibus, redux inania de auxiliis velut magna refert, 134—173. Hic Theorus in Nubibus ut perjurus, in *Vespis* ut adulator notatur, *sch.* 134. Theorus perjurus, *Nub.* 400. In *Vespis* Theorus in somnio conspicitur coracis caput habens, sive colacis, ut balbutit Alcibiades: quo latantur servi, ut actutum ad corvos abito, 42—51. Perstringebatur autem ut rapax, improbus, adulator, machus, 42, 43. Theorus deorum osor *προστάτης*, *ib.* 418. Theorus, Euphemio adulator neguissimo non inferior, iudiciis abjecte blanditur, *ib.* 599 sq. Inter convivas est *ib.* 1220, 1236. In *Theorum* adulatorem jacitur scotio *ib.* 1241 sq., quod falso Alcei aut Sapphus putant: est enim *Praxille*.

Theorus, poeta, perstringitur a Comicis ut improbus, adulator, piscium vorax; notatur commentum ejus carcinum alloqui Neptunum facientis, *Eq.* 608.

Thera, insula prope Cretam; inde Cyrenen coloniam deduxit Battus, *Pl.* 925. Ex ea insula Theraea vestimenta, *Lys.* 150.

Theramenes, Hagnonis filius, adoptivus quidem, ut *Eupolis* testatur, *Stiriensis*, secundum nonnullos ex insula Co, secundum alios Chius, rursus alii, ut *Demetrio*, Cius; discipulus *Isocratis*, dux mutabilis, versutus et tempori fortunaeque serviens, ejus culpa duces ad Arginusam occisi et triginta tyranni instituti, *Ran.* 541, 970. Discipulus *Prodicis* sophistae, *Nub.* 361. In bello Chiorum et Ciorum eorum se esse dicebat, apud quos morabatur, *Ran.* 541. Theramenis tria (tres poenarum modi ab eo perlati psephismate), *Triphalel.* *fr.* 466. Res publicas tractabat cum *Phrynicho* et *Pisandro*, *Lys.* 490. Erat inter triginta tyrannos; quare *Cothurnus* dictus, *Nub.* 361, *Ran.* 47, 541. Theramenes mutabilis ironice laudatur ob dexteritatem *Ran.* 534—541; scitus, argutus, ex disciplina *Euripidis*; iterum ironica laus sollertiae ejus, *ibid.* 967—970. A triginta tyrannis mortis damnatus; quomodo mortuus; a *Thucydide* laudatus, *Ran.* 541.

Thermopylae: ibi calidae aquae jussu *Minervae* *Herculi* fesso emergunt; *Pisander* *Nub.* 1051. Ibi pugna *Leonidae* et *Xerxis*, *Eq.* 55.

Thesauraphylacium Athenis pone templum *Minervae* *Potliadis* in arce, *Pl.* 1191, 1193.

Thesaurus in arce *Minervae* mille talentorum, *Callia* archonte primum motus, teste *Philochoro*, *Lys.* 173. Adde *voc. praeced.*

Thesea, festum in *Thesei* herois honorem, qui vicatim habitantes in urbem collegit, octavis mensium celebratum, quo plebs pane jusculum hauriebat, *Pl.* 627.

Theseis tribus, *Pac.* 1183.

Theseum, templum *Thesei*: ibi asylum, quo confugiebant servi, *Eq.* 1320. Unde *θησειότις*, *θησειόμειν*, *fr.* 394. Eo currunt servi, expectantes ibi dum emptorem inveniant, *fr.* 477. *Ibidem* conveniunt *δῆτες* et mercenarii, *Eccl.* 685.

Theseus vicatim habitantes in urbem collegit; deinde Atheniensibus concessit democratiam; quare calumniis *Lyci* ejectus per ostracismum, in *Scyro* vixit apud *Lycomedem* regem, qui dolo *Theseum* necavit. At pestis vel famis tempore jussi Athenienses ulcisci *Theseum*, *Lycomedem* interfecerunt, et relatis *Thesei* ossibus templum ei condiderunt et heroicos honores tribuerunt, *Pl.* 627. *Thesei* votum antequam *Minotaurum* occideret, not. *Eq.* 729. *Theseus* in Orco versatus, cum *Pirithoo* rapturo *Proserpinam*, *Ran.* 142. Tenuibus natibus erat, parte earum in saxo relictis, a quo *Hercules* eum (in Orco) abstraxit, *Eq.* 1368. *Theseus* inventor erat curruum bellicorum, in quibus vir armatus cum *παρὰδῶτα*, *Nub.* 28. Ex *Hippolyta* Amazone genuit *Hippolytum*, *Ran.* 849. Ad *Theseum* venit exul *Admetus* cum uxore et filio, *Vesp.* 1239. *Theseo* sacrae sunt octavae mensium, *Pl.* 627, 628, 1126. — *Theseus*, *Euripidis* fabula, in qua pueri *Minotauri* objiciendi et *Hippolytus*, *Vesp.* 312.

Thesmophoria, *Thesm.* 182, etc. Ea agunt mulieres, *Eccl.* 223; vid. *Thesmophoriazuse*. *Thesmophoriorum* dies tertius medius, quum medius sit secundus dies hujus festi per triduum, 11, 12 et 13 *Pyaneptione*, soliti agi: quam difficultatem expedire studet *schol.*, *Thesm.* 80. Primus dies festi, undecimus *Pyaneptionis*, vocatur *Ἄνοδος*; alter, 12. *Jejunium*; tertius, 13, *Calligenia*, *ibid.* *Ἄνοδος* eorum dies primus dicitur, ob situm templi in alto loco, apud nonnullos *ῥάβοδος* ob diversum situm, *ibid.* 585. Halimunte decimo die *Pyaneptionis* aguntur *Thesmophoria*, *ib.* 80. Iis *Cereri* et *Proserpinae* immolatur sus, *Ran.* 338. *Thesmophoriis* *jejunium* agitur, *Av.* 1519; et est justitium, *Thesm.* 78—80. *Thesmophoria* biduo praecedunt *Stenia* festum, *Thesm.* 834.

Thesmophoriazuse, in fabula eo vocabulo inscripta, *Thesmophoriorum* festi die media, *Jejunio*, collectae in templo dearum, ut vota faciant numinibus suis, moventur a pracone, 295—311. Numina sua canunt, 312—330. Preces faciendas praest praeco, 331—351. Precantur pro Urbe, 352—371. Decretum concionis promulgat et verba facturam evocat praeco, 372—382. Prima mulier multis exponit mala ab *Euripide* per calumnias ipsis illata, et quaqua ratione necandum esse suadet, 383—432; altera, neminem corollas, quibus nectendis se et quinque liberos patre orbos sustentaverit, desiderare, quia deos non esse viris persuaserit *Euripides*, 443—458, utramque admirante *Choro*, 434—442, 459—465. Idem audaciam et impudentiam *tertia*, *Mnesilochi*, pro *Euripide* locuta damnat, 520—532. Una mulier acriter insistit ut haec puniatur, 533—570. A *Clisthene* rem quae sit cognoscunt, et virum esse *Mnesilochum* deprehendunt, 582—654. Saltando discunt scrutantes si forte alius vir in *Thesmophorio*

- lateat, 655—686. Persequuntur et ustulaturae sunt Mnesilochum, qui infantem unius mulieris abreptum, utrem quidem vini, ad aram immolare minatur; 689—764. In parabasi ex ipsis virorum verbis factisque ostendunt se non esse malum; et rem suam melius administrasse quam viros rempublicam, 785—829. Distinguendos esse mulierum honores proponunt, prout forlem aut timidum et inutilem virum quaeque pepererit, 830—845. Una mulier redarguit Mnesilochum Helenam, et Euripidem Menelaum agentes, 852—923. Victo Mnesilochi, omnes festis choreis et hymnis ludunt, 947—1000. Palladem tyrannum inimicam et suas deas canunt, 1136—1158. Cum Euripide pacem facientem promittente se non ultra ipsas conviciis lacessiturum, 1160—1171. Scytham deceptum ludificant, 1217—1231.
- Thesmophoriazusa altera, fabula Aristophanis (plane diversa fabula a Thesmophoriazusi superstitibus, cui Demetrius Troezenius Θεσμοφορίασσαι inscribendum esse putavit, *fr.* 301, quippe actione Καλλιγείας die fieri ficta, quae Νηστεία sequitur); *v. fr.* 300—323, p. 487 sqq.
- Thesmophorium, templum Θεσμοφόρον, *Thesm.* 278, 880.
- Thesmophorō (duali), *Ceres et Proserpina, Thesm.* 83, 89, 282, 295, 1230. Invocantur *ib.* 1148—1159. Ex Θεσμοφόρον (templo) arcana non efferunt mulieres, *Eccl.* 442 sq.
- Thesmothetē myrto coronabantur, *Cereri et inferis sacra, teste Apollodoro, Ran.* 330. Thesmothetia convocat ecclesiam cum minis in sero advenientes, *Eccl.* 290 sq., ubi *conf. not.* Thesmothetē cum scriba sortuntur ex sua quique tribu iudices et decreto suo constituunt, *Vesp.* 775, *Pl.* 277; et excludendi iudices jus habent, *Vesp.* 775. Thesmothetia in iudicio appellatur a iudice *Vesp.* 935. Aderat enim thesmo-theta in iudicio cum bacillo, indicans condemnatum abducendum, *Vesp.* 991.
- Thespiis: antiquae saltationes quibus Thespiis certabat in choris; *citharædum, non tragicum, intelligit schol.*, *Vesp.* 1479.
- Thesproti, *Eq.* 78. *Thesprotia, Av.* 465.
- Thessalia. Vide Thessalus.
- Thessalia, *Nub.* 133. In eam venit Telephus et sanatur (ab Achille), *Nub.* 922. In Thessalia plurimi ἐνδραποδισταί, plagiarii, *Pl.* 521. Perstringuntur Thessali ut plagiarii, turpitudinibus, raptos, infidi; locus Euripidis, *ibid.*
- Thessalus. Thessalorum penestæ, *Vesp.* 1273 sq., *sch.* 1271. Thessalorum cœnæ copiosissimæ, *fr.* 413. Thessali, socii Hippiae tyranni in bello contra Athenienses, a Laconibus caesi, *Lys.* 1152, *sch.* 1153, *Vesp.* 1245. Thessali multi amabant Laidem; quare occisa a mulieribus Thessalis: hinc pestis invasit Thessaliam, usque dum Nefariae Veneris templum conderetur, *Pl.* 179 et *not.* Adde Thessalia. Thessalus Thucydides, *Vesp.* 947. Thessala mulier venefica, lunam deducens, *Nub.* 749, 750; nam Thessali venefici credebantur, etiam scholiastarum tempore, quia Medea in fuga pharmacorum cistam ibi dejecerit, quæ pullulaverint, 749.
- Thessalus, Hercules filius, a quo genus deduxit Penesta, *Vesp.* 1271.
- Θῆται, quoniam classis civium Atheniensium, *Eq.* 627; non militabant, *Dædal.* *fr.* 41.
- Thetis uxor data Peleo ob modestiam, deinde ab eo discessit non satis libidinoso, ut Comicus dicit; ut fabula, quia Peleus clamorem extulit Achillem in igne videns, cui Thetis eum admovebat immortalem factura, *Nub.* 1067—1069. Thetidem multos filios ex Peleo susceptos sic immortales reddere voluisse, *ibid.*
- Thoas rex, pater Hypsipyles, hominum tardissimus, *Lemn.*, *fr.* 324.
- Thorycion res velitas exportari, coria, lintea, picem, ad naves utilia, ex Ægina emporio Epidaurum mittit Laconibus deditam, vicesimarum exactor perditissimus, *Ran.* 362—364. Erat ταξίαρχος in bello Peloponnesiaco, ob prodicionem notatus a Comicis, 362. Thorycione invito patriam servavit Minerva, *Ran.* 381.
- Thorycius pater Carcini, Pherecrates *Vesp.* 1509.
- Thracæ, *Ach.* 153 sqq. In sinistram latum rejiciunt pallium, *Av.* 1567. Τὰ αἰδοῖα ἀπετίλλοντο καὶ ἀποσσεύμενα εἶχον, *sch. Ach.* 157. Aliis vehementer delectantur, quare, *Ach.* 162. Eorum Bacchus Sabazius, *Vesp.* 9. Thraces Bæotos patria ejecerant, *Nub.* 133, *Pl.* 604.
- Thracia, *Ach.* 136 sqq., *Lys.* 103. Terra Marti sacra, *Av.* 1369. Ibi duces Atheniensium Cleo et Thucydides, *Vesp.* 947. Proditores τῶν ἐπὶ Θράκης, *Vesp.* 288. Atheniensis pugnax in Thraciam avolare jubetur *Av.* 1369: nam eo frequentes expeditiones faciebant Athenienses, *ib.* In Thracia pugnant Phrynichus et Charminus collegæ, *Thesm.* 804.
- Thracia hirundo super barbaro folio sessitans in labris Cleophontis, qui Thrax et loquax, *Ran.* 681.
- Thracophœtæ, *Geryt.*, *fr.* 198.
- Thrassa, vel Thracia mulier, vel proprium nomen matris Cleophontis, *Ran.* 679, 681. *Conf.* Thratta.
- Thrasylbulus non advocatur (vir utilis tum peregre degens), *Eccl.* 203. Erat imperiosus, munerum captator, superbus contemptor populi, qui omnia per se agi vellet, *ib.* Thrasylbulus Laconicis legatis, qui de induciis tractatum venerant, respondere debebat: sed muneribus corruptus dixit se puros, ἀρχαῖας, comedisse nec posse loqui, *Eccl.* 355. Thrasylbulus dissimilimus Dionysio: Lyci filius (Stiriensis), patriæ amantissimus, vir egregius, qui triginta tyrannos evertit Phyle occupata, in Piræeo, ubi Critias periiit, *Pl.* 550, 1146; vel is, de quo Strattis in Cinesia, ἀξιωματικός καὶ αὐθόρῃς; vel Collytensis, cujus fortasse frater aut propinquus Dionysius, 550.
- Thrasyllus, dux ad Arginusam, supplicio affectus, *Ran.* 1196.
- Thrasymachus (filii improbi nomen), *Dædal.*, *fr.* 1.
- Thratta, nomen ancillæ de patria Thracia, *Ach.* 273, *Vesp.* 828, *Pac.* 1138, *Thesm.* 279, 280, 284, 293. Thratta tibicina, *Vesp.* 1373.
- Thrax miles, *Lys.* 563. Vide Thraces.
- Thrette, barbaricum vocabulum, *Eq.* 17.
- Θῖνθον alii legunt pro Κῖνθον in *Av.* 645, qui pagus est Ceneidis tribus.
- Θῖον, cibus Atheniensis, quali modo paretur, *Ach.* 1101, *Eq.* 954.
- Thucydides, Melesiae filius, fortissimus, in senectute a Cephisodemo accusatur et a Scythia abducitur, *Ach.* 702—712. Thucydides ostracismo ejiciebatur, *Eq.* 855. Thucydides in iudicio, quum defendere se deberet, subito obmutuit, *Vesp.* 947 sq. Putant esse Melesiae filium Alopecensem, in decennium ostracismo ejectum: quanquam Idomeneus exilio eum dicit multatum et bona publicata, ut proditoris, et ad Artaxerxem eum fugisse. Periclis erat in republica adversarius, quanquam Theopompus hunc Pantæni

- filium dicit, non Melesiae. Erant autem quattuor Athenienses Thucydidis nomine: historiographus, qui non memoratur a Comicis, quia exiguu tempore dux in Thracia cum Cleone multabatur exilio; Gargettius; Thessalus; Melesiae filius hic memoratus, orator optimus, sed in hac caussa linguam quasi vinctam habens, damnatus et per ostracismum eiectus, *ibid.*, sch. Ach. 702.
- Thucydides (historicus) laudavit Theramenem, *Ran.* 541. Adde paullo ante dicta.
- Thamantis perstringitur ut inops et vates, *Eq.* 1269. Supplex tangit Delphis pharetram Apollinis, ne summa laboret inopia, *ib.* 1270 sqq. Thamantis ut valde gracilis perstringitur ab Hermippo, *Av.* 1406.
- Thunorum piscatores speculantes, *Eq.* 313 et schol. Eorum piscatio quae fit tridentibus, *Vesp.* 1087.
- Thuria scaturigo, a qua Thuriarum urbs dicta, *Nub.* 332.
- Thurium, a Thuria scaturigine dictum, colonia in locum destructae Sybaris deducta a decemviris, quorum Lampo vates erat; quare θυριόμαχαι, *Nub.* 332. Thuri Alcibiades aufugit legatis qui cum Salaminia cum petitu advenierant, *Av.* Arg. II.
- Thyestei panni, ex tragodia Euripidis, *Ach.* 433.
- Thymaetis, fortasse Thymaetis, ex pago tribus Hippothontidis, a Thymaetis heroe dicta; Iodix Thymaetis, *Vesp.* 1138.
- Thymele: in ea ἐξέδορροι morabantur, εὐκασίας spectatorum custodes, *Pac.* 734.
- Thymaetis heros, a quo dictus pagus tribus Hippothontidis, *Vesp.* 1138. Thymaetes, rex Atheniensium, in horum et Baetorum de Celanis bello ad singularem pugnam a Xantho provocatus, non accipit ob senectutem, *Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Θύμος. Vide Allium.
- Thyrus: Thyrsi (tibicinis uxorem meretricem habentis) κυνή (γυνή Bergk.), de ramis et foliis (ob dittographiam γυνή. Bergk.), *Insulis.* fr. 353.
- Tiaræ Persarum cum pennis pavonum, *Ach.* 63. Tiarum, τὴν κυρθεαίναν, solus rex magnus erectam gestabat, ceteri Persæ vel plicatam vel in frontem nutantem, secundum Clitarchum, *Av.* 487.
- Tibie olim ex ossibus cervorum confici solebant, *Ach.* 863. Earum olim frequentissimus usus in convivii, *Pac.* 531. Est instrumentum πένθρον, secundum Didymum, *Av.* 217.
- Tibicen, *Eccl.* 891. Tibicinum φορβεαί, *Vesp.* 582 et schol., item sch. *Av.* 861. Tibicines in choris Dionysiorum, *Pac.* 531.
- Tibius, nomen servile, *Ach.* 243, not. *Ran.* 965.
- Timandra, mater Laidis, ex Hycaris Siciliae, a Dionysio tyranno dono data Philoxeno dithyramborum poetæ; quocum Corinthum venit, et a multis amabatur, nobilis meretrix, quæ etiam cum Alexandro in Persa abiisse fertur, *Pl.* 179 cum nott.
- Timo (pro θεομιστής ponitur) *Av.* 1549. Timo implacabilis, Furiarum propago, improbus usque exosus, mulierum amans, *Lys.* 808—820. Quid de eo Neanthes narret. Conditus est in inaccesso sepulcro in via ex Piræeo ad Zosterem et Sunium ducente, 808.
- Timoclea epistatis Thesmophoriazusarum in Thesmoph. 373.
- Timocles archon, *Vesp.* 283.
- Timocrates, pater Orestæ grassatoris, *Av.* 1487.
- Timocreon Rhodius, poeta lyricus: ejus scolon in Plutum, *Ach.* 532, not. *Ran.* 1302.
- Timotheus, dux Atheniensium ditissimus, ædes altissimas sive turrem sibi condiderat, ob felicitatem vanus et superbus, postea infelix, *Pl.* 180. Quomodo pictores ejus victoriis illuserint, *ibid.* Multi Timothei in comædiis notantur, *ib.*
- Tintinnabula ferunt inspectores custodum sive circuitores, *Av.* 842 et schol. Tintinnabulis explorantur non solum custodes, an vigilent, sed etiam equi et coturnices, an sint pugnaces, *Lys.* 485, *Ran.* 78.
- Tiphys, dæmon, *Vesp.* 1038.
- Tiryns, urbs Argiva, *Ran.* Arg. IV.
- Tisamenus a Comicis perstringitur ut peregrinus et verbero, *Ach.* 603. Tisamenum Theopompus appellavit Sacam, barbarum ex Sacarum gente Thracica, patrem Acestoris Sacæ tragici, *Av.* 31.
- Tisamenus, pater Agathonis, *Ran.* 83.
- Tisiades, senex iudex in Vespis 401.
- Titanes, *Av.* 469. Titanibus dejectis Juppiter regnat, *Vesp.* 846. Titan Iapetus, *Nub.* 998.
- Tithonus (de sene dictum), summa senecta in cicadam versus, *Ach.* 688.
- Tithras, filius Pandionis, a quo Tithrasii, *Ran.* 477.
- Tithrasiae Gorgones, a demo Attico cujus populares ut improbi notantur, *Ran.* 477.
- Tithrasii, pagus Atticus Ægeidi tribui accensus, a Tithrante Pandionis filio: notantur ut improbi, *Ran.* 477.
- Tlepolemus, *Nub.* 1266, in Licymnio, fabula Xenoclis tragici, in qua Alcmena dicit Licymnium occisum esse a Tlepolemo. Alii Tlepolemm histrionem tragicum dicunt Sophocli addictum, 1264.
- Tonstrina: in tonstrinis desidantium otiosorum sermones, *Pl.* 338 et schol.
- Tonsura species duæ, σκάριον, κῆπος, *Av.* 806. Tonsura σκάριον dicta servilis, *Thesm.* 838, fr. 195.
- Τολόται. Vide Seythæ.
- Trachiniorum rex Ceyx, *Av.* 250.
- Tragelaphi (Capricervi) apud Æschylum, quales in aulæis Persicis pingi solent, *Ran.* 937 sq.
- Tragicæ saltationis imitatio in Vespis 1484 sqq. Tragicorum τραγολογία, *Av.* Arg. II.
- Tragodia quare dicta, variae sententiæ, *Prol.* X, b, 119—124. Tragodia quomodo differat a comædia, *Prol.* IV, 27 sq.; IX, a, 62 sqq.; p. XIX, 73 sqq.; IX, b, 11 sqq.; X, b, 57—75, 108—112. Chori tragicæ personarum ἐν ταῖς ἐξόδοις præcedit et comitatur tibicen, *Vesp.* 582. Reges in tragodia ἑστῆσι amicti procedunt, *Nub.* 70.
- Tranquillitas, Ἡσυχία ἀγανόφρων, *Av.* 1321.
- Trias epodica quid, *Av.* 1731.
- Triballi dii, *Av.* 1529, ultra ceteros habitantes, ut populus Triballorum habitat ultra Græciam, 1553, sch. 1520.
- Triballus deus in Avibus indecoro et Thracico habitu Nubiculiam advenit legatus a diis cum Neptuno et Hercule, 1567 sqq. Loquitur ut intelligi non possit, 1617, 1628 coll. 1680 sq. Herculi astipulatur, 1678 sq.
- Tribunalia Athenis φρονικῶν et δημοτικῶν, *Pl.* 277 cum nota. Tribunalia diversi coloris, *Vesp.* 1110, *Pl.* 277, ex Aristotele, 278, cum nota. In tribunalibus duo cadi ponebantur, æneus et ligneus, quorum hic ἄκρος, in illum solum suffragia demittebantur, χοίρεινα, concharum species, *Eq.* 1150.
- Tribus Atheniensium, τριῖσι. Tribuum heroes eponymi duodecim et eorum statuæ ad prytaneum, *Pac.* 1183. Adde Archagetæ, Eponymi. Tribuum præfecti in tabellis proscribunt nomina civium tribus suæ sub signa vocatorum, *Av.* 450. Iudices ex quaque tribu delecti sorte, a thesmotheta et scriba, *Vesp.* 775.
- Tribus Athenarum certatim sibi expetunt præstantem

- κυκλοειδῶσκαλον; nam quæque, ait schol., alit δὲ θυραβοποιόν Διονύσου (ad Dionysia?), Av. 1404. Ex tribu chorus (dithyrambicus) docetur, ib. 1406 sq.
- Tricorysius culex, Lys. 1032. Vide Tricorythus. Tricorysii improbi, ibid.
- Tricorythus in Tetrapoli, Lys. 285, pagus nemorosus, humidus, multos culices alens, ib. 1032.
- Trichides vel thrissæ tussim excitant, Eccl. 56
- Tridualia mortuorum, Lys. 612 sq. et schol.
- Trierarchi ut fallant paupertate simulata, Ran. 1065—1068. Alia fraus trierarchorum in foraminibus remorum quibusdam obturandis, ut remigum mercedem publice datam lucrifacerent, Pac. 1134.
- Trierarchia quam onerosa sit et injuriis potentum obnoxia, Eq. 912—918. Conf. sch. Pl. 172.
- Triginta tyranni: decretum de eorum oligarchia scripsit Dracontides, Vesp. 157. A Thrasybulo eversi, quomodo, Pl. 550, 1146.
- Trigónon, locus tribunalis, Vesp. 120.
- Triobolum ecclesiasticum, Pl. 329 sq. Triobolum, merces judicium, Hor., fr. 483. Vide Merces.
- Triphales, fabula Aristophanis; v. fr. 458—469, p. 508 sqq.
- Triphylia in Peloponneso, Av. 149.
- Tripodiscus Megarensis Susarion, Prol. IX, a, 30; b, 46.
- Triptolemus, Celei filius, non pater, cujus ex Cerere filius (lingitur) Amphithens, ejus sacerdos, Ach. 46, 47, 55.
- Tripus aureus Apollinis Delphicus: ejus historia multis narratur, Pl. 9, not. Eq. 1016. Lauro coronatus, Pl. 39.
- Triremis. Vide Navis. Triremes ἱππαγωγοί, Eq. 599. Trirremium colloquium de salute Urbis in Equilibus 1300—1315.
- Triticum coctum ad venerem excitat; quare Veneri offerebatur, Av. 565. Tritici sextarius triobolo venit, Eccl. 547.
- Tritogenia, Minerva a τριῶ, caput, unde nata, Nub. 989, Lys. 347. Ei sallatio ἐνόπιος quomodo fiat, Nub. 989.
- Tritogenes Minerva, cur, Eq. 1189. Tritogenes de Athenarum urbe in oraculo, Eq. 884, 1040.
- Triton, Libyæ fluvius, ad quem nata Minerva, Eq. 1189.
- Tritostatis (femininum, a tritostate histrione), fr. 411.
- Trochaicum metrum adhibent tragici et comici poetae, quando chorus cursu introducunt, Ach. 204. Adde Metra.
- Trochilus avis, in Avibus famulus Epopis, Pisthetaero et Euelpidæ audientiam parat apud herum, 60—84.
- Troja, Thesm. 901.
- Trojanæ virgines de Ajacis et Ulixis virtute judicant in parva Iliade, Eq. 1056.
- Trophonii antrum sacrum, ad Lebadeam Βωτιῶ: in cuius ore sedent initiandi et spirituum flatu intro sub terram auferuntur: ob daemones, serpentes et reptantia alia, quæ ibi obvia fiunt, intrantes placentiam mellitam tenent, et illis obijciunt: post initiationem per aliud os emergunt, Nub. 508. Erat autem Trophonius cælator, filius spurius Epicastæ: obtruncato Agamede fugit primum Orchomenum, deinde Lebadeam, ubi domum subterraneam condit; post ejus mortem fame pressi Bœoti oraculo jubentur ipsum ut deum colere. Exponitur quomodo ejus antrum detexerint, quo ritu, habitu, tempore consultantibus intrandum sit, etc., ibid. Reliquit filium Alcandrum, ibid.
- Trygaeus in Pace, Athmonensis, agricola vinitor, de rebus

Græcorum vehementer sollicitus et Jovis de patria consilia scire cupiens, post vana tentamina ingentem cantharum sive scarabæum sibi comparat, eo tanquam Pegaso in cælum escensurus, ut Æsopi scarabæus fecerat, et Jovem conventurus. Duo servi ejus cantharum stercore nutriunt et de hac insania heri narrant, inde querentem et exeuntem audiunt, 1—78. In cantharo cælum versus evehitur, servis et filiabus frustra retinere cupientibus, 79—176. Ad januam Jovis auscultat Mercurius, primum truculentus, sed oblati carnibus mox placatus, 177—194. Ab hoc audit Trygaeus iratos Græcis usque belligerantibus deos cælum cecidisse Bello, qui Pacem in antrum profundum superingestis lapidibus concluserit, 195—226. Exit Bellum ut urbes in mortario contundat; sed quum pistillum neque Athenis neque Lacedæmone ipsi afferatur, Cleone et Brasida mortuis, ipse novum sibi facturus intrat: hoc tempus auspicatus Trygaeus convocat agricolas, mercatores, fabros, opifices, omnes denique belli malis pressos ut Pacem ex antro ligonibus et vectibus eruant, 227—300. Exsultans advenit Chorus Agricolarum, quem Trygaeus ægerrime continet ne clamandum et saltando excitet Bellum intus, 301—345. Trygaeus opus parans Mercurii minis arcetur, qui Jovem morte multaturum narrat quem deprehenderit Pacem effodientem: tandem precibus per carnes oblatas, conjuratione Solis Lunæque in deos revelata, et præmiis festorum promissis a Trygæo placatur, 361—427. Libationem facit cum Choro et bene precantur pacem cupientibus, male fugientibus; deinde cum Mercurio incumbunt operi, populis, prout res ipsorum ferebat, bene aut male trahentibus, 431—511, ubi tandem agricolæ soli Pacem eruant. Eam lætus salutat Trygaeus et agricolas cantato pæane ad desideratum nimis diu opus et rus gratum abire jubet, 520—581. Ab Mercurio belli in longum extracti causas discit, Cleoni potissimum tribuendas, sed de eo utpote mortuo multa dici vetat, 615—656. Mercurio respondet ad ea quæ Pax per eum interrogabat, 657—705, et cum Opora, comite Pacis, quam in matrimonium accipit, et cum Theoria senatui tradenda de celo descendit, 706—728. Fessus in terram advenit, et famulo sciscitanti narrat quæ in aere viderit, Oporam et Theoriam ejus curis commendans, a Choro salutat, 819—885. Prynianibus et senatui tradit Theoriam, 886—908. Iterum felix prædicatus a Choro, parat sacrificium Paci et ut usque propitia sit precatur, 909—1043. Interventit Hierocles vates famelicus, oracula paci adversa crepans: cui illudit Trygaeus et exta pellesque furantem cum verberibus abigi jubet, 1044—1126. Conspicitur nuptias epulans, galea mensam detergi jubens. Adveniunt falcarius et cadorum fabricator de pace et lucro ex pacis instrumentis ei gratulantes et dona offerentes, 1191—1208. Invitantur ad cœnam. At cristarius, loricarius, tubarum, galearum, hastarum fabri, qui superveniunt de rebus suis desperantes, contumeliose accepti dimituntur, 1209—1264. Veniunt pueri cantatum: unus bellica inchoat, ægre correctus a Trygæo; qui quum rescivit esse Lamacli puerum, abigit, 1265—1294. Advocat Cleonymi puerum, qui Archilochea de clypeo abjecto canit, 1295—1304. Jam agricolas invitat ut, postquam diu esurierunt, nunc se lautis epulis ingurgitent, 1305—1315. Sponsa inter tadas procedit: Trygaeus a Choro hymenæum canente rus suum humeris asportatur, 1316—1356.

Trygædia quare dicta sit comædia, Prol. III, 7—10; IV, 24; IX, a, 58; sch. Ach. 398 extr., 499; imo tota scenica poesis, Prol. X, b, 57, tragædia, ib. 119 sqq. Τροχῆς facies blandimentum, Eccl. 974.

Tryphon, poetarum (Homeri) interpres, *Prol. IX, a*, 46, p. XIX.

Tuba, Tyrrhenorum inventum, *Ran.* 133.

Tumultus, *κυδοιμός*, in *Pace* famulus Belli, *Πολέμου*, ab hero Athenas et Spartam missus ad pistillum petendum, vacuus redit, 225—284.

Turbo, *Δίος*, regnat, qui Jovem, *τὸν Δία*, expulit, *Nub.* 828, 1471.

Turunda, *γογγύλη*, panis rotundus : quem cur mulieres praeferant, *Pac.* 28.

Tydeus, *Ach.* 418. Ei Minerva *Ἀθηνᾶς* (uxorem) dare vult apud Bacchyliden, *Av.* 1536.

Tyndarea filia, *Helena*, *Thesm.* 919.

Tyndareus, pater *Helena*, *Thesm.* 860.

Tyndaridae fortes, qui ad Eurotam ludunt, *Lys.* 1300 sq.

Typhos, Terrae filius, venti vel ignis vortex, *Eq.* 511.

Typhonis centicipitis cirri, ex *dithyrambo*, *Nub.* 336.

Typhone exoriente aqua nigra immolatur, *Ran.* 847 sq.

Tyrannis : proclives ad tyrannidem alicui obijciendam Athenienses, *Vesp.* 474, 483, 487—502.

Tyrannus et rex quid differant ; usus vocabuli *τύραννος* apud poetas, *Ach.* 61. Tyrannorum (*Pisistratidarum*) satellites quare dicti *lycopodes*, ex *Aristotele*, *Lys.* 665. Triginta tyrannorum Athenis dominatio a *Thrasybulo* eversa, *Pl.* 550, 1146.

Tyro, fr. 536, ex *Neptuno* peperit *Neleum* et *Peliam*, quos infantes in scapha exposuit ; fabula *Sophoclis*, *Lys.* 138 sq.

Tyrrheni piratae, *Nub.* 52. Tyrrhenorum murus *Pelargicus* sive *Pelasgicus*, in arce Athenarum, a Tyrrhenis advenis estructus, *Callimachus Av.* 832, ibi 1139. Tyrrhenorum inventum tuba, *Ran.* 133.

U.

Ulixes, callidus, pannis tectus per *δωροδόξαν* (Trojam) intravit ad palladium petendum, *Vesp.* 351. De ejus et *Ajaci* virtute judicant virgines Trojanae in parva *Iliade*, *Eq.* 1056. Ulixes *Laertis* filius, *Circen* comprehendit, *Pl.* 312. Ulixes sub ariete *Cyclopem* fugit, cui se *Utin* appellari dixerat, *Vesp.* 181 sq., 184, 186. Ulixes (ejus sacrificium in *Nexvix* respicitur) *Av.* 1561. Ejus filius erat *Telegonus* ex *Circe*, a quo imprudente occiditur, *Pl.* 303.

Umbella mulieres Athenienses in theoriis utebantur, *Eq.* 1348. Puella umbellam ferens sequebatur *canephoros*, *Av.* 1551, sch. 1508.

Umbra solis, cujus mensura horas numerabant ; vide *Solarium*.

Undecimviri, scholiastae tempore *thesmophylaces* (v. not.) dicti : quale fuerit eorum munus apud Athenienses, *Vesp.* 1108.

Urbes navibus comparare solent poetae, *Vesp.* 29.

Urnæ judiciales ad suffragia recipienda, *Vesp.* 321, 853, 987, ubi schol. : Duæ erant, quarum in priorem, *æneam*, conjiciebant calculum *χρυσόν*, in posteriorem, *ligneam*, calculum *ἀκνρόν* : deinde numerabantur calculi in *æneam* conjuncti. Secundum schol. 991 duæ urnæ illæ erant altera *ἑλέου*, altera *θανάτου*. Urnæ duæ suffragiorum, *Av.* 1032, 1053.

Ursa cuxur sacra Dianæ famis vel pestis tempore occisa ab homine Atheniensi : hinc irata Diana omnes virgines festo suo *Brauronis* jussit semel *ἀρκευέσθαι*, quinto ad decimum ætatis annum, *Lys.* 645. Conf. *Ἀρκτος*.

Usuræ fine mensis pendebantur, *Nub.* 17, 1134.

Uter inflatus, in quo stantes *Choum* festo bibebant certatim ; victor eum accepit, *Ach.* 1002.

Utis, *Ulixes* apud *Cyclopem*, *Vesp.* 184, 186.

V.

Vates nonnulli in *Prytaneo* publice alebantur, *Nub.* 339, *Pac.* 1084. Vates rebus perfectis dicere solent se prævidisse eventura, *Pac.* 1101.

Vellus aureum *Phryxi* : ejus historia, *Nub.* 257.

Venatores partem prædæ arboribus in silva clavo affigere solebant in honorem *Dianæ*, *Pl.* 943.

Vendentium species quinque recensentur, *Pl.* 1155, ubi lege notam.

Venus, *Ἀφροδίτη*, *Ach.* 989, *Pac.* 40, *Av.* 565, etc. — Veneris orgia, *Lys.* 832, 898. Venus regina *Cypri*, *Cytherorum*, *Paphi*, ibi 833 ; *Κυπριγενεα*, ibi 551 ; *Paphia*, ibi 556. Venus subegit *Porphyrionem* gigantem, *Av.* 1252 ; vicit *Cebrionem* gigantem, *Av.* 553. Venus adultera cum *Marte*, *Av.* 835. Venus *μυρία*, not. *Thesm.* 392. Veneri sacrum est málum, *Nub.* 997. Venus *Ἀφροδίτη*, *Nefaria* : eo nomine templum Veneri conditum in *Thessalia*, quum cædem *Laidis* pestilentia insecuta esset, *Pl.* 179 et not. Venus *Colias*, *Lys.* 2, de qua multa sch., *Nub.* 52. Veneris comes *Genetyllis*, *Thesm.* 130, *Lys.* 2. Venus *Genitrix Romanorum*, *Nub.* 52. Veneri multi *Græcorum* non immolabant suam, ut *exosa* hoc animal propter mortem *Adonidis*, *Ach.* 793. Veneri quoque aguntur *Adonia*, *Pac.* 420. Veneris templum Athenis, in quo Amor a *Zeuxide* pictus, *Ach.* 992. Veneri votum sit ad liberandam Pacem, in *Pace* 456. Per Venerem jusjurandum muliebri, *Eccl.* 189—191. Per eam juratur *Lys.* 208, 252, 749, 858, etc. ; a viro *Thesm.* 254. Nihil Veneris inest *Eschylo*, *Ran.* 1045 ; sed multa insidet *Euripidi* et suis, 1046. Veneris lac vinum, fr. 490. Veneris figuræ, *Eccl.* 8. Venus muliebris (puerili opposita), *Thesm.* 205.

Verecundia, *Αἰδώς*. Per Verecundiam obsecro, *Thesm.* 1019. Verecundiae imago, *Nub.* 995.

Vespæ fabula docta per *Philoniden*, *Aminia* archonte (ol. 89, 2), *Lenæis* ; tota ficta, composita in *Atheniensium* studium ardentissimum rei judicariæ. Secundus *Aristophanes*, victus a *Philonide*, *Arg. I.* In ea fabula chorum agunt Vespæ, senes judices habitu vespærum, aculeum ex lumbis prominentem gerentes, de nocte adventuri cum lucernis evocatum sodalem *Philocleonem*, dulcia carmina *Phrynich* cantantes, 214—227. Adveniunt se nomine invicem exhortantes, *Lachetem* divitem judicaturi jussu *Cleonis*, 230—247. Unius puer præluet et castigatur ut olei non parvus, 238—265. Mirantur *Philocleonem* sodalem non exire, et blando cantu evocare student, 266—290. Unus cum filiolo *ficus* petente colloquitur de miserrimo reditu ex mercede judicaria, 291—316. Audiunt *Philocleonem* conclusum et irascuntur filio ejus, eum *Cleoni* delaturi, 317—345. Consilia evadendi dant seni et adjuvant, 346—388. *Bdelycleone* conatus illos irritos reddente, clamant, ut *Cleo* accurrat, pugnant, pugnant, sed arcantur, 395—470, et ægre tandem audientiam præbent *Bdelycleoni*, quem populi osorem, tyrannidis cupidum, laconizantem, conjuratum esse clamant, 471—487. Hortantur *Philocleonem* ut rem suam probe agat et imperium judicum audacter defendat, 526—547. Postquam audiverunt, admirantur, et iram præsentem minantur *Bdelycleoni*, nisi illa refutet, 631—649. Præter expectationem agnoscunt se falli a demagogis et servos eorum esse, et bene de patre suo agere *Bdelycleonem*.

intelligunt, 725—736, hortanturque senem ut ad sanam mentem redeat et mores mutet, 743—749. In sacrificio gratulantur patri et filio quod in gratiam redierint, et Apollinem orant ut iudicium de Labele prospere cedat ipsis ab errore liberatis, 863—874, et jam agnoscentibus vere amari populum a Bdelycleone, 885—890. Spectatores hortantur ut verbis poetae attendant, 1009—1014. Se fortes olim fuisse et florentes in choreis, in pugnis: nunc canos, debiles, nihilominus praestantiores multorum adolescentum cincinnis impudicis, 1060—1070. Vesperum formam et aculeum explicant, nimirum ita se favos Atticos contra Persam fortissime et felicissime defendisse, 1071—1090. Nam illo tempore se navali bello, non orationi et calumniæ studuisse: quare multas se urbes Persis abstulisse, unde tributa redeant quæ nunc juniores depeculentur, 1091—1100. Similitudinem suam cum vespis exponunt: sunt iracundi, si irritentur; per alvearia (tribunalia) collecti pungunt quemlibet et victum inde parant: sed ode-runt fucos tributa comedentes, quum sint sine aculeo neque hostes unquam pupugerint: hi igitur triobolum ne accipiunt, 1101—1121. Philocleo dum dexter conviva esse docetur, Chorus narrat se visum sibi esse urbanum et lepidum, nunquam inscitum, ut sit Amynias, cum Leogora cœnans, famelicus, legatus in Thessalia cum solis penestis versatus, penesta ipse, 1265—1274. Deinde Automenem (ironice) felicem prædicant ob filios artifices sollertissimos, citharædum, histrionem, Ari-phraden suo ingenio cunnilingum, 1275—1283. Laudant fortunas Philocleonis tam eleganter docti, tam molliter curati, videntes tamen difficile esse ut ingenium aliquis exuat, 1450—1461. Summis præconiis ornant pietatem et comem animum Bdelycleonis, 1462—1473. Saltando certantibus Philocleoni et Carcini filiis tribus accinunt, 1516—1534, et quum illi saltantes exeant, novo modo Chorus et ipse saltans orchestram relinquit, 1535 sqq.

Vesta, Ἑστία, Saturni filia, quæ domos invenit et earum habitantiumque custos est, Pl. 395. Vestæ suile: nam ad focum erat suile, Vesp. 844. A Vesta incipere, proverbium, quia libationes a Vesta incipiebant, cui primitias dabant, Vesp. 846. Quare πρῶτα λοιπῆς a Sophocle dicta. Mythus est ab Aristocrito compositus: Titanibus dejectis ubi Jupiter imperium sumpserit, permisisse Vestæ ut honores quos vellet optaret: elegisse virginitatem et primitias sacrificiorum, ut sibi primæ ab hominibus offerrentur, ibid. A Vesta auspiciantur sacrificia omnia, vel ante Jovem ei facientes, Av. 865, Thesm. 299. Per Vestam jurat vir Pl. 395.

Viator, κλητήρ, Vesp. 189, 1310, ubi schol.: hoc officio senes plerumque fungebantur.

Vicesimæ ex portubus et insulis exigebantur ab εἰκοστολόγοις et ducibus, Ran. 363.

Victimæ sine cauda diis offerri non poterant, Ach. 785 et sch. Victimæ caput concutiebatur, ut annuere sacrificio videretur, Pac. 960. Victimarum pelles sacerdotibus dabantur, Thesm. 758 et schol. Adde Sacrificium.

Victoria volat aureis alis, quod recens artificum inventum, Archemni aut Aglaophontis, Av. 574. Victoria domina invocatur Lys. 317; χορῶν ἑταίρα, Eq. 589. Ex aureis Victoriis numi cusi Antigene archonte; testatur Philochorus, Ran. 720.

Vigiles cantant, φρουρὰς sive φρουρὰς ᾄδων, Nub. 721 et schol.

Vigilia urbium describitur Av. 1159—1162.

Vinum. Vini laudes, Eq. 90—100. Vini duæ partes, tres aquæ, temperatura optima, Eq. 1187. Vinum πολυφόρον, quod multum aquæ admixtum ferre posset;

δολυφόρον, quod parum, Pl. 853. Vide Capnias, Thiasium, etc.

Violarum color varius, Pac. 577.

Vir. Viris inaccessa orgia Thesmophoræ, Thesm. 1150 sq.

Virgo. Virginum nobilium munia sacra Athenis recensentur Lys. 641—647 coll. schol.

Vitam priscam descripsit Aristophanes in *Tagenistis*, fr. 444. Conf. Athenienses, Δόγοι.

Vites: ex earum sarmentis faces fiebant, Lys. 308 et sch. Vittæ mortuorum, Lys. 603. Vide Mortui.

Vitulus, præmium citharædorum, Ach. 13.

Vulcanus, Ἡφαιστος, genuinus filius Jovis, Av. 1653.

Vulcani imago figulina ad focos vel caminos posita, ut igni præfecti, ἐπιστάτου, Av. 436. Vulcani officina Lemni, Lys. 299. Vulcani flamma, Pl. 661. Vulcanus Martem in adulterio deprehendit, Av. 835. Vulcanus calidas aquas terra emisit in Herculis gratiam, secundum Ibycum, Nub. 1051. A Vulcano fabricatum gladium quod dū Peleo donarunt, Nub. 1063. Vulcano fiebat lampadromia in Ceramico, Ran. 131. Conf. Hephæstea.

X.

Xanthias, nomen servile, Ach. 243, 259, Nub. 1485, Av. 656. In Ranis Xanthias, servus Bacchi ad inferos descendens, sarcinas portat asino insidens, et verniliter de onere queritur, 1 sqq. Irascitur de mortuo qui novem obolis sarcinas vehere non vult, 178 sqq. Quum prælio navali ad Arginusam non interfuerit, non receptus in cymbam Charonis, paludem circumcurrit et ad Auzeni lapidem herum expectat, 190 sqq. Metu heri delectatur, 271 sqq., 478 sqq. Precibus heri Herculis habitum assumit; ab ancilla Proserpinæ nomine ad lautas epulas invitatus deponit, 498—533. Iterum assumit per blanditias heri a cauponis in iudicium tracti, 579—604. Ab Æaco ut Hercules prehenditur, nunquam se huc venisse testatus; ex servo, Baccho, tormentis questionem fieri posse; sed hoc deum immortalem se esse affirmante, utrumque Æacus verberibus tentat, quæ strenue fert Xanthias, 605—664. Servile colloquium cum Æaco, quem petit ut narret tumultus et clamoris in Plutonis ædibus quæ caussa sit, nimirum certamen multitudinis de Euripide et Æschylo iudicium flagitantis, 723—813. Εὐθείδου, Ran. 582. — Adde Sosias.

Xanthippus. Xanthippus erat ex Alcæonidarum gente, pater Periclis, Nub. 64, Vesp. 283.

Xanthus Bæotus in bello Atheniensium et Bæotorum de Cælenis illorum regem Thymælam jam senem ad certamen singulare provocavit: hoc non accipiente ob senectutem, Melanthius fraude vincit Xanthum, a Baccho adjutus, et occidit, Pac. 890, Ach. 146.

Xanthus, herus Æsopi olim servi, Av. 471.

Xenarchus, filius Carcini, χορευτής, Pac. 782.

Xenocles, Carcini filiorum natu minimus, poeta tragicus, pinnoteres, quo perstringitur ut vorax, Vesp. 1510 sq., sch. 1515, 1502, Nub. 1261, Ran. 86. Machinas fertur et τραπέζας in tragædiis suis exhibuisse; quare δωδεκαμήχανος dictus a Platone comico, Pac. 782. Xenocles Carcini filius, Thesm. 441, malus homo, malus poeta, ib. 169, tragicus, Ran. 86. Notatur ut in poesi ἀπὸνός, ἄξεστος, allegoricus, Ran. 86, Thesm. 441. Ejus fratres recensentur Ran. 86. Secundum nonnullos duo poetae tragici eo nomine erant; præterea tertius Xenocles Cholargensis, rempublicam administrans, mali patris, ibid. Xenoclis drama Licymnius, Nub. 1264; aliud Μῦς? Pac. 791. Victus

in tragædia, de qua multum gloriatus erat, Pac. 795.

Xenoclitus, filius Carcini, Ran. 86.

Xenophantes: ejus filius Hieronymus inter ἀγρίους, id est pædicones, et hirsutos relatus, Nub. 349.

Xenophantus (v. not.), pater Lamachi, Thesm. 840.

Xenotimus, Carcini filius, χορευτής, Nub. 1261, Pac. 782, Ran. 86.

Xenylla, nomen mulieris, Thesm. 633.

Xerxes: ejus pons inter Sestum et Abydum, quem servare suaserat Themistocles, Eq. 84. Xerxes Thermopylis, Eq. 55. In expeditione contra Athenienses sub aurea platano dormiebat, Ach. 82. Ejus socia Artemisia, Lys. 675. Xerxis expeditiones in Ægyptum, Pl. 178. Ejus filius Artaxerxes, Eq. 84.

Xuthus Creusæ (maritus), Av. 1527.

Z.

Zacynthii in Cephallenia, socii Atheniensium, milites postulatur ad expeditionem Siculam, Lys. 394.

Zenodora, mater Aristophanis, Prol. XV, 2, ubi v. not.

Zenodotus Ephesius Homeri poemata et reliquorum illustrium poetarum διώρῳσεν, impellente Ptolemæo Philadelpho, Prol. X, a, 5 sqq., ab Heliodoro male relatus ad Pisistrati tempora, ib. 44 sqq. coll. Prol. IX, a, 40 sq., p. XIX.

Zerinthum antrum in Samothrace, ubi agebantur Hecateæ orgia, initiationes, sacrificia canum, Pac. 277.

Zeuxis pictor Athenis in templo Veneris pinxerat Amorem rosas coronatum, Ach. 992.

Zopyrus Heracleota, Homeri διορθωτής sub Pisistrato, Prol. IX, a, 44, p. XIX; X, a, 37.

Zoster Atticæ, Lys. 808.